कीर्त्तन संग्रह.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

श्री वडतालवासि महाराजश्री

बीहारीलालजीना सेवक

जगजीवन विरजी.

रेहेवाशी भावनगरना कणबीवाडा मध्ये

हीरा शेरीमां.

अमदावाद.

युनियन प्रिन्टिंग प्रेसमां हरीभक्तो माटे छापी.

सने १८९१ संवत १९४७

प्रस्तावना.

आ कीरतन संग्रहनी चोपडी मारा पोताने वांचवा माटे जुदाजुदा कीरतनो बे हजार भेगां करीने तेमांना सुगमसुगमं १००० उतारीने चोपडी तैयार करी त्यारबाद बीजा हरिजनकोये ते चोपडी छपावी बाहार पाडवानो आग्रह करतां ते चोपडी छपावी छे, तेमां एवी रीते कीरतनोनी गोठवण करी छे के प्रथमना जागमां तमाम उपदेशी गोठवेल छे. त्यारबाद गरबी गावानां छे ते पछी झीलीने गावानांछे ते पछी एकलां गावानां छे ते पछी उछवमां गावानां ते पछी प्रजातीयां ते पछी मंगळआरतीथी सीतळआरती सुधीमां समेलमानां, आरती, गोडी विगेरेनां पदो त्यारबाद नीतनीमनां ते पछी ख्याल, ठुमरी, दादरा विगेरे ते पछी वसंत होरीयुं विगरे तथा उपदेशी ज्ञानवाळां ते सीवाय छुटक छुटक पदो बीजा

कवीयोनां तथां वचनामृत एवी रीतनी गोठ-
वणथी कीरतनो छपावेलां छे तेमां कवीये क-
वीनां एक साथे दरेक रागनां एकज साथे जो-
डेलछे अने तेवी गोठवण करवामां अने की-
रतन जेगां करवामां चार वरस ध्यान आपी
घणी मेहेनतथी ते चोपडी लखाणी छे आवी
रीते मेहेनत लइने घणां कीरतन कोइए छ-
पावेलां नथी तेम एटली मेहेनत लइने हवे
कोइ छपावे तेम नथी माटे आ चोपडी जे ख-
रीद करशे तेने बीजा कीरतननी दरकार रेशे
नही कारण के घणायने सुगम अने सेहेलां
अने हमेशां गवातां कीरतनो नाखेल छे अने
हवे पछी बीजा बे भाग बहार पाडवा विचार
छे ते पण हजार हजार कीरतनना पाडवाना
छे अने तेमां आ पहेला भागनी चोपडीमां
कीरतनो आवशे नही तेमज जेवी गोठवणथी
आपेहेलो भाग करेलछे तेवी गोठवणथी थाशे
पण आपहेलो भाग घणा हरीजनने तथा साधु

ए पसन, करेलोछे तेवां बीजा भागमां गोठवण करवा उमेद राखुछुं पण तेने घणी विलम थाशे अनें हाल तो जे भाग थयोछे ते अति मनपसन थाय तेवो थएलोछे माटे दरेक हरीजन लेज्यो अने दरेक मंदीरोमां एकएक राखजो. आ चोपडीमां मारुं नामठाम ठेकाणुं आपेल छे माटे जेने जोइए तेने पत्र लखी मगावी लेवी अने जे भावथी वेचवामां आवेलछे तेज भावथी मोकलवामां आवशे अने टपाल खरच जुदो लेवामां आवशे आ चोपडीनी भुलचुक माफ करीने सुधारी लेशो.

अनुक्रमणिका.

वसंत, होरीयुं, चंद्रावळा ने दोहा.

मानशी पुजा राग धोळ.

श्री सहजानंदस्वामीना दासरे, करे प्रीते नीत उठी परभातरे; प्रभुनी पुजा मानसीरे, पहेलुं श्रीहरीनुं रुप संभारवुंरे; जेवा निरख्या होय सुंदरस्यामरे ॥ प्रभु० ॥१॥ धरी ध्यान अचल नीज नाथनुरे, प्रेमे पुजवा हरी सुख धामरे; ॥प्रभु० ॥२॥ दंतधावन आदी क्रीया ते करावविरे, हरीने पावला पेरावबा पायरे ॥प्रभु० ॥३॥ सरवे सेवानी सामग्री पासे राखवीरे हरीनी पुजा मधे विघन नथायरे ॥ पभु० ॥४॥ पहेलु सुगंधी फुलेल अंगे चोलवुरे, ढाळी चंदन बाजोठीउं साररे ॥प्रभु०॥५॥ पछे नीर उनेथी नवरावबारे, हरीने सजवा सुभग सणगाररे ॥प्रभु०॥६॥ हरीने पीतांबर वस्त्र पेरावचुरें, अंगे ऊपरणी सोनेरी सीर पा

घरे ॥प्रभु०॥७॥ प्रेमे ढोलीश्रो ढाली ने पधरा
ववारे, करवो सामाने चंदन श्रंग रागरे ॥प्र
भु० ॥८॥ कंठे पुष्पना हार पेरावववारे, हरीने
चोखलीया चोडवा सुंदर भालरे ॥ प्रभु ॥९॥
माथे मोतीडाना तोरा धरावववारे, हरीने ह
सवा टीबकडी करवी गालरे ॥प्रभु॥१०॥ मों
घा मोतीडाना हार आरोपवारे, हाथे हेमक
डां नंग जडावरे ॥प्रभु०॥११॥ काने मकाकृत
कुंडल धरावववारे, बांये बाजुबंध बांधी सोभे
मावरे ॥पभु०॥१२॥ हरीना चरणने चंदन च
डाववुंरे, चापी ऊपमा पामवी घणी सातरे
॥प्रभु०॥१३॥ धरी बालभोग आरती ऊतार
वीरे, करवुं स्वातवन प्रकमा बहु भातरे ॥ प्र
भु०॥१४॥ करी श्रष्ठ श्रंगे डंडवत देवनेरे, प
छे पुजवा प्रभुजी केरा दासरे ॥प्रभु०॥१५॥
हरीने खटरस भोजन भावतांरे, पीरसी प्रेमे
सु बेसवुं प्रभु पासरे ॥प्रभु०॥१६॥ घणी जु

गते जमाडी जगदीसनेरे, प्रेमे पानबीडी दे
वी मुखवासरे ॥प्रभु०॥१७॥ प्रीते पलंगे पो
ढाडी पग चांपवारे, हरीनो करवो नीज मं
दीरीए नीवासरे ॥प्रभु०॥१८॥ रहेवुं नीसदी
न हरीना हजुरमांरे, करवी प्रभुना चरण के
री सेवरे ॥प्रभु०॥१९॥ मुक्तानंद एवी रीते
पुजा मानसीरे, करता भवजल तरे ततखेवरे
॥प्रभु०॥२०॥

राग गरबी.

भजो नही भगवाननेरे, मलो माणसनो दे
ह; प्रीती करी पर नारमां, हांरे नीच सोबत
स्नेह ॥भजो०॥१॥ मीथ्या मायाना जोरमां
रे, थयो अंध अजाण; लाजे वीटाणो लोक
नी, हांरे करे आप वखाण ॥भजो०॥२॥ चीं
ता घणी चीतमां भरीरे, हाल भुंडा हेरान;
फुटेल हऊने हेल आवडे, हांरे मीथ्या मोट
पनु मान ॥भजो०॥३॥ जुठा बोलो नथी जा

णतोरे, माथे मरवानी घात; देवानंद कहे ज
म आवसे, हांरे मार मुरख खाय ॥ भजो० ४॥ पद १ ॥ अंते जावुंछे एकलारे, संगे आ
वे नही कोइ; मात पीताने भाइ दीकरा, हांरे
नारी कुटशे रोइ ॥अंते० ॥ १ ॥ भुखे मरीने
भेली करीरे, माया लाख करोड; डाटी रेशे
दरबारमां, हांरे जोने आंख्यु क्या फोड ॥अं
ते०॥२॥ जीव संगाते जायछेरे, पुन पोताना
पाप; सुखदुख फल तेना भोगवे, हांरे जम
पुरीमां आप ॥अंते० ॥ ३ ॥ राजा धरमनी
आगलेरे, खाशो मुरख मार; देवानंद कहे
देह धारशो, हांरे लखचोराशी वार ॥अंते४॥

॥पद ॥२॥ भुली गयो भगवाननेरे, गयु
जोबन बाळ; आव्युं बुढापण अंगमां, हारे
केडे आवेछे काळ ॥ भुली० ॥१॥ घरनामा
णस जाणे घेलडोरे, कोइ माने नै वात; अ
कल घटीने वधी आपदा, हांरे केदी मरशे

कुजात ॥जुली० ॥२॥ मनमां अति धन धा
खडीरे, वाला विषे विकार; आडा बोलोने
अफीणीओ, हांरे दुख पामे अपार ॥भुली०
॥३॥ शरीरनु चामडु सुकाइ गयुंरे, थयो अंध
बधीर; देवानंद कहे हरी न जजो, हांरे बहु
नामी बेळविर; ॥जुली० ॥४॥

॥पद ३॥ प्रजु जजी लेने प्राणीआरे, ध
न दोलतने नार; अंते जावुं तजी एकला,
हांरे सगा कुटंब परीवार; ॥ प्रजु० ॥१॥ जेजे
जज्या जगदीशनेरे, जव पाम्या ते पार; एने
विसारीने आथडे, हांरे गोथां खाशे गमार ॥
प्रजु० ॥२॥ लखचोराशी जातनारे, आवे देह
अपार, जनम मरण गर्भवासना, हांरे दुख वा
रंवार ॥प्रजु० ३॥ वैद कोटि वांसे फरेरे, करे
ओसड अनेक; रंचन टाळे रोगने, हांरे देवानंद
कहे विवेक ॥प्रभु० ॥४॥

राग गरबी.

हैयाना फुट्या हरी संगे हेत न कीधुं, लखचोराशी केरु जगडु माथे मागी लीधुंरे ॥है. या० ॥१॥ पेटने अरथे पाप करंता पाछुं फरी नव्य जोयुं, चार दिवशना जीवतर सारु मन मायामो मोयुंरे ॥हैया० ॥२॥ जनम्न मरण दुख गरभवासनुं ते नव शकीयो टाळी, मात पिता जुवती सुत संगे विसारया वनमाळीरे ॥हैया०॥३॥ आळसने अज्ञान अतिशे काम बगाडयुं तारुं, देवानंद कहे देख विचारी मान कह्युं तुं मारुंरे ॥हैया० ४॥ पद १॥

दुनियामां डाह्यो डाहापणमां दुख पामे भवतारण भगवान विसारी, भडीयो ठाले भामेरे ॥दुनी० ॥१॥ मनुष्य देह मल्यो अति मोटो, खोटो जाणी खोयो; चोरे चौटे जुठु बोल्यो, नाहक निर वलोयोरे ॥दुनी० ॥२॥ हरी हरीजन संगे हेत न कीधुं, पीधुं विखनुं

पाणी; सुख संसारी पाम्या सारु, मुवा लगी धर ताणीरे ॥दुनी० ॥३॥ हरख शोकनी न दीयो मोटी, तेमां जाय तणायो; देवानंद कहे हरी नज्यो नही, घणे दुखे घेराणोरे ॥ दुनी ४॥ पद ॥२॥

अगनांनी तारा अंतरमां देख विचारी, अंत समे कोइ काम न आवे; सगां कुटंब सुत नारीरे ॥अग० ॥१॥ जोबन धननु जोर जणावे, फाटी आंखे फरतो; काळ कराळ कठण शिर वेरी, दिलमां केम नथी डरतोरे ॥ अग० ॥२॥ मेडी मंदिर मालखजीना मेली मुवा जुप मदमाता; स्वान सुकरना देह धरीने घरघर गोथां खातारे ॥ अग० ॥ ३ ॥ आज अमुलख अवसर आव्यो, हरी नजवानुं टाणुं, देवानंद कहे देह मनुषनो न मळे खरचे नाणुंरे ॥अग० ४॥ पद ॥३॥

पामर तें प्राणी विसारया वनमाळी, मि

ध्या सुख मायामां मोह्यो; अगअस्नाजल ना
ळीरे ॥पाम० ॥ १ ॥ आठ पोहोर अंतरमां
बळीओ, घणाघणाने धायो; रळीरुपी धन
नेलु कीधुं, बाखरच्यो नाखायोरे ॥पाम० २
नारी आगल निरलज थइने, बीतो बीतो बोले
हडकलावे हसी बोलावे; करी त्रणाने तोलेरे
॥पाम० ॥३॥ सासुससरो सगासबंधी, तेनी
शेवा कीधी; देवानंद कहे साधु जननी, तें
शेवा तजी दीधीरे ॥पाम० ४॥ पद ४॥

राग गरबी.

कर प्रभु संगाथे धड प्रितडीरे, मरी जावु
मेलीने धनमाल; अंतकाळे सगु नही कोइ
नुरे, संसकारे संबंधी सरवे मल्यारे एछे जुठी
माया केरी जाळ ॥ अंत० ॥१॥ मारु मारु
करी धन मेळव्युंरे, तेमां तारु नथी तलनार
॥अंत० ॥ २ ॥ सुख सपना जेवुं संसारनुरे,
तेने जाता न लागीवार ॥अंत० ॥३॥ माटे

शेवे तु साचा संतनेरे, तारा टळशे त्रिविधी नां ताप ॥अंत० ॥४॥ अति मोटा पुरुषने आशरेरे, बळे पुरव जनमनां पाप॥अंत० ५ एवुं समजीने भज भगवाननेरे, सुखकारी सदा घनश्याम ॥अंत० ॥६॥ देवानंदनो वालो दुख टाळशेरे, मनवांछीत पुरणकाम ॥ अंत० ७॥ पद ॥१॥

मळ्यो मनुषनो देह चींतामणीरे, तारा अंतरमांहे रोग असाध; नथी लेतो नारायण नामनेरे; माथे मरण जनम मोटु दुखछेरे, तारा अंतरमां हरीने आराध॥नथी०॥१॥घणुं सुजेछे काम संसारनुरे, करे सगानु बहु सन मान ॥नथी० ॥ २ ॥ हेत करतो नथी हरी दासमांरे,हैया फुट्या तु जुण हराम॥नथी॥३॥ परनारी संगाथे करी प्रितडीरे,तारो एळे गयो अवतार ॥नथी० ॥४॥बहु नामीनी बीक नथी राखतोरे,खरेखाते मलीश तेमां खुवार॥नथी०

॥५॥ अति कठण वेळाछे अंतकाळनीरे, पछे थाशे तुने पसताव ॥नथी० ॥६॥ देवानंदनी शिखामण मानजेरे, तारा अंतरमां करी उछाव ॥नथी० ॥७॥ पद २॥

तारा मनमां जाणे मरवुं नथीरे, एवो निश्चे करयो निरधार; तेमां भुली गयो भगवानं नेरे, धन्य दोलत नारीने घणा दीकरारे; खेतिवाडी घोडीने घरबार ॥तेमां० ॥१॥ मेडी मंदिर जरुखाने माळीयारे, सुखदायक सोनेरी सेज; ॥तेमां० ॥२॥ गादी तकीयाने गाल मसुरीयारे, अति आड करेछे एज ॥तेमां० ३ निचुं कांध करीने नमतो नथीरे, एवुं साधु संगाथे अभिमान ॥तेमां० ॥ ४ ॥ मरमाळी मोहनजीनी मुरतिरे, तेनी साथे न लागेल तान तेमां० ॥५॥ पाप अनेक जनमनां आवी मळयांरे, तारी मति मलिन थइमंद तेमां ॥६॥ देवानंदना वाक्याने विसरी गयोरे, तारे

पड्यो गले जमफंद ॥तेमां० ७॥ पद ॥३॥

तारे माथे नगारां वागे मोतनारे, नथी एक घडीनो निरधार; तोय जाण्या नही जगदिशने रे, मोटा मेलीने राज मरी गयारे; जोने जातां न लागे वार ॥ तोय० ॥१॥ तारु जोबन गयुं जखमारतुंरे, माथे काळा मटी गया केस ॥ तोय० ॥२॥ अंतकाळे लेवाने जम आवीयारे, तेनो भाळी भयंकर वेस ॥तोय० ॥३॥ रोम कोटि वींछीतणी वेदनारे, दुख पाम्यो तुं देवना चोर ॥तोय० ॥ ४ ॥ सगां स्वारथी मळ्या सउ लुटवारे, केनु जराए न चाले जोर ॥तोय० ॥५॥ जीभ टुंकी पडीने त्रुटी नाडीउंरे, थयुं देह तज्यानु ततकाळ ॥तोय०॥६॥ देवानंद कहे न जाण्या मारा नाथनेरे, मळ्यो माणसनो देह विशाळ ॥तोय० ७॥

धंद राग गरबी.

कालनां गडे नगारां कालनां गडे, अगड

धेंधेंधें नगारां काळनां गडे, ढोलने रणतुर वागे झाझस्वडेडे; नेजाने निशान दीसे फोजु बहु फरे ॥अगड० ॥१॥ नानुंने जंजानुं सरवे कहे ने धडे, आंख्युं मीची बेठो अंधो; मनसुबा घडे॥अं गड० २॥कठण वेले काळ आवी ओचींतो अडे, जल थोडामां जीव जेम पुरो तरफडे ॥अगड० ॥३॥ चेतवुं होय तो चेती लेजो बीजु रह्युंन डे, देवानंदनो नाथ नज्या विन नरके जइ पडे ॥अगड० ४॥ पद १॥

पछे नै मलेरे तुने पछे नै मले, कांइक ले लेलेले ने लाव पले नै मले; मोती सरखो कण लेइ मुरख घंटीमां दळे, बावलीयानुं बी वोए आंबो केम फले ॥कांइ० ॥१॥ कस्तुरी ने केवडो लै तेलमां तले, मनुष देह दुर्जन पामी विषेमां, नजे ॥कांइ० ॥२॥ खेल अस्वे ला खेलतां अंते जोजे जो मले, एंकडा विनाना मीडां तेमां तारुं नै वले ॥कांइ० ॥३॥ अनेक

जनमना पाप तेतो सत संगे बळे, देवानंद कहे गधो कुतो थावुं ते टळे ॥कांइ० ॥४॥

पापनो नरेरे माथे पापनो नरे, पापी केकेने केम पापनो नरे, जुवानीमां आग ला गी परत्रीया हरे; देव साधुने ब्राह्मण तेनी निद्या बहु करे ॥पापी० ॥ १ ॥ चोरीने अवेरी करे मरडातो फरे, मांक्षने मदीरा पिए नव्य ठरे ॥ पापी० ॥२॥ नांड नवाइने हांशी बाजीकरतो नव्य डरे, वसुपसु वाहन हरे अंगी ते धरे ॥पाप० ॥३॥ एवा पापे करीरवी कींकर आल्या ते नरे, देवानंद कहे मार तडातड वणमोते मरे ॥पापी० ४॥ पद ३॥

निममां रेनेरे तुंतो निममां रेहेने, प्राणी रेरेरे तुंनो निममां रेहेने; चारे व्रत पाळी नित नामने लेने, स्वामीनारायण नाम तारा मुखथी केने ॥प्राणी० ॥१॥ साधु शेवा वच न मानजे कोए तेने, अजामेळ एसु छुटो ना

रद ए बेने ॥प्राणी० ॥२॥ कायामाया कुडछे नित्य दानने देने, अमुलख देह आव्यो सु- तो केम घेने ॥प्राणी०॥३॥ लखचोराशी फेरा टले सतसंगी तेने, देवानंद कहे कालोकलेज लात जम मारे जेने ॥प्राणी० ४॥ पद ४॥

विखने पीधुंरे तेंतो विखने पीधुं, घेला जो जोजोजो ने तेंतो विखने पीधुं; कामी क्रोधी लोभी लंपट चरणुं जइ लीधुं रलीखपी धन जेनुं करी तेने तें दीधुं ॥घेला० ॥१॥ अंध गु रुए कान फुंक्या बेहेराशुं लीधुं, दामवामना चोर शेवी तेंतो शुं कीधुं ॥घेला० ॥२॥ पंच विषे जेर तेंतो हळाहळ पीधुं विस्यणा केरया वेतर पाली कारज न सीध्युं ॥घेला० ॥ ३ ॥ उरवी उपस्य तणी रदे बे प्रकाशे दीधुं, देवा नंद कहे जमान आपी जम लरा खेधुं ॥ घे ला० ४॥ पद ४॥

तिरथ जानेरे तुतो तिरथ जाने, मुढ जां

जाजाजारे तुंतो तिरथे जाने; कपट मान मे
ली दास प्रभुनो थाने, भाग्य हो कोने अफी
ण तजी हरी गुण गाने ॥मुढ० ॥ १ ॥ संत
साचानी वात कथा सांभळने काने नारायण
नुं नाम लेतो गंगाजी नाने ॥मुढ० ॥२॥ बा
लपणुने जोबन गयुं व्रद्ध थयोवाने, प्रगट भ
जी पार पाम्या भटकेछे स्याने ॥मुढ० ॥३॥
पद आठे शिखामण दीधी सुख लेवा धाने,
देवानंद कहे झेर तजी अम्रत खाने मुढ०४

राग गरबी.

जनम संगाथी विसारया जगदीशनेरे, ए
ले खोयो माणसनो अवतारर; सगु नथी को
इ जाणे तारा जीवनुरे, सपना जेवो जुठो आ
संसाररे ॥जन० ॥१॥ डाह्यो थइने डोले नि
लेज भातमांरे, मरम करीने बोले मीठा वेण
रें; शेरीमां मरडातो चाले मानमांरे, राता
दिसें रोस भरेला नेणरे ॥जन० ॥२॥ नारी

आगळ एक रती नव उपजेरे, डहापण मेली ज्यां दोरे त्यां जायरे; निरलज थैने नाचे क बुधी केणमांरे, विषे नरेलो गरजु गोथां खायरे ॥जन० ॥३॥ अंतरमां कपटीने उंडी इरशारे, साधु जननो लेश न कीधो संगरे; देवानंद कहे जम जोरावर आवशेरे, नागी करशे भुको तारु अंगरे ॥जन० ४ पद १॥

नवसागरनो पार न आवे प्रभु विनारे, तप तिरथ व्रत करीए कोटि उपायरे; पुन करी अमरापरनुं सुख पामीएरे, अंते पाछो फोगट फेरो थायरे ॥ नव० ॥ १ ॥ मायानी मोटप ते मिथ्या जाणजेरे, नदीये आव्युं जेम पाणीनुं पुररे; तेनी पेठे धन्य जोबनने जीववुंरे, आकतणा जेम उडी जाशे तुररे ॥ नव० ॥२॥ सगा कुटुंब मेलीने मरवुं एकलुंरे, लखचोराशी फरवुं वारमवाररे; पापतणा फल आगळ तारे आवशेरे, करम करीने न

रीआ तें कोठाररे ॥जव० ॥३॥ आज अमु
लख माणसनुं तन आवीयुंरे, जजवा सारु
भाव करी भगवानरे; देवानंद कहे मान तजी
ने मानजेरे, वात विचारी सारी चतुरसुजा
णरे ॥जव० ॥४॥ पद २॥

• सगपण साचुं जाणे श्रीघनश्यामनुंरे, के
वळ बीजुं माने कुडेकुडरे; संगा संबंधी स्वार
थ केरा सोबतीरे, मळी जाशे मुखमां नाखी
धुळरे ॥सग० ॥१॥ देश विदेशे डोले धनने
कारणेरे, प्रभु विसारी लालचमां लपटायरे;
जाग्य विनानो जटके पामर प्राणीयोरे, जो
ने तारुं जोबन एळे जायरें ॥सग० ॥२॥ का
ळ अचानक फोजुं आवे कारमीरे, घेरी लेछे
घाटे घरनुं बाररे; नाडी त्रुटी आंख्यो बाहार
निसरीरे, ले टाळे सामळीयो करतल साररे
॥सग० ॥३॥ एटला सारु करजे एनो आश
रोरे, माथे पडता मटशे जमना माररे; देवा

नंद कहे दासपणामां लाजछेरे, प्रेम करीने राखो मनमां प्याररे ॥सग० ॥४॥ पद ३॥

देख्य विचारी दिलमां तारा देहनेरे, नथी रह्यानो एक घडी निरधाररे; ममता मोटी खोटी बाजी खेलछेरे, भुंडपकेरो माथे लेमा ज्ञाररे ॥देख० ॥१॥ चरणागीमां दंडपेपानी हारनोरे, उपर रातोमातो रंगनो छेलरे; नित रे काळो जेख धरीने भोळवेरे, फोगट फरतो करतो कुडां फेलरे ॥देख० ॥२॥ आत्म साधन कांइ न कीधुं आळसुंरे, विषयमां विटाणा बारे मासरे; हरीजन साथे हेत न करतां आवडयुंरे, कपटी तारो कोण करे विसवासरे ॥ देख० ॥३॥ लोभ थयो धन संचीने जेळुं करयुंरे, मरतां सुधी न खरच्युं न खायरे; दे ब्रानंद कहे मधमांखी लुटायछेरे, हाथ घशीने पामर तुं पस्तायरे ॥देख० ४॥ पद ४॥

पद राग धोळ.

पामर नर नजो नगवान, मरण आव्युं ढुकडु;.केडे आवेछे काळ अजाण ॥मर॥अ णसमज्यां ओसड करेरे, रतिये रोग न जांय लोकवाणी उरमां धरीरे, गोळी जळमां घोळी घोळी पांय ॥ मर० ॥१॥ अन्न गळे नव उ तरेरे, खातां उलटी थाय; अति व्याधी दुख देहमांरे, खांसी सुल आवे न खमाय मर० ॥ २ ॥ सगां संबंधी सहु मळीरे, बेठां घरने बहार; अढार दिवस थया अन्न मेल्युंरे डो सो तन तजवा थया तैयार ॥मर० ॥३॥ इं द्रीना देवता उठी गयारे, विखरी वाणी बोला य; देवानंद कहे हरी विमुखनोरे, तोय पापी प्राण न जांय ॥मर० ४॥ पद १॥

गाफल नर तें विसारया गोपाल, उगारे कोण आसमे; मरवुं मेली ते जुठो जंजाल ॥उगा० ॥१॥ मुखना दांत काळा थयारे, आं

ख्यो गइ ठरडाइ; नाकनी दांडी नमी गइरे दुख पाम्यो पुरवनी कमाइ ॥उगा० ॥३॥वात पित कफ मोरु करेरे,भाइ त्रणे भेळा थाय; स्वास वधे सहु देखतारे,तननीनाडीयो सरवे त्रुटी जाय ॥ऊगा० ॥३॥ पेठो जम एक पेट मांरे,बीजो रह्योछे बाहार;देवानंद कहे हरि विमुखनेरे, माथे पडशे मुदगळना मार॥उगा०४॥

करे पापी अतिशे पोकार, परवश थयो प्राणीओ; दुख देखी रुवे नरनार ॥पर॥ पेटचडे बंध छुटी गयारे, जीव अतिशे अकळाय; सुपन अवस्था प्रधान थइरे, जाग्युं वेणबोले बकवाय ॥पर० ॥१॥ डोढे वागे डाकलारे,भुवो धुणे भरवाड; निर्लज नगटी देवनीरे, बाधा राखो करशे माता वार ॥पर० ॥२॥ वाओ बावन विरनोरे, जंत्रमंत्र बहु जाण; मुठनाखी कामण करयांरे, दोरो बांध्यो तो थाय सुत्राण ॥पर० ॥३॥ जोशी कहे पिडे ग्रह प

नोती, शांति करे सुख थाय; देवानंद कहे ऋतु जीप जपीए, दरद तरत मटी जाय पर० ४॥प. ३

मुरख नर करे कोटि उपाय, ऋतु पाछुं नहि घले; त्रुटी आयुस ते नव संधाय, ॥ऋतु॥ अफीण तो ठगे नहीरे, पापी दारु पाय; नाइबंध मळी भुडुं करयुंरे, नाख्यो नरक पड्यो पस्तायं ॥ऋतु० ॥१॥ कोटी करे गउ दानने सोना रुपाना शणगार; पामे फळ परलोक मांरे, माथे मरण जनम बहुवार ॥ऋतु० २॥ काशीए जइने करवत मेलावेने, गाळे हिमाळे देह; भगति विना जव न तरेरे, पामे राज साज सुख तेह ॥ऋतु० ॥३॥ बुढा जोबन बाळनेरे, जमडा पकडी जाय; देवानंद कहे मरी गयारे, वांसे वार कोइथी न थाय ॥ऋतु० ४॥

पद राग धोळ.

सात वारना पदो.

आदीतवारे उदे थया सुरज सहजारेनंद,

मारग बताव्यो मोक्षनो; मळीयां मुनिंनांवृंद, अवसर अमुलख आवीयो ॥ १ ॥ नाग्ये पाम्यो नरतखंडमां, मुघो मनुश्या अवतार; समजी रहेवुं सतसंगमां, सुपना जेवो संसार ॥अव० ॥२॥ शितळ सोम सरीखडा, भुतळ प्रगट्या नगवान; अधरम मुळ उखाडवा, दीधां दरसन दान ॥अव० ॥३॥ पामर नटक्यो नवपंथमां, जाण्या विना जगदीश; देवानंद्र कहे दुख आवशे, ज्यां त्यां जनम धरीश ॥ अव० ४॥ पद १॥

मंगळकारी हरी मुरती, नेटचे नवदुख जाय; समरण करो श्री गोवींदनुं, फोगट फेरो न थाय; अंते जावुछे एकला ॥१॥ गाफळ सगानी गोठडी, मोटी मायानी जाळ; वळग्यो मीथ्या वेणारमां, केडे आवेछे काळ ॥ अंत्ये ॥२॥बुधे समझावी बहु कह्युं, मने मुरखना जाम; काया मायाने कामनी, नथी ठरवानुं

ठाम ॥ अंत्ये ॥३॥ लालच्य लागी उर लोज्ञ
नी,इच्छा मनमां अपार;देवानंद के हरी ना
ज्ञजो,एळे खोस्यो अवतार ॥अंत्ये॥४॥प. २

ब्रहस्पती जेवाने जोजवे, माया मनमां
मगरुर; डाह्या पीजाणा डाढमां, चावी कीधा
चंकचुर ॥ सेवो साचा हरी संतने ॥१॥ दुक्री
त दुग्धामां डुबीयो, अनरथ कीधां अपार;दु
रमती डापण डोळतो, नथी तननो नीरधार
॥ सेवो ॥२॥ शुकर स्वानना देहमां, नीर्लज
थाशो नर नार; कटका अनकेरे कारणे, बे
ठुं जोसे घरबार; ॥ सेवो ॥३॥ जवदुख तर
वाना जेदमां, सदगुरु मलतां समजाय; देवा
नंदनो प्रभु देखशो, जनम मरण मटी जाय
॥ सेवो ॥४॥ पद ॥ ३ ॥

सनीसरवारे सहुने कह्युं, राखो हरीसंगे हे
त; जातर जोंवा जेजुं थयुं, कुटंब कुडो संके
त ॥ जावे जजील्यो भगवानने ॥१॥ आरत

राखीने ओळखो, गीरधर गोपीना श्याम; स-रवे देवोना देव छे, अंत्ये एनुं छे काम ॥ भावे ॥२॥ सेवक थाने घनशामनो, टळशे तनडाना ताप; जीवनमुक्तना जोगमां, वधसे मोटेरु माप ॥ भावे ॥३॥ ब्रह्म वीद्याना नोमीया, साचा संत सुजाण; देवानंद रहे हरीदासमां, पीवा अमृतरस पान ॥ भावे ॥ ४ ॥ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग वेराडी.

सगां कोइ साथे नावेरे मरवाने टाणे॥सगां ॥ मात पीता सुत नारी, स्वारथीआं संसारी नारी; अंतकाळे उठी जावेरे ॥मर॥ १ ॥ जीवने जम लेवा आवे, पाप कर्यां ते पीडा पावे; पामर नर बहु पस्तावेरे ॥ मर ॥ २ ॥ मीथ्या धोळी माया मेली, ते दाटी रहे नावे नेळी; वणसमज्यो वीळखावेरे ॥ मर ॥ ३ ॥ देवानंद कहे सुखकारी, नजो नही गीरधारी;

संत वीनां कोण समझावेरे ॥मर॥४॥पद॥१॥

झीती बाजी गीयो हारीरे, मनुसा तन पामी; ॥ झीती ॥ राज सांज सुख दीधुं, तेनु कह्यु नव कीधुं; परदारा कीधी प्यारीरे ॥ मनु ॥१॥ वीसे मनमां कीधा वाला, ए सुखमां अथडाया ठाला; नीरलज एवा नर नारीरे ॥ मनु ॥२॥ पापी न गयो साधु पासे, बेठो खळमां बारे मासे; वीकलमतीयो वीभीचारीरे ॥ मनु ॥३॥ जेने आ नर देह दीधो, तेनो चरणो नाही लीधो; देवानंद कहे जुल्यो भारीरे ॥ मनु ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥

गाया नही गीरधारी प्रीतेरे, नंदजीनो लाला ॥ गाया ॥ कह्युं तें नारीनुं कीधुं, रलीने धन तेने दीधुं; हसीने बोलावे हेतेरे ॥ नंद ॥ ॥१॥ आ संसारी सुख वीसे, झांझवाना पाणी दीसे; तेमां नावा इच्छे नीतेरे ॥ नंद ॥ ॥२॥ रात दीवस ततपर थइ रळीओ, त्रीवी

धी तापे अंतर बळीओ; चींता वाधी बहु चं तेरे ॥ नंद ॥३॥ देवानंद कहे मीथ्या मायां, तेमां जोजी ललचाया; वस करी राख्या वी तेरे ॥ नंद ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥

काळ तारी केडे आवेरे, वीचारी जोने ॥ काळ ॥ जुठुं आ जीवत तारुं, हारी गया हजारुवारु; कुडी माया काम नावेरे॥ विचा ॥१॥ मोटा मोटा मरी जावे, राजा रांक न रहन पावे; आयुष तारुं ओछुं थावेरे ॥ वि चा० ॥ २ ॥ प्रभुने विसारया तें प्राणी, मि थ्या बोल्यो मुखे वाणी; धनहीत सहु दीसे धावेरे ॥विचा० ॥३॥ देवानंद कहे मान कह्युं जोबन तारुं एळे गयुं; व्रजदाणी क्यां विसा रयारे ॥विचा० ४॥ पद ॥४॥

पद राग सोरठ.

जडबुद्धि जीव पोच्याना परमाणा अवि चळ आवीयां, जे मुक्त थया त्यांसमुनिए वि

स्तारी ज्ञेद बतावीया; ध्रु पाम्या प्रज्ञुना धा
मने, ते तज्या कपट छल कामने; पाम्या वै
कुंठ महा विसरामने ॥जड० ॥१॥ जोने ओ
धव·लोमस अमर रह्या, मुनि मारकंड काग
भुसंडी कह्या; ज्ञजी क्रश्न कलपं बौ विती ग
यम ॥जडं० ॥२॥ सनकादिक नारद सरल
मति, प्रहलाद ज्ञविक्षण जोंगीजती; तेणे पु
रुषोतमने कीधा पति ॥जड० ॥३॥ एतो इ
श्वर कोटिमां ज्ञळीया, ज्ञजी प्रगट प्रभुने थ
या बळीया; जेने देवानंदनो स्वामी मळीया॥
जड० ॥४॥ पद ॥१॥

हरी ज्ञजन करी सुख संपत्ति पाम्या ते स
रवे जाणो, जेने कुड कहे ते पामरनु बोल्युं
कोण प्रमांणो; वाले कंचनना मंदिर कीधां,
जाणी दुरबळ सुदामाने लै लीधां; प्रभु सम
रथथी कारज सिधां ॥हरी० ॥१॥ नरसैए नौ
त्तम टेक धरी, जेनुं मामेरुं हार हुंडी ज्ञरी;

प्रभु पद पाम्या संसार तरी ॥हरी० ॥२॥ जुवो मीरां राजानी राणी, जेने पापीए पायुं विख पाणी; राख्युं पुरुषोतम मुखनुं पाणी॥ हरी० ॥३॥ एवा कोटिक जनने न्याल कर्या तेना जनम मरण संताप हरया; जेने देवानंदनो वालो वर्‍या ॥हरी० ४॥ पद .२॥

जो जागीने मायानुं अंधारुं मुरख मोटुं तुने खबर नथी शास्त्र विना बोले ते सरवे खोटुं; तुं सवळाने अवळुं जाणे, सुपना जेवा सुखने माणे; घणो मार खाशे मृत्यु टाणे॥ जोने० ॥१॥ बहु समज्यो शास्त्र थकी बाहारे, जरे पेट पामरपशु हारे; तुने नित्य बगाड्यो परनारे ॥जोने० ॥२॥ तें साचा संत नथी सेव्या, तारा संगी सरवे सठ जेवा; तेमां जरुर आवशे जम लेवा ॥ जोने० ॥३॥ तुंतो मुरखना मनमां मोटो, रह्यो गाफल मनमां ए गोटो, देवानंद कहे मननो मत खोटो ॥

जोने० ॥४॥ पद ॥३॥

नरदेह धरी कबुधी कलीमल कीधी कुड कमाइ,समस्या न हरी अशासमजे आथडतां आयुष गमाइ; परनारी साथे प्रित घणी, विषे मुख त्रश्ना तुछतणी; अंतकाळे तारो कोण धणी ॥नर० ॥१॥ मोटपमां बुध्यो मुढ मति, अहंकारे पाम्यो असरंगती; तारे अधर्म साथे हेत अति ॥नर० ॥२॥ करे ग्राम कथा बहु दिवस गया, वण समजे कुडा वाद करया; उर दुष्टपणु नैलेश दया ॥नर० ॥३॥ लेखु रतिरतिनुं जमडा लेशे,करयां पाप प्रमाणे डंड देशे; देवानंद कहे माथें सयुजोशे॥४पद४

पद राग राजीयो.

जोने विचारी तारा जीवमां ॥हो प्राणीया भुली गयो तुं भगवानरे, घरधंधे घेरयो; केडे आवेछे तारे काळ अति कोपतो, खाधाखेल्यामां खोयुं बाळपणु ॥हो प्रा० जोबन आव्युं

थयो जुवानरे ॥घर०॥१॥ रोळयो करेछे दिन रातमां ॥हो प्रा० पाप करयामां अति प्रितरे ॥घर० ॥२॥ अंगे बुढापण आवीयुं ॥होप्रा० निरलज थइने फरे नीतरे ॥घर०॥३॥ संगत करे नै केदी संतनी ॥हो प्रा० हरी भज्यामां नहीं हेतरे ॥घर०॥४॥ अंते लेवाने जम आवशे ॥हो प्रा० देवानंद कहे हजी चेतरे ॥घर० ॥५॥ पद ॥१॥

अंते जावुंछे उठी एकला हो जाणजे, सगा न आवे कोइ साथरे; मरवाने टाणे, प्रभु विना कोण मुकावे जम मारथी; कंठ रुंध्या छे कफ जाळथी ॥हो जा० काळा जमकींकर देखायरे ॥मर० ॥१॥ नवसें नवाणुं त्रुटे नाडीयुं ॥हो जा० बहोतेर कोठामां लागे लायरे ॥मर० ॥२॥ रोम कोटी वींछीनी वेदना॥ हो जा० हैडु हालकलोल थायरे ॥मर०॥३॥ आंख्युं उघाडी अति वेदना ॥हो जा० शेश

कोटीथी न केवायरे ॥ मर० ॥४॥ दुख पामी
ने तजो देहने ॥ हो जा० ॥ देवानंद कहे करे
कोण सायरे ॥ मर० ॥ ५ ॥ पद ॥ २ ॥

शेतां कुटंबी रया रातमां हो पापीया, धाम
धराने धन मालरे, कोइ साथे नावे; मेलीने
पाळो जमपुरनी वाटे जायछे, करम कर्यां ते
आडां आवशें ॥ हो पा० ॥ हरी नज्या वीना
बेहालरे ॥ कोइ० ॥१॥ भेलु न लीधु जातु पु
न्यनु ॥ हो पा० ॥ भुख तरसनी पीडा थाय
रे ॥ कोइ० ॥२॥ जीव मार्या ते आडा आ
वशे ॥ हो पा० ॥ तारु कापीने तन खायरे
॥ कोइ० ॥३॥ लोढानी नारी ऊनी लाल क
री ॥ हो पा० ॥ बाथ नरावी देवे माररे ॥को
इ ॥४॥ आंख्युमां ऊना गज नाखशे ॥ हो पा० ॥
नीरखी देवानंद के ते परनाररे ॥कोइ०॥५॥
॥ पद ॥ ३ ॥

मेल्या वीसारी घनश्यामने हो मुरख्या, दु

खनो न आवे हवे पाररे; संतुना द्रोही, पड वानु पापे करीने कुंभीपाकमां; आगल वैत रणी नदी आवशे ॥ हो मु० ॥ माथे मुदगल ना लागे माररे ॥ संतु० ॥१॥ दीधां नथी तें गौ दानने ॥ हो मु० ॥ कोण उतारे सामे तीररे ॥ संतु० ॥२॥ काठे कोलुमां काया पील शे ॥ हो मु० ॥ छोया सरीखु थाय शरीररे ॥ संतु० ॥३॥ उभो धरमनी आगळ राखशे ॥हो मु०॥ मागे रती रतीना जवाबरे॥संतु०॥ ॥४॥कुटंब सारु कर्‍यो पुन्य पापने॥हो मु०॥ देवानंद के जोगव्य आपरे॥संतु०॥५॥पद ४॥

पद राग ठुमरी.

जुठी जुठी जगतकी आस, नर नास पलकमां पांवे ॥ जुठी ॥ टेक ॥ काल चबीना मुखमें लीना, वाका नही कीसवासरे॥नर०॥ ॥१॥ मानत मेरी नही कोइ तेरी, काल कठीन सीर त्रासरे ॥नर० ॥२॥ सुत वीत दा

रा जग व्यवहारा, सरवे सुपन वीलासरे ॥ नर० ॥३॥ देवानंद देखी भव भय लेखी, इन से भये उदासरे ॥ नर० ॥ ४ ॥ पद ॥ १ ॥

गाये गाये न गीरधरलालरे, नर पल गये पीस्ताइ ॥ गाये० ॥ टेक ॥ अती मदमाता देशमे बाता, हो गये हाल बेहालरे ॥नर०॥१॥ कुक्रम करतां दील नहीं डरता, धरेहरेशे धनमालरे ॥ नर० ॥ २ ॥ प्रभु पद प्रीती कबहु नहीं कीती, कुबुधी चलत कुचालरे॥नर०॥३॥ देवानंद प्यारे हरी उर धारे, तजी दीनो जग जंजालरे ॥ नर० ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥

मेरी मेरी करत मतीं मंदरे, व्रजचंद दीये वीसराइ ॥ मेरी० ॥ टेक ॥ नर तन पायो कछु न कमायो, फेर धर्‌यो भव फंदरे॥व्रज०॥१॥ जीव अभागी वीशे अनुरागी, समर्‌या नहीं सुख कंदरे ॥ व्रज० ॥२॥ त्रीवीधी तनमे जरत हे मनमे, गाफल गबरु गंदरे ॥ व्र

ज० ॥३॥ देवानंद न्नारी क्रत वीचारी,जा
ही जपत सुरवृंदरे ॥ व्रज ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥
आयो आयो मनुषा अवताररे, नर चार
दीवस मजमाना ॥ आ० ॥ टेक ॥कुटंब क-
बीला स्वारथ मीला, वाकी चलत नही वरा
रे ॥ नर० ॥१॥ जमके दुता मारत भुता, पा
पी करत पोकाररे ॥ नर० ॥२॥ नवदुख ना
री देख वीचारी, मरने धरत अवताररे ॥ न
र० ॥३॥ देवानंद न्नारी चरने मोरारी, सेज
तरे संसाररे ॥ नर० ॥ ४ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग खमाच.

नज्यो नही भगवान मुरख जीवतो मु
वो ॥ नज्यो० ॥ टेक ॥ पेटने अरथे पाप
करंतां दीलमां न डरयो, पुन्य करयानु
पाडोशीने त्यां आडो फरयो ॥ नज्यो०
॥ १ ॥ दुख वेठीने दाम कीधो खजानो
भरयो, जम जोरावर लइने चाल्या; वावरवा

न रयो ॥ज्यो० ॥ २ ॥ कुडनी माळा कोट
मां पेहेरी कुड गुरु कर्‍यो, आहार ने मैथुन
करवा लाग्यो कोइ न तर्‍यो ॥ज्यो० ॥३॥
सहजानंदजी ओलख्या विना अंतर नठर्‍यो
देवानंद कहे दिलमां वस्या कारज शुं सर्‍यो
॥ज्यो ॥४॥ पद ॥१॥.

हरी विनां हितकारी बीजु कोइ तारुं न
थी ॥हरी० टेक॥प्रभु भज्यानुं वेदपुराणे कह्युं
छे कथी, अक्कलहिणा आळशी बेठो पामरतुं
पथी ॥हरी० ॥१॥ मातपीता सुत नारी बं
धव नही तारां साथी, अंत समे तो एकलां
जावुं क्यां मरेमथी ॥हरी० ॥२॥ स्वारथीओ
संसार तेमां रह्यो लथबथी, संत पुरुषनी
सोबत विना शीथाशे गती ॥हरी० ॥३॥ अ
क्कलवंता राज करंता मुवा मारथी, देवानंद
कहे आपणे जावुं कहु ठेठथी ॥हरी० ॥४॥

माणसनो अवतार मोघो नही मळे फरी

॥मा० टेक॥मान मरडाइ मोटप मेली भजी
ले हरी, नहीतो जाशो चोराशीमां जन बहु
फरी ॥माण० ॥१॥ दुखतणो दरीयाव मोटो
नही शके तरी, सामळीयाने शरणे जातां
आशमे उगरी ॥माण० ॥२॥ निर्लज तुं नव
रो न रह्यो घरधंधो करी, माया माया करतो
मुरख न बेठो ठरी ॥ माण० ॥३॥ चेती ले
चित्तमां विच्यारी चालजे डरी, देवानंदनो ना
थ भजो प्रेममां भरी ॥माण० ॥४॥ पद ३॥

भजीले भगवानने साचा संतने मळी॥
भजी० टेक॥वचनमां विस्वास राखे भजनमां
भळी, पुरव केरां पाप तारां तो जाशे टळी
भजी० ॥ १ ॥ ओळखीले अवीनाशी रहेजे
ज्ञानमां गळी, रीझशे रंगरेलवाळो अढळकढळी
भजी० ॥२॥ काळतो विकराळ वेरी विखसे
बळी, कामनी कुटुंब तुने नांखशे दळी ॥ भ
जी० ॥३॥ सत्य त्यां सुख धरम रहे कुड त

हां कली, देवानंद कहे दुनिया केरी अकल आंधळी ॥भजी० ॥४॥ पद ॥४॥

पद राग कांफी.

काल तारी केडेरे आयुषने ओछुं करे, म मतामां मुरखरे खुंच्यो तोय खबर न रहे॥टेक बालपणुं जोबम गयुं जोतां, घरडो थयो तुं ग मार; आजकाल करतां आव्यो तारो वायदो माथेछे जमना मार वार नथी झाझीरे, दील मां न हजी डरे ॥ काल तारी० ॥१॥ लवनी मीष घडी मुरत मापे, पहोर दिवषपर माण; पक्षमास करी वर्ष कहावे, लइके जाग सुजा ण; माथे तारे मोटुंरे, फरतुं एवुं चक्र फरे ॥ काल तारी ॥२॥ करकर संत समागम साचो अवसर आव्यो अमुल्य; देवानंद कहे देख विचारी, अंतःकरण अनुकुल;नज्यावीना भु धररे जीवबहु जन्म धरे॥काल तारी३पद १॥

सधवा नारीने स्वामीनी सेवामां रहेवुं,

जे जे वचन कहे व्यवहारीक, ते कारज करी लेवुंरे ॥सधवा॥ खातांपीतां सुतां बेठां, कहे पती तेम करवुं; हरख शोकने हाण लाजमां, फीकर तजीने फरवुंरे ॥सधवा० ॥ १ ॥ रीस करीने राते नयणे, बळतां वेण न बोले; समता सील स्वभाव सयाणी, ते नारी सती तोलेरे ॥सधवा०॥२॥ जोबनवान रुपगुण जाती नर कोइ नजरे देखे; हाड मांसनो लोचो जाणी, पती विनानो पेखेरे ॥सधवा० ॥३॥ हासी ख्याल हरामी सोबत, भांड भवाइनो भाळे; देवानंद कहे शुभ कुळवाळी, समजी सउ अर्थ टाळेरे ॥सधवा० ॥४॥पद ॥२॥

हरीजन नारीने कुलटानो संग न करवो, पासे बेठे लांछन लागे; पापरुप परहरवोरे ॥ हरीज० ॥ कुलटा नारी कामणगारी, वढकारी व्यभीचारी; अंतर उंडी भावे भुंडी, भोगवे भवदुख भारीरे ॥हरी० ॥१॥ रात दीवस घं

र बाहर रंझले, कुळ मरज्ञादा मेली; जुठा बोली ज्यां त्यां जाये, अरधी रात एकलीरे ॥ हरी० ॥२॥ साचुं खोटुं आंणी सारु, अधरमथी उपजावी; धर्म लोप करवा सारु ए, आ कलीयुगमां आवीरे ॥हरी०॥३॥ वेरागणनो वेस धरीने, गामे गामे गावे; देवानंद कहे चार वरणने, वात करी वटलावेरे ॥हरी०॥४॥

॥ पद ॥ ३ ॥

पद राग परज.

अंतकाळे आवीरे मारी श्रीघनशाम करो सायरे ॥ अंत० ॥ रोमकोट वींछीनी तनमां थाय वेदना, कफ झाले कंठ रुंधाय छे ॥ अंत० ॥१॥ शुध्य न रहे ज्यारे पोताना शरीरनी, तनडांनी नाड्य त्रुटी जायछे॥अंत०॥२॥ घरना मांणस ज्यारे घेरी बेसे पासले; पुमडुं लैने जल पायछें ॥अंत० ॥३॥ देवानंद कहे देह तजवा टाणे हैडुं हालकलोलके थायछे

॥ अंत० ॥ ४ ॥ पद ॥ १ ॥

कायागढ घेरोरे काळे, वीठल वर वेला वां
रे आवजो ॥ कार्या० ॥ जोर न चाले तम वी
ना बीजा कोइनुं, तनडाना ताप बुझावज्यो
॥काया० ॥१॥जीभ टुंकी थइ वाणी तोतळी
बोलाय तारे, कोटी गुना वीसरावजो ॥ का
या० ॥२॥ पाप कर्यां ते आडां आवे ज्यारे
पीडवा, मोहन ते थकी मुकावजो॥काया०॥
॥३॥ देवानंद कहे अधम ओधारण, तनडा
नी वासना तोडावजो॥ काया०॥४॥पद २॥

मरवा टाणे आवीरे मावा, दरसन दोछो
हरीदासने ॥मर०॥ जन अपराध तमे उर न
थी धारता, आपोछो ब्रह्मपुर वासने ॥ मर०
॥१॥ गुना अमारा होय कोटी कोटी गीरधर,
नटवर करज्यो हवे नाशरे ॥ मर० ॥२॥ श्री
घनशाम तमे करुणाना सागर, टालोछो ज
नना नव त्रासने ॥ मर० ॥ ३॥ देवानंद क

हे दोयली वेळामां, अमने तमारी एक आश छे ॥ मर० ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥

केज्यो ओधा आवेरे व्हालो, प्राण करे जावा परीयाणने ॥ केज्यो० ॥ परम स्नेही तमे रेज्यो मारी पासले, सहजानंदजी सुजाणरे ॥ केज्यो० ॥१॥ बोतेर कोठा खाली थाय मळ झरी झरी, वाढीने मेले ज्यारे वाणने ॥ केज्यो० ॥२॥ खम खम खांसी करे हैयामां आवे हेडकी, पडखामां सुळ मारे बाणने ॥ केज्यो० ॥३॥ देवानंद कहे वाला अंते वेला आवज्यो, भक्तवच्छल द्रग भाणने ॥ केज्यो० ॥ ४॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग मेवाडो.

अंतकाले आवीरे संभाली लेजो सामला रे, जोसो मां अमारा अवगुण ग्राम; पण छे पोतानुं प्रभु तमे पाळज्योरे, अधम ओधारण करुणाना धाम ॥ अंत० ॥१॥ गजने छोडा

व्योरे ग्रहना मुख थकीरे, करतो कांइ अरध नाम उचार; एवी रीते आवीरे सुंदर सामला रे, वाटडली जोउछु वारमवार ॥अंत०॥२॥ नारायण नामरे ओधारयो अजामेलनेरे, क रतो ते पुत्रतणोरे पोकार; एवुने वीचारीरे अ लबेला आवजोरे, अमारे छे तमारोरे आधा र ॥अंत॥३॥ दोयली वेलामांरे दीनानाथजी रे, कोने अमे केनी करीए आश;मुक्तानंदना स्वामीरे सुंदर सामळारे, अबळाने तेडीने रा खोने पास ॥ अंत० ॥ ४ ॥ पद ॥१ ॥

दोयली वेलामांरे कोइ केनु नथीरे, ज्यारे करे जमडा आवीनें जोर; तेणी वेला आवी रे दयालु दया बहु करीरे,बांह्य ग्रही रेजो नं दकीशोर ॥ दोय० ॥१॥ ज्यारे त्रुटे नाडीरे झ लाइ जाय जीब्नडीरे, वाजे कफ सहीत स्वास नो घोर; सगांने सबंधीरे लाग्यां बहु लुटवा रे, कुडा कुडा करीने सोर बकोर ॥ दोय० ॥

॥२॥ स्वारथनां सगांरे सरवे संसारमांरे, तम
वीना जुठा सरवे जन; तमेने तमारारे जन
प्रभु परमारथीरें, बीजे भवं माने मारु मन
॥ दोय० ॥३॥ त्राही त्राही करीरे पोकारु प्रभु
जोइ तम जणीरे, सेवकनी करज्यो शाम सं
भाल; मुक्तानंदना स्वांमीरे जाण सुजाणछो
रे, वर्णवेछे वेद दीनदयाल ॥ दोय० ॥ ४ ॥
॥ पद ॥ २ ॥

आ अवसररे दयालु दया बहु करीरे, टा
लवाने जनम मरणना ताप; वाहन चडीनेरे
आवोछो मारा वालमारे, नारायण नाम ज
पता जाय ॥ आ अ० ॥१॥ अनेकने आव्या
रे अंतसमे तेडवारे, साथे लइ संतजननो सा
थ; एवातो तमारारे गुण अनंत अपारछेरे,
सांभलंतामां सरवे थाय सनाथ ॥आ अ० ॥
॥२॥ अधमंनें जातीरे ओधारी बहु नारीनेरे,
जेने नींदे शास्त्र वेद पुराण; गुणने अवगुणने

रे नाथ गणता नथीरे, चरणे आव्या वीना शाम सुजाण ॥ आ अ० ॥३॥ करुणारसनेरे प्रगट कर्‍यो कानजीरे, करवाने अनेक. जन नो उधार; मुक्तानंदनो वालेरे माहा सुख आ पीयांरे, करीये नही तम वेलारे वीहार ॥ आ अ० ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥

नलेने पधारया रे गीरधर गाजतारे, हवे मुने करी कृतारथ कान; नयणां ठरेछेरे नाथने नीरखतांरे, जेनुं नीत्य धरीने रेहेता ध्यान॥ नले०॥ १ ॥ दुखडाना दाडारे हवेतो दुर पड्यारे, लीधी छेलछबीले मारी सार; जीवन जोइनेरे जग जुठो थयोरे, तम संग लाग्यो रंग एक तार ॥नले०॥२॥ कमला सरखीरे करी मुने कानजीरे, ग्रही गुणवंते मारो हाथ; नले मारु नायरे फळ्युं कोइ कालनुंरे, पामी पती अखील भुवननो नाथ ॥ नले० ॥ ३ ॥ अखंड सोहागीरे तमने जे जाणशेरे, माण

शे महासुख मोज अपार; मुक्तानंद कहेछेरे तमने परहरीरे, भवजळ कोइ न पामे पार ॥भले० ॥४॥ पद ॥४॥.

पद राग सोरठ.

हरी गुण गातां दुरीजनीथानो धडक न मनमां धारीए, सिरने साटे स्वास उसासे सुंदरवर संभारीए; जे साचुं समरण आदरे, तेनो मुरख माणस द्रोह करे; ते उलटो नि ज शिर भारभरे ॥हरी० ॥१॥ जे सुरज सा मी रज नाखे, ते उलटी आवी पडे आंखे; रवीरोस राग मन नव राखे ॥हरी० ॥ २ ॥ एम समजी मन द्रढ राखीए, मुख कायरता नव भाखीए; जे तन प्रभुपर वारी नाखीए ॥हरी० ॥ ३ ॥ तनमन धन हरी चरणे धरे, तेनी सुंदरश्याम साह्य करे; कहे मुक्तानंद ता रेने तरे ॥हरी० ॥४॥ पद ॥ १ ॥

सरवे मान तजी सामळीआ संगाते मन

धंड बांधीए, तजी लोक लज्या साधु-जन संगाते प्रिती साधीये; जे साधु जननो संगकरे तेना कामादिक संतापहरे, तेनु मन लइ मोहन चरणे धरे ॥सर० ॥१॥ एम हरी भजतां मोटप पामे, तेना जनम मरणनां दुख वामे फरी मन न चडे बीजे नामे ॥ सर० ॥२॥ ध्रुआदि अचळ थया हरी सेवी, तेनी शिखामण मन धारी लेवी; भक्ति पण करवी ते जेवी ॥सर० ॥३॥ दुरीजनना संगथी दुररैए हरीजननो अवगुण नव लैए; मुक्तानंदना दसना दास थैए ॥सर० ४॥ पद ॥ २ ॥

तन धन जातां हरीजन होय ते हरी भक्तिथी नव्य चळे, जेम नार सती सरवे ममता छोडी पति संगे बळे. जुवो प्रेह्लादे पण नव छोड्युं, निज ताततणु सगपण . त्रोड्युं; द्रढ करी मोहन संग मन जोड्युं ॥तन० १॥ जुवो हरीचंद्रे हरी नव तजीया, परघेर वेचाइ

प्रभुने ज्जीया; तारे मोहनना मनमां रजीयां ॥तन० ॥२॥जुवो बळीनु मंन नवहारीयुं, गुरु वचन रुदे नव धारीयुं; तन्मन धन प्रभुपर वारीयुं ॥तन० ॥३॥ एवी द्रढता धारेते मुखी यां, ते कोइ काळे नव होय दखीयां; कहे मुक्तानंद ते महासुखीयां ॥तन० ४॥ पद ॥३॥

हरीजन थइने ह्राण वरंध सुखदुख मनमां नव धारीये, टाळ्यां नव टळे घट साथे घडीयां हिमत नव हारीये. जुवो कदरज महा दुखीया काव्या, ते सुखदुख मनमां नव जाव्या; त्यारे मोहनना मनमां जाव्या ॥हरी० ॥१॥ जुवो वसुदेव देवकीं बंध रह्यां, बहु काळे बंधन दूर थयां; जेने हरी पुत्र तोय दुख सह्यां ॥हरी० ॥२॥ जुवो पांडव हंरीने अ्रति प्यारा, जेथी पल एक नाथ न रहे न्यारा; ते वन जटक्या लइ संग दारा ॥हरी० ॥३॥एम समजी हरख शोक तजीए, थइ एकमना

प्रभुने ज्जीए; कहे मुक्तानंद हरीने सज्जीए॥ हरी० ॥४॥ पद ॥४॥

पद राग गरबी.

सहजानंद स्वामीरे ज्ज द्रढ ज्ञाव करी, आवो अवसर दुल्लभरे, नावे फरीफरी; तुने कहुं सत मानेरे, संतनी वातल्लडी, तजी देजे तुं वेगेरे; मन केरी घातल्लडी, परधन परनारीरे, तजी सतसंग करे; हरी विमुखनी संग तरे, विख जाणी परहरे; मारुं कह्युं सत मानेरे, जावुंछे जरुर मरी; कर पुन्य परमारथेरे संपत रहेशे धरी, एवुं समजी विचारीरे, पाणी पेहेल्ली पाळ करो; वाल्लो मुक्तानंदनोरे, ज्जी ज्ञव कष्ट हरो ॥पद ॥ १ ॥

स्वामीनारायण केहेतांरे, केम तुं लाजेछे जमवुत जोरावररे, लेशे तारा प्राण हरीं. तारां सगां संबंधीरे, रेहेशे हांबहाय करी; जेने काजे करेछेरे, कुकरम अती भारी; तेतो संगे

न चालेरे, नवजोबन नारी; जासे पापे पोता नेरे, नरकमां जम संगे; पीसे लोही ते तारुं रे, चीरी चीरी सहु अंगे; एवु समजी वीचारीरे, श्रीहरीने भजजे; मुक्तानंद सत केहेछेरे, सरवे कुकरम तजजे; ॥ पद ॥ २ ॥

घनशामने सेवोरे; कुमतीने दुर करी; ए छे संरवेना स्वामीरे, प्रगट प्रमाण हरी; जेनु ध्यान धरेछेरे, महा मुनी शुक जेवा; जेना पद पंकजनीरे, करे कमळा सेवा; एवा श्रीनारायणरे, भजे तेनां कष्ट हरे; एने इष्ट जे जाणेरे, तेतो कुळ सहीत तरे; वालो नीज तपनु फळरे, सहुने आपेछे; करी रुप अलोकीकरे, भव दुख कापेछे; एवा प्रगट प्रभुनेरे, भजो भ्रमणा त्यांगी; मुक्तानंद हरी भजीनेरे, थाशो बडभागी ॥ पद ॥ ३ ॥

श्री नारायण भजजोरे, शुध थइ नर नांरी; खटशठ सरीखीरे, दुरीजननी वाणी.

तेने सत्य न गणवीरे, दुखदायक जांणी; का
मी क्रोधीने लोभीरे, लंपट रेजे नगरा; तेने स
त्य न गणवारे, तेतो जमदुत खरा. कही संत
सीखामणरे, तेने नीद्या कहेछे; तेतो जमपुरी
केरुरे, दारुण दुख सेछे. संत असंत वीचारी
रे, नावे हरी नजन करो; मुक्तानंद नारायण
रे, नामे नवसिंधु तरो ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग धोळ.

अलोकीक आदीत उदीयोरे, सहजानंद
स्वामी; पतीतने पावन करवारे, प्रगट्या बहु
नामी ॥१॥ सोम थकी घणु सीळारे, करुणा
रस धारी; जनमत कुमुद वीकारधारे, मोहा
दीक मारी ॥२॥ मंगळरुप मोरारीरे, पुरुषोत
म पोते; कोटी करमने टाळेरे, नयणा नरी
जो ते ॥३॥ बुध थई बोध प्रकासेरे, आपे अ-
वहंतारी; मुढ मलीन जन तारवारे, अगणी
त नर नारी ॥४॥ गुरुजीना चरण उपासेरे,

हरीहर अज जेवा; ब्रह्मरुप मुनि मोटारे, करे सदगुरु सेवा ॥ ५ ॥ शुकर स्वान खर जेवारे, जेने चरणे रहे आवी; ब्रह्मरुप थया नवमांरे, गोवींद गुण गावी ॥६॥ सनीश्वर ग्रहसम सौनेरे, मन महा दुखकारी; तेने ते वश करी राखेरे, वचनांकुसमारी ॥ ७ ॥ अक्षर पद अवीनाशीरे, जेनुं धाम कहावे; मुक्तानंद ते गुरुनारे, निशदिन गुण गावे ॥८॥

पद राग काफी.

जानाहे नर जानाहे, घर छोडी एकीला जानाहे ॥ घर० ॥ मेडी मंदीर छोड चलोगे, एक दीन जोम बीछानाहे ॥ घर० ॥१॥ नीज तन नारी.पुत्रकु पोखे, जारीके सार मीलाना हे ॥ घर० ॥२॥ ब्रह्मा आदी भुवनके स्वामी, उहांबी थीर न रहानाहे ॥घर०॥३॥ दास मुकंदं आस तज झुंठी, श्री हरीचरन ठेकाना हे ॥ घर० ॥ ४ ॥ पद ॥ १ ॥

हरीभजन बीना जम आवेगे ॥हरी०॥ ह
रीजन देखीके हांसी करत वाके, मुखमें आ
ग जरावेगे ॥ हरी० ॥१॥ कीरतन कथारी सु
ने नही ताके, सवनमे सीसा डरावेगे॥हरी०॥
करम वीक्रम करे जीनके हीत, इनमे कोइ न
ही बचावेगे ॥हरी०॥३॥ दास मुकंद चलो गु
रु चरने, एक पलकमे छोडावेगे ॥हरी०॥४॥
॥ पद ॥ २ ॥

हरी भजन बीना दुख पावेगे ॥हरी॥ दु
र्लभ देह भजनबीन तजीके, मार जमनकी
खावेगे ॥हरी० ॥ १ ॥ जमके मनमें मेर न
आवे, कांटामांही चलावेगे ॥हरी०॥२॥ पर
नारीपर संग करे वाकु, लोह थंभ लपटावेगे
॥हरी० ॥३॥ दास मुकंद वास हरी चरने,
इन मारगमे न आवेगे ॥हरी० ॥४॥ पद ३॥

भवजळमें बुडत संत तारेगे ॥भव॥ जन
म मरण भय तबही भागे, संत साधु उर धा

रेगे ॥नव० ॥१॥ जे तरी गएसो संत समां गम, अबही संत ओधारेगे ॥नव० ॥२॥संत सबदकु जो लोपी चलेगे, आगे बहुत संनारे गे ॥नव० ॥ ३ ॥ दास मुकंदना वसत संग त्यां, पलमे पार उतारेगे ॥नव०४॥पद४॥

पद राग सोरठ.

नर अज्ञानी सांजळने शिखामण मुरख मारी,कहुं हेत करी सत मानी अंतरमां लेजे तुं धारी. प्रजु नव नजीया नर देह धरी, आणी खोटामां परतीत खरी; तुं मह्ना दुख पामी श मुढ मरी ॥ नर० ॥१॥ सुत नारी कुटंबी जे कावे, ते तारा जेळा नहीं आवे; तोय मुरख तारे मन नावे ॥नर० ॥२॥ तुं घर दोलत साचा जाणी, तेमां बंधाणो अतीसे प्राणी; माटे नव. ओळख्या सारंग पाणी ॥ नर० ॥ ॥३॥ तारु धन. ज़ोबन सरवे काचुं, जम लै जासे करडी डाचुं; कहे मंजुकेसानंद साचुं

॥ नर० ॥ ४ ॥ पद ॥ १ ॥

शुं समजीने मुखथी वेण बोले चावी चावी, वळी ज्ञान करे भोळा जनने खोटी साख बतावी. तुं खोटा गुरुने साचा जाणे, तेना दोस हैयामां नव आणे; तुने पडसे खबर मरवा टाणे ॥ शुं स० ॥१॥ बावळमां आंबा बुद्धी लावे, तेने केंरी कदीये नव आवें; तेनी सुळ वागे पीडा पावे ॥ शुं स० ॥ २ ॥ वळी नपुशकनी नारी कावे, तेने पुत्रतणुं सुख नव आवे; तेना रात दीवस दुखमां जावे ॥ शुं स० ॥३॥ तेम खोटा गुरुने शरणे जाय, तेनु कल्याण क्यारे नव थाय; मंजुकेशानंद ए सत गाय ॥ शुं स० ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥

जोने जागीने अंतरमां अंधारु मुरख तारे, साचा संत हरी ओळखीने तं हैडामां नव धारे. तुं देहमांये प्रभुने सोधे, ते कपटी गुरु केरे बोधे; तेमां तारु मनडुं नवं रोधे ॥ जो

ने ॥१॥ वळी नागपांचम आवे ज्यारे, करी स
रपलीटो पूजे त्यारे; साचा नागने लाकडी
ए मारे ॥ जोने० ॥२॥ जेम घुड रवीने नव
देखे, तेम अज्ञानी प्रभु नव पेखे; तेनो मनु
ष देह जाय अलेखे ॥ जोने० ॥३॥ तने ज-
मडा लै ज़ाशे ताणी, तारे मुखथी नही बोला
य वाणी; मंजुकेशानंद कहे सत वाणी ॥
जोने० ॥ ३ ॥ पद ॥ ३ ॥

नर तन पामी हास्यो झीती बाजी मुढ अ-
ज्ञानी, खोटा संततणी शीखामण तें अंतर-
मां सत मानी; कामी क्रोधी गुरु तने एम क-
हेछे, तारा देहमांहीज प्रभु रहेछे; तुं बहार ते
शुं सोधेछे ॥ नर० ॥१॥ एम कही परनारी
संग करे, करी चेला तेनुं द्रव्य हरे; तेनुं पा-
प हैयामां नव धरे ॥ नर० ॥२॥ कोइ कहेछे
मन मारो नाइ, कोण छे भगनी पुत्री माइ;
तेनो संग करे महातम गाइ ॥ नर० ॥३॥ ए

म दैत गुरु सीक्षा देछे, तेने मुरख सत मानी लेछे; मंजुकेशानंद साचुं कहेछे ॥ नर० ॥ ॥ ४ ॥ पद ॥ ४ ॥

राग गरबी.

तुंने सांजळ आपुं शीख, एक मोटा मारी माननेरे; तारे नथी रेवानुं ठीक, माटे जजी ले जगवाननेरे ॥१॥ आज कालमां आवशे काळ, ठालो बांधी रहोछो थोकमांरे; जोने जोबन बुढा बाळ, झाली जायछे जमलोकमांरे ॥२॥ तारा मनमां मंदीर माळ, घणी धननी छे धाखडीरे; जोने हालती वेळाना हाल, क्यारे फुटी तारी आखडीरे ॥ ३ ॥ सीद माथडे बांधछ मोट, पोट पुरण पापनोरे; तारे खरी जांयछे खोट, सोदो श्याने करछ सापनोरे ॥४॥ मान्य मान्य हो मोटा मंद, अंधा धणी थायछे घातडीरे; एम कहे नीसकुळानंद, वाहाली वालपनी वातडीरे॥५॥पद॥१॥

तारे डाह्यापणे वाल्यो छे डाट, घाट घड्या छे घणी घातनारे; तुंतो चालीयो बारे वाट, रडवडतल रातनारे. ॥१॥ लीधो भुंडाइनो. तें भार, चार पांच मळीने पुरवीयोरे; तुंतो खरो थयो खुवार, माथा लगी मुरख खुंचीयोरे ॥२॥ तेंतो नेळी कीधी भुल, डुल्यो दुरमतीना दीकरारे; शीया थाशे तारा सुल, थइ जोखम आवशे जरारे ॥३॥ कंठे आवीने घेरशे काळ, कापी काळज जीवने काढशेरे; तेतो तेडी जाशे ततकाळ, तुने चोरनी पेरे काढशेरे ॥४॥ शिद मानतो नथी मंद, फंद कोटे पड्यो काळनोरे; एम कहे निशकुळानंद, दोष काढीशमां दयाळनोरे ॥५॥ पद ॥२॥

तारे माथडे आव्युं मोत, जोतां आंखी जोने थायछेरे; तारुं पलटी गयुंछे पोत, जरा आवी जोबन जायछेरे॥१॥ तारा डगवा लाग्या दांत, कालप गइ केशनीरे; तोय खुर थ

वानी खांत, वात न माने उपदेशनीरे; तारे काने पडी धाक, नाक नथी वळी नकटारे; हवेकेतळनो सीयो वांक, संत मळी कहेछे सामटारे ॥३॥ तारुं थरथर ध्रुजे थुळ, कुळमांये थयो कडवोरे; तुने मीठु मेली मुळ, भांडी कहेछे सौ जडवोरे ॥४॥ खशी डगळीने थयो डुल, मुल न रह्यो कोडी कामनोरे; कहे निशकुळानंद, लेने आशरो श्रीरामनोरे ॥५॥पद ३॥

तुने साचुं केतां सुळ, थुळ मांही शीद थायछे रे; तुंतो तपाश तारुं मुळ, वाला वेरी थइने वायछेरे ॥१॥ तुंतो आव्यो तो कोणकाज, आज आवी करयुं अवळुंरे; तुने लेश न आवी लाज, काज सुज्युं नही सवळुंरे ॥२॥ जरचो जुडाइमां जरपुर, जरमावेल जुतनारे; शीद थइने गांडोतुर, तुं क्यां नाखस रह्योतुतनारे ॥३॥ तेंतो खोटमां दीधी दोट, कोटे बांधी काळा पाणनेरे; तुंतो चालीयो चडीचो

ट, डोटे पडीयो जेम रणमांरे ॥४॥ हवे स
मर सुंदर श्याम, काम तजीने हरामनुंरे; क
हे निशकुळानंद, नाम सुख थावाले श्रीराम
नुंरे ॥५॥ पद ॥४॥

राग गरबी.

अन्नागी अंध मानने शिखामण माहरी॥
अन्न०॥ बुधी तो फरेछे तारी बाहरी॥अन्ना॥
अमुलख अवसर जायछे ॥अ०॥ स्याने तुं
खोट खरी खायछे ॥ अ० ॥१॥ पारस जाय
छे गुंजा पाहाडमां ॥अ०॥ वाट मुकीने चा
ल्यो वाडमां ॥अ॥ आडु बोलतां केम आवे
डे ॥अ॥ मोह चकडोळ चित्त क्यां चडे॥अ॥
२॥ जाणीने जायछे जम हाथमां ॥अ॥ लख
चोराशीना साथमां ॥अ॥ समझी न शक्यो
सुख पेरने ॥अ॥ जाणीने खाधुं तें जइ झेरने
॥अ०॥३॥वचन न मान्य संत शीखनां॥अ॥
खोंळीने खांधां फळ विखनां॥अ॥ निशकुळा

नंद कहे हेतने ॥अ॥ चेती सके तो हजु चे
तने ॥अ० ४ पद ॥१॥

जंजाळी जीव करने विचार तुं विवेकनो ॥जं॥ ग्रही विस्वास गुरु एकनो ॥जं॥ प्रिति अनीतीशुं टाळीए ॥जं॥ विषेनी वाटेथी मन वाळीये ॥जं० ॥१॥ सुपना सरीखो संसारछे ॥जं॥ जागता जावानो निरधारछे ॥जं॥ मात तात भाइने भगनी ॥जं॥ ठाली सोबतछे ए ठगी ॥जं० ॥२॥ पंड ब्रह्मांड ते जाशे पडी ॥जं॥ सुतवित दारा घरछे घडी ॥जं॥ वादळानी छाया ते जाशे वही ॥जं॥ तन जाते कोइ तारु नथी ॥जं ॥३॥ खोट मोटी खाइ फुल्यो क्यां फरे ॥जं॥ निशकुळानंदनी ए शिखछे॥ जं॥ हजीए चेते तो घणुं ठीकछे ॥जं२पद २॥

मतिहोमंद पशुतणी पेरे पेट भर्युं॥म॥मोक्षनुं साधन कांइ नव कर्युं ॥म॥ खाइखाइ धरइने रह्यो सुइ॥म॥अनीतशुं प्रिततुं कांकरे

।म।। जाग्यो त्यारे धन अजोशीता जोइ ।।म।।
।।१।। आव्यो अवसर एळे जायछे ।। म ।। धं
धामां निरंतर धांयछे ।।म।। सुख ते संसारनुं
जांशे मटी ।।म।। जायछे कसुंबो जेम उपटी
।।म।। बुद्धि तो आवीछे तुने अवळी ।।म०२।।
संत जो मळे तो करे सवळी ।।म।। खोटाने
जायछे खरुं करवा ।।म।। झांझवाना जळ जा
य नरवा ।।म।। धनदारा सुतना संजोगथी ।।म
।।३।। नुख केनी नागी नथी नोगथी ।।म।।नि
शकुळानंद कहे न्यायनुं ।।म।। तारा जीवना
तरवाना उपायनुं ।।म ४।। पद ।।३।।

जोजेहो जीव वसमु लागेछे वाली वातमां
।।जो।। जाणीने जायछे जम हाथमां ।।जो ।।
माणेछे महासुखनी मोजने ।।जो।। जाण तो
नथी तु जम फोजने ।।जो ।।१।। तुंथी मोटा
ते मरी गया ।।जो।। काळनी झाळमां कोइ न
वरहा ।।जो।। तेनी तो चींता तुजने नही ।।

जो॥ कही कही थांक्या तुजने कही॥जो॥२॥ तारे तो जावुंछे घडी तालमां ॥जो॥ पाया तुं नांखेछे पताळमां ॥जो॥ अचंबो थायछे एनो अमने ॥जो॥ जाणतो नथी वेरी जमने॥जो ॥३॥जो अचानक आग्रहथी जाशे लही॥जो॥ अधवच आदरयुं जाशे रही ॥जो॥निशकुळा नंद कहे नोरनी ॥जो॥ सुख निश्चे शीखनथी जोरनी ॥जो० ४॥ पद ॥४॥

राग गरबी.

वाय वाय कुमती मती तारीरे, मेली मोहनवदन जोइ नारीरे; हारयो हेवान कबुधी झीती बाजीरे, लाग पेजारना आवी लाज पाजीरे ॥१॥ तेंतो खारी बळाने खोळी लीधीरे, तेंतो वाघणीशुं वालप कीधीरे, तजी महारसना प्रभु मेवारे;आणी झेरनुं जाय पारखु लेवारे ॥२॥ तेंतो स्नेह कीधो सरपणी साथेरे, मागी लीधुं मुरख दुख माथेरे; घणी घा

त थइछे घरमांइरे, तेनो तुजने विचार नही कांइरे ॥३॥ तारु विषे संगाथे चित्त बांध्युंछे, आंब तजीने आंकफळ खाधुंरे; तेंतो वणसाडयुंछे काज तारुरे, कहे निशकुळानंद ते सांरुरे ॥४॥ पद ॥१॥

धिकधिक तारो जो अवताररे, तेंतो न कर्यो नर जो विचाररे; चौद लोकने गइछे नारी चावीरे, तने तेनी प्रतीत केम आवीरे॥१॥ ब्रह्मा सरखाने जेणे भोळाव्यारे, शिव सरखाने जेणे जो डोलाव्यारे; जेणे एकलसींगीने अंध कीधोरे, जेणे पारासर पकडीने लीधोरे ॥२॥ कीधुं नारदतणु ते मुख काळुरे, रषी सुभरीतणु ते तप टाळ्युंरे; जेणे अंध ते असुर कुळ कीधुंरे, कही अम्रतने जो विख दीधुंरे ॥ ॥३॥ जेणें रावणं तणु कुळ खोयुंरे, त्यां तारुं ते मन केम मोयुंरे; लीधुं दुख तें अलप सुख साटेरे, कहे निशकुळानंद ते माटेरे॥४॥पद॥२॥

बळोबळो कुमती-मती तारीरे, तेंतो वात कांय जो न विचारीरे; क्यां गइ तारी अक्कल अजा गीरे, तजी सुख दुख मुख लीधुं मागीरे ॥१॥ तुने विषेना मोदक केम भावेरे, खावा हडका यानी होंश केम आवेरे; तारुं धनदारा देखी दील डोलेरे, थै बावरोने हकबक बोलेरे॥२॥ तारुं असत धंधे मन लाग्युंरे, सुता अहीने उठाडी वीख माग्युंरे; मन गमती खाधी तें ठग मुळीरे, तजी सुखसेज सुतो जइ सुळीरे ॥३॥ फट फट कुमती मती तारीरे, तजी म हीने वलोव्युं जइ वारीरे, कहे नीसकुलानंद नर तुनेरे, वळी कहीस कह्युं नही मुनेरे॥४॥

॥ पद ॥ ३ ॥

एक अचंबो थायछे अति भारीरे, तुने ला ज नथी आवती लगारीरे; लखचोरांशी कुटं ब कुळ तारुरे, खर शुकरमां केने कुण सारुरे ॥१॥इंडज उडबीजने स्वेद जरायोरे, वार अ

नेक तु उंपज्यो मरायोरे; ऊंच नीचमां लीधो तें अवताररे, आव्यो सुपच दै वर्ण अढाररे ॥२॥ एक एकने उदर नर आव्योरे, तुंतो सरवेतणो सुत काव्योरे; तेनी लाज तुंने न आवी लेशरे, हवे आपीये ते शो उंपदेशरे ॥३॥ दीठो नही तुज जेवो कोइ डाह्योरे, तुंतो भुखने दुखथी न काह्योरे; कहे नीसकुळानंद एटलुरे, मान तजी हजी मानेतो छे नलुरे ॥ ॥ ४ ॥ पद ॥ ४ ॥

. सत वात एक सांनळोने सारीरे, जोज्यो जन मन वात ए वीचारीरे; आवी मनुष्या देह शा माटेरे, आव्यो कोण काम चाल्यो कोण वाटेरे ॥१॥ तेनी संतने न पुछी वात साची रे, तुंतो आपणे डापणे रह्यो राचीरे; करे सुखना समाज काज कामरे, तारु मन मोह्युं दाम वाम धामरे ॥२॥ करे मनोरथ मन नीत्य नवारे, वीषे सुख वळी जे नोगववारे;

आज सुधी तेनो अभाव न आवेरे, केम धं तुरानां डीडां चुंडां चावेरे ॥३॥ भुख्यो भोरं गने लागे लींब मीठोरे, करी कमाणीने हा ल्यो नर हीठोरे; शी अकल लीधीछे नर सी खीरे, कहे नीसकुळानंद नर देखीरे ॥ ४ ॥

॥ पद ॥ ५ ॥

एक वात वळी सांभळीछे सारीरे, कहुं वीवीध प्रकार जो वीचारीरे; एक बावरो बे सार्यो वळी वहाणेरे, मान्यु मुरख पड्यो हुं बंधीखानेरे॥१॥चड्यो फेरने दीठु ए सरवे फ रतुरे, मान्यु मनमां जे पाम्यो हवे मरतुरे; थ यो आकळो अभागी लागी लेरीरे,खरा खा रवा विशेष जाएयावेरीरे ॥ २ ॥ चडी डोळने दीठुछे दुखदाइरे मारी ठेक छेक पड्यो पाणी मांइरे; एमां दोष कहो केने हवे दैयेरे, म ळ्यो सतसंग तरी तजी अइयेरे ॥३॥ तजी सुख पड्यो दुख दधी मांइरे, ए प्रकार मान

आये कचवाइरे; सरवे सुखदुख वहाणनुं जो
सइयेरे, कहे निशकुळानंद पार थइयेरे ॥४॥
॥ पद ॥ ६ ॥
एंक मुरखने हाथ मणी मळीरे, जोइ चा
खी सुंघी न लागी गळीरे; हतो वेवलो ने का
वतो विवे..रे, जोइ त्रोडी फोडी नाख्युं न
रेफेंकारे ॥१॥ तेम सतसंग मळयो शिरोमणी
रे, हती बाळबुद्धि कबुद्धिने घणीरे; तेणे स
तसंग रंग अंग त्याग्योरे, काळा कामळाने
कसुंबो न लाग्योरे ॥२॥ रह्यो पथ्थर कोरो
जो पाणी मांइरे, जोइ जळ मळे जवासो
सुकाइरे; मळी मरकटने राजसीज सिधीरे,
देखी टोपरु ने तरतथेक दीधीरे ॥३॥ मळी
अल्पमतिने वात मोटीरे, करे अनमान ज्ञान
कहे खोटीरे;मळी अनुपम मोजतेज त्यागीरे,
कहे निशकुळानंद ए अभागीरे ॥४॥ पद ॥७॥
जेम सरपने पाळीने दुध पायरे, तेतो घ

रनां परनांने खीजव्यो खायरे; जेम वेरीने शीखवे विद्या विधरे,करे दाव गाव पाछो पर सिधरे॥ १ ॥देखे दिनमां अंधारुं खांते खोळीरे, एवा अंध नर उलुकनी टोळीरे, एवो नर कोइ दीठो नठारोरे; मळ्युं कल्पवृक्ष माग्योछे कुवाडोरे ॥ २ ॥ पड्युं अवळुं न सुझे बीजुं साजरे, रीझ्या राजपास मागीछे पियाजरे; हरी कल्पवृक्षसम कावेरे, मळे तेने तेवुं जेवुं जेने जावेरे ॥३॥ कहेछे देवनो चोर मेलुं देखीरे, पण अंतरनी इच्छा न उवेखीरे; फ्डी जन्मांतरे वात शाचीरे, कहे निशकुळानंद ए साचीरे ॥४॥ पद ॥८॥

पद राग मरबी.

जावुंछेरे जावुंछेरे जावुंछे नेदान, नज नगवानरे॥जीव॥जावुंछेरे जावुंछेरे रेवानुंछे काचुं; मानी लेजे साचुंरे ॥जीव ॥ १ ॥ जावुंछेरे जावुंछेरे माल धन मेली, ठालु ठेलीरे ॥ जी

व० ॥२॥ आवुंछेरे जावुंछेरे आवुं तन त्यागी
जोने जागीरे ॥ जीव० ॥३॥ जावंछेरे जावुं
छेरे आपो. जमणो हाथे, आवशे साथेरे ॥जी
वं० ॥४॥ जावुंछेरे जावुंछेरे कहे निशकुळानंद,
भज गोवींदरे ॥जीव० पद ॥१॥

भुलेमांरे भुलेमांरे आवुं अंग भाळी, दे
शे बाळीरें ॥भाइ॥ भुलेमांरे भुलेमांरे तन न
थी तारुं, माने मारुंरे ॥भाइ० ॥१॥ भुलेमां
रे भुलेमारे, देखी देह रुडी, छे जो कुडीरे ॥
भाइ० ॥२॥ भुलेमांरे भुलेमांरे देह देशे दा
टी, थाशे माटीरे ॥ भाइ० ॥ ३ ॥ भुलेमांरे
भुलेमांरे देखी देह सारी, जोने विचारीरे ॥
भाइ० ॥४॥ भुलमारे भुलमारे कहे निशकुळा
नंद स्वामी सुखकंदरे ॥भाइ० ॥५॥ पद॥२॥

मानीलेरे मानीलेरे मानीले मन मारुं,
तो घणुं सारुंरे; मनं मांनीलेरे मानीलेरे खो
टामां शुं खुत्यो; तज्यने तुतोरे ॥मन० ॥१॥

मानीलेरे मानीलेरे धाइसमां धन्य नारी, थाशे खुवारीरे ॥मन० ॥२॥ मानीलेरे मानीलेरे साचानोथा संगी मन बहुरंगी ॥ मन॥३॥ मानीलेरे मानीलेरे ताण तारी तजी हरीलेने नजीरे ॥मन० ॥३॥ मामीलेरे मानीलेरे कहे निशकुळानंद फाटेफंदरे ॥ मन० पद ॥३॥

विचारेरे विचारेरे विचारे वीर वारु, कहु तारे सारुरे ॥ वीर० ॥विचारेरे विचारेरे विचारीने चाले, जावु कालेरे ॥वीर०॥१॥ विचारेरे विचारेरे, विचारीने बोले; हरी म भुलेरे ॥वीर॥२॥ विचारेरे विचारेरे, सतसंग कुसंग; तो रहे रंगरे ॥वीर०॥३॥ विचारेरे विचारेरे, दुर्जन छे आ देही; आवे नहीरे ॥ वीर०॥४॥विचारेरे विचारेरे, कहे नीसकुळानंद; छेले छंदरे ॥ वीर ॥ ५ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग केरबो.

जुवो विचारी आ सोबत सारी, एका ए

की चाल्या उठीजी; कोइक आज ने कोइक काल्य, आंहीरयानी वात जुठीजी ॥ जुवो० ॥१॥ नाना ने मोटा नजरे नीरखता, गया आपडा गोठीजी ॥जुवो०॥२॥ दीन दीन प्रते अंग रंग पलटे, स्वेत बाळ काल कोठीजी ॥जुवो०॥३॥ कर्म वीकर्म कर्यां जेणे जेवां, तेवी पलाणी चाल्या पोठीजी ॥जुवो०॥४॥ नीसकुळानंद कहे नजी ल्यो गोवींद, तुं झीत्यो हारी जा मां बाजीजी ॥ जुवो० ॥ ५ ॥

॥ पद ॥ १ ॥

काळ वीकाळ वेरी सीर गाजे, चेतो चेतो नर नारीजी; ने कोइ जार्यु ते जाशे जरुर, जुवोने मनमां विचारीजी ॥ काळ० ॥१॥ देव दानव मानव मुनीवर, रहे नही तन धारीजी ॥काळ०॥२॥ कोइक झीती जाशे आ जगतमां, कोइक जाशे मुडी हारीजी॥काळ०॥३॥ केडा मोर रह्यु नही कोइ, सउ संत कहेछे

पोकारीजी॥काळ॥४॥ नीसकुळानंद के नजी
ने गोवींद, मान सीखामणा मारीजी; ॥ का
ळ० ॥ ५ ॥ पद ॥ २ ॥

जुठी माया काया पण जुठी, तेमां लो
भाणो शुं लेरीजी; तेंतो जाण्युं जे जीवशुं ज
ग सारो, माथे न दीठो काळ वेरीजी ॥ जु
ठी ॥१॥ मात तात केनां सुत सबंधी, केना
माल धन मेडीजी ॥जुठी०॥२॥ अंतकाळे को
इ काम न आवे, ज्यारे लीये काळ घेरीजी
॥जुठी० ॥३॥ भुलवणीमां भुल्यो भगवंता,
खाधां फळ झाझां झेरीजी ॥जुठी० ॥४॥ नि
शकुळानंद कहे भजील्यो गोवींद, मानी वा
त संत केरीजी॥ जुठी० ॥५॥ पद ॥३॥

परदेशीछे आ प्राणी परोणो, ते रहीरहीने
केटलुंक रहेशेजी; चालु चालु नित्य चित्त चि
तवेछे, चाली अचानक देशेजी ॥ पर० ॥१॥
मारुं मारुं करी ममते मरेछे, चालतां शुं से

लेशेजी ॥पर० ॥२॥ माया मोहमां मति जर माणी, उपदेश अंतर न बेसेजी॥पर० ॥३॥ जातीवेळा केशे कांइ न माणो, केडे काणी आ एम केशेजी ॥पर० ॥४॥ निशकुळानंद कहे नजीले गोवींद,आ वात हैयामां जो बेसेजी ॥पर० ॥५॥ पद ॥४॥

पद राग काफी.

सहजानंद हरी प्रगट थया ॥सह॥ व्यास मुनिए जे पुरवे कहीती, ते वात साची करी ॥प्रग०॥१॥कौशळ देशमां प्रगट्या पोते,द्वीज कुळ देह धरी ॥प्रग० ॥२॥ अधर्म केरां मुळ उखाडी, सधरम थाप्यों फरी ॥ प्रग० ॥३॥ निशकुळानंद कहे दुरगपुर आव्या, निरख्यां नेणां भरी ॥प्रग० ॥४॥ पद ॥१॥

सहजानंद हरी, नजी ल्योने सहजानंद हरी; दारु माटी चोरी अवेरी,ए चारेनो त्याग करी ॥नजी० ॥ १ ॥ जन्म मरणनुं संकट

मोटुं, ते थकी मनमां डरी ॥भजी० ॥२॥ नारायणनुं नामज लेतां, भवजळ जाशो तरी॥ भजी० ॥३॥ निशकुळानंद कहे निशंक थइने मानज्यो वात खरी ॥भजी० ॥४॥ पद ॥२॥

जावुं जरुर मरी, मेलीने सरवे, जावुं जरुर मरी; रात दिवस रळयो धनने काजे, समरथा नै घडीए हरी ॥मेली० ॥१॥ मेडी मंदिर मा लखजीना, संपत रहेशे धरी ॥मेली० ॥२॥ सगां संबंधी सउ जोइ रहेछे, केनु न चाले जरी ॥मेली० ॥३॥ निशकुळानंद कहे जोने विचारी, रहे नहीं देह धरी ॥मेली ॥४॥प.३

मनमां विचारी जरी, जोयुं नही मनमां विचारी जरी; साधुजननी वात न मानी, पापीनी सोबत करी ॥जोयुं० ॥१॥ नारायणनुं नाम न लीधुं, मनुष देह धरी ॥जोयुं० ॥२॥ जुवानीमां जोरे भरीयो, चोरी जवेरी करी॥ जोयुं० ॥३॥ निशकुळानंद कहे मागीनेजी

धी, माथे चोराशी फरी ॥जोयुं०॥४॥पद॥४॥

पद राग जंगलो.

जननी जीवोरे गोपीचंदनी, पुत्रने पेराव्यो वैराग्यजी; उपदेश आप्यो एणीपेरजो लाग्यो संसारीडो आगजी ॥जनु० ॥ १ ॥ धन्य धन्य माता ध्रुवतणी, कह्युं कठण वचनजी; राज साज सुख परहरी, वेगे चालीया वनजी॥जनु० ॥२॥ भलो त्याग भरथरी तणो, तजी जेणे सोळसें नारजी; मंदीर जरुखां मेलीकरी, आसन कीधेलां बारजी ॥जनु० ॥३॥ उठी न शके उंटीयो, बहु बोलाव्यो बाजंदजी तेने देखीने त्रास उपन्यो, लीधी फकीरी छोड्यो फंदजी ॥जनु०॥४॥ एवा वैरागवंतने जाउ वारणे, बीजा गया अनेकजी; भलाभुंडा अवनी उपरे, गणतां नावे छेकजी ॥ जनु० ॥५॥क्यांगयुं कुळ रावणतणुं, सगरसुत साठ हजारजी; न रह्युं नाणु राजा नंदनुं; सरवे सु

पना वहेवारजी ॥ जनु० ॥६॥ एवा छत्रपति चाली गया, राज मुकी राजनजी; देव दान व मुनि मानवी,सरवे जाण्युं सुपना वेहेवार जी ॥जनु० ॥७॥ समजी मुको तो सारु घणुं जरुर मुकावशे जमजी; निशकुळानंद कहे न ही मटे, साचु कहुं सम-खाइजी॥जनु०॥८॥

जंगल वसाव्यो जोगीए,तजी जेणे तनडानी आशजी; वात न गमे आ विस्वनी, आठो पहोर उदाशजी ॥जंग० ॥१॥ सेहेज पलंगे पहोढता, मंदीर जरुखांमांहीजी; तेने न ही तरण साथरो, रहेता तरुतल छायजी ॥ जंग० ॥२॥ सालदोसाला ओढता, झीणा ज रकशी जामाजी; तेने राखी कंथा गोदडी, स हे शिर शितने घामजी ॥जंग० ॥३॥ जमता जोजन जावतां, अनेक विधिनां अन्नजी; ते रे मागण लाग्या टुकडा, भिक्षा भोवन भो वनजी ॥जंग० ॥४॥ हाजी कहेतां हजार उ

ठता, चालता लशकर लावजी; ते नर चा
ल्या एकला, नही पेजारु पायजी ॥जंग॥५॥
रहोतो राजा रसोइ करुं, जमता जाओ जो
गी राजजी; खीर निपावुं क्षणु एकमां, तेतो
भिक्षाने काजजी ॥ जंग० ॥६॥ अहार कार
णा ऊनो रहे,करी एकनी आशजी; तेरे जोगी
नहीं जोगी जाणवो,अंते थाशे अविनाशजी
जंग०॥७॥ राज साज सुख परहरी, जे जन
लेशे जोगजी; धनरे दारामां ते नही धसे, रो
गसम जाणे जोगजी ॥जंग० ॥८॥ धनरे ए
त्याग वैरागने, तजी जेणे सोळसें नारजी;कु
ळ तजी निशकुळ थया, तेनुं कुळ अविनाश
जी ॥जंग० ॥९॥ पद ॥२॥

त्याग नटकेरे वैराग विना, करे कोटि उ
पायजी; अंतर उंडी इच्छा रहे, तेतो केम त
जी जायजी ॥ त्याग० ॥१॥ वेस लीधो वैरा
गनो, वेस नही गयो दुरजी; उपरनो आछो

बन्यो, मही मोह नरपुरजी॥त्याग०॥२॥काम क्रोध मद लोभनुं ज्यां लगी मुळ न जायजी संग प्रसंगे ते उपजे, इंद्री विषे आकारजी॥ त्याग० ॥३॥ उछ्नरते अवनी उपरे, बीजे न व दीसे बाहारजी; घनवरसे वन पागरे, एम इंद्री विषे विकारजी ॥त्याग० ॥४॥ चमक दे खीने लोह चळे, इंद्री विषे संजोगजी; अण भेटे अभावछे, भेटे भोगवशे भोगजी ॥त्याग ॥५॥ उपर तजेने अंतर भजे, एम न सरे अ रथजी; ते वरणाश्रमथी, अंते करशे अ नरथजी ॥त्याग० ॥६॥ भ्रष्ट थयो जोग भो गथी जेम बगड्युं दुधजी; गयुंरे घ्रथमही मा खणथी, आपे थयुं असुधजी ॥त्याग०॥८॥ पळमां जोगी पळमां भोगी, पळमां ग्रहीने त्यागजी; निशकुळानंद कहे एं नरनो, वण समज्यो वैरागजी ॥त्याग० ॥८॥ पद ३॥

हुं बलीहारीरे वैरागने,ऊपन्यो जेने अंगजी

चौदलोक चतुराघनी,न गमे कोइनो संगजी॥
हुंब० ॥१॥ सुख न इच्छे संसारनुं, समजे सु
पना समानजी; वात गमे वैरागनी, तनसुख
त्यागवा तानजी ॥हुंब० ॥२॥ दुखी देखी आ
देहने, रहे राजी मनजी, अनरथनुं आधार
छे, एम जाणी नकरे जंतनजी ॥ हुंब० ॥३॥
रात दिवस रुदीयामांही, वरते एम विचार
जी; हुं कोणने जाइश कीयां, करुं तेनो नि
रधारजी ॥हुंब० ॥४॥ करुं उपाय हवे एहनो
ढोळी देशविदेशजी; कोइरे ऊगारे मुने काळ
थी, सोंपु तेने आ सिषजी ॥हुंब० ॥५॥ रहे
आतुरता अंतरे, घणी देखी देह अनंतजी;सु
ख न माने संसारनुं, नकरे कोइशुं प्रितजी ॥
हुंब० ॥६॥ एवो विचार आव्या विना, नहो
य तनसुख त्यागजी; ऊपरनो लागेरे लजाम
णो, वगोणा सरखो वैरागजी ॥हुंब० ॥७॥ह
री गुरु देवे दया करी, आपे ए विचारजी;नि

शकुळानंद कहे निशंक थइ, सेजे तरीया सं
सारजी ॥हुंब० ८॥ पद ॥४॥

राग उपर प्रमाणे.

सुपनु समजोरे आ संसारने, दुख दरियो
विशाळजी; पड्या पासा नव निसरे, कोटि
वार गळे काळजी ॥सुप० ॥१॥ मात तात सु
त जुवती, सौ स्वारथीओ साथजी; काम सा
धी कोरे रहे, देवे जमडाने हाथजी ॥सुप०२॥
सगां संबंधी सहु मळी, मोटो कीधो मानजी
वेगे चड्यो वेवारने, भुल्यो मुक्तिनुं भानजी ॥
सुप०॥३॥अस्व वेहेल्युं पलंग पालखी, हाथी
हींडोळाखाटजी; मेली जावुं जीवने एकला,
मारुं मानो श्या माटजी ॥सुप० ॥४॥ महो
ल जरुखां मालीयां, रुडी रंगीत मेडीजी; ते
ने मेहेलावी जम मारता, तुरत ले जाए तेडी
जी ॥सुप० ॥५॥ खानपान सुख सेजमां, रे
हेता हैये हुलासजी; दयानंद कहे हरी न ज

ज्या, थयां नरक नीवासजी ॥ सुप० ॥ १ ॥ प १

विषे विकार जेणे कीधला, तेने दुख अपारजी; त्रिविधि तापनी आंळमां, बळे गरजु गमारजी ॥ विषे० ॥ १ ॥ धन नारीनी घणी धां खडी, रात दिवस रुदे धारीजी; स्वान शुकर पेरे बोलता, गया नरतन हारीजी ॥ विषे० २ ॥ दिपक देखी पतंगीया, पडी तन जाळे जेमजी; रुपवंती नारीयो नीरखी, नर नाश पामे तेमजी ॥ विषे० ॥ ३ ॥ देश विदेशे डोलीने, धने भरया भंडारजी; तोय त्रस्ना जेनी नव टळे, ऊलटी वाधे अपारजी ॥ विषे० ॥ ४ ॥ भोग संसारी भोगवी, कोइ त्रपत न थायजी; इंद्रीयो उंडी अपारछे, विषे निरे न भरायजी ॥ विषे० ॥ ५ ॥ खोटामां मन खोडीउं, वैराग वात न विचारीजी; दयानंद कहे एवा नरे, चाल्या अवसर हारीजी ॥ विषे० ६ ॥ पद २ ॥

वैराग वसेरे जेना उरमां, बळतो लागे सं

सारजी; अरुची रहे सदा अंतरे, मिथ्या माइक विचारजी ॥वैरा० ॥ १ ॥ नारीने गणेरे निश्चे नागणी, सगां शत्रु समानजी; वेहेवारविखसम ते्वडे, प्रभु भजवामां तानजी॥वैरा० ॥२॥ रमणीक पदारथे राजी नही, करे देह निरवाहजी; चौदे लोकमां चित्त नही, हरी चरणनी चाहजी ॥ वैरा० ॥३॥ भावीक भोग मिथ्या गणे, कोइने चितवे न चित्तजी; हरी मुरतीमां एक मन रहे, वैरागवंतनी ए रीतजी ॥वैरा० ॥४॥ अष्टशीधी नवनीधीने, अंतर इछे न लेशजी; मुक्ती चतुरव भेळीने, हरी शेवे हमेशजी ॥वैरा० ॥५॥ ज्ञाने जुक्त वैरागनी, वात लेजे विचारीजी; दयानंद कहे जेने उपजे, तेने थाय सुख भारीजी ॥ वैरा० ॥६॥ पद ३॥

प्रिते भजेरे परब्रह्मने, स्वामी सहजानंदजी; निज आतमरुप मानता, थाय अति आ

नदंजी ॥प्रिते० ॥१॥ काळनुं नक्ष सरवे जा
णीने, कीट ब्रह्मा परीयंतजी; हरीजन हरी
प्रतापथी, रहे निरने निंचंतजी ॥प्रिते०॥२॥
निज नजर कटाक्षथी, विस्व उपजे अनंतजी
पाळे हरे तेने पलकमां, एवा मोटा नगवंत
जी ॥प्रिते ॥३॥ परात्पंर जेने कहे वेदवादी
पोकारीजी; ते अक्षरवासी वालमो, विचरे
नरतन धारीजी ॥प्रिते ॥४॥ समरथनुं चरण
ग्रही, नवला थाय बळवंतजी; कामादिक श
त्रु झीतीने, बने सुरविर संतजी ॥प्रिते॥५॥
कोटी साधन करे सामटां, तोय मळे न श्या
मजी; दयानंद कहे नेटी नक्तने, लै जावे नि
ज धामजी ॥प्रिते ॥६॥ पद ॥४॥

पद राग धोळ.

दाव्योरेने चोर दैवना सुं मुख लैने बोले
जी; स्वारथ कारण स्वानतणीपेरे; घेरघेरफ
रतो डोलेजी ॥१॥ आतम साधन कांइ न

कीधुं, मायामां नरमाणोजी; लोक कुटंबी लाजेलाग्यो, सघळेथी लुटाणोजी ॥२॥ पेटने अरथें पाप करंतां, पाछुं फरी नव जोयुंजी; कोडी बदले गाफल कुबुधि, राम रतन धन खोयुंजी ॥३॥ वीषे वीकार हैयामां धारी, विसारया मोरारीजी; मुरख तें आमें दस मैना जनुनी नारे मारीजी ॥४॥ संत पुरषनी सोबत न गमे, नांड नवाइमां राजीजी; ब्रह्मानंद कहे नर तन पामी, हारयो झीती बाजीजी ॥ ५ ॥ पद ॥ १ ॥

प्रभु नज्या वीना गाफल प्राणी, आमें उम्मर खोइजी; मेडी मंदीर माल खजाना, काम न आवे कोडीजी॥१॥ माया माया करतो मुरख, त्रश्नामांही तणाणोजी; लोकतणी लज्यानो लैने, कोटे बांध्यो पाणोजी॥२॥ उंचे कुळ अवतार धरीने, तें शुं सारु कीधुंजी; लख चोरासी केरु लगडु, ताणी माथे लीधु

जी ॥३॥ जीवतणु कांइ जतन न कीधुं, मन मायामां मोह्युंजी;रात दीवस ततपर थै रळीयो, ठालु नीर वलोव्युंजी॥४॥लोक कुटंबमां मोटो थांवा, काम बगाड्युं तारुजी; ब्रह्मानंद कहे तुं प्राणी, हजी समजे तो सारुजी ॥ ५ ॥

॥ पद ॥ २ ॥

आतम रंग पतंग सरीखो, जातां वार न लागेजी; असंख्य गया धन संपत मेली, तारी नजरुं आगेजी ॥१॥ अंगे तेल फुलेल लगावे, माथे छोगां घालेजी; जोबन धननुं जोर जणावे; छाती काढी चालेजी ॥२॥जेम उंदरडे दारु पीधो, मस्तानो थै डोलेजी; मगरुरीमां अंग मरोडे, जेम तेम मुखथी बोलेजी ॥३॥ मनमां जाणे मुज सरीखो;रसीयो नही कोइ रागीजी; बारे ताकी रही बलाडी, लेतां वार न लागीजी ॥४॥ आज कालमां हुं तुं करतां, जमाडा पकडी जाशेजी; ब्रह्मानंद कहे

चेत अज्ञानी, अंते फजेती थाशेजी ॥ ५ ॥
॥ पद ॥ ३ ॥

मनुष्य देह धरीने मुरख, तें शुं करी कमाणीजी; स्वानतणी पेर फरतो डोले, बोले मीथ्या वाणीजी॥१॥ पेट भरवानो उद्यम कीधो रात दिवस धन रळीओजी; नरतनु महातम नव जाण्युं, पशु जातिमां भळीओजी ॥२॥ मातपिता सुत बंधव मेरी, अंते नही कोइ तारांजी; आवरदा हरवाने काजे, सरवे मळयां धुतारांजी ॥३॥ सगां कुटंबी सहु मळीने, लुसी चुशी लीधोजी; छेलीवारे स्वारथ साधी, जमने आगे दीधोजी ॥४॥ कागळ घडी घडीना काढी, लेखां जमडा लेशेजी; ब्रह्मानंद कहे सौ वांसेथी, काही न माणो केसेजी ॥५॥ पद ॥४॥

दश महीना माना उदरमां, उंधे माथे झुलयोजी, जठरानी झाले दाझ्यो; ते दाडाकेम

तुल्योजी ॥ १ ॥ आळा चर्मतणा पेटमांही; आठ पहोर अकळातोजी; रात दिवस मळ भीतर रेहेवुं, मळनो रस तुं खातोजी ॥२॥ खाटुं खारुं माता खाती, तेनी थाती पिड़ाजी; कोमळ जाणी बहु करडता, करमीया ने वळी कीडाजी ॥३॥ गर्भतणा दुखमां घेराणो, त्राही त्राही तुं करतोजी; कोल दइने बाहारे आव्यो, त्रास हैये नथी धरतोजी ॥ ४ ॥ छेल थइ मरडातो चाल्यो, जेम कीधुं तेम फाव्युंजी; ब्रह्मानंद कहे हरीभज्या विना, ए दुख आगे आव्युंजी ॥ ५ ॥ पद ॥५॥

जेतन देखीछाक्यो डोले, ते तुं देख विचारीजी, नखशीख सुधी नंद्या जेवुं, सी मांही वस्तु सारीजी ॥१॥ मांक्ष रुधीर ते मांही भरीने, ऊपर मढीउं आळुंजी; मोह तणे वश थइने मुरख, देखेछे रुपाळुंजी ॥२॥ हाड तणा पग हाथ बनाव्या, कटका कटका सांधीजी; ते

मांही द्दढ ममता तुजने, एसी आवी आंधीजी ॥३॥ उदरमां आंतरडां नरीयां, आवे गंध नठारीजी; रग रगमां रोगे कीटाणु, मळ मुत्र नी क्यारीजी ॥४॥ टळतां एने वार न लागे, आद्य अंतनु खोटुंजी; ब्रह्मानंद कहे ए सारु तें, काम बगाड्युं मोटुंजी ॥ ५ ॥ पद ॥ ६ ॥

बाळपणे तें जीव अज्ञानी, खबर विनानुं खोयुंजी; सारु नुंडुं कांइ न सुज्युं, रमतमां मन मोयुंजी ॥१॥ ज्वानपणुं जुवतीमां खोयुं, धनने अरथे धायोजी; मनमां जाणे मुंज सरीखो, नथी जगतमां डाह्योजी ॥२॥ वृद्धपणामां चींता वाधी, हाथ पंग नव चालेजी; घरना मांणस कह्युं न माने, ए दुख अंतर सालेजी ॥३॥ नाळे नही रोगे नेळाणो, पडीयो लांबो थइनेजी; जमना कींकर गरदन झाली, चाल्या जोरे लैइनेजी ॥४॥ ठालो आव्यो भुलो बुढा, कंइ न लेइ गयो साथेजी; ब्रह्मानंद कहे

जमपुरी केरुं, महादुख लीधुं माथेजी ॥ ५ ॥ पद ॥७॥ पशु तणी पंगती मेलावी, देह मनुसनी दिधिजी; अनंतकाळ रखडतो जोइने, करुणा अतीसे किधिजी ॥१॥ जळयो नहीं जठरा अग्नीमां, राख्यो ताप निवारीजी; ते हरिने तुं भुल्यो पामर, धिक धिक समजण तारीजी ॥२॥ जिवाड्यो तेनो जीवेछे, अन्न जळ तेणे दिधुंजी; ज्यां त्यां तारी रक्षा कीधी, तेनुं भजन न कीधुंजी ॥३॥ कुड कपट अती तृष्णा करी करी, माया कष्टे मेलीजी; पामर हइए विचारी जोने, कोडी नावे भेळीजी ॥४॥ समजुने अंरथे सिखामण, कहे छे हेत करीनेजी; ब्रह्मानंद कहे निसदिन समरो, स्वासोस्वास हरीनेजी ॥५॥ पद ॥८॥

पद राग लावणी.

जगतमें जीवना थोरा, मनुले देखी तन गोरा; खडा शिर काळसा वेरी, करेगा खाख

की ढेरी ॥१॥ करमकु समजके करना, शिरे निज न्नार नान्नरना; कागद निकसही जब ही, कठीनहे बोलना तबही ॥२॥ नही त्यां सणां कोऊ अपना, अगनीकी झाळमे तपना लेखा जमराज जब करही; कीये कृत्य जोग ने परही ॥ ३ ॥ ब्रह्मानंद कहतहे तुमकु, न दीज्यो दोष अब हमकु; पोकारे पिटके साली जायगा हाथसे खाली ॥४॥ पद ॥१॥

समजबे मुढमती हीना, मनुषतनु पाय क्या कीना; न्नज्या नही कृश्नकु कबही, आयुष तेरी वितगइ सबही ॥१॥बालापन खेलमें वित्या, हरीका न्नजननही कीता; जुवापन त्रिया संग खोया,बुढापन निरबल होया॥२॥ पिता अरु मात सुतनारी, मायाकी फांसीहे न्नारी; घोडा अरु बेल रथ हाथी, नही कोइ अपना साथी ॥३॥ ब्रह्मानंद कहत सतबानी चली हय जात जिंदगानी; ताते तुं चेतरे अं

धा, जगतकी जालमें बंधा ॥४॥ पद ॥२॥

साइकु भुलके बंदे, ते गाफल होरह्या गंदे; खजीना पापका कीना, धरमका राह नही चिना ॥१॥ केता दिन करेगा मोजा, चडीहे काळकी फोजां; पकडके लीयाके लीता, जायगा हाथले रीता ॥२॥ धरे रहे धाम धन धरणी, त्रिया रहे आपकी परणी; धरे रहे छोकरा छोरी, लेजावे डाल गले दोरी ॥३॥ ब्रह्मानंद कहत हे साची, तामें तिलभार नही काची; सबनकु छोडके जाना, जमनकी मार शिर खाना ॥४॥ पद ॥३॥

अज्ञानी समज विना सुता, जमनका खायगा जुता; त्यांहां सिरधुनी पसतावे, धनी बिन कोन छोडावे ॥१॥ लीया नही संतका चरना, शिख्या एक उदरका भरना; रहा पर नारीसें राजी, गइ सब हाथसें बाजी ॥२॥ माया अति पापसें जोडी, मिले नही संग

एक कोडी; आगेतो कठिनहे रस्ता, जायगा हाथकु गस्ता ॥३॥ ब्रह्मानंद कहतहे भाइ, न जो हरी चरण लेलाइ; मिटे सब जनमका फंदा, करे जो महेर व्रजचंदा ॥४॥ पद ॥४॥

राग गरबी.

नारायण नाम लेने तुं प्राणीरे, बद्रीनाथ प्रगट जुग जाणी ॥नारा॥ नर देह दिधो तुने नाथेरे, होय धन तो वावर तारे हाथेरे पडयुं रेशे नावे कोडी साथे ॥नारा ॥१॥ गर्भवासे रक्षा कीधी तारीरे, लीधो जठराग्नीथी उगा रीरे; बेठो तेने तु केम वीसारी ॥ नारा ॥२॥ वीना समझ्यो केछे मारु मारुरे, धन काज भमे मन बारुरे; तारे हाथ नथी तन तारु ॥नारा॥३॥ मीथ्या सुखमां ते शुं भरमाणो रे, बांध्यो लोक लज्या गळे पाणोरे; जायछे श्मशाने पुर तणाणो॥ नारा ॥४॥ काया माया छे जो तारी काचीरे, तेना रंगमां रेजे तुं राचीरे;

ब्रह्मानंद कहेवात साची ॥ नारा ॥५॥ पद ॥१॥

बद्रीपतीनाथनुं लेने शरणुरे, मटे माहादुख जनमने मरणु ॥ बद्री ॥ ताके परधनने परनारीरे, नथी भजतो तुं देवमोरारीरे; आगे शी गती थाशे तारी ॥ बद्री ॥ १ ॥ नहीं आवे जे ळा सुत दारारे, मेली मेडीने मंदीर सारारे; करवा जंगलमांही ऊतारा ॥ बद्री ॥२॥ फरी बांध कमर टळे फेलीरे, थाने ततपर आळस मेलीरे; बहुनामी थाशे तारा बेली ॥ बद्री ॥ ॥३॥ रहेछे मनरे मायामां राजीरे, जुठु बोले ने ममता झाझीरे; देखी कोइनु रुडु मरे दाझी ॥ बद्री ॥४॥ कर प्रीत तुं संत समाजेरे, जेमां प्रगट हरी नीत राजेरे; ब्रह्मानंद कहे तारे काजे ॥ बद्री ॥ ५ ॥ पद ॥ २ ॥

ओळे बद्रीनाथने तुं रेनेरे, नर सहीत नारायण केने ॥ ओळे ॥ जम हाथ जरुर तारे जावुंरे, पछे थाशे तुने पसतावुंरे; प्राणी अ

वसर नही मळे आवो ॥ ओळे ॥१॥ क्षेत्र सबळ समारयां तें खेडीरे, धर्यां रहेशे मंदीरने मेडीरे; हाली जाशे जोने तारी हेडी ॥ ओळे ॥२॥ देखी फुलीस मां तन गोरेरे, हुं हुं ठाजु करछ होरे होरेरे; नीत काळ आवरदाने चोरे ॥ओळे॥३॥ दील पाप थकी तुं डरजेरे, झाझो नार माथे मत नरजेरे; कर्म समजी वीचारीने करजे ॥ओळे॥४॥ चीत चडाव्यमां बोत तोफानेरे, कथा प्रभुनी सांनळजेने तुं कानेरे; ब्रह्मानंदनुं कह्युं सत माने ॥ ओळे ॥५॥

॥ पद ॥ ३ ॥

प्राणी नर देह सुंदर पामीरे, नज नररे नारायण स्वामी ॥प्राणी॥ साचा संतने चरणे तुं रहेजेरे, दया आणीने अनजळ देजेरे; तारो जनम सुफळ करी लेजे, ॥प्राणी ॥१॥ नवतारण जगपति नेटीरे, मेल लोकनी लाज समेटीरे; बांध प्रेमतणी कशी पेटी, ॥प्रा

णी ॥२॥ साचा संतनो संग करीनेरे, द्रढ अं
तर धिरज धरीनेरे; भज्य प्रगट प्रमाण हरी
ने, ॥प्राणी ॥३॥ लाग्युं जमनुं वांसे तारे ला
रुरे, आवी लेशे सांज सवारुरे; माटे करला
रा जीवनुं सारु ॥प्राणी ॥४॥ मेणुं अनंत ज
नमनुं उतारोरे, हवे झीती बाजी मत हारोरे;
ब्रह्मानंदनुं कह्युं हैडे धारो ॥प्राणी॥५॥पद॥४॥

पद राग गरबी.

नित्य भजीएरे नित्य भजीए, सुखदायक
राम अंतर काम विसारीए ॥ नित्य ॥१॥ अं
ते एकलेरे अंते एकले, ठरवानु ठाम स्वासोस्वा
स संभारीए ॥ नित्य ॥ २ ॥ मोलि जावुरे मे
लिजावु, धरती धन माल; जनम व्रथा नव
हारीए ॥ नित्य ॥ ३ ॥ नव फुल्येरे नव फुल्ये,
तन गोरे चाम; लइ जासे जमद्वारिए ॥नीत्य
॥ ४ ॥ ब्रह्मानंदनोरे, वालो सुंदर शाम; ए
छबी अंतर धारिए ॥ नित्य ॥५॥ पद ॥ १ ॥

सरवे जुठुंरे सरवे जुठु, सगुं कुटंब सरीर; जगपति साचा जाणजे ॥ सरवे ॥१॥ अंते न करेरे अंते न करे, कोइ तारी भीर; भार वथा नव ताणजे ॥ सरवे ॥ २ ॥ जम जडशेरे जमजडशे, पाय लोह जंजीर; मार जोइ सुख माणजे ॥सरवे ॥३॥ तारे आगेरे तारे आगे, उठी गयारे अमीर; रह्या न राजा राणजे ॥ सरवे ॥ ४ ॥ ब्रह्मानंद कहेरे ब्रह्मानंद कहे, धारी अंतर धीर; नजजे भरोसो प्राणजे ॥ सरवे ॥ पद ॥२॥

मरीजावुंरे मरीजावुं, मेली धन माल; कोइ सगुं नही कोइने ॥ मरी ॥ १ ॥ स्याने काजेरे स्याने काजे, तु थायछे बेहाल; चित मायामां प्रोइने ॥ मरी ॥ २ ॥ नथी छेटेरे नथी छेटे, जावुं आज के काल पगलां तुं नरजे जोइने ॥ मेरी ॥ ३ ॥ काम नावेरे काम नावे, हिरा मोती के लाल; मुढ रह्यो शुं मोइने ॥ मरी ॥ ४ ॥ ब्रह्मानंद कहेरे ब्रह्मानंद कहे,

जम पांडशे खाल; रेहेशे सगां सरवे रोइने ॥ मरी ॥ ५ ॥ पद ॥३॥

स्वारथीयांरे स्वारथीयां, सगां मातने तात; भजजे तुं भगवंतने ॥ स्वार ॥१॥ मेलीदेजेरे मेलीदेजे, अंतरथी घात; दुखवेमां कोइ जंतने ॥ स्वार ॥२॥ केदी मकरेरे केदी मकरे, अनरथ उतपात; जोइछे दुख अंतने ॥ स्वार ॥ ॥३॥ रुडी रीतेरे रुडी रीते, नित्य दिवस ने रात; समरे तुं कमळा कंतने ॥ स्वार ॥ ४॥ ब्रह्मानंद कहेरे ब्रह्मानंद कहे, तारा हेतनी वात; सेवे तुं साचा संतने ॥स्वारथीया ॥५॥ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग गरबी.

प्रभु साथे करनेरे नर तुं प्रीतडीरे, मेली देने मोह मछर अभीमान; दीन झाझा रेहवुं नथी आ देहमांरे, हैयाफुट्या शाने थायछे हेरान ॥ प्रभु ॥ १ ॥ समजीने शरणु तुं लेने

साचा संतनुरे, जाय तारो अनंत जनमनो रोग; दुर्लभ मनुश जनम भरतखंडमांरे, वारे वारे एवो मळे नही जोग ॥ प्रभु ॥२॥ समजी विचारीने जोने तु कोणछेरे, क्यांथी तुं आव्योने जाइश केने घेर; चारने दीवसरे रहेवुं आ संसारमांरे, अमृत तजी सीदने खाय छे झेर ॥ प्रभु ॥३॥ ममताने मांहीरे माथा लगी खुंतीयोरे, मारुं मारुं करी थयो मती मंद; कहेने तारु हरी विनारे सनुं कोणछेरे, मानेसत कहेछे ब्रह्मानंद ॥ प्रभु ॥४॥ पद॥१॥

सरणु तुंतो लेनेरे सुंदर शामनुंरे, तजीदेने मुरख ठाली तांणरे; वारीने वलोणेरे घ्रत नव निकळेरे, तेवुंछे आ जगतनुं डापण जाणरे॥ सरणुं ॥१॥ कुबुद्धि मेलीनेरे जतन कर जीवनुरे,जोने तारी उमर वुडी जायरे; प्रभुना भजनरे विना तने प्राणीयारे, कोइदीन सुख सुपने नही थायरे ॥ सरणुं ॥२॥ मोटेरो थइ

नेरे फरें अभीमानमांरे, जाणे हुं जीवाडुं परीवाररे; शकटने हेठेरे स्वान जेम चालतुंरे, माने सरवे पोताने शीर भाररे ॥ सरणुं ॥ ३ ॥ भरणने पोषणारे सउनुं हरी केरेरे, सुखदुख सउनुं हरीने हाथरे; एवुं तुं जाणीनेरे तज अहंकारनेरे, भजीलेने ब्रह्मानंदनो नाथरे ॥ सर ॥ ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥

मानीले शीखामणरे डापण तारु मेलीनेरे, धन तन जोबन सुपनु जाणरे; चारने दिवशनारे जीवतर कारणरे, भटकीश परवश चारे खाणरे ॥ मानिले ॥ १ ॥ मनमां विचारीरे जोने तुंतो मुरखारे, नथी आहीं रहेवानुज निदानरे; मोहोल बगीचारे मंदीर माळीआंरे, मेलीदइने वसवुछे मेदानरे ॥ मानीले ॥ २ ॥ सगाने कुटंबीरे रहेशे रोइ टळकळीरे, डाट्या सरवे रहेशे घरमां धामरे; अंतकाळे ठाले हाथेरे जावुं प्राणी एकलारे, कोइ नही आवे

तारा जीवने कामरे ॥ मानीले ॥ ३ ॥ सरीर साचवीयुंरे जान कीधुं जीवनुंरे, साचो कीधो नर्क चोराशीनो लेखरे; ब्रह्मानंद कहेरे वुढो जंमपुरमांरे, दिलमां समझी विचारीने तुं देखरे ॥ मानीले ॥ पद ॥३॥

विशेमां वळुध्योरे हरीने विसारीनेरे, मरडातो अति मनमां फुलरे; जेनावडीए जीवेरे तेने नथी जाणतोरे, मणमां तारे आठ पांचशेरीनी भुलरे ॥ विशेमां ॥१॥ तोळया विना खररे थइने नार तांणतोरे, हांकता सौ कहीतने हाड हाडरे; मटाडीने पशुरे कीधो तुने मानवीरे, प्रभुनो कांइ नथी जाणतो पाडरे ॥ विशेमां ॥२॥ जठरा अग्निथीरे राख्यो तने जाळवीरे, सुंदर दिधो तननो साजरे; अन्नजळ हमणांरे तेनुं दिधुं खायछेरे, तेनु नाम लेतां आवेछे तने लाजरे ॥ विशेमां ॥३॥ जुडप केरुंरे जातु तेंतो बांधीयुंरे, माथे लीधो ममत

केरो बोजरे; ब्रह्मानंद कहेरे हरी नव ओळख्यारे, फरतो डोले जेवो वननो रोझरे॥वीशे मां॥ ४ ॥ पद ॥४॥

पद राग गरबी.

हरीजन साचारे जे ऊरमां हीम्मत राखे, वीपते वीरंचीरे केदी दीन वचन नव भाखे॥१ जगनुं सुख दुखरे माइक मीथ्या करी जाणे, तन धन जातांरे अंतरमें शोक न आणे ॥२॥ परउपकारीरे जन प्रेम नीयम पुरा, देहीक दुखमांरे दाझे नही साधु सुरा ॥३॥ हरीने समरेरे नीत्य अहोनीश ऊमंग भरीया, सरव तजीनेरे नटनागर वाला करीया॥४॥ ब्रह्मानंद कहेरे एवा हरीजननी बलीहारी, मस्तक जातांरे नव मेले टेक वीचारी ॥५॥पद॥१॥

टेक न मेलेरे ते मरद खरा जगमांही, त्री वीधी तापेरे केदी अंतर डोले नांही ॥१॥ नीधडक वरतेरे द्रढ धीरज मनमां धारी, काळ

करमनीरे संक्या दैवे वीसारी ॥२॥ मोडु वेलु रे नीश्चे करी एक दीन मरवुं, जग सुख सारु रे केदी कायर मन नव करवुं ॥३॥ अंतर पाडीरे समझीने सवळी भ्रांटी, माथु जातां रे मेले नही ते नर मांटी ॥४॥ कोइनी संकारे केदी मनमे नव धारे, ब्रह्मानंदना वालाने पळ न वीसारे ॥ ५ ॥ पद ॥ २ ॥

जो होय हीम्मतरे नरना उरमांइ नारी, द्रढता जोइनेरे तेनी मदद करे मोरारी ॥१॥ बीक तजीनेरे नीत्य हीम्मत सोतो बोले, मस्तक मायारे सरवे तरण जेवुं तोले ॥२॥ केसरीसींघनेरे जेम संक्या मीले नही मनमें, एका एकीरे नीरभे थइ वीचरे वनमें ॥ ३ ॥ पंडे सोटोरे मोटा मेगळने मारे, हीम्मत वीनानोरे हाथी ते जोइने हारे ॥४॥ ब्रह्मानंद कहेरे एम समझे ते जन सुरा, तन करी नोखेरे गुरु वचने चुरा चुरा॥ २ ॥ पद ॥ ३ ॥

पेट कटारीरे पेरीने सैनमुख चाल्या, पाछा न वळेरे कोइना ते न रहे झाल्या ॥१॥ आमा-सामारे ऊडे भाला अणीयाळा, ते अवसरमेंरे रहे राजी ते मतवाळा ॥२॥ साचा सुरारे जेना वेरी घाव वखाणे, जीवत जुठुरे मरवुं ते मंगळ जाणे ॥३॥ तेनी पेरेरे हरीजन पण जोइये तीखा, कामादीक शत्रुनेरे के लागे वज्र सरीखा ॥४॥ माथु जातांरे मुखनु पाणी नव जावे, ब्रह्मानंद कहेरे ते संत हरी मन भावे ॥ ५ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग खमाच.

नरनारायण गावोरे अवसर नही मळे आवो ॥नर॥ अम्रत केरां मुळ ऊखेडीने, झेरबीज सीद वावो ॥अव॥१॥ नाल वीलास ओर मंदीर मेडी, मेली एकला जावोरे ॥अव॥२॥ मुरख नर नीशदीन तारे माथे, थायछे करम भरावोरे ॥अव॥३॥ ब्रह्मानंद कहे हरी न

जी ले,नहीतो थाशे पस्तावोरे ॥अव ४॥पद १॥

नजतो नथी गीरधारीरे,शी गती थाशे तारी ॥ नजतो ॥ गरनवास उंधे मुख झुल्यो, ते दुख मेल्युं वीसारीरे ॥शीगती ॥१॥ जठराग्नीथी जतन करीने, लीधोछे तुजने उगारीरे ॥ शीगती ॥२॥ हरीजननी हांशी करी हरखे नीरखेछे परनारीरे ॥शी गती ॥३॥ ब्रह्मानंद कहे जम करमें, थाशे नजेती भारीरे ॥ शी गती॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥

अरथ साधी लेने तारोरे, अवसर आव्योछे सारो ॥अरथ॥ ततपर काळ खडो शीर उपर लेशे सांज सवारोरें ॥ अव ॥१॥ चार दीवसना जीवत मांही, स्याने थायछे अकारोरे ॥ ॥अव ॥२॥ मनुषनो अवतार अमुलख, उतरवानो आरोरे ॥अव॥३॥ ब्रह्मानंद कहे गुरु चरणे,छोड करमको नारोरे ॥अव४॥पद ३॥

श्यामसुंदर सुखदाइरे, हरी नजी लेने तुं

जाइ ॥श्याम॥ सौको नाआवे तारी केडे, ए सरवे तो जुठ सगाइरे ॥१॥ सुपना जेवा सुखने काजे,शीदने करेछे अन्याइरे; ॥हरी ॥२॥ भरतखंड मनुष तन पामी, करी लेने सुक्रत कमाइरे ॥हरी ॥ ३ ॥ ब्रह्मानंद कहे हरीगुण गाइश, तो पामीश मोटाइरे ॥हरी॥४॥पद॥४॥

पद राग काफी.

भजी लेने सांमळो शुं सुखकारीरे, वालो भक्तवत्सल भयहारीरे ॥भजी॥मातपिता निश्चे नही तारां, नही तारां सुत नारीरे ॥भजी१॥ मारुं मारुं करी क्यारे मुरख, अक्कल वेचाइ गइ तारीरे॥ भजी ॥२॥ माल मुलक सरवे मेलावी, लइ जाशे जम मारीरे ॥भजी ॥३॥ ब्रह्मानंद कहे मनुष्यतणो देह, न मळे वारम वारीरे ॥भजी ४॥ पद ॥१॥

प्राणी शीगती तारी थाशेरे, ज्यारे जमना दुत देखाशेरे ॥प्राणी॥ हमणां तो रसीयो वा

लम थइ, रहेछे परस्त्रीया पासेरे ॥प्राणी ॥१॥ संत तणी सोबत तने न गमे, रिझ्यो जगत तमासेरे ॥प्राणी २॥ कोइनुं सुख देखीने दाझे, एवो मलीन तारो आशरे ॥प्राणी ॥३॥ ब्रह्मानंद कहे जोइ तन गोरुं, फुलीशमां एतो जाशेरे ॥प्राणी ४॥ पद ॥२॥

मनवा मानने कह्युं मारुंरे, शाने काम बगाडेछे तारुंरे ॥मन॥ नारायणनुं नाम तजीने, बोले शिदने नठारुंरे ॥मन ॥१॥ धन दोलत उन्नी मेलीने, जावुं सांज सवारुंरे ॥मन २॥ जोइ विचारीने पगलांरे भरजे, वांसे जमनुंछे लारुंरे ॥मन॥३॥ब्रह्मानंद कहे नरपति वंका, चाल्या जायछे हजारुंरे॥मन४॥पद ३॥

गर्भमां शुं कहीने तुं आव्योरे, प्राणीने संकट विसराव्योरे ॥गर्भ॥ निचुं शिश चरण तारा ऊंचा, दस महिना लटकाव्योरे ॥ गर्भ ॥१॥ बहार आवीने रशीयो थइ डोले, ना

मनीये भुलाव्योरे ॥गर्ज ॥२॥ सगां कुटंबी स
उ मळीने, मोटो कहीने बोलाव्योरे ॥गर्ज ३॥
ब्रह्मानंद कहे हरी नज्या विना, एळे जनम
गमाव्योरे ॥गर्ज ॥४॥ पद ॥४॥

पद राग लावणी.

सुमर समर सदगुरु साह्वेवकु, क्या मुख
बकबक करताहे; निशदिन काल खडा शिर
उपर, ताते क्युं नही डरताहे ॥सम॥टेक॥ पर
धन परत्रीय कारन ततपर, फाटे नेने फरता
हे; कुन गति मेरी होयगी एसी, धड्क न म
नमें धरताहे ॥समर ॥१॥ राजकी चोरी करी
मुरख, रंक चरण अनुसरताहे; लोक कुटंबी
त्रिया धन आश्रीत, काल बदनमें परताहे ॥
समर ॥२॥ जेही दिना नर देह अमुलक, ता
कु नही समरताहे; कामक्रोध मद लोभ अ
ग्निमें, अहोनिश अंतर जरताहे ॥समर॥३॥
होय बेहाल निरंतर डोले, लोकनके संग ल

रताहे; ब्रह्मानंद कहे हरी भजे बिन, श्वास ध मनज्युं भरताहे ॥समर ४॥ पद ॥१॥

करकर भजन अखंड सदगुरुका, गाफल होंक्या सोताहे; वैरी काळ खडा शिर उपर, ताकु क्युं नही जोताहे ॥कर॥टेक॥ माया कारण निशदीन मुरख, खाली उम्मर खोता हे; माखनकी आशा करी मनमें, व्यथा निर व लोताहे ॥करकर ॥१॥ दमडी कारण दीशोदीश दोडे, पेसामे चित्त प्रोताहे; करतन सोबत साधु केरी, मेहेरीमे मन मोताहे ॥करकर॥२॥ माया मिले तो राजी मनमे, जावे तो फीर रोताहे; ध्यान रहत निशदिन धंधेका, मन त्र पती नही होताहे ॥करकर ॥३॥ पीवत भर भर जहेर पीयाला, अम्रतकु नहि सोताहे; ब्रह्मानंद कहे तुं नर नहीहे, बीना अक्कलका बोताहे ॥करकर॥४॥ पद ॥२॥

समज समजबे खबर अग्नानी; मिथ्या ज

नम गमाताहे;राम नजनकु भुली रयानीशदी न, चामदाम चित्त चाताहे ॥टेक॥ मन नही जावत संत समागम, रंग मायाके राताहे; अम्रतफळ हरी नजनकु तजके, जेहेर बीज क्युं खाताहे ॥समज ॥१॥देख बीचार समज दील दीधुं, कोन पिता कोन माताहे; अपने अपने तनके कारन स्वारथकुं सब धाताहे॥समज ॥२॥ मेरी मेरी करकर मुरख, पचीपची के मरजाताहे; फुटी हांडी हाथ पकरही, ओर नही संग आताहे ॥ समज ॥३॥ ब्रह्मानंद कहे नरक चल्योतुं, नर शिरकुं करम नाताहे जमकी मार पडे तब मनमें, सिर धुनीधुनी पिस्ताताहे ॥समज ॥४॥ पद ॥३॥

देखदेख दील दीद दिवाना, शिरवेरी जमदुताहे; आय अचानक कंठ पकररही, गाफलहो क्युं सुताहे ॥टेक॥ पाप करत पिछा नही जोता, ममताके रथ जुताहे; हरीका जन

रुदे नही आया, मायाकदम खुताहे॥देख॥१॥ सबही अपना स्वारथ ताकत, कोन पिता कोन पुताहे; कुनकी माया कुनकी मेहेरी, मिथ्या तुतमतुताहे ॥देख॥ २ ॥ नारीकेपर नेन मुदके, रनसुरा ज्युं रोताहे; दिवस रात्री व्याकुळ होइ डोले, जेसा काती कुताहे॥देख॥३॥ संतनको मारग नही सुजत, पुजत भैरव भुताहे; ब्रह्मानंद कहे और क्या कहुं, गुरु मील्या सोइ धुताहे ॥देख ॥४॥ पद ॥४॥

राग चिंतामणी.

जाइयो तमे समरो साम, जाणो जे आवशे काम ॥१॥ संसारथी मनडु वाळो, साचे हरी मारगे चालो ॥ २ ॥ माया मोह मनथी टाळो, अहंकार अभिमान गाळो ॥३॥ रुदे मां रामने राखो, हरीरस प्रेमे चाखो ॥४॥ दुर्लभछे मनुषादेही, फरी नही आवे तेही. ५॥ ओचिंतानो टुंपो देशे, सगां सरवे जोइ रेशे॥

६॥ कर्यां कर्म पोते सेशे, नजुं जुदुं कोइ न केशे ॥७॥ घोडाने वेहेल्यो जुठी, मुकी जावुंछे उठी ॥ ८ ॥ जाइओ कोइ कोइनुं नथी, जुवो संसारीयो कथी ॥९॥ जुवानीमां आग्य ज लागी, हरी समरया नही जागी ॥१०॥ वरणागीमां वाट उठी, प्रभु साथे प्रित्य त्रुटी॥ ११॥ चतुराइ चुले चडी, हरी समरया नैघडी ॥१२॥ जण्यो पण भुंडो दीसे, हरीशुं मन न हीसे ॥१३॥ डहापणे डाटज वाळयो, धरम नो मारग टाळयो ॥१४॥बोलीने बळ देखाडे भुंडाइमां नामज काडे ॥१५॥ हुंपणु मनमां आणे, हरीनुं नाम न जाणे ॥ १६ ॥ माळा तो न गमे दीठी, निंद्या तो लागे मीठी॥१७॥ साधुशुं वेरज वाळे, पोतानुं जीवत बाळे १८॥ न लीधुं नाम मोरारी, माताने जारे मारी ॥ १९॥ एवानुं न ठामठेकाणुं, तरणुं जेम जाय तणाणुं ॥ २० ॥ एवानी शीपेर थाशे, रवीसुत

मन विमासे ॥२१॥ कबुद्धि कामे रच्यो, मुरख मद मोहमां मच्यो ॥२२॥ नारीशुं मनडुं मोयुं, आवीने मुळगुं खोयुं ॥२३॥ सेज्यमां सुखे सुतो, आव्यो तेम जाय वगुतो ॥२४॥ जीव्यो त्यां माया जोडी, साथे नै आवे कोडी ॥२५॥ धनवंती पुरो कावे, अंते कोइ काम न आवे ॥२६॥ जुवोने आ काची काया, पडी रेशे सघळी माया ॥२७॥ हैयाना फुट्या लोको, हरीनुं नाम क्यां चुको ॥२८॥ अवसर नै आवे फेरी, काळतो लेशे घेरी ॥२९॥ ते माटे चेतो टाणे, वावरो जमणे पाणे ॥३०॥ रसनाए हरीने भजो, काणी तो करमनी तजो ॥३१॥ मुने तो आश्या तारी, कायामाया नथी मारी ॥३२॥ रुदेमां चरण झाली, नर सैयो रह्योछे माली ॥३३॥ पद ॥१॥

पद राग गरबी.

कोडे कोडे एकादशी कीजीएरे, एवु व्रत

जावा नव दीजीएरे ॥ कोडे ॥ एवु व्रत करेछे धन्य मानवीरे, तेतो नाह्यो कोटीकवार जान वीरे ॥कोडे॥१॥ जेणे वचन प्रमाणे व्रत आ दरयुंरे, तेणे कारज पोतानु सरवे करयुंरे ॥को डे॥२॥ एनो महीमा मुनीवर गायछेरे, अवी नासी मळयानो उपाय छेरे ॥कोडे॥३॥ ब्रह्मानं द कहे एमां हरी रह्या वसीरे, कीधी ओधव प्रमाणे एकादशीरे ॥ कोडे ॥ ४ ॥ पद ॥ १ ॥

हरीजन होय ते हरीने भजेरे, व्रत एकाद शी ते केदी नव तजेरे ॥हरी॥ जाणे मात स मान परनारने, गणे तुच्छ सरीखो संसारनेरे ॥ हरी ॥ १ ॥ मद मांस हराम जेने नव खपेरे, जीभे रात्य दीवस प्रभुने जपेरे ॥हरी॥२॥ मा या जीव इश्वरना जाणे मर्मनेरे, रटे ब्रह्म थ इने परीब्रह्मनेरे ॥हरी॥३॥ ब्रह्मानंदना वाला नी छबी उर धरोरे, मतवाला थइने जगमां फरोरे ॥ हरी ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥

जले आवी अनुप एकादशीरे, मारे वाले मुज सामु जोयुं हसीरे ॥जले॥ आज वाथी आनंद केरी बेलडीरे, थै रसीया संगाथे रंग रेलडीरे ॥जले॥१॥ लटकाळा कुंवर नंदलालनीरे, चीतडामां खुंती छबी चालनीरे॥जले॥ ॥२॥ रंगलीनो रमे रसरंगमांरे, अती आनंद थयोछे मारा अंगमांरे ॥जले॥३॥ प्रीती जाणी रसीयो वचने पळयारे, ब्रह्मानंदनो वालो मुजने मळयारे ॥ जले ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥

धन्य धन्य एकादशी आजनीरे, रुडी नीरखी छबी व्रजराजनीरे ॥धन्य॥ फुलडानां छोगां ते चीतमां धर्यांरे, ते जोइने मारां नेणां ठर्यांरे ॥धन्य॥१॥ भाळी केसर तीलक रुडु भालमांरे, मारी लगनी लागीछे नंदलालमांरे ॥धन्य॥२॥ वांकी भ्रकुटीमां मन मारु भमेरे, हवे बीजुं दीठुं ते मुने नंव गमेरे ॥धन्य ॥३॥ ब्रह्मानंद कहे रुपाळी एनी आंखडीरे,

प्यारी लाल कमळ केरी पांखडीरे ॥धन्य॥४॥
॥ पद ॥ ४ ॥

पदं राग गरबी.

अलबेलाजी प्राणआधाररे, तमपरवारीरे,
तारे नेणे ते नंदकुमाररे; मोही व्रजनारीरे॥१॥
छोगावाळा मनोहर छेलरे, नंदजीना लालारे;
गुणवंता आवीश तारे गेलरे, व्रजपती वाला
रे ॥२॥ मीठा बोला रंगीला मावरे, लाग्योछे
नेडोरे; नहो मेलुं हुं नटवर नावरे, कान ता
रो केडोरे ॥३॥ सखी जोइने अलोकीक शा
मरे, मोह्युं मन मारुरे; ब्रह्ममुनी के धन्य तन
धामरे, तारा नामपर वारुंरे ॥४॥ पद ॥१॥

मारा जनम संगाती जदुरायरे, गिरवरधा
रीरे; तारी मुरती वसीछे उरमांयरे, न मेलुं
घडी न्यारीरे ॥१॥ तम साथे रंगीला नाथरे,
बांधीछे बेलीरे; मारो हेते झाल्योछे तमे हा
थरे, न देशो मेलीरे ॥२॥ मारा प्रीतम जीव

न त्राणरे, जीवुंछुं जोइनेरे; तम संगे करीछे ओळखाणरे, लोक लज्या खोइनेरे ॥३॥ रसीयाजी मारे घेर रातरे, आवीने रोनेरे; ब्रह्ममुनी कहे दिलडानी वातरे, एकांते आवी कोनेरे ॥४॥ पद ॥२॥

आजे गैती काळंद्रीने तीररे, नरवाने पाणीरे; मेंतो जोयाता बळभद्र विररे, मोहन दाणीरे ॥१॥ शोभे फुलडानो तोरो एने शीशरे, कसुंबल फेंटोरे; उभो डोलडीओ जगदीशरे, रंगीलो ओढी रेंटोरे ॥२॥ करयुं तीलक केसर केरु भालरे, फुलडांनी माळारे; वालो चालेछे हंस केरी चालरे, लागेछे रुपाळारे ॥३॥ खेले सरवे गोवाळाने साथरे, आनंदी अलबेलोरे; जोया ब्रह्ममुनीनो नाथरे, रंगडानो रेलोरे ॥४॥ पद ॥३॥

तारी नवल छबी नंदलालरे, प्रीतम प्यारारे; हुंतो निरखीने थैछुं नीहालरे, जीवन

मारारे ॥१॥ मुखे बोलो मनोहर वेणरे, अ
ती सुखकारीरे; मारी लगनी लागीछे दीन
रेणरे, कुंज विहारीरे ॥२॥ शोभे सोनेरी शिर
पावरे, कानुंमां मोतीरे; मारा रसिया माणी
गर मावरे, रहुं नित जोतीरे ॥ ३ ॥ मारा है
डामां नाथ हमेशरे, दरशन देज्योरे; ब्रह्ममुंनी
कहे नटवर वेशरे, आंखडलीमां रेज्योरे ॥४॥
॥ पद ४ ॥

पद राग गरबी.

आवोने ओरा छेल छबीला मारी सेरीए,
आवोने ओरा हेते करीने सामुं हेरीए ॥१॥
आवोने ओरा लावो मळयानो आपण ली
जीए, आवोने ओरा काना एकांते वातो की
जीए ॥२॥ आवोने ओरा खांते करीने आ
पण खेलीये, आवोने ओरा माथे कलंगी सुं
दर मेलीये ॥३॥ आवोने ओरा फुलडे बीछा
इ मेंतो सेजडी, आवोने ओरा; हाथ जोडीने

आगे छुं खडी ॥ ४ ॥ आवोने ओरा मनडां मळयां ते नथी छुटतां, आवोने ओरा दुरी जन देखीने छोने कुटतां ॥५॥ आवोने ओरा प्रगट थया अमारे कारणे, आवोने ओरा ब्रह्मानंद जाय तमारे वारणे ॥६॥ पद ॥१॥

पधारो नाथ वाट जोइने उभी क्यारनी, पधारो नाथ संक्या तजी में संसारनी ॥१॥ पधारो नाथ मंदीर अमारे रंगमाणीये, पधारो नाथ अवगुण अमारा चीत न आणीये ॥२॥ पधारो नाथ तमने वधावुं मोतीडे करी, पधारो नाथ प्यारा राखीश हैआ उपरे ॥३॥ पधारो नाथ माथा साटे वरीछुं राजने, पधारो नाथ मेली लोकडीयानी लाजने ॥ ४ ॥ पधारो नाथ चीतडुं मोह्युं तमारी चालमां, पधारो नाथ भुधर लख्याछो मारा भालमां ॥ ५ ॥ पधारो नाथ छेलछबीला कुंवर नंदना, पधारो नाथ वाला रसीला ब्रह्मानंदना ॥६॥

छबीला छेल दुर फरोछो सीद डोलता, छबीला छेल अमथी स्या माटे नथी बोलता ॥ १ ॥ छबीलाछेल अमने तमारो एक आशरो, छबीलाछेल वालप लागी तमारा वेण मां, छबीलाछेल आवोने राखजो नेणमां ॥३॥ छबीलाछेल मुजनें लागी तमारी आख डी, छबीलाछेल प्यारा पधारो पेरी चाखडी ॥४॥ छबीलाछेल नाव करीने आवो भेटवा, छबीलाछेल मनडानी दाझ्युं सरवे मेटवा ॥५॥ छबीलाछेल आळस मेलीने हवे आवीये, छबीलाछेल ब्रह्मानंदने हसीने बोलावीये ॥६॥ पद ॥३॥

रंगीला कान मननी आंटी ते हवे मेली ये, रंगीला कान अरजी अमारी एक झीली ये ॥१॥ रंगीला कान रोने आवीने अहि रा तडी, रंगीला काम वालपनि करीये जो वा-तडी ॥२॥ रंगीला कान झाझु तमने शुं कंई

दाखीए,रंगीला कान रांकुंथी रीस नव राखीये ॥३॥ रंगीला कान छेटुं रेवुं ने वारी नवघटे, रंगीला कान मळया विना ते पीडा नव मटे ॥४॥ रंगीला कान प्रीत करीने प्रमने परह र्‍या, रंगीला कान कुबजानां घर ते पोतानां कर्‍यां ॥५॥ रंगीला कान ब्रह्मानंदनी अरजी ते सांभळो, रंगीला कान आवी एकांते मुजने मळो ॥६॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग गरबी.

मन लीधु मोरलडीना तानमांरे,हुंतो मोहीछुं छेलाजीना वानमांरे ॥मन॥ सखी आज गइती हुंतो पाणीएरे, वाले मुजने बोलावी मीठी वाणीएरे ॥ मन ॥१॥ वालो उभा गोवाळाना साथमांरे,लीधी बंसी मनोहर हाथमांरे ॥मन॥२॥ रूडां लोगां मेल्यां ते रळीयामणांरे, भाळी लीधां भुदरजीनां भामणांरे ॥मन॥३॥ मारी लगनी लागीछे नंदलालमां

रे, ब्रह्मानंदने वाले जोयुं वालमांरे ॥मन॥४॥
॥ पद ॥ १ ॥.

ओरा आवोने नागर नंदनारे, आवी वा ळोने ओघ आनंदनारे ॥ओरा॥ वाला हाँस घणा छे मारा मनमांरे, तम आवे टाढुं थाय तनमांरे ओरा ॥१॥ वाला एकला ते केम करी रीझीयेरे, काना आवोने गोठडी कीजीएरे॥ओ रा॥२॥ तम साथे बंधाणी प्रीतडीरे, मारे उ-घडी हैया केरी हाटडीरे ॥ओरा॥ ३॥ ब्रह्मानं दना शाम सुजाणछोरे,प्यारा परम स्नेही मा रा प्राणछोरे ॥ ओर ॥ ४.॥ पद ॥ २ ॥

मनमानी मोहन तारी मुरतीरे, एक नी मख न मेलु उरथीरे ॥मन॥ मने नेडो जणा णो तारा नेणांमांरे, रढय लागी न जुलु दीन रेणमांरे ॥मन॥१॥ जोयुं रुप तारु रळीयाम णुरे, बीजु सरवे थयुछे अळखामणुरे॥मन॥२॥ हुंतो राजी थइछुं तारा गीतमांरे, चळ्यो के

फ अलोकीक चीतमांरे ॥मन॥३॥ प्रीयाप्रेमे थी सेज्य पधारज्योरे, ब्रह्मानंदने घडी न वी सारज्योरे ॥ मन ॥ ४ ॥ पद ॥ ३ ॥

वाहाली लागे वाला तारी वातडीरे, छेला मळीने ठरेछे मारी छातडीरे ॥वाला॥ रंगनी ना रंगाणी तारा रंगमांरे, अती आनंद थयो छे मारा अंगमांरे ॥वाला॥१॥ हुंतो जीवु मो हन तुने जोइनेरे, छेला राखुं आंखडलीमां प्रोइनेरे ॥वाला॥२॥ रुडा लटका करी मन लीधलांरे, कांइक कामण मुजने कीधलांरे ॥वाला॥३॥ वारी एकांत रंगनेर आवज्योरे, ब्रह्मानंदने हसीने बोलावज्योरे ॥वाला॥४॥ ॥ पद ॥ ४ ॥

राग गरबी.

सखी गोकुळगामना चोकमांरे, खांते मां ज्यो रशीले खेल; रमे रास रंगीलो रंगमांरे, सहुकोरे सखानी मंडळीरे; उना वचमां छेलो

अलबेल ॥रमे ॥१॥ सखी चालोने जैये देख वारे, वाले पहेर्यांछे वस्त्र शोभीत ॥रमे॥२॥ ताळी पाडे रुपाळी तानमांरे, मुखे गावे मनोहर गीत ॥रमे ॥३॥ शोभा बनी शलुणा स्यामनीरे, उभी व्रजनी नारी जोवा काज ॥ रमे ॥४॥ हसी हेरे छबीलो हेतमांरे, ब्रह्मानंदनो वालो व्रजराज ॥रमे ५॥ पद ॥१॥

सखीनंद्र महरने आंगणेरे, गोपी आनंद मगळ गाय; छबी जोने सनेही स्यामनीरे, मरमाळे अखाडो मांडीयोरे; काजुं आसोपालवनी छाय ॥छबी ॥१॥ वाले हेते करीने पहेरीओरे, रुडो सोनेरी सुरवाळ ॥छबी ॥२॥ सखी फरतां ते लागे फुटडीरे, झीणी अंगरखीनी चाळ ॥छबी ॥३॥ बहु मुली मोळीडुं बांधीयुंरे, काजु झळके सोनेरी कोर ॥ छबी ॥४॥ रुडा लटका करेछे हाथनारे, ब्रह्मानंदनो वालो चित्तचोर ॥छबी ४ पद ॥२॥

सखी जोने गोवाळाना साथमांरे, वालो फरे अलोकीक फेर; कही शोना न जाय प्यारा कानननीरे, छेलो ठमके मांडे पाव ठावकारे; वाजे घुघरडीनो घोर ॥कही ॥१॥ छायुं न वन मोळीडु फुले छोगलेरे, राजे नवल कलंगी छबीदार ॥कही ॥२॥ रुडो जामो पेरयोछे जरकशीरे, शोने अंगोअंग शणगार ॥ कही ॥३॥ रंगनीना कानाकेरी रासनीरे, छबी जोवा आव्या जगवृंद ॥कही ४॥ सखी नवल कलगी छबी उपरेरे, वारी जायछे ब्रह्मानंद ॥ कही ॥५ पद ३॥

सखी आज गइती हुंतो पाणीएरे, उनो छोगावाळो रंगछेल; मुने वाहालो लागे कुंवर नंदनोरे, सखी जमुनाने आरे झीलतांरे; जोइ नरवी भुली जळहेल ॥मुने ॥१॥ सखी मंत्रनणीने नाखी मोहनीरे, थंइ थकीत न चाले मारा पाव ॥ मुने ॥२॥ सखी शुंरे जाण्युं

मुने शुं कर्युंरे, मरमाळे रंगीलेमाव ॥मुने ३॥ सखी एनी अलोकीक आंखडीरे, मारे चोंटी छे चितडामांय ॥मुने॥४॥ब्रह्मानंदना वालानी मुरती घडीरे छेटे मेली केम जाय ॥मुने४प ४॥

पद राग गरबी.

वाला लागोछो विस्वआधाररे, सगपण तम साथे; मेंतो सरवे मेल्यो संसाररे॥सग१ मारा मनमां वशाछो आवी मावरे स० तम सारुं तज्युं धन्य धामरे, ॥स ॥२॥ मारुं मनडुं लोभाणुं तमसाथरे स० मुने नथी बीजानी आशरे ॥स ॥३॥ मारे माथे धणीछो तमे एकरे स० मारी अखंड निभावज्यो टेकरे ॥स ॥४॥ मेंतो देह धर्योछे तमकाजरे स० तमने जोइ मोही व्रजराजरे ॥स ॥५॥ हुंतो हेते वेचाणी तम हाथेरे स० छो ब्रह्मानंदना नाथरे सग ६॥ पद ॥१॥

मारे आव्यो अलोकीक दावरे, कोइ मुने

शुं करशो; माथा साटे वरया मैंतो मावरे को १॥ हवे बळेछे जगमां बलायरे को० मने ने व्याछे भुदररायरे ॥को २॥ अति आनंद थ योछे मारे अंगरे को० लाग्यो रसिआजीनो रंगरे ॥को ३॥ थइ जगमां अलोकीक झीत रे को० लागी पुरण रूलुणा साथे प्रितरे ॥को ४॥मारे वाले दीधुंछे मुने मानरे को० मुने की धी सोहागण कानरे ॥को५॥ हवे थयो संसा रीयो झेररे को० ब्रह्मानंदने वाले कीधी मेह ररे ॥को ६ पद ॥ ॥

जोइ छेअछबीलानी चालरे, मन मारुं लो भाणुं; वळी भुरकी नाखीछे नंदलालरे ॥मन १॥ घेली सौ केहेछे संसाररे मन० मैंतो नि रख्याछे नंदकुमाररे ॥मन २॥ कोइ स्याने क रोछो मारी छेडरे मन० नही मेलुं कानुडानी केडरे ॥मन ३॥ सरवे भुलीछुं घरडानुं काजरे मन० एक वाहाला कीधाछे व्रजराजरे ॥मन

४॥ हवे रटना लागीछें दिनरातरे मन० थै सिर साटानी वातरे ॥ मन ५ ॥ मुने कीधी मानेती सहुमांयरे मन० ब्रह्मानंदने वाळे झाळी बांयरे ॥मन ६ पद ३॥

बारी काढी जगतनी बीकरे, वरी हुं तो वेनमाळी; मेंतो समजीं विचारी कीधुं ठीक रे ॥वरी १॥ तुच्छ जाणीने कीधुं सरवे त्याग रे वरी० मोही रसिक सजुणाने रंगरे वरी २॥ मुने चटकी लागीछे चित्तमांयरे वरी० बीजुं वाला विना न सोहायरे ॥वरी ३॥ मुने कांइ नसुझे काजरे वरी० थयुं हरी विना सरवे हरामरे ॥वरी ४॥ हवे निशंक थइछुं नचितरे वरी० थइ जगमां अलोकीक जीतरे ॥वरी ५॥ समजी कीधुंछे तन कुरबानरे वरी० ब्रह्मानंद ना वालाथी बांध्या प्राणरे ॥वरी ६ पद ४॥

पद राग गरबी.

आज मेतो दीठा वालाने वाटवेता, नेणां

रोक्यां नथी रेतांरे आज० पाघडी बांधी त्री लोक थकी न्यारी, धीरज रेती नथी मारीरे ॥ आज १ ॥ चोळ रंगीलो रुडो मोलीडानो छेडो, भुली नाळीने जळ बेडोरे॥ आज०२॥ टुणा भर्या छे एना फुलडाने तोरे, मनने ताणे छे जोरे जोरेरे ॥आज ३॥ ब्रह्मानंदनो वालो कुंज्यनो वीलासी, हैडे वसीछे एनी हासीरे ॥ आज ४ ॥ पद १ ॥

आज वालो ऊनाछे जमुनाने आरे, मुरती वसीछे मन मारेरे हेली आज० केसरनी आड रुडी नीलवट कीधी, आंख्यो वेचाथी करी लीधीरे हेली ॥आज१॥ वांकी भ्रकुटी मुने लागे अती वाली, सरवे मेलीने जाउं चालीरे हेली ॥आज २॥ लोचन रंगीलां तीखां बाण जेम लाग्यां, उंडां गरी गयां आघारे हेली ॥आज ३॥ ब्रह्मानंदनो वालो कुंजनो वीहारी, छबीपर जाउं बलहारीरे हेली॥आज४॥

आज मुने सामो मळयो छे अलबेलो, छो गावाळो रंगछेलोरे आली आज० मोघा मुली रे पेरी मोतीडानी माळा, लाल कपोल केस रालारे आली ॥आज १॥ गजरा पेरयाछे घेरा रंगना गुलाबी, शोभा त्रीलोकनी दाबीरे आली ॥आज २॥ बाजु काजुरे लीधा फुलडाना बांधी, लमर लमेछे तार सांधीरे आली ॥आज ३॥ ब्रह्मानंदनो वालो रंगडानो लरीयो, लइने हैयामां धरीयोरे आली ॥ आज ४॥ पद ३॥

आज मारे नंदनोनंदन घेर आव्या, मोघे मोघे मोतीडे वधाव्यारे सैरो आज० हसी बोलावी मुने हेतमांथी हेरी, रेटो बांध्यो छे सोनेरीरे सैरो ॥आज १॥ सोनेरी कोरनुं नाखेल खन्ने सेलुं, रसीये कीधीछे रंगरेलुंरे सैरो ॥आज २॥ फुलडानां मेल्यां माथे छोगलांरे फरतां, मुने नथी वीसरतांरे सैरो ॥आज ३॥ ब्रह्मानंदना वालाथी प्रीतडी बंधाणी, मेणुं ली

धुं माथे ताणीरे सैरां ॥आज ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग गरबी.

जावादेनेरे जावादेने, कानागाळुं बोलछ आवी केनेरे ॥ जावा ॥ १ ॥ अमे कंस तणा मैआरां, माटे रोक्यां न रैए तारांरे ॥ जावा ॥२॥ वाटे दुध दहीनुं दाण केवुं, जोजो थासे एमांथी जोया जेवुंरे ॥ जावा ॥३॥ तारे लुंटी लीधाना पड्या हेवा, सारीपेठे करीश तारी सेवारे ॥ जावा ॥४॥ ब्रह्मानंद कहे घणादि अमे सांख्युं, नथी बीती जोइने तारी आंख्युंरे ॥ जावा ॥५॥ पद ॥१॥

दाण देनेरे दाण देने, तारो राजा होय तो लाब्य तेनेरे ॥ दाण १ ॥ आ वाटे अमारु दाण लागे, जुंनी रीत होय ते नही जागेरे ॥ दाण ॥ २ ॥ दाडी चोरी चोरीने दाण जाती, आज सीतळ करिश तारी छातिरे ॥ दाण ॥३॥ हवे झाझे दाडे तुं हाथ आवि,

एली चोरी थइछे तारी चावीरे ॥ दाण ॥४॥ ब्रह्मानंद कहे महि देने जाने वुंढी, सीद चुंनडी फडावेछ गुंढीरे ॥ दाण ॥५॥ पद ॥२॥

तने जाणुंरे तने जाणुं, शानेकाजे करछ धिंगाणुंरे ॥ तने॥१॥ तुंतो नंद महरनोछोरो, ठालो राजा थयानो हिचोळोरे ॥तने॥२॥ कोणे राजगादिनूं टिलुं दिधुं, तारे बापे केदाडे दाण लीधुंरे ॥तने॥३॥ आ पडवास राजाने सौउ रहीये, तेमां नानुं मोटुं केने कहीयेरे ॥ तने ॥४॥ ब्रह्मानंद कहे लक्षण तारां आवां, थाशे नंद जसोदा जग चावारे ॥तने॥५॥प.३

महि वाळीरे महि वाळी, मुख बोले तुं वेण संभाळीरे ॥ मही ॥१॥ तारी बोली जणायछे तीखि, केदी रीत राजानी एवी शीखीरे ॥ मही ॥ २ ॥ अमे गोकुळ गामना राजा, तारा बाप जेवा ते लोक झाझारे ॥ मही ॥३॥ अमे आद्य जगतना दाणी, एवुं अवळुं बो

लछ ते शुं जाणीरे ॥ मही ॥४॥ ब्रह्मानंद कहे थइछुं मदमाति, तारी मोघी चालछे मरडातीरे ॥ मही ॥५॥ पद ॥४॥

दुर रैयेरे दुर रैये, एवी वाते फजेत काना थैयेरे॥दुर१॥ अमे राजापणुं तमारुं जाण्युं,गायो वांसे फरोछो खावळो गाळुंरे ॥दुर२॥ केदी बापे तमारे लोक धारया, आज सुधी प्यारां ढोर चारयांरे ॥दुर ३॥ हमणे थयुं छे दुझाणुं घेर मारे, ते जोइने फाटीछे आंख तारीरे॥दुर ४॥ ब्रह्मानंद कहे अमथां खोटी थाशो,खुबदाण साटे ते गाळो खाशोरे ॥दुर५॥पद५॥

कजीआळीरे कजीआळी,केवां वेण लावे छे टाळी टाळीरे ॥कजी१॥ वढवाड करयानी वात लावे,एवे वेणे ते रीस केने नावेरे ॥कजी२॥ अमे राजा आहेरनी तुं छोडी,समु बोल नाखीश माट फोडीरे ॥कजी ३॥ मस्तानी थइछुं छास पीने, त्यारे करछ टुंकारा नंदजीनेरे

॥कजी४॥ ब्रह्मानंद कहे धीरी रहे सारु थाशे, तुं सोती मटुकी तारी जाशेरे ॥कजी५॥पद ६
खोटी थामांरे खोटी थामां, काना मगने जरोसे मरी खामांरे ॥खोटी १॥ मुने छाश पीतां तें केदी भाळी, तारे केदी सोनानी आवे थाळीरे ॥खोटी २॥ तारा डाराथी हुं नथी डरती, नथी जात अमारी तुथी नरसीरे ॥खोटी ३॥ परनारीने केडे नव पडीये, एमांथी ते चोवटे चंडीएरे ॥खोटी ४॥ ब्रह्मानंद कहे न करीए ठाली वातुं, होय रीत जुनी तो काड खातुंरे खोटी ५॥ पद ७॥
हरी रीझ्यारे हरी रीझ्यां, जाळी भाव गोपीनो प्रेम जीज्यारे ॥हरी१॥ हसी बोल्या सजुणे गोपी साथे, हेते मटुकी ऊतारी लीधी हाथेरे ॥हरी२॥ जेने जज्ञनुं होम्युं नव जावे, तेने गोपीयुं रण मही पावेरे ॥हरी३॥ पोते पीधुं बीजाने पायुं प्रीते, राजी कीधी गोपीने रुडी री

तेरे॥हरी४॥ ब्रह्मानंदना वाल्हानी लीला एवी, हरीजनने अम्रतरस जेवीरे ॥ हरी५ ॥पद८॥

पद राग गरबी.

हांरे कहान दाणीरे कहान दाणी, हांरे वाटे आवती गोवालणीने जाणीरे॥कान १॥ हांरे वाट रोकीने उभाछे वनमाळी, हांरे दाण लेवा गोवालणीने खाळीरे ॥ कान २ ॥ हांरे एम बोल्या मोहन गिरधारी, हांरे क्यां जाय छ उभी रहे महीवाळीरे ॥कान ३॥ हांरे चाली जायछे केम दाणचोरी, हांरे मीठां गोरस पाने आव ओरीरे ॥ कान ४ ॥ हांर प्रेम सखीनो नाथ उभा आगे, हांरे मैया पासेथी मही मागेरे ॥कान ५॥ पद १॥

हांरे महीलेशुंरे मैलेशुं,हांरे फीकुं लागशे तो पाछुं देशुंरे ॥मैही १॥ हांरे ओरी आव्य ने उतार महीनी गोळी, हांर सीद बीए नही नाखीए ढोळीरे ॥मैही २॥ हांरे नही पीये

विना मरजाद,हांरे जोये मेळवणीनो स्वादरे
॥मही ३॥ हांरे नथी केता दिलमां दगो राखी;
हांरे उतारघने गोरस जोइये चाखीरे॥मेही ४॥
हांरे प्रेम सखीना नाथ आगे आवी, हांरे गो
वालणी बोलेछे मर्म लावीरे मेही ५पद॥२॥

हांरे अलबेलारे अलबेला, हांरे मही ना
ळीने थाओमां तमे घेलारे ॥ अल १ ॥ हांरे
अमे कंसतणी मैयारी, हांरे वात तोलीने बो
लज्यो मोरांरीरे ॥अल २॥ हांरे काना वात न
बोलीए घेली, हांरे जाओ मेहीडानी लालच
मेलीरे ॥ अल ३ ॥ हांरे करजोडीने कहीए
काना, हांरे जाओ चाल्यां कुंवर छानामानारे
॥अल ४॥ हांरे प्रेमसखी कहे सुंदरस्याम,हां
रे मुख लेशोमां दाणनुं नामरे॥अल ५पद ३॥

हांरे रंगनीनारे रंगनीना, हांरे कह्युं मानो
कुंवर नंदजीनारे ॥रंग १॥ हांरे हेते प्रीते गो
रस मागीलीजे, हांरे नवी दाणनी रीत नव

कीजेरे ॥रंग २॥ हांरे एवी आळ न कीजीए वाला, हांरे तमे जाणशुंजाण नंदलालारे ॥रंग ३॥ हांरे आवाटे जावुं अमारे दहाडी,हांरे आवी बाझोछो सिद डोट काढीरे ॥रंग४॥ हांरे प्रेम सखी कहे सुंदरछेला, हांरे रहो छेटे कुंवर अलबेलारे ॥रंग ५ पद ४॥

हांरे मरमाळीरे मरमाळी, हांरे मीठा बोली गोरसडावाळीरे ॥मर १॥ हांरे तुने रीते भाते समजावी, हांरे तारा मनमां अमारी वात आवीरे ॥मर ॥२॥ हांरे तुंतो कंसनी देखाडेछे बीक, हांरे कंससोती करीश तुने ठीकरे॥मर॥३॥ हांरे डारो दैने बोलछ मदमाती हांरे मुख मरडेने काढे आंख रातीरे ॥मर ४॥ हांरे खीज्या प्रेमसखीनो छेल, हांरे माट फोडीने करी रंगरेलरे ॥मर ५ पद ॥५॥

हांरे मैयारीरे मैयारी, हांरे मरम बोलेछे पण वातछे तारीरे ॥मैया १॥ हांरे दाण देतां

खोटुंशुं लागे, हांरे जेनी रीत होय तेतो मागे रे ॥मैया ॥२॥ हांरे बोले ,जोबन जोरमां दीवानी, हांरे बहु मानचरीछे मस्तानीरे ॥मैया ॥३॥ हांरे तारुं जोबन जोर ऊतारुं, हांरे तारो कंस शुं करशे मारुरे ॥ मैया ॥४॥ हांरे प्रेमसखीने नाथे रीस आणी, हांरे झाली पालव गोवालणीने ताणीरे ॥मैया५पद॥६

हांरे मेल केडोरे मेल केडो, हांरे शीद झालछ निर्लज मारो छेडोरे ॥मेल ॥१॥ हांरे केम बाझेछे मैने माटे, हांरे चाल्यो जाने आपाधरी वाटेरे ॥मेल ॥२॥ हांरे मेल छेडोछेल गुमानी, हांरे नैतो गाळो खाइश मनमानी रे॥मेल ३॥हांरे आघो आघो आवछ शुंलेवा हांरे परनारीने बाझ्याना पड्या हेवारे॥ मेल ४॥हांरे प्रेमसखीना नाथ दाणलीजे, हांरे लीबा होठ काढीने मही पीजेरे ॥मेल ५॥पद७॥

हांरे धुतारारे धुतारा, हांरे मुख संभाळीने

बोलजे ठगारारे ॥धुता १॥ हांरे केने गाळो बोलेछे आवी पाकी, हांरे झाझी छेडनै रहुं हुं सांखीरे ॥धुता २॥ हांरे हुंतो बोलती नथी लोकलाजे, हांरे मारी बाहुडी मरोडी स्यानेकाजेरे ॥धुता ३॥ हांरे मारी चुंदडी फाडीछे ते झीणी हांरे हार त्रोडीने लीधांछे फुल वीणीरे ॥धुता ४॥ हांरे प्रेमसखीनो नाथ आव्या लागे, हांरे तने बांधीने मंगावुं कंस आगेरे॥धुता ५ पद ८॥

हांरे अलबेलीरे अलबेली, हांरे तेडी कंसने तुं आवजे वेलीरे ॥अल १॥ हांरे मुख संभाळीने बोलजे रीसाळ, हांरे नैतो फळ पामीश ततकाळरे ॥अल २॥ हांरे बीक कंसनी देखाडे वारवार, हांरे तारा कंसनो ते केटलोक भाररे ॥अल ३॥ हांरे अमारुं दाणलागे ते लेशुं, हांरे तारा कंसनी बीके तेशुं मुकीदेशुंरे ॥अल ४॥ हांरे प्रेमसखीना नाथनी गोपी, हांरे पाए लागी प्रेमशुं मैसोतीरे ॥अल ५॥ पद ९॥

हारे वनमाळीरे वनमाळी, हांरे रिझ्या पुरण गोपीनो मैही नाळीरे ॥वन१॥ हांरे वाले हेते हसीने सामु जोयुं, हांरे मन मोहने गोपीनुं मनमोयुंरे ॥वन २॥ हांरे बोली प्रेम मगन मैयारी, हांरे मीठां गोरस ल्योगिरधारीरे ॥वन ३॥ हांरे वाले रसमां रस बस कीधां, हांरे पुरण प्रिते गोपीनां मैही पिधांरे ॥वन ४॥ हांरेशिखे सांजळेने प्रिते गाशे, हांरे तेने गोपीनो नाथ तेडी जाशेरे ॥ वन ५ ॥ हांरे उर अखंड विराजे व्रजराज, हांरे दाणलीला ते प्रेमसखी गायरे ॥वन ६॥ पद ॥१०॥

पद राग गरबी.

प्रगट हरी मुजने मळयारे लोल, कांइ कह्यामां नावे वात मारी बेनी प्रगट० आज दीनबंधु अढळक ढळयारे लोल, पोते पुरुषोत्तम साक्षात मारी बेनी॥प्रगट१॥एतो प्रकृती पुरुष थकी परछेरे लोल,एतो अक्षरतणा आधार मा

री बेनी ॥प्रगट२॥ एतो राधा रमाना वरछेरे लोल, एतो त्रीलोकनपती भगवान मारी बेनी ॥प्रगट ३॥ एतो सुरीनर मुनी सीर साजतारे लोल, मनमोहन रुप नीधान मारी बेनी॥प्रगट४॥ माहामुक्त पुजे जेनी पादुकारे लोल, एवा परमपुरुष माहाराज मारी बेनी॥प्रगट५॥जेने घडीये न मेले रामा राधीकारे लोल, एवा दुर्लभ सुजन थया आज मारी बेनी॥प्रगट६॥नर वीग्रह धर्यो करुणा करीरे लोल, लीधो द्वीज कुळे अवतार मारी बेनी॥प्रगट७॥प्रेमानंदनो स्वामी आज श्रीहरीरे लोल, मुक्ती आपी करे भव पार मारी बेनी ॥ प्रगट ८ ॥ पद १ ॥

प्रभु प्रगट थयाछे आ समेरे लोल, श्रीकृश्न कमळ दळ नेण अवीनाशी प्रगट० जेने सुरपती नरपती सौ नमेरे लोल, एवा धरम कुंवर सुख देण अवीनाशी ॥प्रगट१॥जे गोकुळ चंद नंद लाडीलोरे लोल,ते भक्ती धरम सुत शाम

अवीनाशी॥प्रगट २॥तेणे मुक्तीनो द्वार उघाडी
योरे लोल, नर नारीने देवा नीज धाम अवी
नाशी॥प्रगट ३॥शुध धर्म धरापर थापवारे लो
ल,उखाडवा अधर्मनां मुळ अवीनाशी॥प्रगट
४॥ नीज जनने अखंड सुख आपवारे लोल,
पावन करवा जगती धरम कुळ अवीनाशी॥प्र
गट ५॥असंख्य जीव ओधारवाने आवीयारे लो
ल,ब्रह्ममहोलवाशी हरीराय अवीनाशी॥प्रगट
६॥ मोटा मुक्त मुनीने साथे लावीयारे लोल,
जेनां दरशन करे पाप जाय अवीनाशी॥प्रगट
७॥मोक्षपती कुंवर जगती धरमनारे लोल,हरी
क्रश्न नारायण नाम अवीनांशी॥प्रगट ८॥वालो
तरत कापेछे बंध कर्मनारे लोल, प्रेमानंदनो
स्वामी घनशाम अवीनाशी॥प्रगट ९॥पद ३॥

जेने जोइए ते आवो मोक्ष मागवारे लो
ल, आज धरमवंशीने द्वार नर नारी ॥जोइ
ए॥ आवो प्रगट प्रभुने पगे लागवारे लोल,

वाळो तरत उतारे भवपार नरनारी॥जोइए१
जनम म्रत्युना भय थकी छुटवारे लोल,चरणे
आवोने मुमुक्षुजन नरनारी ॥जोइए॥ २॥ सीद
जाओछो बीजे सिर कुटवारे लोल, आतो त
रत थाशो पावन नरनारी ॥जोइये॥ ३॥ जुडे
सिदने भटकोछो मत पंथमांरे लोल, आवो
सतसंग मेळीने मोक्षरुप नरनारी ॥जोइए॥४
आणो प्रेम प्रतित साचा संतमांरे लोल, था
शे मोक्ष अतिसे अनुप नरनारी ॥जोइए॥५॥
जुवो आंख्य उघाडीने विवेकनीरे लोल, सीद
करो गोळ खोळ एक पाड नरनारी॥जोइए६॥
लीधि लाज बिजा गुरु भेखनीरे लोल, काम
क्रोधे वगाडीछे राड नरनारी ॥ जोइए७॥ एवा
अगनानी गुरुना विश्वासथीरे लोल, जाशो न
रके वगाडता ढोल नरनारी॥जोइए८॥प्रेमानंद
कहे छोडावे काळ पासथीरे लोल, आवो चर
णे आपेछे हरि कोल नरनारी॥जोइए९॥पद ३

जाउ धरम कुंवरने वारणेरे लोल, नव बुडतां झाली मारी बांय अलबेले धरम० बाइ झालीने ताणी लीधि बारणेरे लोल, नैतो वहीने जातीती कांइनी कांइ अलबेले॥धरम १॥ वालो घोर कळीमां करुणा करीरे लोल, लीधो धरमधरे अवतार अलबेले ॥ धरम ॥ २॥ पोते अक्षर पती आव्या श्री हरीरे लोल, करवा अधम तणो ओधार अलबेले॥धरम ३॥ वाले प्रगट प्रताप जणावीयोरे लोल, माट्या लख्या विधात्राना लेख अलबेले॥धरम ४॥ जीव जमना ते हाथथी छोडावीयारे लोल, मारी कर्मनी रेखपर मेख अलबेले॥धरम ५॥ चार वर्णने आश्रम चारनारे लोल, थाप्या अचळ धरापर धर्म अलबेलो ॥ धरम॥ ६ ॥ मदमांस चोरी फेल जारनांरे लोल, नरनारीनां मेला व्यां करम अलबेले ॥धरम ७॥ कीधां सुध अंतर नरनारीनांरे लोल॥ धर्मजगती पधराव्या

मांही अलबेले॥धरम॥८॥ एवां दिव्य चरीत्र गिरधारीनांरे लोल, प्रेमानंद जोइने वारी जाय अलबेले ॥धरम९॥ पद ॥४॥

जनम सुधारयोरे मारो,मळीया नटवर नंददुलारो॥ करुणा अतीसेरे कीधी, नवजळ बुडता ग्रही लीधी ॥ १ ॥ मुजपर अढळकरे ढळीया, करुणा करी घेर बेठां मळीया॥२॥ मन द्रढ करीयुरे मोरारी,हवे हुं थै रही जगथी न्यारी॥३॥आनंद ऊरमांरे नारी, शीरपर गाजे गीरवरधारी॥४॥नीरन्ने नोबतरे वागी, कहे मुक्तानंद भ्रमणा नागी ॥ ५ ॥ पद १ ॥

भ्रमणा नागीरे हैयानी, नथी एकेने वात कयानी; वीती होय तेरे जाणे, अणसमज्यो मन इरशा आणे॥१॥ जेरस मुनीवररे माणे वाले मारे सुगम कर्यो आ टाणे॥२॥ प्रेमीजननोरे प्यारो मुजने मळीयो नंददुलारो ॥३॥ महारस मुजनेरे आप्यो, संशे नरम समुळो

काप्यों ॥४॥ हवे हुं महासुखरे पामी, वरीया मुक्तानंदना स्वामी ॥ ५ ॥ पद २ ॥

महासुख मुजनेरे आप्युं, जोने संकट जनम दुखं काप्युं ॥१॥ पुन्य पुरवनांरे मळीयां, मळतां ताप रुदेना टळीया॥२॥ दरशन दुर्लभरे पामी, हवे मारी सकळ वेदना वामी॥३॥आनंद उरमांरे भारी, हवे हुं नं रहुं कोइनी वारी॥४॥हरी संग हेतेरे बंधाणी, हवे मुने न गमे बीजी वाणी ॥ ५ ॥ अखंड एवातनरे दीधुं, कहे मुक्तानंद कारजसीध्युं ॥ ६ ॥ पद ३ ॥

बांह्य ग्रहीछेरे वाले करुणा करी नटवरनंदलाले, हवे नही कोइनीरे ओसीयाळी, सीर पर वीठलवर वनमाळी॥१॥भवब्रह्मानारे स्वामी, मुजने मळीया अंतरजामी ॥२॥ घेर घेर लोकडारे कहेछे, मेणुं मुने नंदनानंदननुं देछे ॥३॥ लाज न मनमांरे आणुं, अतिशे भाग्य भळ्ु करी जाणुं॥४॥ कोइ वीधी न रहीरे स्वा-

मी, मळीया मुक्तानंदना स्वामी ॥५॥पद ४॥

पद राग काफी गरबी,

हरी हैयाना हारछोजीरे तमे हरी हैयाना हारछो, सेजतणा शणगारछो ॥जीरे॥ मुखथी शुं घणुं कहीए मोहनरे, प्राणतणा आधारछो ॥जीरे १॥ वाळपणामां अतिशे वाळारे, नट वर नंदकुमारछो ॥जीरे २॥ दुरीजनीयाने दुर घणाछोरे, प्रेमी ते जनना प्राणछो॥ जीरे ३॥ मुक्तानंद कहे नर नाटकधारीरे, शरणांगतना सारछो ॥जीरे ४॥ पद १॥

नयणां ठरेछे जोइनेरे मारां नयणां ठरेछे जोइने, रहीछुं मोहन संगे मोहीनेरे ॥मारां॥ जे दिनमां दरसन नव पामुरे, ते दिन विते रोइनेरे ॥मारां १॥लोकडीआनी लाज न राखुंरे, के मारां वेण वगोइनेरे ॥मारां २॥शाम-विना हुं चौद भुवनमांरे, रंग न राचुं कोइने रे, ॥मारां ३॥मुक्तानंद मोहनवर पामीरे, कु-

ळ मरजादा खोइनेरे ॥मारां ४॥ पद २॥

मोह्युं नयननी सानमांरे मन मोह्युंनयननी सानमां, वांसलडीना तानमांरे मन० कामनेकाज मुने कांइ नव सुजेरे, गिरधरजीना गानमांरे ॥ मन १ ॥ आंखडली अणीयाळी जोइनेरे, कुंडळनी छबी कानमांरे ॥ मन २॥ मनगमे तेम मुखथी बोलुंरे, जाणे बेठीछुं रानमांरे ॥मन ३॥ मुक्तानंद कहे थै मतवालीरें, वालमजीना वानमांरे ॥मन ४॥ पद ३॥

कानुडासंग मन लाग्युं सैयर मारु कानुडासंगमन लाग्युं, व्रेहेनुं ते बाण उर वाग्युंसैय० शाम विना हुं चौद जोवनेमांरे, अळगी नव्य अनुरागु ॥ सैय १ ॥ मोहनवर साथे मन मान्युंरे, बीजुं ते कांइ नव मागुं ॥सैय २ ॥ फुलडे सेज्य समारी सुंदररे, वाटडी जोइ जोइ जागुं ॥सैय ३॥ मुक्तानंद मोहनवर मळतांरे, जनम मरण दुख भाग्युं ॥सैय ४॥ पद ॥४॥

पद राग गरबी.

रसीलालाल रसभरीछे तारी आंखडी, रसीला लाल कमळ दळना जेवी पांखडी॥रसी १॥ हशीने हेरोछो तमे हेतमां रसी० तन मन प्राण ल्यो समेतमां॥रसी २ ॥ नासिका दीसेछे तारी नमणी रसी०कपोळ जोइने रह्या कामनी॥रसी ३॥वालप घणीछे तारी वातमां रसी० एक वार मळीए एकांतमां ॥ रसी४॥ वारी वारी जाउ हुं वदनने रसी०. करने लटंके ते लीधुं मनने॥रसी ५॥ चटकती चाल तारी जोइने रसी० मनतो रह्युंछे मोइने॥रसी ६ चीतडुं चोर्युंछे तमे चालमां रसी०चंचळ चपळ मारा वालमां॥रसी ७॥नीसकुळानंदना हो नाथजी रसी० सदाए रहो मारे साथजी॥रसी ८॥ पद ॥ १ ॥

सलुणा शाम एकवार आवो मारे ओरडे सलुं० अमेतो बंधाणां काचे दोरडे ॥सलुं १॥

हास्यां ने दोस्यां तमारा हालशुं सलु० वालम आवोने तमे वालनशुं॥सलु॥२॥ वाटडी जोउं छुं कइं वारनी सलु० शोभा जो वधेछे शणगारनी॥सलु३॥ आवडी जो वीलसी प्रेमशुं सलु० रजनी वीते जो कैए रमशुं॥सलु४॥ कोल बोल माळीने पुरा करो सलु० दआळुं दया जो मनमां धरो ॥शलु५॥ आश नस्यां अंतर उदासछुं सलु० तमने देखीने मन ओगळे ॥सलु६॥ चीतडुं जोवाने जोने चरवळे सलु० वीनती करुछुं जोडी हाथने ॥सलु७॥ निसकुळानंदना हो नाथने ॥सलु८॥ पद २॥

मीठा हो माव मीठी ने वाओछो तमे मोरली मीठा० तेणे चितव्रती मारी चोरेली॥मीठा१॥ मिठुं जो बोलोछो तमे मुखथी मिठा० सुंणतां मुंकाय महा दुखथी मिठा २॥ मीठि जो दिठी होय नजर मावनी मिठा० प्रीतडी देखाडी लालाचावनी ॥मीठा३॥ नेणामां नेह

जणावीओ मिठा० जीवन जोइने आनंद आ
वीओ॥मिठा४॥ मीठी जो दिसेछे तारी मुरती
मीठा० सुंदर सलुणी तारी सुरती ॥मिठा५॥
राजी रेज्यो हो मारी मीटमां मीठा० तमने
देखी ठरेछे पेटमां ॥मीठा६॥ जीरे लेउ तमा
रा मीठडा मीठा० तम जेवा मे कोइ न दिठ
डा॥मीठा७ निसकुळानंदना स्वामी सामळा
मीठा०मन रहे तमने जोइ मुदा॥मीठा८पद३

कोडीला कान कोड जो घणीछे मारा म
नमां कोडी० वारी वारी जोवांहो वदनने॥को
डी१॥ सोनेरी सीर पाघ सीर जोइने कोडी०
छोगले छबीए रही मोइने ॥कोडी२॥ गुलाबी
फेंटो जो वींट्यो उपरे कोडी० गळे मणी मा
ळ जामो जरकशी ॥कोडी३॥ सोनेरी कणे क
मर ले कशी कोडी० सुरवाळ चाल लाल ल
टके॥कोडी४॥ अंगोअंग आभुषण झळके को
डी० पावले पेरी चमक चाखडी ॥कोडी॥५॥

तमने देखी ठरेछे आंखडी कोडी० नाथजी रेहेज्यो हो मारा वेणमां॥कोडी६॥ नीमख न भुलुं दिन रेणमां कोडी० निसकुळानंदना हो नाथनुं॥कोडी७॥ मारी तमे ग्राथछो मीरात नी ॥ कोडी ८ ॥ पद ॥४॥

ओरा ग्रावो मारा लेरखडा लेरी, कीधो तम सारु में जुग वेरी ओरा० काजु नउतम जामा जरकशीया, शोभे पाघडली सीर सोने री ॥ओरा १॥ नंग जडीयल बाजु बेरखडा, कर पोंची हेमकडां पेरी॥ओरा२॥ तमे रसीया रंगडाना भरीया, मुख मोरलडी वाता घेरी ॥ ओरा३॥ब्रह्मानंदना छेला छोगाळा चालो चाल मलपता गज केरी ॥ ओरा ४.॥ पद १ ॥

मरमाळा मन मान्या मावा, रहोने आंखडली ग्रागे आवा मर० तारां मनमोहन मीठां वेणां, आवो शांम मुने तमे संभळावा॥मर॥१॥नीत्य वालम आवो मारे मंदीरीये, रुडी

चाल चतुराइ शीखावा॥मर॥२॥ तमे नावोतो हुंनंदजीने फळीये,बहु हेत करीने आवु बोला वा ॥मर॥३॥ब्रह्मानंदना बाळसनेहीडा, राखुं जोर करीने नहीं दहुं जावा ॥मर ४॥ पद २॥

वालुं लागे मने मोहन मुख तारुं,छे जो पुरण चंद थकी सारु वालुं॰ तारा मुखडानी मीठी लावणता, जोइ कोटी कोटी कंद्रर्प वा रु ॥वालुं१॥ शोभे गोळ कपोळे तील ताजुं, तेमां लोभाणुं मनडु मारु॥वालुं२॥ तारा मुख नी शोभा मरमाळा, नीत्य नीरखी अंतरमां धारुं॥वालुं३॥ब्रह्मानंद कहे वश्य कीधी मुजने, छे जो कोडीलु कामणगारु ॥वालु ४ ॥पद ३॥

तारी मुरती मनमानी मारे, हवे संक्या ज गनी कोण धारे तारी॰ लटकाळा तमने लाड कडा, मेंतो दीठेल जमुनाने आरे ॥तारी १॥ मनमोहन सुंदीर मोलीडु, तोरा फुलतणा झु कीया तारे ॥तारी २॥ शुभ नाशा दीप समान

बणी, काजु नेण कमळकेरे अनुसारे॥तारी ३॥ ब्रह्मानंदना हार हजारीडा, हुंतो जीवुछुं तुने देखु ज्यारे ॥ तारी ४ ॥ पद ४ ॥

वाला मारी सुधबुध तें हरी लीधीरे, तारे लटके वेरागण कीधी वाला० तारी नवल कलंगी दीठीरे, मनडामां लागे अति मीठीरे; जाणे ज बर जादुडानी चीठी ॥वाला १॥ जोयुं मोली ढुं आंटे फरतुंरे, पळ एक नथी विसरतुंरे; मारुं हैडुं धिरज नथी धरतुं वाला २॥ नाले आड केसरकेरी नाळीरे, रेखु त्रण उपडती रुपाळीरे; जाणे मन पकड्यानीछे जाळी ॥वाला ३॥ वांकी भ्रकुटी घणी मन भावीरे, ब्रह्मानंदने वसी उर आवीरे, जाणेचमकबाण चडावी वाला॥५॥१

प्यारा तारी प्यारी लागेछे पांपणीयोरे, जोइ भेख लीधो में जोगणीयो प्यारा० तारा लोचन बाण तिखडीयांरे, घणा जादु हाथोडीना घडीयांरे; आवी ओचींता मुजपर पडीया॥प्या-

रा १॥ तारी नासीका सुंदर नमणीरे, छे जो दिपककीर लजमणीरे; एतो जीवनदोरीछे अ मणी ॥प्यारा २॥काने कुंडल नौतम धरीयांरे न्हारे नंग वळी रंग न्हरीयांरे; आवी अंतरमां उंडा गरीयां ॥प्यारा ३॥ दीठुं मुखडु चंदाकेरे डोलेरे, तिल दक्षण गोर कपोळेरे; ब्रह्मानंद के तेने मुनि खोळे ॥प्यारा ४॥ पद २॥

रुडी तारी मुछनी रेखा उपडतीरे, चित्त चो स्युं चालुं लडथडती रुडी० हैडामें वसी मारे ह्रासीरे, एने समरेछे जोग अध्यासीरे; जाणे प्रेमतणी मांडी फांसी ॥रुडी १ ॥ हेते दंत ब त्रीशी हेरीरे, ठीक थइने व्रत्ति मारी ठेरीरे;का जु कळीयुं ते दाडम केरी ॥रुडी २॥ वाला मोरं ली लीधीरे स्वरवाज्योरे,प्रिते अधुर अम्रतरस पाज्यो रे; ज्यां जाओ त्यां साथे तेडीजाज्यो॥ रुडी ३॥ ज्यारे चावोछो पानसोपारी रे, चोळ आवे तंबोळनी न्हारीरे; तेनो ब्रह्मानंद अधि

कारी ॥रुडी ४॥ पद ॥३॥

काना तारो कंठ कह्यामां नावेरे, एतो कौस्तुभमणीने शोभावे काना० हैडे पहेरयोछे हार हजारीरे,भुजदंड प्रचंड भारीरे;नाखी कंठ जीवे व्रजनारी ॥काना १॥ शोभे कमर रेंटो सुधो सारोरे, ज्ञानीध्यानीनो दिन गुजारोरे; चाल जोइ लाजे हंस बचारो ॥काना २॥रुडी लागे छे पगनी आंगळीयोरे, नख तेज जाये नहीकळीयोरे; जाणे चंदतणी मंडळीयोरे॥काना ३॥ राजे चरण लांबा उर्धरेखुंरे,हुंतो ध्यानविना एनेदेखुंरे,ब्रह्मानंदकेजनमधत्यलेखुं॥काना ४॥४॥

पद राग गरबी॥तारे चटके रंगीलो छेडलो अलबेलारे, कांइ नवल कसुंबी पाघ रंगनारेलारे; सिर अजब कलंगी शोभती अल० हैडामां राख्यां लाग ॥रंग १॥ मोलीडुं छाउं मोतीए अल० फुलडांनी सुंदर फोर॥रंग २॥ घेरे रंगे गुछ गुलाबना अल० जोइ भमर भमे ते

ठोर॥रंग३॥ तारी पाघडलीना पेचमां अल० मारुं चितडुं थयुं चकचुर॥रंग४॥ ब्रह्मानंद कहे तारी मुरती अल० वणादीठे घेलीतुर॥रंग ५ प. १

केसरनुं तीलक सोहामणुं गिरधारीरे, झळ केछे सुंदरलाल जाउंबलहारीरे, रस रेखडली विलशी रही गिर० निरखीने थइछुं नीहाल॥ जाउ १॥ वारीवेद भ्रकुटी वांकडी गिर० जाणे करडी शामकबाण॥जाउं २॥रुपाळी टसरो रातडी गिर० लोचनियां तिखांबाण॥जाउं ३। नाशा अणीआळी नमणी गिर० जोइ लाजे दिपककिर॥जाउं४॥ ब्रह्मानंद के जोइ रहेती न थी गिर० उरदेव त्रियाने धीर॥जाउं ५ पद २॥

कुंडळ बेउराजे कानमां व्रजचंदारे,सुंदरमां ही बींदु स्याम नंदना नंदारे,रंगलीना तारा रु-पमां व्रज० जोइ लाजे कोटिककाम ॥नंद १॥ तिलनुं एक नौतम राजवुं व्रज० कंकोळेल गो-रकपोळ ॥नंद २॥ तारा अधुर प्रवाळा सरखा

व्रज० छबी वदन कमळनी गोळ॥ नंद ३॥ तारा दंत डोलरीआनी कळी व्रज० वळी डाडम केरां बीज॥ नंद ४॥ ब्रह्मानंद कहे हास विलासमां व्रज० रही व्रज नारी रंगभीज नंद५प.३

बाए बाजुकाजु बेरखा मुने प्यारारे, बहु मुली लटके बोर कामण गारारे; हाथुमां पोंची हेमनी मुने० खासी तनचंदन खोर॥काम १॥ बनी शोभा वींटी वेढनी, मने० हैडे नवल गुलाबी हार ॥काम २॥ तारुं रुप जोइने घेली फरुं मुने० गोकुळीया केरी नार ॥काम ३॥ जोइ तेज अलोकीक अंगनुं मुने० थया झांखा सुरजचंद ॥काम ४॥ तारी नवल छबीनी उपरे मुने० बलहारी ब्रह्मानंद ॥काम ५॥ पद॥४॥

॥ राग गरबी ॥ रे सगपण हरीवरनुं साचुं, बीजुं सरवे क्षणभंगुर काचुरे सग० रे सौ साथे प्रीती टाळी, रे भागु मन मीथ्या भाळी, रे वरवा जेवा एक वनमाळीरे॥सग १॥ रे थीर नही

आवरदा थोडी, रे तुच्छ जाणीने आशा तो-
डी; में जगनाजीवन साथे जोडीरे ॥सग २॥ रे
फोगट फेरा नव फरीए, रे परघेर पाणी शुं न-
रीये; जो वरीएतो नटवरने वरीएरे ॥सग ३॥
रे भुधर नेत्या नय नाग्यो, रे सौ साथे त्रोज्यो
धागो; ए रसीक रंगीलाथी रंग लाग्योरे ॥ सग
४ ॥ रे एवुं जाणीने सगपण कीधुं, रे मेणुंतो
सीर उपर लीधुं; ब्रह्मानंदनुं कारज सीध्युंरे
॥ सग ५ ॥ पद १ ॥

रे लगनीतो हरीवरथी लागी, में तन धन-
नी आशा त्यागीरे लग० रे वात कहुं सुण सा
हेली, रे बळीयोजी कीधा बेली; माथु पेलु पा
संगमां नेलीरे॥लग१॥ रे न डरु हुं लोकतणी
लाजे, रे सीर उपर गीरधर गाजे; आ देह ध
र्यो नटवर काजेरे ॥लग२॥ रे सीर उपर जो
बीजो धारुं, रेतो बगडे जीवत मारुं; हुं जीती
बाजी ते केम हारुंरे॥लग३॥ रे हरी वीना बी

जाने वरवुं, रे गज तजी खर चडीने फरवुं; ए जीव्यांथी रुडु मरवुरे॥जग ४॥ रे मरज्यादा जगनी मेटी, रे बांधीं में प्रेमतणी पेटी; ब्रह्मानंदनो वालो भेटीरे ॥ जग ५ ॥ पद २ ॥

रे सीरसाटे नटवरने वरीए, रे पाछां ते पगलां नव भरीएरे सीर०. रे अंतर द्रष्टी करी खोळुं, रे डापण झाझु नव्य डोळुं; ए हरी सारु माथु घोळ्युंरे॥सीर १॥ रे समझ्या विना नव नीसरीए, रे रण मधे जैने नव डरीए; त्यां मुख पाणी राखी मरीएरे॥सीर २॥ रे प्रथम चडे सुरो थइने, रे भागे पाछो रणमां जइने; ते शुं जीवे भुंडु मुख लइनेरे ॥सीर ३॥ रे पेलुं जे मनमां त्रेवडीए, रे होरे होरे जुद्धे नव चडीए; जो चडीए तो कटका थइ पडीएरे॥सीर ४॥ रे रंग सहित हरीने रटीए, रे हाक वागे पाछो नव हठीए; ब्रह्मानंद कहे त्यां मरी मटीएरे॥ सीर ५ ॥ पद ॥ ३॥

रे धरीश्या अंतर गीरधारी, शुं करशे घेल्या हवे संसारीरे धरी० रे हुं कोइनी न रहुं झाली, रे वाहालाने थावा वाहाली; रे सीर कर मां लइने चालीरे॥धरी१॥ रे जेम गज जाय बजारे खशी, रे श्वान मरे बहु नसीरेन्नसी; ते हाथीने नही संक्या कशीरे॥धरी२॥ रे बळवा गइ जो सती साची, रे रोम रोम पीया संग राची; ते पडमां जइ नव ले पाशीरे॥धरी ३॥ रे जो पछीथी पाडी आवे, रे लाज तजी मन ललचावे; ते सती मटी कुत्ती कावेरे॥धरी ४॥ रे ब्रह्मानंद एम विचारी, रे बीक सरवे काढी बारी; रे मळीयां मोहन सुखकारीरे॥धरी ॥ ५ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग सोळा.

मारे मोहोले आवो हशीने बोलावोरे रंगजीना, छेलानंदजीना छोजीराज्य ॥१॥पाघडली पेचाळी बांधीछे रुपाळीरे, लटकाळा मो

सीरपर पाघ पेचाळी नवरंगीरे,काने गुल्लगुल्ला-
बी माथे कलंगीरे॥ ३॥गजरा तोरा गळे गुलाब-
नाहाररे, आवी उपर भमरं करे गुंजाररे ॥४॥
पोंची कंडां बाय बाजुबंधरे, नंग जड्यां कुंडळ
मोतीनां बंदरे ५॥वेगे जुवो वरणागीयो वनमा-
ळीरे,शीतळथैये भोमानंद के भाळीरे॥ ६प. २॥

मुरती चंचळ जुवो चटकती चालरे, नेत्र
छडी करमां फुमकी आळी लालरे॥ १॥मंदहा-
स चपळ नेणां चित्त चोरे रे,करना लटका क-
री काळजडां कोरेरे ॥२॥ मीठाबोलो घेरे रा-
गे गायरे,अधर धरी मोरली मनोहर वायरे॥
३॥झळके भाल विशाळ शोभानुं धामरे,नाशा
अणीआळी भमर अति स्यामरे ॥४॥ अधुर
लाल मांही मधुरी हासरे, दंतपंक्ती करी अति
प्रकाशरे ॥५॥ जमणे गाले टीबकडी रुपाळीरे
ताप दळया भोमानंदना भाळीरे ॥६पद॥३॥

घेर चाली आव्या गौलोक वासीरे,जेने क

ह्वेछे अक्षरातीत अवीनाशीरे ॥१॥ जुवो जुवो मोह नींद्रामांथी जागीरे,वरी एने थइ रहो हुं अखंड सोहागीरे॥२॥जोतां वाव्य आवी मारे जानेरे, पोते वर पुरषोतम नगवानरे॥३॥शुक सनकादीक धरे जेनुं ध्यानरे,मारां लोचन करे छे मुखनुं पानरे॥४॥ एनी सरवे देखी अलोकीक रीतीरे, चोटयुं मारु सुंदरवरमां चित्तरे॥५॥ हाथेवाळो हरी संगाथे कीधोरे, नोमानंदके जन्म सुफळ करी लीधोरे ॥६ पद ४॥

॥राग धोळ॥जुओ सखी सुंदर धरमकुमाररे, हरीवर अक्षरपर कीरताररे ॥१॥ए छे अवतारतणा अवतारीरे,गुण शीळ रुप तेज अति नारीरे॥२॥ जेने वेद नारद सेशादीक गावेरे, जेना यश सोनादी वार न पावेरे॥३॥जेने गाइ संनारी सुख बहु थायरे, कृश्नानंद कहे अक्षरधाम पमायरे ॥१॥ पद १ ॥

जेथी ध्रुजे पवन पवीमी अहींद्ररे,जेथी ध्रु-

जे इश सुरेश मुनींद्ररे॥१॥जेथी कंपे माया पु-
रष ससि सुररे, जेथी कंपे काळ कराळ हजुररे
॥२॥ ए छे अगणीत भुवनना इशरे, जेने न-
र सुर नमावे शीशरे॥३॥ जेनी आज्ञाये अंध-
र रहे पाथरे,एवा हरीकृश्नानंदना नाथरे॥२॥

नीराधार तारानुं मंडळ जेहरे, जेने नये र
हेलु नीरंतर तेहरे॥१॥सींधु पाळ वीनानो नी-
र गंभीररे, जेनी मरजादा नलोपे धीररे॥२॥
काळ माया पुरषआदी सरवरे, जेथी पामे गु-
ण ऐश्वर्य गरवरे ॥ ३ ॥ एवा हरी नरतन
धरीने आव्यारे, कृश्नानंद के अक्षरादीक सं-
ग लाव्यारे ॥४ पद ॥३॥

भुतळमां थाप्यो सनातन धरमरे, उथा-
प्योछे बंधनकारी अधरमरे ॥१॥अगणीत ज-
नने करावी समाधीरे, ब्रह्मरुप कीधाछे टाळी
उपाधीरे ॥२॥तेमां सरवे पोतानां धाम देखा
डरे, शुभ गुण इश्वर्य जनने पमाडरे ॥३॥

झीत्या मतवादी गुरुने बहुनामीरे, एवावालो क्रश्नानंदना स्वामीरे ॥४ पद ॥४॥

पद राग गरबी.

वंदु सहजानंद रसरुप ते रागना॥ आवो मारे मंदीर सहजानंद, मनोहर श्रीहरीरेलोल वाला तारी मुरती परम अनुप,जोउ नेणा नरीरे लोल॥१॥वाला तारा अरुण चरण दुख हरण, चीन्ह शोभा घणीरे लोल;कोमळ अंगुळी ललीत रसाळ,हास्य नख मणीतणीरे लोल॥२॥पावन पानी घुंटी गोळ,कर बहु शोभतारे लोल;जंघा जानुं साथळ सार,के जन मन लोभतारे लोल ॥३॥ म्रगपती मान हरण कटीलंक, नीरखवा लागछेरे लोल; क्रश्नानंद जे चीतवे एह,तेनां बहु भाग्यछेरे लोल ॥४॥ ॥पद १॥ सीतळ पीपळपान समान,उदर चीतने हरेरे लोल;त्रीवळी नाभी गोळ गंभीर,जोइ नेणा ठरेरे लोल॥१॥ छाती उपडती चीत

रंग लाग्योरे गुण० मारे झीत्यानो डंको वाग्योरे ॥ गुण५ ॥ पद ॥ ३ ॥

तमें मुजपर अढळक ढळीयारे, पुरशोतम प्यारा, मुंने कुंजभुवनमां मळीयारे॥पुर१ ॥मारो करुणा करी कर सायोरे पुर० मुंने अधुर अम्रत रस पायोरे ॥पुर २॥ हुंतो थइ अतीसे बडभागीरे पुर० मारे तम संग लगनी लागीरे ॥पुर३॥ मेंतो जाणी अलोकीक रीतीरे पुर० हुंतो तमने मळीने जग झीतीरे॥ पुर४ ॥ कहे मुक्तानंद मोरारीरे॥पुर॥हुंतो थइ रही नाथ तमारीरे ॥ पुर ॥ ५ पद ॥ ४ ॥

॥राग गरबी॥मोहनने गमवाने इछो माननी, त्यागो सरवे जुठी मननी टेकजो; पतीव्रतानो धर्म अचळ करी पाळजो, हरी चरणेरेजो अबळा थैछेकजो॥मोह १॥वळी एक वात कहुंछुं अधिक विवेकनी, सांभळ बेनी तारा सुखने काज्यजो; हरीजन संगे राखो पुरणप्रि-

तडी, त्यागो मदमच्छर जुठी कुळ लाजजो ॥ मोह २॥सुखदायक तु जाणो सुंदरस्यामने, अति दुखदायक मन पोतानुं जाणजो; मुक्तानंदनो नाथ मगन थइ शेवजो, समजी विचारी बोलो अम्रत वेणजो ॥मोह ३ पद १॥

सांभल बेनी हरी रीझ्यानी रीतडी, मोहन वरने मानसंगाथे वेरजो; साधन सरवे मान बगाडे पळ विषे, जेम जळीयुं ये साकरमां अही झेरजो॥सांभ १॥दासी थैनेरे जे दिनदयालनी, निर्चीटल मले तो माने भाग्यजो, भवब्रह्मादिकने निश्चे मळती नथी; पुरुषोतम पासे बेठानी जाग्यजो॥सांभ २॥प्रित्य करजे पुरषोत्तम साथे नित्यनवी, दाझीशमां देखीकेनु सनमानजो; मुक्तानंद मगन थै सेवजो, तोरीझे रसीयो सुंदरवर कानजो ॥सांभ ३ पद २॥

कानकुंवरनी रीत्य सुणी मनमां धरो, तो तमे रेशो मगन सदा हरी संगजो; पुरषोतमने

नथी कोइ पर पोतातणुं,पुरण कामनराचे के-
ने रंगजो ॥कान १॥ करुणानीधीमां कामादि-
क वापे नही,इच्छा मानतणो नही अंतर ले-
शजो; कडवां वेण कहे पोताना दासने,औष
डसम आपे उत्तम उपदेशजो ॥कान २॥ जेजे
वचन कहे सुंदरवर सामळो,सुख उपजे तेम
करवो शुद्ध विचारजो,मुक्तानंदनो नाथ सदा
सुखदाइछे, एवुं जाणी करजो पुरण प्यार-
जो ॥कान ३॥ पद ॥३॥

सुखसागर हरीवर संगे सुख माणजो,अ-
ति घणी महेर करीछे श्रीमहाराजजो; पुरषो
तम साथे पुरण सगपण थयुं,आपण तुल्य न
ही कोइ बीजु आजजो॥सुख १॥रविमंडळमां
राततणुं दुख नवनडे,पारस पामे धन दुरबळ-
ता जायजो; तेम प्रगट परषोतमने जेजे मळे,
तेनो महीमा नवब्रह्मादिक गायजो॥सुख २॥
तन अभिमान तजे पुरण सुख पामीए, सा-

मळीया संग वाधे साची प्रित्यजो; मुक्तानंदके मरम घणोछे वातमां, जाणीलेज्यो अति उत्तम रसरीतजो ॥सुख ३॥ पद ॥४॥

पद राग धोळ.

सरवे सखी जीवन जोवाने चालोरे, शेरडीउंमां आवे लटकंतो लालोरे ॥१॥ एनी शोभा मुखे वर्णवी न जायरे, जेने नीगम नेती नेती करी गायरे ॥२॥ रोझे घोडे राजेश्वर भी राजेरे, छबी जोइ कोटीक कंद्रप लाजेरे ॥३॥ मळवा आवे माहा मुनीनां व्रंदरे, तेमां सोन्ने तारे वींट्यो जेम चंदरे ॥४॥ सुक सनकादीक उतम जश गायरे, नृत करे नारद वेण वजायरे ॥५॥ नीज सखा चमर करे लेइ हाथरे, आ जो आव्या प्रेमानंदनो नाथरे ॥पद१॥

जुवो छबी शाम सुंदर वर केरीरे, हीरनी नाडी सुंथडली सोनेरीरे ॥१॥ जरकसी जामो बुट्टादाररे, कसीयो कमर सोनेरी कटाररे ॥२॥

पुरण प्रीतडी,तेणे वीक्षमरे थयो संसार ॥नाथ७॥मुक्तानंदना शाम सुजाण छो,हवे शुं कहुरे घणु वारंमवार ॥ नाथ ८ ॥ पद १ ॥

गोपीनाथ रहो मारा मोलमां,सुखदायकरे प्यारा श्रीघनशाम॥नाथ१॥मेंतो तन धन तम अरथे करयु, मारी पुरोरे हैडा केरी हाम ॥नाथ २॥ मेंतो संकया तजीरे संसारनी, तम साथेरे कीधी पुरण प्रीत ॥नाथ३॥हुंतो हाथ जोडी हाजर रहुं,तमने सेवुंरे रसीया रसरीत ॥नाथ४॥एक नीमख न मेलुं वेगळा, करी राखुंरे मारा हैडानो हार ॥नाथ५॥ मारे तमथी वालुं कोए नथी,पुरुषोतमरे प्यारा प्राण आधार॥नाथ६॥ क्यारे मरजी लेश.लोपुं नही, जे जे जोएरे ते ते राखीस तैयार ॥नाथ७॥ मुक्तानंदना शाम छबीलडा, तम साथेरे वाध्यो प्रेम अपार ॥ नाथ ८ ॥ पद २ ॥

प्यारा मुजने लागी तारी मोहनी,रसीया

वररे तारु जोइने रुप॥मुज१॥तारां नेण चपळ चीतने हरे,मीठी मुखनीरे सुणी वाणी अनुप ॥मुज२॥ वांकी पाघमां तोरा झुकी रह्या, जोता हैडेरे फुलडा केरा हार ॥मुज ३॥ अंगो अंगमां आभ्रण फुलनां, तेने नीरखीरे वाध्यो वीरहे अपार ॥मुज४॥तारा मुख पंकजने मावजी, जोतां नेणांरे मारां त्रप्त न थाय॥मुज ५॥ तमने अणदीठे थाउं आंधळी,जोतां रसीयारे हैडे हरख न माय ॥मुज६॥ हुंतो प्रेमदीवानी थै रही,तेणे भुलीरे जुठो जगवेहवार॥मुज७॥मुक्तानंदना प्रीतम नहीं तजु, करी राखीशरे मारा हैडांनो हार ॥मुज ८॥पद३॥

मारां नेणां ठरेछे जोइने, मनमोहनरे तारु रुप रसाळ॥नेणां१॥माथे मोरमुगट सोहामणो, काने कुंडळरे गळे मोतीनी माळ॥नेणां २॥ मृदु मंदहास मनने हरे, वांकी भ्रकुटीरे शोभे भाळ वीशाळ॥नेणां३॥ तारा लोचननी

छबी लालजी,जोतां रसीयारे वश थै ततका-
ळ॥नेणां॥४॥ कोटी पतीतमे पार उतारवा,द्र-
ग गोचररे रसीया तारु रुप॥नेणां५॥मने प्रग-
ट मळ्या तमे मावजी,सुखदायकरे कोटी जो-
वनना भुप ॥नेणां ६॥ मारु मन तम साथे
मांनीयुं, मुने लाग्योरे रसीया तारो रंग ॥ ने-
णां७॥मुक्तानंदना नवल सनेहीडा,मारा उर-
मांरे न समाय उमंग ॥ नेणां ८ ॥ पद ४॥

पद राग गरबी.

पुरषोतम प्राणथी प्याराारे, आवो अंतर
जामी; तमने निमीष न मेलुं न्याराारे॥ आवो
॥१॥तमे जीवनदोरीछो मारीरे आवो० हुंतो
अबळा दाशी तमारीरे ॥आवो२॥मारे तमथी
नथी कोइ प्यारुरे आवो०हुंतो सरवस तमप-
र वारुरे॥आवो ३॥ मेंतो लोकनी लज्या टा-
ळीरे आवो० मारें मंदीर विराजो वनमाळीरे
॥आवो४॥ कहे मुक्तानंद रंगीलारे आवो०रा-

खुं उरपर छेलछबीलारे॥आवो५॥पद१॥

तमे नटवर श्री नंदलालारे,रेहेजो नयणुं-नी आगे; मुंने वालमछो घणुं वालारे॥रेजो१॥ वाला तमवीना पळ न रेवायरे रेजो० तमने नीरखीने आनंद थायरे॥रेजो २॥तमे दुर्लभदेव मोरारीरे रेजो० हुंतो वालम तमपर वारीरे ॥रेजो३॥मेंतो आश्या असतनी मेलीरे रेजो० मेंतो तमसंगे बांधी बेलीरे ॥रेजो४॥कहे मुक्ता-नंद पीयु प्यारारे रेजो० तमने नीमख न मेलुं न्यारारे ॥ रेजो ५ ॥ पद ॥ २ ॥

मारे तमसंगे प्रीत बंधाणीरे,गुणवंता गीर-धारी; मेंतो जुगती तमारी जाणीरे ॥ गुण१ ॥ तारु रुप जोइने रहुं फुलीरे गुण० हुंतो लोक-नो मारग भुलीरे ॥ गुण २ ॥ मारे भगती उदे थइ साचीरे गुण० हुंतो रंग तमारे राचीरे॥गुण३॥ मारे तमसरखा शीर स्वामीरे गुण० हुंतो पुरण पदवी पामीरे॥गुण४॥कहे मुक्तानंद

ताडावाळा छोजी ॥२॥ काना गिरधारी मुर-
ति तारीरे, मन मानी छेले गुमानी॥छोजी ३
ब्रह्मानंदना प्यारा शोभोछो सारारे, केसरीया
रंगना जरीया छोजी ॥४ पद ॥१॥

नंदजीनालाला लागोछो वालारे, नवरंगी
लेर तोरंगी छोजी ॥१॥ नेणुनो नजारो मुने
अति प्यारोरे, अलबीला छेलछबीला॥छोजी
२॥ कुंजना विहारी मुरति तारीरे, हरी मोरी
जीवनदोरी ॥छोजी ३॥ ब्रह्मानंद कहेछे मन
मारुं रेछेरे, वेणामें मारा नेणामें॥छोजी प.॥२

आंख्युं अणीयाळी मावा मरमाळीरे कांइ
कीधुं मनमारु लीधुं ॥छोजी १॥मंदिर पधा-
रो जनम सुधारोरे, छोगां मेली बळवंत बेली
॥छोजी २॥ सुंदर सोहागी लगनी लागीरे, त-
मसंगे निनेरंगे ॥छोजी ३॥ब्रह्मानंद गावे मुर-
ति सोहावेरे, रहो ताजा व्रजनाराजा छोजीप. ३

शोभे माथे तोरा आवोने ओरारे, धिरे गा-

ता रंगना राता॥छोजी १॥कोटे परवाळां लागे छे रुपाळांरे, नेणु घेरी लालजी लेहेरी॥छोजी २॥स्याम सलुणानेणुंमें टुणारे, व्रजदाणी हुं लोभाणी ॥छोजी ३॥ ब्रह्मानंद वारु तनमन मारुरे,तम साथे सदा मारेमाथे॥छोजी४ प. ४

पद राग धोळ.

हेली जोने आनंदकुमार,सलुणो शोभंता; चाले मदझर गजनी चाल,रसिक चित्त लोभे-ता॥१॥प्यारी लाल सुरंगी पाघ,अलोकीकबां-धणी,छुटा पेच झुकया सहु कोरथ;अधिक शो-भावणी॥२॥ रुडी राजेछे नलवटरेख,मनोहर मावने; जोतां केसर तिलक अनुप,वधारे भा वने ॥३॥ उभा अलव करे अलबेल, सखा-ना संगमां; खेले ब्रह्मानंदनो नाथ, राजेश्वर रंगमां ॥४॥ पद ॥१॥

शोभे नटवरजीने शिस्य,कलंगी वांकडी-पुंखराज पिरोजा लाल, मोतीडेथी जडी॥१॥

तोरो फुलतणो नवरंग, मोळीडा उपरे; जोइ
ने कानकुंवरनुं रुप, मारां नेणांठरे ॥२॥सखी
आंटादार अनुपं, पियाजीनी पाघडी; तेतो
विसरे नही पळ एक, जीवडलामां जडी॥३॥
लळके कुंडळ कानुमांय, मोघा मुलनां;बांध्या
ब्रह्मानंदना नाथ के बाजु फुलनां॥४ पद २॥

आंखडली सर दसरोज, रसीला लालनी;
देखी मनडुं पामे मोह, तिलक छबी भालनी,
॥१॥ नाष्या सुंदर दिपसमान, अधिक शोभी
रही; मुख नीरखीने ससीयर जोत,गगन झां-
खी थइ॥२॥लीधी लटकाळे नंदलाल के हाथ
कबाणने; एनी चटके रंगीली चाल, हरे मन
प्राणने॥३॥काजु मोतीडे जडीत्र कटार,कम-
रकसी लीधेलो; निरखी ब्रह्मानंद कहे जन्म,
सुफळ मारो कीधलो॥४॥पद३॥

सखी केसर भीनो कान,ठरे जोइ छातडी;
रुडी आंखडलीमां रेख, मनोहर रातडी॥१॥

बेनी सांजळतां गुलतांन, थइ एना गीतमां;
रसीयावर केरो रंग, चड्यो मारा चितमां॥२॥
समझावी मुंने शाम, नेणुं केरी सानमां; मुंने
मगन करी मस्तान, अम्रतरस पानमां ॥३॥
काजु राजेछे गौर कपोळ, सुजग तीज त्राज-
वी; शोजे ब्रह्मानंदनो नाथ, रसीलो राजवी
॥ ४ ॥ पद ॥ ४ ॥

॥राग धोळ॥ गोपीनाथ आवो मारे ओरडे,
तम साथेरे वाध्यो पुरण प्यार नाथ० मेंतो शे
री वळावीने सज करी, सेरडीयेरे वेरयां फुल
अपार॥नाथ२॥मेंतो मोतीडे चोक पुरावीया,
प्रेमे बांध्यांरे तरीया तोरण द्वार॥नाथ३॥मेंतो
जुगतेथी तमने जमाडवा, जावे जोजनरे की-
धां वीवीधो प्रकार॥नाथ४॥मेंतो पलंग बीछा-
व्यो प्रीतशुं,वेगे सजीयारे सोळे सणगार॥ना-
थ५॥हुंतो चात्रुक सरखी थै रही, तम.कारण
रे प्यारा प्राण आधार॥नाथ६॥मारे तम संग

चोर, वीशाळ अनुपछेरे लोल;श्रीवत्स अरध चंद्र शुन्न चीन्ह,अति सुख. रुपछेरे लोल॥२॥ शोने कंचन मोती हार, नीरखी मन लोनता रे लोल; जाणे गगनमंडळ मांय, ताराने वाज ळी सोन्नतारे लोल॥३॥ राजे उरपर परम उ दार, के वीनगुण हारछेरे लोल; कृश्नानंद क हे जोइं लाजे सेश,के भुंज अती सार छेरे लो ल॥४॥ पद २ ॥जाणे फुल्यां गुलाबनां फुल,ह थेळी लाल छेरे लोल; अंगुळी चोळाफळी न ख चंद्र, कांती वीशाळ छेरे लोल १॥वाला ता रा अधर बींब फळ तुल्य, रहे जन जोइनेरे लोल; न्नाळी कुंदकळी समं दंत, रह्यु मन मो हीनेरे लोल॥२॥ वाला रुडा खंभा शंख सम कंठ, चीबुक शोन्ना घणीरे लोल; प्यारा तारा गालमां तील एक शाम, जाणे झळके मणीरे लोल॥३॥ वारु कनळ कोटी उडुं राजे, वदन छबी उपरेरे लोल; कृश्नानंद कहे प्रेम सहीत,

मुनी जेनुं ध्यान धरेरे लोल ॥४॥ पद ३ ॥का
मणगारा करुणा हेत, सुधा रसना भर्याारे लो
ल, कमळ सरीखां चंचळ नेण; जोइ नेणां ठ
र्यांरे लोल॥१॥ वाला तारी नासीका तलक
नुं फळ, के कीर समानछेरे लोल; लोचन लो
लन कान समान, के कांती नीधान छेरे लोल
॥२॥लोले नेण कमळ परभुह, लमर आधीन
छेरे लोल; जेने जोवा थाय आतुर, के मन अति
दीनछेरे लोल ॥३॥ लाळे केसर आड बनाव,
कुम कुम चंद्र गोळछेरे लोल; क्रश्नानंद कहे तेने
जोइ, के मन रंगचोळछेरे लोल ॥४॥पद॥४॥

॥राग गरबी॥ वंदु सहजानंद रस रुप अ
नुपम सारनेरे लोल, जेने लजतां छूटे फंद करे
लवपारनेरे लोल ॥१॥ समरु प्रगट रुप सुख
धाम अनुपम नामनेरे लोल, जेने लव ब्रह्मा
दिक देव लजे तजी कामनेरे लोल ॥ २ ॥ जे
हरि अक्षर ब्रह्म आधार पार कोइ नव लहेरे

लोल, जेने शेष सहस्त्र मुख गाय नीगम नेति
कहरे लोल ॥३॥ वरणवुं सुंदर रुप अनुप जु
गल चरणे नमीरे लोल, नखशिख प्रेम सखि
ना नाथ रहो उरमां रमीरे लोल ॥४॥ पद १॥
आवो मारा मोहन मिठडा लाल के जोउ ता
रि मुरतिरे लोल,जतन करि राखुं रसिया राज
विसारु नहि उरथिरे लोल ॥ १ ॥ मन मारुं
मोह्युं मोहनलाल, पाघडलीनि भात्यमांरे लो
ल, आवो ओरा छोगलां खोसुं छेल खांतिला
जोउ खांतमांरे लोल ॥२॥ वाला तारु झळके
सुंदर भाळ तिलक रुडां कर्यांरे लोल, वाला
तारा वाम करणमां तिल तेणे मनडां हर्यांरे
लोल ॥३॥ वाला तारि भ्रकुटिने बाणे श्याम
काळज मारां कोरियांरे लोल, नेणे तारे प्रेम
सखिना नाथ के चित मारां चोरियांरे लोल॥४
॥ पद २ ॥ वाला मुने वश किधी व्रजराज वा
लप तारा वालमांरे लोल, मन मारुं तलफे

जोवा काज टिबकडिछे गालमांरे लोल ॥१॥
वाला तारि नासिका नमणि नाथ अधरबिंब
लालछेरे लोल, छेला मारा प्राण करु कुरबाण
जोया जेवी चालछेरे लोल ॥२॥ वाला तारा
दंत दाडमनां बीज चतुराइ चालतारे लोल,
वाला मारा प्राण हरोछो नाथ मिठुं मिठुं गा
वतारे लोल ॥३॥ वाला तारे हसवे हराणुं चि
त बिजुं हवे नव गमेरे लोल, मन मारु प्रेम
सखिना नाथ के तम केडे भमेरे लोल ॥४ प
द॥३॥ रसीया जोइ रुपाळी कोट रुडी रेखा
वळीरे लोल, वाला मारु मनडुं मळवा चाय के
जाय चितडुं चळीरें लोल ॥ १ ॥ वाला तारि
जमणी भुजाने पास रुडा तील च्यारछेरे लो
ल, वाला तारा कंठ वचे तील एक अनुपम
सारछेरे लोल ॥२॥ वाला तारा उरमां विण
गुणहार जोइ नेणां ठरेरे लोल, वाला तेतो
जाणे प्रेमिजन जोइ नित ध्यान धरेरे लोल

॥३॥ रसीया जोइ तमारु रुप रसिकजन घेल डारे लोल आवो वाला प्रेम सखिना नाथ सुंदर वर छेलडारे लोल ॥४॥ पद ॥४॥ वाला तारि भुजा जुगल जगदिश जोइने जाउं वार णेरेलोल, करना लटका करता लाल आवोने मारे बारणेरे लोल ॥१॥ वाला तारि आंगळीयुंनि रेखा नख मणि जोइनेरे लोल, वाला मारा चित्तमां राखु चोरि कहुं नहि कोइनेरे लोल ॥२॥ वाला तारा उरमां अनुपम छाप जोवाने जीव आकळोरे लोल, वाला मारा हैडे हरख न माय जाणुं जे हमणां मळोरेलोल॥३॥ वाला तारु उदर अति रसंरुप शितळ सदा नाथजीरे लोल, आवो ओरा प्रेम सखीना प्राण मळुं नरी बाथजीरेलोल ॥४॥ पद५॥ वाला तारि मुर्त्ति अति रसरुप रसिक जोइने जीवेरे लोल, वाला ए रसना चाखणाहार छाश ते न व पियेरे लोल १॥ वाला मारे सुख संपत त

मे श्याम मोहनमन ज्ञावतारे लोल, आवो मा
रे मंदिर जीवनप्राण हसीने बोलावतारेलोल
॥२॥ वाला तारु रुप अनुपम गौर मुर्ति मन
मां गमेरेलोल,वला तारु जोबन जोवाकाज के
चित्त चरणे नमेरेलोल ३॥ आवो मारा रसि
या राजिवनेण मरमकरि बोलतारेलोल,आवो
वाला प्रेमसखिना शेण मंदिरमारे डोलतारे
लोल ४॥ पद ॥६॥ वाला तारु रुप अनुपम
नाथ उदर शोभा घणिरेलोल, त्रिवली जोवुं
सुंदर छेज आवोने ओरा अमन्नणीरेलोल १॥
वाला तारि नाभि नौतमरुप उंडी अति गोळ
छेरेलोल, कटिलंक जोइने जादवराय के मनरं
ग चोळछेरेलोल२॥ वाला तारि जंघा जुगलनि
शोभा मनमां जोइ रहुंरेलोल, वाला नित नि
रखुं पिंडिने पानि कोइने नव कहुंरेलोल ३॥
वाला तारा चरणकमळनुं ध्यान धरुं अति हे
तमांरेलोल,आवो वाला प्रेसमखिना नाथ रा

खुं मारा चित्तमांरे लोल ४॥ पद ७॥ वालाता
रा जुगल चरण रसरुप वखाणुं वालमारे लोल,
वाला अति कोमळ अरुण रसरसाळ चोरे चि
त्त चालमांरे लोल १॥वाला तारे जमणे अंगुठे
तिल के नखमां चिंनछेरे लोल, वाला छेली आं
गळिए तिल एक जोवा मन दिनछेरे लोल २॥
वाला तारा नखनि अरुणातां जोइने शसि क
ळा क्षीणछेरें लोल, वाला रस चोर चकोर जे
नक्त जोवाने प्रविणछेरे लोल॥ ३॥वाला तारि
उर्ध रेखामां वित्त रह्यो करी वासनेरे लोल,मा
गे प्रेम सखि करजोडी, दिजो दान दासनेरे
लोल ॥ ४ ॥ पद ॥ ८ ॥

॥ राग गरबी ॥ सजनी श्रीजी मुजने सांभ
रियारे, हैडे हरख रह्यो उभराय सज० नेणे
आंसुनी धारा वहेरे, वीरहे मनडु व्याकुळ था
य ॥सज १॥ सुंदर मुरती श्रीमाहाराजनीरे, सुं
दर अम्रत सरीखां वेण ॥सज २॥शी कहुं शो

ना अंगो अंगतणीरे, नीरखी लाजे कोटीक काम ॥सज३॥ हसता हसता हेत वधारतारे, एवा सुखनीधी श्रीघनशाम॥सज४॥ सदा स्वेतांबर श्रीजी धारतारे, अंबर जरकसीया कोइ वार ॥सज५॥ गुच्छ कलंगी तोरा खोसतारे, गजरा बाजु गुलाबी हार ॥सज६॥ ए छबी जोवा तलखे आंखडीरे, मधुरां वचन सांभळवा कान॥सज७॥ए हरी मळवाने हैडु तपेरे, प्रेमानंदना जीवन प्राण॥सज८॥ पद १ ॥मनडुं मुरती माव लगी रह्युंरे, चीतवन करवा चीत आतुर मन० तरुण मनोहर मुरती नाथनीरे, राजीव लोचन जोबन पुर मन॥१॥ सोळे चीन्ह सहीत अति शोभतारे, सुंदर चरणकळनी जोड॥मन२॥हळवी रहीने हेते चांपतीरे, क्यारे हवे परशे मनना कोड॥मन३॥पीडी जानु नीत्ये नीरखतीरे, रुडा साथळ चीन सहित ॥मन ४॥ शामकटी जोइ जादवरांयनीरे, नीत नीत

नौतम उपजे प्रीत ॥मन ५॥ उंडी नाभीकमळ सरीखडीरे, त्रीवळी नीरखी. उदरमांय॥मन ६॥ छाती उपडती अति ओपतीरे, हवे क्यारे भुज ग्रही बाथ भराय ॥मन ७॥ मुखनी शोभा जोइ महाराजनीरे, लाजे पंकज पुरण चंद ॥मन ८॥ नाशा नेण भ्रकुटी जोइ भालनेरे, जाय बलहारी प्रेमानंद ॥मन ९॥ पद २॥ सजनी नीमख न वीसरे नाथजीरे, नीत नवा तरुणपणाना खेल सज० आ ओसरिये आवी बेसतारे, आ ढोली डे नटवर छेल ॥सज १॥ आ तकियो ते वांसे मेलतारे, आ माळा फेरवता शाम॥सज २॥ गाता गोठीडाना साथमांरे, धेरेसादे पुरण काम ॥सज ३॥ आ मोजडीयुं वालो पेरतारे, आ छडी लेता करवरमांय ॥सज ४॥ आं पादुका पेरी आवतारे, मारे मंदीर मुनीना राय ॥ सज ५॥ आ फळियामां घोडो फेरवतारे, माणकी मतवाली महाराज ॥सज ६॥ संतनी सभा करी

आहीं बेसतारे, श्रीहरी सुरनर मुनी सीरताज ॥सज ७॥कीरतन मुनीवरने गवरावतारे,भेळा गाता सहजानंद ॥सज ८॥एवा धरमकुंवर हरी उपरेरे, तन मन वारी प्रेमानंद ॥ सज ९ ॥

॥ पद ३ ॥ लटका लटकाळा घनशामनारे,खटके उंडा अंतरमांय लटका० प्रीत करी मुजने बोलावतारे,ते संभारी बहु दुख थाय ॥लटका १॥आ सज्या ते श्रीमहाराजनीरे, आ बाजोठे बेसता लाल॥लटका २॥आठेकाणे नाता नटवरजीरे,लोता अंगकर लैरुमाल॥लटका ३॥ आ ठेकाणे जमवा बेसतारे, जमता वीध वीधना पकवान॥लटका ४॥सुंदर शाक करी वंताकनारे,जमीने देता प्रसादी कान॥लटका ५॥ आ खलखलीए नाता नाथजीरे,नाहीने हरीजन मुनी लैसाथ॥लटका ६॥आवतामाणकचोकमां मलपतारे,पुरजनथाताजोइसनाथ॥लटका ७॥ वालो बेसता जइ फुलबागमांरे,पहेरता गज

गजरा गुलाबी हार ॥लटका८॥जेम जेम सांज रे तेम तेम थाय वेदनारे, प्रेमानंदना प्राण आधार ॥ लटका ९ ॥ पद ४ ॥

पद राग गरबी.

सखी गोकुळ गामना चोकमांरे ए ढाळनु छे ॥ सखी नक्की धरमना पुरमांरे, हरी करेछे सुंदर खेल;मुंने प्यारो लागे कुंवर धर्मनोरे॥टेक॥ हरीसंग सखानी मंडळीरे, लइ चाल्या सुंदरवर छेल ॥मुने१॥ वालो शोभेछे अती रळीयामणारे, करे ख्याल नवीन अलबेल मुने० हरी चालेछे चाल उताळीरे, हुंतो देखी मोइ रंगरेल ॥ मुने॥२॥ वालो आवेछे सनमुख हेरतारे, मारां नीरखीने नेण ठरेल मुने० सखी अवधप्रसादना नाथनेरे, जोइ नखीभुली जळहेल ॥ मुने ३ ॥ पद १ ॥ सखी सरवे सखाना संगमांरे,आज जोया सुंदर घनश्याम;हुंतो हरखी मोइ एना रंगमांरे, हरी चाल्या नावा

गौ घाटमांरे, संगे सखा लइ बळराम ॥हुंतो १.
हरीए बांधीछे जरकशी पाघडीरे, ओढी उपर
णी घनश्याम;हुंतो १॥हरीविश्वामंत्रीमां नाही
नेरे, गौदान आप्यां अनीराम ॥ हुंतो २ ॥ स
खी वीप्रने त्यां बोलावीयारे, करवा भोजन
बहु सुखधाम हुंतो० पाछा संगे सखा लइ आ
वीयारे, तेमां कनैने मनछाराम; ॥ हुंतो ३ ॥
पहेलवान सखा संग शोभतारे, वळी नीश्चळ
वीरज्याराम हुंतो० अवधप्रसादनो वालमो
रे, करे सखा संगे विसराम ॥ हुंतो४॥ पद ३ ॥
सखी भक्ती धरमने आंगणेरे, मुक्तसंग रमे ज
गवंद; एवा नीरख्या श्री घनशामनेरे॥सखी ए
नी अलोकीक मुरतीरे, जोइ झांखा थया
सुरचंद ॥ एवा १ ॥ सखी आडी ते नजरे हेर
तारे, वालो टाळेछे जनना फंद एवा० पाए
पादुका पेरी चालतारे, सखी सामळीयो स्व
छंद ॥एवा २॥ सखी सुंदरवंर सुखधामनेरे जो

इ न्याल थया मुनीव्रंद॥एवा॥सखी करग्रही
ने खेलतारे, सखासंगे करे युधहद ॥एवा३॥
एवी रीतेते सुखने आपतारे, छपैयामें ते बाळ
मुंकद॥एवा॥सखी अवधप्रसाद कहे जोइनेरे,
अती ऊरमां थयो आनंद ॥ एवा ४ पद॥३॥
सखी नारायणसर जोइनेरे. हरी मनमां अती
हरखाय, जेणे सुधासींधु सरखुं करयुंरे; एनो
महीमा तेनो कहुं मुखथीरे, मोटा मोटा मु
नीवर गाय ॥जेने१॥ सखी सरवे सखा संग
लइनेरे ते मांहे ते हरी नीत्य नाय जेने० ह
री डबकी मारे अती हेतशुंरे, वळी झाले स
खानी बांय ॥जेने२॥ वालो पाटुडीए रमे प्री
तशुंरे, तेने जोवा ब्रह्मादिकचाय जेने० वालो
नरवीरसरमां नाहीनेरे फरेत्र्रटमां नीत हरी
राय ॥जेने३॥ सखी ए सर त्र्रटव्रक्ष वेलीयुंरे,
तेनो महीमा कह्यो नव्यजाय जेने० सखी
अवधप्रसादना नांथनेरे, अतीवालुं लागे मन

मांय ॥जेने ४॥ पद ॥४॥

राग गरबी. धन्य धन्य धन्य गढपुर धामने
जो, घणुं वहालुंछे श्रीघन स्यामनेजो धन्य०
जेनो महीमा अक्षरधाम जेटलोजो, अवीना
सीये उचार्‍यो मुखे एटलोजो॥धन्य१॥ दादा
खाचरना धन्य दरबारनेजो, जेने राख्या जग
त आधारनेजो ॥धन्य२॥ दिनबंधु दयासींधुए
करी दयाजो, मुनीनाथ गोपीनाथने रुदे रह्या
जो ॥धन्य ३॥ उनमत सरीखा वहे समीपमां
जो, एवुं श्रेष्ट तिरथ नथी जंबुद्वीपमांजो॥धन्य
४॥ घणीवार महाराजे मंजन कर्‍युंजो, तथी
तेहनुं महातम मोटुं ठर्‍युंजो ॥धन्य५॥ गंगा
गोमती कालंद्रीने गोदावरीजो, उनमत गंगा
एथी अदकी ठरीजो ॥धन्य६॥पापी प्राणीयो
ना प्रौढ पाप नाशनीजो, परीपुरण पुन्य पाव
न प्रकाशनीजो ॥धन्य७॥ करे व्रत तपजप जे
आंहीरहीजो, फळ कोटी संख्याघणुं पामे स

हीजो ॥धन्य ८॥पावन परम चोक शेरीयुं ब
जारछेजो, हरीना, चरणनी रज ठारोठारछेजो
॥धन्य ९ ॥ शिव ब्रह्माइंद्रादिक घणा स्नेहथी
जो,जात्रा करवा आवेछे दिव्य देहथीजो॥धन्य
१०॥ धरी जन्म आंही जात्राए न आवीयो
जो,अवतार एणे व्रथा तो गुमावीयोजो॥धन्य
११॥ शीखे सांभळे जे महीमा आधामनोजो
तेने रीझे देवं दळपतरामनोजो॥धन्य१२प.१
राग गरबी॥ हुंतो जाइश गीरधर जोवारे,
मा मुने वारीशमां; मारा उरमां छबीलाजीने
ओवारे, मेणे मारीशमां; जइश जोवा हुंतो
नंदजीनो लालो, हांरे मुने परमसनेही लागे
वालोरे ॥मुने १॥छेलछबीलो वालो कुंज्यनो
विहारी, हांरे एतो जीवन दोरीछे मारीरे॥मामु
२॥ वारीशमां तुने कहुंछुं वहेलुं;हांरे हुंतो मा
थु जातां नही मेलुंरे ॥मामु ३ ॥ प्रेमानंदना
स्वामीने सारु, हांरे कुरबान करु जीवत मारु

रे ॥मामु ४॥ पद १॥ हांरे मेतो जोया चतुर नंदलालरे, ऊभा ओशरीए; हांरे कस्यां तिलक केसरकेरां भालरे, सुंदरवर हरीए; स्वेतपाघ शिर उपर शोभे,हांरे जोइ छोगलीयां चित्त लोभेरे ॥उभा १॥ स्वेत हार पेरुया उपर काजु, हांरे बाध्या स्वेत फुलांना बाजुरे ॥उभा २॥ स्वेतांबर सरवे अंग बीराजे, हांरे जोइ कोटिक काम छबी लाजेरे ॥उभा३॥ प्रेमानंद कहेपल वटवाळी, हांरे चड्या घोडलडे वनमाळीरे ॥ उभा ४॥ पद २॥ वालो घोडला खेलावे घनस्यामरे,बाइ मारे आगणीए; मारु चित्तडुं चोरेछे सुखधामरे, आंखडलीनी अणीये;घोडला फेरेने वालो मुज सामुहेरे,हांरे मुने न्याल कीधी आणे फेरेरे ॥बाइ १॥ चपळ तोरंग अति वेगे फरेछे, हांरे एतो गरुडनो गरव हरछेरे॥बाइ २॥सुरनर मुनिजन निरखेछे प्रिते, हांरे जाणे चित्र आलेख्यांछे भितेरें ॥बाइ ३॥ रुडो

लागेछे खचे फरकेछे फटको,हांरे रीझ्यो प्रेमा नंद जोइ लटकोरे ॥ बाई. ४॥ पद ३॥ हांरे स खीनावा पधारे 'महाराजरे, जीवन जमुनामें, साथे लीधोछे सरवे समाजरे; व्रजने विसामे, हळवारे हळवा वालो हाले बजारे;हांरे उन्ना नग्रवासी प्राणवारेरे ॥जीव १॥ छत्रचमर शि र उपर राजे, हांरे आगे अगणीत वाजां वा गेरे ॥जीव २॥उतरया गोविंद जमुनामे नावा, हांरे आव्या.सुरमुनी पुस्पे वधाव्यारे॥जीव३॥ गिरध नाह्याने गोपीयुं गाय, हांरे जोइ प्रेमानं द वारी जायरे ॥जीव ४॥ पद ४॥

राग गरबी ॥ तारा मुखनी लावणता मी ठीरे, मोहन वनमाळी; एवी त्रिभोवनमां न व दीठीरे, मुरती मरमाळी; चटके रंगीला ता रा मोलीडाने छेडे, मनडुं डोलेछे केडेकेडेरे॥ मोह१॥ रंगडो जाम्योछे फुलडाने तोरे, भमर भमेछे सहु कोरेरे॥मोह२॥लाल तिलक केसर केरु राजे, मुख जोइ ससीयर लाजेरे॥मोह३

ब्रह्मानंद कहे सरवस्य वारु, रुप जोइने वाल
म तारुरे॥मोह ४॥ पद १॥ तारा लटका प्या
रा मुने लागेरे, लेरी लटकाळा; हुंतो रीझीश
लुणा घेरेरागेरे,छेला छोगाळा. सुंदरनेण कम
ळदळ जेवी; भ्रकुटी भ्रमर रह्या सेवीरे॥लेरी १
गोर कपोळ शुभग तिलत्राजु, कोमळ नास्या
काजुरे॥लेरी २॥अधुंर उपस्य जाणे कुमकुम ढ
ळीयुं, दांत दाडम केरी कळीयुंरे॥लेरी ३॥ब्रह्मा
नंद कहे सामु जोइने, मनडुं लीधुछे मारु प्रो
इनेरे॥लेरी४॥पद २॥वहाली लागेछे मुखडानी
वाणीरे, प्रितमजी प्यारा; मीठे मरकलडे लो
भाणीरे, सुंदरवर सारा. नटवर आडी नजरे
निहाळी, रंगडानी रेलुं वाळीरे॥प्रित १॥मधुरे
मधुरे मुखहास करीने, लीधाछे प्राणहरीनेरे॥
प्रित २॥मनमोहन तारी नौतम मुरती,निमख
न मेलुं मारा उरथीरे॥प्रित ३॥ब्रह्मानंद कहे री
झी तारे रागे,वाला अहोनिश रहेज्यो मारे आ
गेरे॥प्रित ४॥पद ३॥ तारा छोगलीयानी छबी

नारीरे, कुंवर कानुडा; छेला गुणवंता गीरधा रीरे, लागोछो रुडा;प्राणजीवन शिर केश रुपा ळा,काळा खिटळीयाळारे॥कुंव १॥लाल कसुंबी तारा मीळीडाने चटके,जोइने मोहीछुं कर लटकेरे॥कुंव २॥ कुंडळनीरे छबी नथीरे कहेवाती निरखी ठरेछे मारी छातीरे॥कुंव ३॥ब्रह्मानंद केरहोने रंगीला,आंखलडीमां अलवीलारे कुं० ४.

तारां नेणां कामणगारांरे, कामणगाराजी. तेणे हरियां मनडां अमारांरे, प्रीतम प्याराजी जादुगारीरे अलवीला तारी आंखी,तमे नटवर मुजपर नाखीरे ॥काम १॥ सामुं जोतांरे शुद्ध भुली गइछुं,वाला अंतर घायल थैछुंरे॥काम २॥ नाथ रंगीला तारा नवलन ज्यारे,वाला मोह बंधाणो दील मारेरे॥काम ३॥ब्रह्मानंदकहे मोहीछुं हुं वाला,तारां लोचनियामे लाला रे ॥काम४॥ पद १ ॥ तारा छोगलियामे लल चाणीरे, छेला छोगाळा; हुंतो नखुं भुली गइ पाणीरे, कानुडा काळा; आज आवीती हुंतो

जमुनाने आरे, कीधी घायल छोगलिये तारेरे ॥छेला १॥ छेलछबीला तारु छोगु न्याळी, मेंतो संक्या जगनी टाळीरे॥छेला २॥छोगलियु तारु रंगडानुं नरियुं, वाला जोतां तनडुं वीसरियुरे ॥छेला ३॥छोगलियानी छबी नौतम सारी,जाय ब्रह्मानंद बलहारीरे ॥छेला४॥पद २॥ मारा नवल सनेहीडा मावरे, ओरा आवोने;मारे नेटडानो छे अति नावरे, कंठ लगावोने० सुंदर बांध्यो शीर पाघ सोनेरी,आवी लटका करो रंग लेरीरे॥ओरा १॥फुलतणांरे छोगां मेलोने फरतां, देखी दुरीजन छोने दाझी मरतारे ॥ ओरा २॥ मनमां वसीछे मारे मुरती तमारी, वारी वंका नवलवीहारीरे॥ओरा ३॥ ब्रह्मानंदना शाम सोहागी,वाला रुप तारे अनुरागीरे॥ओरा ४॥पद ३॥ तारु रुप जोइने हुंतो रीझीरे, रुपाळा रसिया; हाल्य रंगीली मन प्राण हरेछे रे, मारां नीरखी नयण ठरेछेरे ॥रुप १॥ लाल तीलक मुखनी छबी नरी, तारा. मोलीडापर

वारीरे॥रुप ३॥काजु बाजुरे शोभा कुंडळ केरी, मीठी मोरली वजाडोछो घेरीरे ॥रुपा ३॥ब्रह्मा नंद कहे शुं कही दाखुं, मारी आंखडलीमें नीत राखुंरे ॥ रुपा ४ ॥ पद ४ ॥

॥ राग गरबी ॥ मारे मंदीरय पधारोरे माव तमे अलबेलाजी आवाने आवारे मारे० मेतो खातेरे ढाळी खाटडली, वाला उभी जोउछुं तारी वाटडलीरे ॥मारे १॥ मारु तन मन धन्य सरव एक साथे, हुंतो मोहन वारु लइ तम माथेरे ॥मारे २॥ मारे फेरा हवे भवमें नथी फरवा, मेतो तनडु धरयुछे तमने वरवारे॥मारे ३ हठमेलोने कुंवर हठीलाजीं, ब्रह्मानंदना नाथ रंगीलाजीरे ॥ मारे ४ ॥ पद १॥ मारे लाग्योछे तमसाथे नेडो, केम मेलीश्य नटवरजी केडोरे मारे० राखवानेरे मुखना पाणीने, मेंतो नेडो करयो एम जाणीनेरे ॥ मारे १ ॥ हुंतोचा लीछुं मतवाली थेंइने, शुंकरशे ते दुरीजनीया कहीनेरे ॥मारे २॥ तमविनारे बीजुं जे जोवुं, ते

तो खुवार थइने जीवत खोवुंरे ॥ मारे३ ॥ ब्रह्मानंदना वाला तमश्रोले,मेंतो तनडुं करयुंछे त्रणने तोलेरे ॥मोर४॥ पद१॥ तम साथेरे ला गी प्रीतडली, मेंतो मेलीछे जगकेरी रीतडली रे तम० मुंने जगमें सौउकेशे काली, तमनेव रवानीरे श्रांटो झालीरे ॥तम१॥ छोने दुरीज न देखीदुवातां, हुंतो मेलीश नै माथु जातांरे ॥तम२॥ हुंतो तमने देखीनेरीझु, मुंने झेर थयुंछे सरवे बीजुरे ॥तम ३॥ ब्रह्मानंदना वाला सामळीया, तमे माथासाटे ते सोंघा मळीयारे ॥तम४॥ पद ३॥ मारे सगपण नटवरजीसंग्ये, हुंतो रीझु नही बीजे रंगेरे ॥मारे० हवे जगथी मन मारु हटक्युं, श्रावी शामसुंदर साथे श्रटक्युंरे ॥मारे१ ॥ मेतो नीरख्या नटवर नान डीयो, मुने ते दाडाथी रंगडो चडीश्रोरे ॥मारे२॥ खोटा जगनी संक्या शीदश्राणुं, मारु चीतडुं प्रीतमजी में प्रोवाणुरे ॥मारे३॥ ब्रह्मानंद कहे वरीश्रा मोरारी, मेंतो जगलज्या जगमें

डारीरे ॥ मारे४ ॥ पद४ ॥

राग गरबी॥मोहन मोले पधारो रंगभीनारे मोहन मोल पधारो ॥रंग॥मोल पधारो मारो जनम सुधारो॥रंग॥गजगति चाले गुलतान थइछुं हुंतो,चित्तने चोरेछे रावलो कमरकटारो॥ रंग१॥ आडी आडी मीटे जोता मनडाने मोता,वारीनिपट लागेछे वालो नेणुनो नजारो ॥ रंग २॥नवल कलंगी निकी रसिक रसिली लागे, मोतीडुं शोभेछे जाणे फुलडानो भारो ॥रंग ३॥ब्रह्मानंदनारे वाला छेलछबीलावारी, आवी मारा तनडा केरा ताप निवारो॥रंग४॥पद १॥ मोहन मनडुं हरोछो मरमाळारे, मोहन मनडुं हरोछो मरमाळारे॥मोह॥मनडुं हरोछो छेला रंगमां फरोछो मर० मोरली वजाता घेरी लाल तोरंगोलेरी, रसना रंगीला मारा उरमां गरोछो ॥मर१॥जरकसी पेरी जामा आवोछो सामावारी, भावसहित प्रेमे पगलां भरोछो॥मर २॥पाघडली पेचाळी बांधी रोछो द्र

ग साधी वाला, रंगना रंगीला छोगां सिश ध
रोछो ॥मर ३॥ ब्रह्मानंदनारे वालाछेल गुमानी
वाला,लोचन अमारां तमे सुफळकरोछो.म.प.२
राग गरबी॥एकलडां केम रेवाय तमविना
वालाजी, मंदीरीयुं खावाधाय; तम० हैयानी
कोण पुरे हाम॥तम १॥कोण माने दीलनी वा
त तम०सुख नावे दिनेरात॥तम२॥मारी जुग
तुल रजनी जाय तम० माह्यादुखछे हैयामांय
॥तम३॥ब्रह्मानंदना स्वामी जाण तम० हुं के
म करी राखु प्राण ॥तम४॥पद १॥ मरमाळा
मारे मोल आवो अलबेला, छोगाळा सुंदर छे
ल आवो०हुंतो सजी रही सणगार॥आवो१॥
मारा प्राणतणा आधार आवो० हुं जोइने र
हीछुं वाट॥आवो२॥ में खांते ढाळी खाट आ
वो० जाणोछो रसनी रीत॥आवो३॥पातळिया
तमशुं प्रीत आवो० ब्रह्मानंद कहे मच्यो खेल
आवो० रंगडानी करवा रेल॥आवो४॥पद२॥
नेणानी सांने नाथ प्रीतम पाळिया, मन फरे

तमारे साथ ॥प्रीत१॥ कामणियां कीधां कोय प्रीत० वण दीठे सुख नव होय ॥प्रीत२॥मारे हाथ न लागे काम प्रीत० शुं कीधुं सुंदर शाम ॥प्रीत३॥ कामण छे मोरली मांय प्रीत० सां भळतां शुध वीसराय ॥प्रीत०४॥ ब्रह्मानंदना स्वामी छेल प्रीत० हुं आवीश तारे घेल ॥प्रीत५॥पद३॥ आवोने रमीए आज जगना जीवनजी,रसमां चतुर छो राज्य॥जग१॥ सेजलडी बनीछे सार जग० माणोने नंदकुमार॥जग२॥ मुज दाशी उपर महेर जग० आवी करोने लीला लहेर॥जग३॥ मारु तनडु टाढु थाय जग० हैयामां हरख न माय॥जग४॥ ब्रह्मानंद कहे वारमवार जग० तम साथे लाग्यो प्यार ॥जग ५॥ पद ४॥ में जाणी तारी वात कपटी कानुडा, छे दीलमां तारे घात॥कप१॥ वणतेडे वजाडी वेण कप० रझळाव्यां सारी रेण॥कप२॥ तुं साथे करतां प्रीत कप० जगमांहे थया फजेत॥कप३॥तारा प्राक्रमनो नही पार कप०

तुं हुन्नर करे हजार॥कप ४॥ब्रह्मानंद कहे न करीश छेड कप० नहींतो थाशे वढवेड॥कप ५॥पद ५॥मुंने एकलडीमां जाण नंदना नानडीआ, नै आपु मैनांदाण॥नंद १॥ जाणुछुं तारोतोल नंद० मुख विचारीने बोल ॥नंद २॥ आवडी केम मांडी आळ नंद० तुं गायुनो गोवाळ ॥ नंद ३ ॥ ब्रह्मानंद के वढवाकाज नंद० जाणी आवीछुं आज ॥नंद ४ पद ६॥ केम मांडीबेठो फेल छोटा छोकरडा, दोडे परनारीने गेल ॥छोटा १॥ तुंने कोइ नथी केनार छोटा० ते माटे थया मेवार ॥ छोटा २॥ ते मोटी जगमरजाद छोटा० आवो केम मांड्यो उतपात ॥छोटा ३॥ गाउनो चारण हार छोटा० रोकेछे केम परनार ॥छोटा ४॥ ब्रह्मानंद के मैना चोर छोटा० जाणुंछुं तारुं जोर ॥ छोटा ५ ॥ पद ॥७॥ नव्यड रशो मुजथी नाथ सुंदर सामळीआ, हुं आवीश तारे साथ ॥सुंद १॥करज्यो मनगमतु काज सुंद० प्रीतम दीजे अम्रतपान ॥सुंद २॥जेम प

डीपटोळे जात सुंद० बोल्यानी ऊपरथी रीत ॥सुंद ३॥ तमथी जोजाणुं चीत सुंद० ब्रह्मानंद ना स्वामी सेण सुंद० निरखी हरखेछे नेण॥ सुंद४॥ पद॥८॥ मारा मंदीरीआमां हेली रस नोरंगीलो, नित्य आवे छोगां मेली ॥ रस१ ॥ देखंता धोळेदाडे रस० मुंने सुती तरत जगाडे ॥रस२॥ वळी अत्तर चरचे अंगे रस० दैताळी गावेसंगे ॥रसं३॥ आभुषण सुंदरआणे रस० पेंरावी आप वखाणे ॥ रस४ ॥ सेंथोनेमांगस मारे रस० मारे नेणे काजळसारे ॥रस५॥ बो लेछे कालोकालो रस० छेब्रह्मानंदनो वालो॥रस ६ ॥ पद ॥९॥ नेणांनी चोटुं नाखे छेलछोगा ळो, आलंघन लेवाधाखे ॥छेल१॥ आवीनेउ परवाडे छेल० रंगीली वेण वजाडे ॥छेल२॥ मारा मननी सरवे जाणे छेल० तकरास्वी आ वेटाणे ॥छेल३॥ घरनाने खबर न पाडे छेल० करी लटका प्रीत्यं लगाडे ॥छेल४॥ मुजपासे थावेछानो छेल० बोलावी कंठ लगावे ॥छेल

५॥ ब्रह्मानंदनो स्वामी छजीयो छेल० एकांते आवी मळीयो ॥छेल६ पद॥१०॥ शुंजाणु तें शुंकीधुं लाल लटकाळा, मारु चीतडुं हरीने लीधुं॥लाल१॥ शुंणीवंशी वनमां तारी लाल० मेल्यां ग्रहना काज विसारी ॥लाल२॥ तारा मुखनी मायालागी लाल० मारा लवनीलाव ट लागी ॥लाल३॥ मुंने मोह बंधाणो तुंजनो लाल० देखी जीवुंछु तुज्यने ॥लाल४॥ तारा लटका प्यारा लागे लाल०रहो आंखडलीनी आगे ॥लाल५॥ छे छबी अलोकीक तारी लाल० जाय ब्रह्मानंद बलहारी ॥ लाल ६ ॥पद ॥११॥ मुंने एकलडी वनजाणी नंदने लाल डीए, नीर्लज थइ चुंनडी ताणी ॥नंद१॥ कांइ मनमां संक्या नवकीधी नंद० सौसुंणातां गाळी दिधी ॥नंद२॥ धींगाणे चडीधाडे नंद० मुने रोकी धोळेदाडे ॥नंद३॥ नकरध्यानु सरवे कीधु नंद० जोराए गोरस पीधुं ॥नंद४॥ मारा कंचुनी कस तोडी नंद० वळी झाली बाह्य म

रोडी ॥नंद५॥ ब्रह्मानंद कहे बारमवार नंद० पमाडीछे अमन हार ॥ नंद६ ॥पद१२॥ ज सोदा कांइ समजावो लाल तमारोछे, अमसा थे बांध्यो दावो ॥लाल१॥ केम कीधो लाडक वायो लाल० अमारे मुळे आव्यो ॥लाल२॥ ते माटे झालीआव्या लाल० एने चोरेचाक चडाव्या॥लाल३॥ शुंकैए झाझु माडी लाल० रोकेछे दाडीवाडी॥लाल४॥हवे करवा सीख्यो चोरी लाल० झाल्याछे जाराजोरी ॥लाल५॥ ब्रह्मानंद कहे समखाइने लाल० तमे जाओ छो शुंखाइने ॥ लाल ॥ ६ ॥ पद ॥ १३ ॥ रेढा जोइने घर फाडे धुम मचावेछे,वळी बाळ कने रोवरावे ॥धुम१॥ कांइ झाझु नथी कहेवा तुं धुम० कीधा वीना नथी रहेवातुं ॥धुम२ ॥ दुध दहीनां दोणां लैने धुम० तम सारु साखी रैए॥धुम३॥नैतो राजाने कहीए धुम० से मां कडलानी टोळी॥धुम४॥ नाखेछे फोडी ढोळी धुम० ब्रह्मानंद के राखोवारी ॥धुम ५॥ एमां

जाशे लाज तमारी ॥धुम ॥६॥ पद ॥ १४ ॥ रुडो तो लाल तमारे लाड चडाव्योछे, एमां स्योनफो अमारे॥लाड १॥जो होय सुंघोवालो लाड०तो जे मागे ते आलो॥लाड २॥ नित्य दहींना दोणा लागे लाड० पण अमपासे शुं मागे॥लाड ३॥तुं जाणीशमाजे तारो लाड०ए तो पुत्रछे पियारो॥लाड४॥ एतो काग कोयल पेरे लाड०एम आव्योछे तारे घेरे॥लाड ५॥ ब्रह्मानंद के एने वारो लाड०धरखोछो सांज सवारो॥लाड६॥पद १५॥ शुं कहीए तमारे आगे एना कामलडा,मुने केतां लज्या लागे॥एना १॥गै बेनी हुं एकदिनमां एना, कांइ कामे वृंद्रावनमां॥एना २॥मुजने एकलडी न्याळी०एना आव्यो त्यां पलवठवाळी॥एना ३॥वारंतां आवी वळग्यो एना०कीधो नव थाय ए अळगो॥ एना४॥एना॥मनने गमे ते मेली एना०शुं आझुं कहीए हेली॥एना५॥ब्रह्मानंद कहे आ छोकरडो एना०ठगाए हाले ठरडो॥एना६॥ पद

१६ ॥ एक बीजी गोपी बोली सांभळ नंदराणी, हुं कहुंछुं अंतर खोली॥सांभ१॥एदीठामां छेछोटो सांभ०जोइतो सुधो मोटो ॥सांभ २॥ मारुं कह्युं जो मानो सांभ०बतावुं एकजबानु ॥सांभ३॥ लाडकडी कन्या लावो सांभ०. एने प्रित करी परणावो॥सांभ४ ॥एम कीधे लज्या रेछे सांभ०नहीतो ए लंछन.देशे॥सांभ५॥कहे ब्रह्मानंद करजोडी सांभ० कांइ जुवो कुंवारी छोडी॥सांभ६॥ पद१७॥ एक त्रीजी बोलीत्यारे एने जाणुंछुं, एने लोबफावीछे बारे॥एने१॥ परणावी खोटी थाशे एने०ए बाइनी गाळुंखाशे॥एने २॥ नै गोते जेवीतेवी एने०एने जोइये छीए ए जेवी॥एने३॥परणी ऊन्नी वा खाशे एने०घरे बीजीने ए जाशे॥एने४॥एन्म मननुं गमतुं करशे एने०जोड प्यारीने ए वरशे ॥ए५॥ गोपीजोइने लज्या पामी एने०उन्नाब्रह्मानंदनो स्वामी॥एने६॥पद १८॥ हीबकता बोलीबळीयो ग्वालण जुठीछे,एनेमुजने निरबळ करीयो

॥ग्वाल१॥हुं चोरीमां शुं जाणुं ग्वाल०अमेशुं कीधुं धींगाणुं॥ग्वाल२॥हुं नानोने ए मोटीग्वाल०एक मारी मुजने सोटी॥ग्वाल३॥मुने झाझी गाळुं दीधी ग्वाल०मारी मोरली खुंचीलीधी॥ग्वाल४॥मोए साचु नव बोले ग्वाल० मस्तानी थैने डोले॥ग्वाल५॥ब्रह्मानंद कहे एनी वाणी ग्वाल०घरजावानी निशाणी॥ग्वाल६॥ पद १९॥ हसी जसोमति लीधो ओरो कुंवर कानाने,केडे पेराव्यो कंदोरो॥कुंव.१ ॥गोपी जोइने मुचकाणी कुंव०वळी आवजे एवुंजाणी॥कुंव२॥पछी मोरली लीधीपाछी कुंव०कांइ वात न राखी काची॥कुंव३॥एम खेलकरेछेदाडी कुंव०नित्य लुण उतारे माडी॥कुव४॥एवा चरित्र करे अपार कुव०शेस्यादिक अंतर धारे॥ कुंव५॥ जोइ ब्रह्मानंदनो स्वामी कुंव० गोपी जोइने आनंद पामी ॥कुंव ६॥ पद २० ॥

पद राग काफी

कामण कानुडो कांइ जाणेरे काम० एने

मंत्र साधेल कोइ टाणेरे काम० नजरो नजर थया नव चलाय,पडी जवायछे पराणेरे॥काम १॥ चीतडामां चकचूर थइने, ठोस्य रेवाय ते ठेकाणेरे ॥काम २॥ मोरलडीवाळो मरमाळो, सामु जोइने चीत ताणेरे॥काम ३॥ब्रह्मानंदना नाथनां जादु, न मळे खरचे नाणेरे ॥ काम४॥

॥पद२॥ जमुनां हुं गइती आज पाणीरे जमु० मुने मळीयल मोहन दाणीरे जमु० सामो मळीयल छेल अचानक, एकलडी मुने जाणीरे ॥जमु१॥मनमोहन हैया बीच मार्यो, तीर नयणनो ताणीरे॥जमु० २॥ घाव लाग्यो घर दुर थइ गयुं, मारगमां अटकाणीरे॥जमु३॥ ब्रह्मानंद कहेतो जीवाये,वैद देखाडो कानो आणीरे॥जमु०॥पद ३॥ मोहन आंखडी मुने मारीरे मोह०तेणे तनडानी सुरत वीसारीरे मोह० आरो मारग थइ मारा अंगमें, जाणे सांग अटारीरे॥मोह१॥मन भेदी चीतडामें अटकी,आवी देखाणी अणी बारीरे॥मोह२॥लागी चोट

धरणीपर लोटु,मीन वछोयुं जेम वारीरे॥मोह ३॥ब्रह्मानंद कहे एज जाणेछे,वैदु कुंज्यवीहारीरे॥मोह ४॥पद ३॥मारेल नेणुने मुने चालेरे मारे०छेलने लाग जोइने नंदलालेरे मारे०मरणतणी बरछी मुने मारी,रात दीवश ते सालेरे॥मारे १॥लाग्यो घाव लोटु धरणीपर,जतन करीने कोण झालेरे ॥मारे २॥ उठु तोय उठाय नही, मारु मनडु त्यांथी नव चालेरे ॥ मारे ३ ॥ ब्रह्मानंद कहे केम जीवाये, इनी मोरलडी घर घालेरे ॥ मारे ४ ॥ पद ४ ॥

॥ पद राग काफी ॥ कानुडा केडे फरवुंरे कोइथी न डरवुं कानु० दुरीजन लोक दुभंकर बोले, ते हैडे नव धरवुंरे ॥कोइ १॥ सगाकुटंबी सरवे संगाथे, हेतडलु परहरवुंरे॥कोइ २॥संसारीथी सगपण त्रोडी,कानकुंवरथी करवुंरे॥कोइ ३॥ब्रह्मानंदके मनक्रम वचने,व्रज्यजीवनजीने वरवुंरे॥कोइ ४पद १॥ कानुडा केडेजावुंरे सजीशुं आवुं॥कानु०मोहननुं मेणुं मारेमाथे,

कोइदी बीजानी नै कावुंरे॥सम १॥चौदलोकमें सरवे अबळा, तेने वरीने खोटीथावुंरे॥सम २॥ वरीएतो नटनागर वरीए, अखंड एवातन सा वुंरे॥सम ३॥ब्रह्मानंद कहे अवरपुरशने, वरंवा थी रुडु वीखखावुंरे ॥ सम ४॥ पद २॥ कानुडा केडे चालीरे थइ मतवाळी॥कानु० हुं जाणुलो कडीयांकाला,लोक कहेछें मुने कालीरे॥थइ १॥ जेचाल कानुडानी केडे, तेनी खेप नजाय के दीखालीरे॥थइ २॥सीरजातां नटवर नहीछोडुं, टेक अचळ उरधारीरे॥थइ ३॥ब्रह्मानंदना नाथ संगाथे,लागीछे रंगडानी ताळीरे॥थइ ४॥पद ३॥ कानुडा केडे जाएरे शीदने लजाए कानु० ला जविना लोकडीया तेथी, दुरबळ थे न दबाएरे ॥शीद १॥व्रज्यजीवनने नजतां वारे, नाम तेनुं ले नाएरे॥सीद २॥कोने सारु शुं थावानुं, लोक तणी मोटाएरे॥सीद ३॥ ब्रह्मानंद कहे नीशंक थैने, गोवींदना गुणगाएरे ॥सीद ०४॥ पद ४ ॥

रागकाफी॥वालीडा कुंज्यविहारी,वदनकम

ळपर वारीरे वाली० अजब अलोकीक मस्तक उपर,सुंदीर पाघ समारीरे॥वाली १॥फुलतणा छोगलीयां फरतां,धार्‍यां गीरवरधारीरे ॥वाली २॥अंतरमांय वशीछे आवी,मुरति मनोहर तारीरे॥वाली ३॥ब्रह्मानंद कहे व्रजजीवन,मोहन छोनीधी मारीरे॥ वाली ४॥पद १॥ छेला तारुं छोगु भाळी,मोहीछुं हुं वनमाळीरे छेला० व्रज वासी नंदलाल विहारी,चाल तारी लटकाळीरे ॥छेला १ ॥रसिक पिया तारी चटक रंगीलो,मोळीडे हदवाळीरे॥छेला २॥ लेरखडा जोइ लगनी लागी,कोइनी रहु नही खाळीरे ॥छेला ३॥ ब्रह्मानंद कहे परवश थइछुं, पगलेर डोलुं केडे पाळीरे॥वाली ४॥पद २॥ काने मुने कीधीघेली, हाथ रह्युंनीमन हेलीरे काने० शेरडीए मळीयो मुने सामो,मोहन छोगला मेलीरे॥काने १॥निरखतां मनवश करी नाख्युं,आंख्यु मरम भरे लीरे॥काने २॥जुली चिर शरीरतणी शुध्य, है डानी धीरज हरेलीरे॥काने ३॥ब्रह्मानंद कहे ए

नी छबीमें, प्रोवाणी जोया पेजीरे॥काने४॥ पद ३॥स्याने हवे राखु छानी,मुरती तमारी मन मानीरे स्याने० दुरीजनीया पाडोशी देखीने, छोने बळीने थातावानीरे॥स्याने १॥नटवर तम थी नेह करीने, पाछी धरुनी पगपानीरे॥ स्याने २॥रसिक सलुणा पिया तमसंगे रमवुं,नथी वातंडली नानीरे ॥स्याने ३॥ब्रह्मानंदना नाथ तमारो,महीमाजाणो छेमोटाज्ञानीरे॥स्याने ४॥

पद राग परज.

एनी वनमेंरे वंसी बोलेरे,मारु दीलडु घाय ल डोले एनी० वंशी वागी वंद्रावनमे,व्याकुल थइछुं मनमें॥एनी १॥मधंराते कांइ मोरली वागी,चीतमां चटकी लागी॥एनी २॥वेण वजाडी कानड काळे,प्रज्यने रुडे ढाळे॥एनी ३॥ब्रह्मानंदने नटवर वाले,व्रेहने मारी ज्ञाले ॥एनी ४॥पद १॥एणो आवीनेरे मुने मारीरे, बेनी कानुडे नेणकटारी एणे० आंखली अतिशे अणीआळी नाखीछे खुब निहाळी॥एण १॥पहेली चोटे

लीधी प्रोइने,आडीरे मीटे जोइने॥एणे२॥चो
ट नयणानी चीतडुं चोरी,काळज नाख्युं कोरी
॥एणे३॥ब्रह्मानंद कहे शुध बुध भुली, वालीडे
घायल कीधी॥एणे ४॥पद १॥तारी मुरती मन
मानीरे,हुंतो देखीने थइ दीवानी॥तारी१॥भा
ल तीलकनी शोभारे जोइने,मनडुं रह्युछे मो
हीने॥तारी२॥वश कीधी मुने सुंदर वेणे,नेंडो
जो लाग्यो नेणे ॥तारी३॥ब्रह्मानंद कहे हुं लो
भाणी, तुजथी प्रीत बंधाणी ॥तारी४॥पद२॥
तारा मुखनी माया लागीरे,मारा रशिया शाम
सोहागी तारा० माया लागी मुजने तारी,तन
मन नाखुं वारी॥तारा१॥ मुखनी सुंदर शोभा
भाळी, मोहीछुं हुं वनमाळी ॥तारा २॥ घरनो
धंधो हुं वीसरावी, मुखडुं जोवाने आवी ॥
तारा ३ ॥ ब्रह्मानंद कहे सरवस वारु, मुखडुं
जोइने तारु ॥ तारा ४ ॥ पद ४ ॥

राग परज॥लगाडी तें प्रितीलालरे,प्रितल
डीतो लगाडी; प्रितम मारयां प्रेमनां, तमे

तिखां तिखां बाण; जोतां तमने जादवारे, थया परवश मारा प्राणरे॥ प्रित १ ॥ वाली भ्रकुटी वांकडी, वालां लागे सुंदर वेण; . नटवर तमने निरखवा, मारां नाखेछे झडपुंनेणरे. ॥प्रित २॥ हार हजारो पेरीयो, नेणुनो नजारो जोर; ब्रह्मानंद हैडेवस्या, कोडीला नंदकीशोररे ॥प्रित ३॥पद१॥ वजाडी तें बंसी कानरे, वांसलडी तो वजाडी; वेण वजाडी विठला, तमे रुपाळा रंगरेल; घरधंधो भुलीगइ, हुं नरवुंभुलीज ळहेलरे॥वांस १॥मावा तमारी मोरली, मारखुब पडीछे खेद; कीधा एने कारमा, छातलडीमां छेदरे॥वांस २॥व्रेहेमां वागीं वांसळी, आवी सुंदर झीणेसाद; ब्रह्मानंद कहे वश थइ, मोरलडीकेरे नादरे॥वांस ३॥पद२॥ पेचाळीतें बांधी पाघरे पाघडली तो पेचाळी; पाघलडीना पेचमां, थयुं मनमांरुं गुलतान; वालम मुने वस्य करी, कोडीला छेन्नाकानरे ॥पाघ १॥फुलतोरानी फोरमां, जोइ नमर थया चकचुर; मतवाला थइने

फरे,मेली नजाय दुररे ॥पाघ २॥माव तमारुं मोळीयुं,में दीठुं ऑटादार;ब्रह्मानंदनावालमा, विसार्यो में संसाररे॥पाघ३पद३॥मरमाळीछे आंख्युमावरे,आंखलडी मरमाळी;आंखलडी अणीवाळीयुं,वारी जाणुं तिखांबाण; चितडा मां चोटी गइ,मुने करी लीधी वेचाणरे॥आंख १॥नेण तमारांनाथजी,छे छेला रातांचोळ;अं तरमां उंडां गर्यां,थयुं हैडुं हालकलोलरे॥आं ख२॥अतिशे दीठा आकरा,आडी दीधी धीर जहाल; ब्रह्मानंद कहे मरकलडां, लोचनीयां तारां लालरे ॥आंख ३॥ पद ॥॥ ४

॥पद राग परज॥ हैडानो हार हरीरे, मारे रंगजीनो; हैडानोहार हरी, मंदीरमां पधरावी मोहनने; नेटु हुं अंकभरीरे॥ मारे१॥ जगना जीवननेहुं नै दउजावा, राखीश जतनकरिरे ॥मारे२॥ रसीक नवलवर राजेश्वरने, नीरखी नयणे ठरीरे॥मारे३॥ ब्रह्मानंदना नाथने सज नी, मनक्रम वचने वरीरे॥मारे४॥पद१॥वर नं

दलाल वरुरे,सखी अलबेलो; वरनंदलालवरु, मुरखलोक दाझी छोने मरशा; कोइनी संक्या न धरुरे.सखी॥१॥कानकुंवरसंग नेह करीने,जगथी ते सीद डरुरे॥सखी२॥परणुंतो वर पुरुषोतम परणुं,नैतो कुंवारी मरुरे॥सखी३॥ब्रह्मानंदना नाथने माथे, तन कुरबान करुरे॥सखी४

॥पद२॥ घोळी हुं गीरधरीयारे, माथे तारे मोहन;घोळी हुं गीरधरीया, प्राणजीवन मारे मोल पधारो;भुधररंग भरीयारे॥माथे१॥पहेली प्रीत्य करीने मारा,प्राण तमे हरीयारे॥माथे२॥मस्तकने साटे मेंतो तमने,वालमजी वरीयारे॥माथे३ ब्रह्मानंदके एक घडी दुर, रहोमां डोलरीयारे ॥माथे४॥पद३॥लागेल रंग झडीरे, मारे रसीयाजी शुं लागेल रंग झडी ॥ मोहन वर रंगीलानी मुरती,जीवडलामें जडीरे ॥मारे१ ॥ प्राणजीवन पातळीयाने आगे,हाथ जोडीने खडीरे॥मारे २॥मीटथ थकी क्षणुं दुर नै मेलुं, प्रेमे पास्य पडीरे॥मारे३॥ ब्रह्मानंदना नाथने नेटी,

धन्य धन्य आज घडीरे॥मारे ४॥

॥राग परज॥ मावे वजाडीछे मोरलीरे, वाले वजाडीछे वांसळीरे;कालंद्रीने तीर, नागपीपाळे डोलीयोरी एवो शबद गंभीर हो बेनी ॥मावे १॥ धेनु तरन भुली गइरे, वाछरु भुल खीर;जोने सखी जमुनां तणांरी, वेतां थंभ्यां नीर हो बेनी॥मावे २॥घेली थइ सरवे गोपीकारी,भुली तन शरीर; काम रह्यां सरवे हाथ मांरी, ओढण भुली चीर हो बेनी ॥मावे३॥ वेण अलोकीक वीठलारे, वाइछे बळभद्र वीर; ब्रह्मानंद स्वर सांभळीरे,अंतर ना रही धीर हो बेनी ॥ मावे ४ ॥ पद १ ॥

पद राग धनाश्री.

मारा केशरीआवर कान,जाउं तारे वारणीये,मोहीछुं मोरलडीने तान;आवी ऊभी बारणीये॥ १ ॥आवी वशुंछे मारे अंतरे, वाला रुप अलोकीक तारु;छेलछबीला तारु छोगलुंरे, मुंने प्रीतम लागेछे प्यारुरे॥जाउं२॥सुभग सोना के

रा सांकळांरे,मही चुनी रतन जडावुं;नवलरंगी
ला मारानाथजीरे, हुंतो प्रेमे करीने पेरावुरे॥
जाउं ३॥फुलतणीरे माला फुटरीरे,वारी प्राण
जीवन तमे पेहेरी;ब्रह्मानंदना वालमारे, मारा
लाडकडा रंगलेरीरे॥जाऊं४पद १॥ मोहीलुं वा
लमभीनेवान,मोहन मरमाळा;थइ रुप जोइ
ने गुलतान,रसीया रुपाळा॥१॥रसीक सलुणा
रुडा रुपमांरे,वारी मनडु आवीने मोह्युं; छेल
छबीला मारु चीतडुंरे; तारी पाघडलीमां प्रोयुं
रे॥मोह२॥लाल तीलक सोहामणुरे,मीठी मुख
डाकेरी वाणी;कुंडळीयेरे तारे कानजीरे, मारु
मनडुं लीधुं ताणीरे॥मोह ३॥अमर आभुषण
अंगमारे,नीत्य पेरीने दरशन देवुं;ब्रह्मानंदना
वालयमारे,वाला बीजुं नही तम जेवुंरे॥मोह ४॥
मारा सामळिया सुख धाम,मोहीलुं मरकलडे;
तमने जोइने सुंदर शाम,चीतडे रंग चडे॥१॥
तम कारण मारा नाथजीरे,मेंतो जगनी लज्या
त्यागी;रसिक पिया तारा रुपमांरे,मारी लगनी

अहोनिश लागीरे॥मोही २॥हाथ कडां बेउ हे मनांरे,तमे पहेरचां प्रीतम प्यारा;नटवर राखु नेणमांरे,नीत मोहन जीवन मारारे॥मोही ३॥ छबी जोइने तारी छेलवर,मारी मनवरती लो भाणी;ब्रह्मानंदना वालमारे,आवी तमसंग प्रीत बंधाणीरे॥मोही ४॥पद ३॥ मारा लेरखडा नं दलाल, वाली तारी वातडली; जोइने चटक रंगीली रुडी चाल,ठरेछे मारी छातलडी॥१॥ व्रजजीवन तारी वातडीरे, मारे प्रीतम अंतर पेठी;नीमख न मेलु मारा नाथजीरे,हुंतो सम रु सुती बेठीरे॥वाली २॥राजेश्वर तारा रुपमांरे मेंतो मनवरती ठेंरावी; मोहन तारी मुरतीरें, रही आंखडलीमां आवीरे॥वाली ३॥ अजब सोनेरी उतरीरे, महीं माणाक जडीयल मोती ब्रह्मानंदना वालमारे हुंतो जीवुछुं निशदीन जोतीरे ॥ वाला ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग कराइडो.

तारुं छोगु मारे आवीने चित्तमां रह्युं,तारु

जगना जीवन रुडुं छोगु जोइने, अंतरमां अ
जंवाळुं थयुं॥तारु१॥सुंदरस्याम सोहागी तारु,
मुख निरखीने दुखदुर गयुं॥तारु २॥आनंद स
हित थयुं सुख अंतर,एक जीभे नव्य जाय कं
ह्युं॥तारु३॥ ब्रह्मानंद कहे ए छोगा सारु,लोक
डीयानुं अमे मेणुं सह्युं॥तारु४पद१॥ काना
नेणे तारे कीधां मुने कामणीयां काना. नेणां
तारां नागरनंदना, बाण सरीखां तिखां बणी
यां॥काना१॥जादवरंग नरव्य सामु जोइने,हेते
करीने मनडां हरीयां॥काना २॥ घायल थइने
हुंतो घेली फरुंछुं,शुं जाणुं जे मंत्र शुं भणीयां
॥काना३॥ब्रह्मानंदना नाथ रंगीला,लावे हुं ल
उ तारां लामणीयां॥काना४ ॥पद२॥ तारु मो
ळीडुं जोइने हुंतो घेली थइ तारु.मोघा मुली
नौतम मोळीडुं, नवल कलंगी शिस्य झुकी र
ही॥तारु१॥भुदर तारु मोळीडुं लाळी, घायल
थैने सुद्ध भुली गइ॥तारु२॥ओषधमुळी अंग्य
नलागे,कुटीकुटीने थाक्या वैदकइ॥तारु३॥ब्र

ह्मानंदना नाथ न मेलुं,सिरने साटेरे मेंतो की धुं सही॥तारु४॥पद३॥मावे मोरली वजाडीनें मनडां हरयां मावे. बेहद नौतम वेणवजाडी शब्द सुणावी जादुडांरे करयां॥मावे १॥अल विद्या नटनागर केरां, लोचनीयांरे जादुडे भ रयां॥मावे २॥रुप अलोकीक जोइने सजनी, ब्रह्मानंदना वालानें वरया ॥३ पद ॥३॥

पद राग सोरठ.

आवो हरी मंदीरीये मारे॥आवो॥कुंवर रं गीला कानजी,मोइ छोगलीये तारे॥आवो१॥ आंगणे मारे आवजो,तमे संझासवारे;सुख था यछे शामळा,तमने जोऊछुं ज्यारे॥आवो२॥सा सुससरो सउ मळीने,मुज्यने नीत्यवारे;जीवन तमने जोइने,एनी संकयाते कोण धारे॥आवो ३॥तोडी सहु संसारथीरे, जोडीतमहारे; ब्रह्मा नंदना वाल्यमा,हवे जाण्यु जगसारे॥ आवो४ पद१॥रेज्यो मारी आंखलडी आगे ॥रेज्यो॥ नीरखी तमने नाथजी, मारी भुखडली भागे

॥रेजो १॥चमका करंती चाखडीरे, केसरीयेवा घे;शीश्य कलंगी शोभती,वाला जरकसीये पा घे॥रेज्यो२॥रसीक सलुंणा राजने,हुंतो रीझीछुं रागे;जोइजोइ तमने जादवा,नीत्य प्रीतडली जागे॥रेज्यो३॥ कमरे कटारो वांकडोरे, अंती प्यारो लागे;अधक्षणु रोमां वेगळा, एम ब्रह्मा नंद मागे ॥ रेज्यो ४ ॥ पद २ ॥ वालाजीना लटकामां लोभाणी ॥ वाला ॥ लागेछे वाली लालनी, रुडी मुखडानी वाणी ॥ वाला १॥ सरवे सैयरना साथमां, गइ त्रठ जमुना पा णी, सान करी मुने सामळे, मारु लीधुं चित्त तांणी॥वाला२॥छेलछबीलो नंदनोरे, मेडानो दाणी, मीठीवाय मोरली,सुणी प्रिते प्रोवाणी ॥वाला३॥लटकाळा नंदलालनी,हुंतो ठावकी ठेराणी,ब्रह्मानंदने वालमे, मुनेपोतानी जाणी ॥वाला४॥पद३॥ पधारोने मोहन मरमाळा प धा. मनमां चोट्यामायरे,वाला नेणुना चाळा॥ पधा१॥सेज बिछाइ अति फुलडेरे,अति दिपक

अजुवाळा, नटवर तारा नामनी; उनी फेरु छुं माळा॥पधा२॥जामा पेरया जरकसी, बांधो रेटा रुपाळा,मीठी वाज्यो मोरली; लावी व्रज तणा ढाळा॥पधा३॥ तमविना खुलतां नथी, मारा अंतरनां ताळां, ब्रह्मानंदना नाथजी,आवो सुंदर छोगाळा ॥पधा ४॥ पद ४॥

कांइ हठ राखोछो मांका राज कांइ० वीनवुं कलिया पिया अजब रंगीली, सेजडी बी छाइ थारे काज ॥कांइ१॥ हुं छुं दाशी रावळी हकम हजुरी, थे माके शीर ताज ॥कांइ२॥ हुं छुं नारी अति अवगुणगारी, थे छो वारी गुण केरा झाझ ॥कांइ३॥ब्रह्मानंदरा शाम सोहागी, आजो पिया माके घेर आज ॥कांइ४॥पद१॥

पद राग वेराडी.

सनेही शामळो, मारा नेणानो शणगार; सुंदर शाम रंगीलो शामळो, बांधेल बाजु बेरखा काजु; कुंडळ लळके कान, जोइने जादवरायने; मारु मन थयु गुलतान ॥सुंदर१॥ आं

खडली अणियाळियुं रुडी, शोभे नाक वीशाळ; हैडा उपर हीजले, गज मोतीडानी माळ ॥सुंदर २॥ मधुरता अति मुखनी, वाला लागे सुंदर वेण; ब्रह्मानंदना नाथने, मारी नीरखी ने हरखे नेण ॥ सुंदर ३ ॥ पद १ ॥ नटवरनंदनो, मारा दीलडानो दीवान; नागर छेलछबीलो, नंदनो, हाथ कडां बेउ हेमनां, सुंदर पोंची नंग जडाव; आगळ आवी उभला, मारे मीठडा बोला माव॥नाग १॥शीश कलंगी वांकडी शोभे, नेणे वरसे नुर; मोहन आडी मीटमें, मारु चीत करयुं चक चुर ॥नाग २॥जे मुखने नीत जोइने, झांखो थयोछे पुरण चंद; ते मुखडाने उपरे वारी जायछे ब्रह्मानंद ॥नाग ३॥पद २ ॥ कंकोळेल कानसें मारी पुरण लागी प्रीत, साचा सेण कोडीला कानसें; हेल उपाडीने एकली बेनी, भरवा गैती नीर; नागर दीठो नंदनो, मेंतो कालंद्रीने तीर ॥साचा १ ॥मोतीडानां झुमखां माथे, वेण मनोहर हाथ; घेरे सादे गाव

तां, जोया नटवर सुंदर नाथ॥साच॥२॥ अंगी चंगी ओपती शोभे, लाल कसुंबी पाघ; ब्रह्मा नंद कहे वश थइ हुंतो, रसिया केरे राग॥साचा ३॥पद ३॥माणगिर मावनी, माणगिर मावनी लागी आंखडलीनी चोट, मीठडा बोला छेला मावनी;घायल थै घरमां पडी, मारा परवश थै गया प्राण;कुंवर रंगीला कानना लाग्यां नेणां केरां बाण॥मीठ१॥ठावकी घेली हुं थै मेल्यो नाततणो सरवे नोर; लोचनियां नंदलालनां कांइ जादुगारां जोर॥मीठ२॥लज्या भुली लोकनी, भुली पाणीडानी हेल;ब्रह्मानंदना नाथनी, कांइ मीठमे मोहन वेण ॥मीठ३॥पद४॥

पद राग धोळ.

मेंतो सरवे संगाते तोडीरे साहेली, एक जगनाजीवन साथे जोडीरे॥साहे१॥शुं करशेपीयर सासरीयांरे॥साहे॥ मेंतो समझीने पगलां भरीयांरे॥साहे२॥मेंतो नीश्चे कर्युं मनमांथीरे॥साहे॥सीरसाटे ए वर क्यांथीरे॥साहे३॥पहे

लु माथु पासंगमां मेल्युंरे॥साहे॥पछे वरवानु वी
डु झील्युंरे॥साहे४॥हुंतो रही नही कोइनी वा
रीरे॥साहे॥धारया एक धणी गीरधारीरे॥ साहे
५॥छानीवात नहीए छावीरे॥साहे॥ब्रह्मानंदना
वालानी कावीरे॥साहे६॥पद १॥सउसरवें जग
त तपासीरे रढलागी॥एक पुरुष दीठा अवीना
सीरें॥रढ१॥बीजे अबळानी सरवे टोलीरे॥रढ
दीठुं चौदजोवन लगी खोळीरे॥रढ२॥अबळा
अबळाने शुं वरवुंरे॥रढ॥माटे बळीयानुं लीधुं
शरणुंरे॥रढ३॥ कानकुंवरथी सगपण कीधुंरे॥
रढ॥एनुं मेणुं में माथे लीधुंरे॥रढ४॥ शीश नां
ख्यो हवे मेतो छेडोरे॥रढ॥लाग्यो नंदनानंदन
साथे नेडोरे ॥रढ ५॥सरवे अवर पुरष परहरी
यारे॥रढ॥ब्रह्मानंदना वालाने वरीयारे॥रढ६॥
॥पद २॥ शुं करशे संसारी केनेरे हरी वरीया॥
चाली जग माथेपग दैनेरे॥हरी१॥जेम शुरो र
णमां खेलेरे॥हरी॥सत्रुं सनमुख पगलां मेलेरे
॥हरी२॥थइ नीशंक लढाइ लेवेरे ॥हरी॥केदी

पाछा पग नव देवेरे॥हरी३॥ एम समझीने हुं
तो चालीरे॥हरी॥ मनमां मरवानी आंटी झा
लीरे॥हरी४॥सौ साथे ते नातो त्रोड्योरे॥हरी॥
हाथेवाळो ते हरी शुं जोड्योरे॥हरी५॥ब्रह्मानंद
के थै मतवालीरे॥हरी॥माथा साटे वरच्या वन
माळीरे॥हरी६ ॥पद३॥ एवी अंतर आंटी पा
डीरे शुणबेनी॥उखडे नही कोइनी उखाडीरे
॥सुण१ ॥जेम चात्रुक आंटी पाडेरे॥सुंण॥ वी
ना स्वात नीर नव चाखेरे॥सुण२॥ जेम केस
री घास न खायरे॥सुण॥सो लांघण करी मरी
जायरे॥सुण३॥एम नीश्चे वीठलने वरवुंरे ॥सुं
ण॥बीजा पुरष सामुं नव जोवुंरे॥सुण४॥चीत
पातळीयामें प्रोयुंरे ॥सुण॥ ब्रह्मानंद के पेहेली
वीचारीरे॥सुण५॥पछे वात काढी में बारीरे ॥
सुण ६॥ पद ४ ॥ पद राग धोळ वीवानो ॥
गैती गैती जरवाने निर केसरीए वाघेरे मटवर
दीठडाजी, माराराज उन्नाउन्ना जमुनाने तिर
लाजडली मेलीने लीधा मेंतो मीठडाजी ॥मा

रा१॥लागी लागी आंखलडीनी चोट;डोलरी
यो देखीने घायल हुं थइजी॥मारा०॥दोडीदो
डी काढी मेंतो दोट,दिलडामां दिवानी सरखी
होरहीजी॥मारा२॥अलबेलाना नेणुकेरांबाण,
अचानक लाग्यांरे हेली हुं शुं करुजी मारा.
हरीयां हरियां मनडाने प्राण,कानुडा केडेरेसै
यर हुं फरुजी॥मारा३॥रुडुरुडु सुंदरवरनुं रुप
आंखलडी अणीयाळी बळभद्रवीरनजी॥मारा
अंगी पेरी अजब अनुप, निरखी शोभारे न
वल आहीरनीजी॥मारा४॥लीधी लीधी वंशी
वाले हाथ, उमाने आलापे रसीयो रागमेंजी
मारा. शोभे शोभे ब्रह्मानंदनो नाथ,छोगलीयां
बीराजे सुंदर पाघमेंजी॥मारा५॥पद१॥ चालो
चालो सैयरनो साथ, सामळीयो संनेही जइने
वधावीएजी॥होसखी॥ नवलो नवलो नटवर
नाथ,प्रितमजीने जोइने आनंद पामीएजी ॥
होसखी१॥लीजे लीजे सरव समाज,वाजाने व
जडावो हरख वधामणीजी होसखी. आणंद

आणंद मंगळ आज,प्राणपति पुरषोतमवाला
ना वधामणांजी॥होसखी२॥जरीए जरीए मो
तीडाना थाळ,शेरीने वळावी फुलडां वेरीएजी
होसखी. आव्या आव्या गुणवंतो गोपाळ,पा
टंबर आभुषण लइने पेरीएजी॥होसखी ३॥
रमशुं रमशुं रसीयाशुं रेण,मनगमता छोगली
यां सिश धरावीशुंजी होसखी.निरखी निरखी
पावन करशुं नेण,प्रितमजीने मंदिरमां पधरा
वशुंजी॥होसखी४॥अलबेलाने तेडीशुं एकांत,
जोजनीआने पिरसु रुडा जावथीजी होसखी.
खांतिलाथी करशुं पुरीखांत,मळशुं जाइ आ
लिंगन लइने माटर्थीजी॥होसखी५॥कोडेकोडे
पुछीशुं कुशळात,सेजडली पोढाडशुं सुंदरश्या
मनेजी होसखी.ब्रह्मानंद कहे सुणशुं रुडीवात
हैडानी करशुं जो पुरी हामनेजी॥होसखीपद२

पद राग मेवाडी.

कानजीशुं केइ मेलुंरे, ओधाजी अमने॥
कान॥ मनडाने लैग्याछे, पापी प्राण बाकी र

याछे;ते पण तैयार थयाछेरे ॥ओधा१॥ मांछ
लाने पाणी प्यारु,ते नजीवे आवी बारु; एवुं
कामणछे अमारुरे॥ओधा२॥जेवुंमन होय रो
गी,ते फरेछे थैने जोगी;अमे तो भुदरना जोगी
रे॥ओधा३॥ब्रह्मानंद कहे खाइ समने, सांची
वात कैए तमने;एवुं तो मांकेज्यो अमनेरे॥ओ
धा४॥पद१॥ जोगनो संदेसो लाव्यारे,ओधा
जी तमे जोग. मनहरी लीधुं हरीए,शेणे क
री ध्यान धरीए; कोने हवे केम करीएरे ॥ओ
धा१॥जोगनी जुगति जाणी,अमे भोळी व्रज
नारी;बारध जोये गिरधारीरे ॥ओधा२॥ छेओ
जी नाखेछे छोळयुं, बारेनीहाय तो मांहीखो
ळुं;नित्यरह्याछो सीद डोळुंरे॥ओधा३॥ब्रह्मानं
द कहे जोगी थाशुं,तो अमे मथुरां जाशुं;प्यारा
जीने मैडां पाशुंरे॥ओधा४॥पद२॥ रसीयानी
कोने रीतोरे,ओधाजी अमने रसी. ओधाजी
तमे भले आव्या;अमारा मनमें भाव्या; स्या
मनो संदेसो लाव्यारे॥ओधा१॥लोकमांचाली

छे. वाणी,कुबज्याने कीधी राणी; वालाजीनी वातुं जाणीरे॥ओधा२॥कुबज्या तो कंसनी दासी,खुब बनी जोड्य खासी;लोकडीयां करेछे हांसीरे॥ओधा३॥ब्रह्मानंद कहे रंग ढाळ्यो,कुबज्यानो घर न्हाळयो;जदुकुळ अजवाळयोरे॥ ओधा४॥पद ३॥वालाजीनी वातुं जाणीरे,ओधाजी अमे वाला. बळी जेवो जोद्धो बळीयो, छोकरडाने वेशे छळीयो;को एजेवो कोण कळीयोरे॥ओधा१॥नारी विना दुखी जोइने,सुर्पनखा आवी मोहीने, काननाक रही खोइनेरे॥ ओधा२॥वृंदाने छळीने बाळी, वेदनी म्रजादा टाळी;वेंध्यो बांणेकरी वाळीरे॥ओधा३॥ ब्रह्मानंद कहे दैत मारी, लाव्या घेरय सीतानारी;तेने काढी मुकी बारीरे॥ओधा ४॥पद ४॥

राग मेवाडी॥ ओधाजी अमें श्यामने शुं कही मेल्युंरे,ओधाजी अमे श्यामने शुं कहीमेल्युं;आवुं करवुंतुं ज्यारे,मारवाता मुढ मारे,पीउडे न कीधुं पेहेलुंरे॥ओधा १॥नेणाकेरे बाणे

मारी,वश कीधी व्रजनारी; गोकुळीयुं करी ग
याछे घेलुंरे॥ओधा २॥जादवमां जइ करी, सब
ळ शोभेछे हरी;कुबजाशुं बांधी बेल्युंरे॥ओधा
३॥मुक्तानंद कहे व्रजनारी,बोलेछे रिसनी मा
री;सबळ सुधारयुं छलुंरे॥ओधा४॥पद१॥ ओ
धाजी अमने श्याम विना सुखनावेरे॥ओधा॥
सगा न दिठा सोहाये,मंदीरीयुं खावाने धाये;
भोजनियुं ते नवभावेरे ॥ओधा १॥ रजनीमां
नींद त्यागी,लगनी ए साथे लागी,कान न सं
धेसो कावेरे॥ओधा ३॥ दिवानी थइने डोलुं,
बपैयानी पेरे बोलुं;मोहनी लगाडी मावेरे॥ओ
धा४॥मुक्तानंद माव पासे; अमने कोइ राखे
पासे;कानने कोइ तेडी लावेरे॥ओधा४पद॥
ओधाजी अमे वालाने वीश्वासे रह्यांरे॥ओधा॥
आव्यानी बुद्धी दीधी, चीतव्रत्ती चोरी लीधी;
कुडाकुडा वेण कह्यांरे॥ओधा१॥लोकडीयानी
लाज छोडी,प्रीतमशुं प्रीत जोडी;मावसारु मे
णां सह्यांरे॥ओधा२॥राधा जेवी राणी त्यागी,

कुबज्याशुं प्रीत लागी; ते दुखे जराय हैयांरे॥ ओधा३॥मुक्तानंद व्रज्यनारी, जाणे एने ब्रह्म चारी;जोग अंग नलां ग्रह्यांरे॥ओधा४पद३॥

ओधाजी एवुं कुबज्याशुं तप कीधुंरे॥ओधाजी॥ एवी बुद्धी एने आवी,मोहनने मनमां नावी; श्यामने चंदन दीधुंरे॥ओधा१॥जपतप जोगे करी,प्रगट न पामे हरी;सेजमां कारज सीध्युंरे॥ ओधा२॥कमळानुं पद पामी,जोगव्या सुरेश्वर स्वामी;अधुर अम्रत पीधुंरे॥ओधा३॥मुक्तानंद कहे सुख छेलुं, मावशुं बंधाय बेलुं; तेतो एणे मागी लीधुंरे॥ओधा ४ पद ४॥

॥राग मेवाडी॥अंतरनी केने कहीए,अंतरनी केने कहीए; अंतरनी केने कहीएरे ओधाजी अमे अंतरनी केने कहीए;वाले प्रीत करी पहेली, मथुरां गयाछे मेली; कहोने हवे केम करीएरे ॥ओधा१॥सनेहनुं शल्य साले, पीउ वीना कोण पाळे; हरिये न जाण्युं हैयेरे॥ओधा२॥आंखडीए आवेले आंसु,लोकडियां केर

छे हांसु; तेतो अमे सरवे सैयेरे ॥ओधा३॥ नी
शकुळानंदने नाथे, अमने मारयां छे हाथे;आ
वुं करवुतुं जेयरे ॥ओधा४॥पद१॥ अंतर दाझे
छे अति,अंतर दाझेछे अति; ओधाजी मारु
अंतर दाझेछे अति, जे दीना सधाव्या शांम,
ते दीनुं न सुजे काम;मुझाइ गइछे मतीरे ॥ओ
धा १॥ दरदे दीवानीमें डोलुं; बोलतां बेफामे
बोलुं; घेलाना जेवी छे गतीरे ओधा२॥ बोल्युं
नव गमे केनुं,मुख जोया विना एनुं,रुदे सुख
नथी रतीरे॥ओधा३॥ नीशकुळानंदनो स्वामी
जाणेछे अंतरजामी; तोये कहेजो मारी वतीरे
॥ओधा४॥पद२॥अंतर ऊदाशी रहेछे अंतर ऊ
दाशी रहेछे; अंतर उदाशी रहेछेरे ओधाजी
मारु अंतर उदाशी रहेछे,रात दीन रुदामांय,
सांभरे रसीक राय;तेणे नेणे नीर वहेछेरे॥ओ
धा१॥ अमने वीसार्यां वाले, नेक नंदजीने
लाले; तेणे दन दुखमेछेरे ॥ओधा २॥ मथुरा
ना राजा ठर्या, भले कुबज्याने वर्या;तेनु ए

ने कोण कहे छेरे ॥ओधा ३॥ नीशकुळानंदनो राज्य,क्यारे आंही नावे आज;हवे एने केनो नेछेरे ॥ओधा४॥पद३॥ अंतरगतनी वातुं, अंतरगतनी वातुं; अंतरगतनी वातुंरे, ओधाजी कहुं अंतरगतनी वातुं; पेहेलु वेहेलु आपी सुख, पछे दै गयाछे दुख;तेतो नथी सह्युं जातुंरे ॥ओधा१॥कुळमां कडवां थयां,लोकडियानां मेणां सह्यां; मन एने रंगे राच्युंरे ॥ओधा२॥ सगानी सोबत तोडी,मावशुं मोबत जोडी;तोय एणे राखी घ तुंरे ॥ओधा ३॥ नीशकुळानंदने वाले, करयांछे जे नंदलाले कह्युं केने नथी जातुंरे ॥ ओधा ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग गरबी.

सीर पाघडली सोनेरीरे, झळके सुरजसम भारी;तेमां छोगुं मुगट जेवुंरे,तेनी शोभा अती सारी॥१॥सीरपेच कलंगी नवीनीरे; ते शोभा नथी केहेवाती;रहा वामभ्रुहपर ढलकीरे,जेने जोइ ठरे छाती॥२॥तेमां प्रेमी भक्त धराव्यारे,

फुलतोरा अती झुकी रह्या;मदअंध सुगंधी ले वांरे,तेपर ज्ञमरा आवे वह्या॥३॥अती अजब मरोडवे चालीरे,पाघडली लागे प्यारी;क्रश्नानंद कहे तेने ज्ञाळीरे,चकीत थयां सहु नरनारीं ॥४पद१॥चकीत थयो मुखने ज्ञाळीरे,आका श नीज चंद्र ज्ञमे;कोटीकंज थकीछे सारुरे, जे ने जोइं बीजुं न गमे॥१॥झुरे दाडम नीचे वद नेरे,दंतछबी ज्ञाळी ज्ञारी;बींब परवाळाथी सा रीरे,अधर छटा छे सुखकारी॥२॥दंतकांती अ धरमां छाइरे,हसतां शोज्ने अलबेली; जेम पर वाळांपर मोतीरे,कंदकळी पाल्लव ज्ञेळी॥३॥ती लं एक अनुपम सारोरे,शोज्ने छे जमणे गाले; क्रश्नानंद कहे ते नीरखतांरे, ज्ञव दुखने नीचे टाळे४॥पद२॥ हेताळा कामणगारारें, करुणा मृत रसनां ज्ञरीयां; तेजाळां कमळ सरीखांरे, जोइ नेणां अंतर ठरीयां॥१॥ चंचळ कीकीने जाळीरे,ताप टल्या तेने ज्ञाळी; रातडली रेख रसाळीरे, जनमन रंजन रुपाळी॥२॥ लोचन

चंचळता जाळीरे, मिन रह्यां जळमां बुडीरे; जाणे त्रकुटी साम कवानीरे, दोह्यली वेळानीं मुडी॥३॥अम्रत जरी नजरे जाळीरे, रंगडानी रेल्युंवाळी; क्रश्नानंद कहे कीरलजमणीरे, ना ण्या नमणी रुपाळी॥४॥पद ३॥ केसरनु तिल क बिराजेरे, कुमकुम चंद्रछबी जाळी;जाणे मनपकड्यानी जांळीरे,जालमां रेखा रुपाळी ॥१॥मान हस्युंछे मणीधरनुंरे,केश नीलखीट लीयाळे; धरणीपर नरही शकीयारे, जइने व सीया पाताळे ॥२॥काजुकंठ निरखवा जेवोरे संख सरीखो शोभेछे; छाती उपडती सीलरे, जोइ जोइ जनमन लोभेछे॥३॥पोयणाना पा न सरीखुरे,उदर सितळ अति जारी; क्रश्नानं द कहे गोळगंभीररे,नाभी त्रीवल्ली अति सारी ॥४ पद ४॥ काजु कटीलंक विलोकीरे,म्रगपती लाज्योछे मनमां;मुख देखाडी नव शकीयोरे, जइने वसीयोछे वनमां॥१॥ तेजाळां कोमळ साथळरे,तेनी शोभा अति सारी; गजराज्यनी

सुंढय लजावेरे,गरुडपिठ पावनकारी॥३॥जानु बेउ गोळ रुपाळीरे,स्याम मणी दरपण जेवां; हेते करीने हरीजननेरे,अंतरमां धारी लेवां ॥३॥उपर उपरथी गोळरे,पुष्ट म्रदुल पिडी सांरी; कृश्नानंद कहे सुख थायरे,जेने मनमां संभारी॥४ पद ५॥ पेनी घुंटी फणानी शोभारे, जोइने मुनिजन लोभेछे; पदलव अळताथी लालरे,चरणतळां अति शोभेछे॥१॥जमणापद तळामां वज्ररछेरे,जवअंबुज ध्वज राजेछे;स्वस्ती अष्ठकोण उरध रेखारे,जंबुअंकुश छाजेछे ॥२॥डाबापग तळामां चीनरे, धनुषकळसतंत्र शोभे छे;त्रीकोण गोपद अरध चंद्ररे,जोइने हरीजन लोभे छे॥३॥कोमळ सीतळ रसाळरे,चालय चठकती चाले छे;कृश्नानंद कहे जे चीतवेरे,अक्षरमां ते चाले छे॥४॥पद६॥ अंगुळीका म्रदुल रुपाळीरे,अनुंक्रमे नानी मोटी;जेने नीरखतां जायरे, जन्नम तन पातक कोटी ॥१॥ अंगुळीयुं उपर भीणारे,रोमनी शोभा अतीभा

री;टाळे अंतरनुं अंधारुंरे,नखशसी कांती सुखकारी॥२॥जमणापगनो अंगुठोरे,चीन तेनां नखमां राजे;तेज अंगुठानी पासेरे,तीन एक सुंदर छाजे॥३॥नवसागर तरवानावेरे, बे पद पंकंज सारा छे,कष्नानंद कहे सांती धामरे;नक्त वंदने प्यारा छे॥४॥पद७॥ सांमुद्रीकमां कह्यां जेवांरे,चीन्ह तेवांहरीना तनमां;जोइने अती सांती थायरे,नक्त रहे राजी मनमां॥१॥करी करना लटका प्यारारे,नक्ततणां चीत चोरे छे;करुणा कटाक्ष करीनेरे,काळजडांने कोरे छे॥२॥जेना एक अंगनी शोनारे,कोटी काम जोइ लाजे छे;जेने सांनळीने संन्नारीरे,दोष दुख सौ नागे छे॥३॥अवतारी हरीनी शोनारे,अपार छे शांतीकारी;उरमां धारी अती प्यारीरे,कृश्नानंद जाय बलीहारी॥४॥पद८॥

पद राग मालीगाडो.

माणकीए चड्यारे मोहन वनमाळी,शोने रुडी करमां लगाम रुपाळी मा०माणीगर सौ

ने कहेछे थाओ तैयार,मुनीवरणी पदातीने अ सवार; व्रतपुरी जावा कर्यो नीरधार॥माण१॥ केसर बेरी बोदलीने फुल माळ,जणतीखी वा गलीनो घणो ताल; शोभे घणा वाला लागेछे मराळ ॥माण२॥ प्रेमीभक्त वीनती करे दोडी दोडी, लोहचमक तुल्य व्रत्ति मुरतीमां जोडी; नथी जाती दरबारमांथी घोडी ॥माण३॥ आ ज्ञा आपो अमे जाये व्रतपुरी, जायो प्रभु राम नौमी नथी दुरी;सेवक दास प्रेमानंदने हजुरी ॥माण४॥पद१ ॥वालमजी वेला वळजो गढपु रे,व्रतपुरी नथी देशांतर दुरे वाल० माणकीनो वेग देख्यो शुण्यो कोइ,आकाशथी तारो खर्यो जाण्यु जोइ;गरुड लाज लोपी माणकीए सोइ ॥वाल१॥मनवेगे गांफ जे रह्या रात,सीजीवा डे स्वामी गया परभात; हांहां करता वरताळ मां गइ वात॥वाल२॥व्रतपुरी हालकीलोल आ नंद, समैये चालो आव्या जगवंद; भले भले स्वामी तमे सहजानंद ॥वाल३॥ वाजां वाजे

आव्या नारायण स्वामी, सभा मध्ये शोभे हे ली बहु नामी; प्रेमानंद अक्षरधामना धामी ॥वाल ४॥ पद २॥ पद राग मालीगाडो ॥

आंखडली रसरंगे राती,रेखुंमे रसीक मद न मदे माती॥आंख॥ दीसोछोजी शाम सीथ ळ सरवे अंग्ये,चोलाणाछो छेल चतुर केने सं ग्ये;रंगाणाछो अधुर तंबोळने रंग्ये॥आंख १॥ अमारे तो कांये नथी दरदावो,तमारु मनरे मा ने त्यां जाओ; साचुं कहोने सीदने खोटासम खाओ॥आंख२॥मदनसर वाग्या छे मरम ठे काणे,वीधाणाछो छेल चतुर केणी साणे;घाय लनी गती होय ते घायल जाणे॥आंख३॥तन नुं दुख करनी नाडीमां जणाय,मननुं तो वेण बोले त्यां कळाय; प्रेमानंद कहे अंतरनुं नेणा मां जणाय॥ आंख ४ ॥ पद १ ॥

राग काफी गरबी.

नवलसनेही नाथजीरे,आवडो शो अमारोवां क;मेलीने चाली निसस्या, वाला शीदने शेव

राव्यां रांक॥नव १॥बांह्य ग्रहीने बळवंतजीरे,
छेह दीधो केमछेह; प्रित करीने हरी परहर्‍यां,
वाला तोडी बाळसनेह॥नव २॥समरथ थइने
श्रीहरीरे,निज आश्रीतने दिन;त्रीकम केम त
रछोडीयां,जेम काढे सागरथी मिन॥नव३॥अ
मे आवडुं नव जाणीयुंरे, रह्यां विश्वासे नाथ;
मध्यपुरमां ठेली मेलीयां, वाला प्रथम ग्रहीने
हाथ॥नव४॥तमे जेवाछो तेवुं करज्योरे,अवगु
ण जोशोमां माव; प्रेमानंदनाहो नाथजी, नेह
निभावण नाथ॥नव ५॥पद १॥ अक्षरपति अ
लबेलडारे,आव्या अमारे काज; अनेक पति
त ओधारीयां,वाला अढळ ढळयाछो आज॥
अक्ष १॥करुणा ने रसमय मुरतिरे,दया वरस
शेनेण;करुणासागर कुंवर धरमना,करुणा ज
र्‍यांछे वेण॥अक्ष २॥करुणामय जोवुं हसवुंरे,
करुणामयछे चाल करुणा भरया करे लटका,
वाला जोइ थया नीहाल॥अक्ष ३॥करुणासिं
धुसदा जाणतारे,कुरनोता लगार;कुरपणु क्यां

थी आवीयुं,मळी कोइ धुतारी नार ॥अक्ष४॥
कामण कीधां तमने कारमांरे,थया अमथी उ
दाश;प्रेमानंद कहे अमने तजी गया,कोइप्या
रीने पास॥अक्ष५पद२॥ धरमकुंवर हरीकृश्नजी
रे,मारा प्राणआधार;जीवन जाशोमां विसरी,
हरिवर हैडाना हार॥धरम१॥दयाळुं दया मन
आणज्योरे,जाणी पोताना दास;बरद पोतानुं
पाळज्यो,वाला अमने तमारी आश॥धरम२॥
अम्रत पाइने उछेरीयांरे,आप्यां सुखडां अपा
र;सरवेने कष्ठथी उगारीयां,प्राणप्यारा सिरदा
र॥धरम३॥एवा दयाळु थइ श्रीहरीरे,थया नि
रदय बहुनाथ; घणांरे दिवसनी प्रितडी,वाला
केम तोडी एमसाथ॥धरम४॥दगो राखी हरी
दिलमांरे,कीधी विश्वासघात,प्रेमानंदना नाथ
छेतरच्या,कैए केने दलडानी वात॥धरम५पद३
॥ घणुं जीवो घनस्यामजीरे, दिनबंधु दयाळ;
दरसन दैने कापो दुखडां,वाला घणुं वधारोवा
ल॥घणुं१॥दरसन विना दुखीयां घणांरे, सरवे

तमारा जन;गोविंद क्यांए नथी गोठतुं,वाला कामकाज घरवन॥घणुं२॥ पंच प्रकार सुख जगतनांरे,अमे कीधां हराम;तमसंग बांधीछे प्रितडी;जीव तमारा तमे स्याम॥घणुं३॥ ताप समावो मळी तननारे,ठारो दरसन दइ नेण;घ्राणने सुंघाडो हार फुलना,'करणे मधुरां वेण॥ घणुं ४॥रसना तलखे महाप्रसादनेरे,देशो बोलावी थाळ; जीवत सुफळतारे जाणवुं; प्रेमानंदना प्रतिपांळ ॥घणुं ५॥ पद ४॥

॥राग काफी गरबी॥ नवलसनेही नाथजी जीरे, प्रेमीजनना छो प्राण; वाला सांभळजो वीनती,वाला सांभळजो वीनती जीरे; छोजी जाण सुजाण॥नव१॥ मेली वनमां एकलीजी रे, गया धरमकुमार; न घटे तमने नाथजी, न घटे तमने नाथजी जीरे;अमे अबळा अवतार ॥नव२॥ आव्या तमारे आशरे जीरे,मेली कुटंब परीवारने; जांणु अमने पाळशो,जाणु अमने पाळशो जीरे; हरीवर हैडाना हार॥ नव

३॥तमे करी जे आ समे जीरे,एवी न करे को
इ नाथ; पडतां मेल्यां आनर्थी, पडतां मेल्यां
आनथी जीरे; बळवंत झालीने हाथ ॥नव४॥
बहु दयाळु जाणता जीरे, कठण थया केम
आज; प्रेमानंदना नाथजी, प्रेमानंदना नाथ
जी जीरे, दया आणे महाराज ॥नव५ ॥ पद
१॥ प्राणजीवन घनशामजी जीरे, कावो भक्त
प्रतीपाळ; दास तमारा दुखिया जीरे, दरशन
विना दयाळ॥प्राण१॥तम विना अमे दुखनी
जीरे,केने कहे हरी वात;मीन वछोया नीरथी,
मीन वछोयां नीरथी जीरे;एम थाय दीन रात.
॥प्राण२॥सुंदर मुरती सांभरे जीरे, सुंदर कर
ता विहार;काम रहे सौ हाथमां,काम रहे सौ
हाथमां जीरे; नेणे आंसुनी धार ॥प्राण३॥घे
रे सादे बोलता जीरे, देता साद लै नाम;ज्या
रे अमने सांभरे, ज्यारे अमने सांभरे जीरे;
खटके उरमां घनशाम ॥प्राण४॥ चट चट वा
जती चाखडीजीरे, जाणु आव्या अलबेल; उ

ठी उतावळी हेरती, उठी उतावळी हेरती जीरे; प्रेमानंदनो रंगछेल ॥प्रा०५॥पद२॥ लो चन व्याकुळ कानजी जीरे,जोवा गजगती चा ल; शाम मळता सेरिये, शाम मळता सेरिये जीरे; हसीने करता नीहाल॥लोच१॥ रुमाल जमणा हाथमां जीरे,कटीपर डाबो कर मेली खेस खभे हरी ओढता, खेस खभे हरी ओढ ताजीरे; माथे पाघ अलबेल लोच॥२॥ आवी ओशरिये बेसताजीरे, दरशन देता ने दान;ते दी क्यारे देखाडशो,ते दी क्यारे देखाडशोजीरे, सहजानंद भगवान॥लोच३॥हार पेरावी हेत मांजीरे, मुखडु जोती मुनिराय; ए मुख ज्यारे सांभरे, ए मुख ज्यारे सांभरे जीरे; करवत मे ल्युं उरमांय॥लोच४॥ नौतम नीत नीत देख तीजीरे, लटकां करतां हुं लाल; प्रेमानंद कहे विधि पापीए, प्रेमानंद कहे विधि पापीएजीरे ए दुख लख्युं मारे भाल ॥लोच५॥पद३॥ वा ला तमारी वाटडीजीरे, जोउ वारमवार; वहे

ला आवजो वरताळथी, वहेला आवजो वर ताळथीजीरे; रसिया धरमकुमार ॥वा१॥ तम विना घनशामजी जीरे,जीवमां जंप न थाय; विरहतणी बहु वेदना,विरहतणी बहु वेदना जीरे; पापी प्राण न जाय॥वाला२॥ ओशरिये उभी एकलीजीरे, मुखडु जोवा जीवन;फाळ पडे अति उरमां,फाळ पडे अति ऊरमांजीरे; रोता जाय रात दन ॥वाला३॥ मुनि सभामां बेसताजीरे,मारा पीउनो पंक;सांभरतां शुध विसरे, सांभरता शुध विसरेजीरे; रोउ थइने निशंक॥वाला४॥ मुज दुखणीना दुखनोजीरे, ना आवे अंत घनशाम;प्रेमानंद कहे नाथजी, प्रेमानंद कहे नाथजी जीरे; लेजो सार सुखधाम ॥ वाला ५ ॥ पद ४ ॥

राग माड.

गुन्हाकरीने माफ हो गुन्हाकरीने माफ,पधारोने सहजानंदजी हो गुन्हाकरीने माफ टेक॥प्रणामछे धरमतातने, भक्तीमातने प्रणा

म; प्रणामछे जेष्टभ्रातने, इछारामने प्रणाम ॥हो गुन्हा॥ १ ॥ पतिमेल्या पीयु तमकारणे,मेलीकुळ मरजाद; मातपीता मुक्यांछेस्वामी,एकतमारे काज होगुन्हा ॥ २॥ गरुड तजीने पाळापधारया, गजसारु माहाराज; एरीते तमे आवोदयाळुं करवा अमारां काज होगुन्हा॥ ३॥ अमजेवा तमने घणया, पण तमो अमारेएक; प्रेम सखी वीनती करेछे,जो राखो हमारीटेक होगुन्हा ॥४॥ पद ॥ १ ॥

राग आसावरी.

ओरा आवोने सुंदरछेल, जोयुंमुख तारुरे; तारामुख उपरथ अलबेल, सरवसवारुरे; वारु वदनपर कोटीससी, नेणापर नवलखशुं रहो;भ्रकुटीपर जोरंगपती वारु, तारे मरंकलडे चकचुर ॥जोयुं १॥ मोलीडापर मनमोहन, वारुस्वर्गम्रत्युं पाताळहो; छोगलीयापर चार पदारथ, श्रवणे दसदीगपाळ॥ जोयुं २ ॥ चालयउपर चतुरमुखवारु, अने सनक्रतुकोटी तेतरीसहो;

प्रेमानंद के ए शोभापर, टांडवनाचत इश॥जो युं३॥पद॥१॥तारे मोलीडे मोहनलाल, मनडुं मोयुंरे; हांरेमेंतो जोइने जादवराय, लवदुखखोयुंरे; आवी झुकीछे अलबेलडा, पापण उपर सुंदरपाघहो; ओपीरह्योछे इंदु केसरनो, सुनगसलोणोवाल ॥मनडु१॥ एजीकेसर सोनाअंगमां, वाला जोइने लागेछे लवरोगहो; ए छोगलीयापर शीवसनकादीक, वाधे समाधी जोग ॥मनडुं२॥ केशव मने कीधला, कांइघुडेरेटे गुलतानहो; प्रेमानंद कहे ए छबी उरमां, रहो मारा रसीया कान ॥ मनडु३ ॥ पद ॥ २ ॥

मोहन बेन बजाइ, ग्रह तजी बनयाइ बनयाइ मोह० गिरधर बंसी सुनीके कानी, तन की सुध्य बुध्य सब बीसरानी; बरजत मात पिता नही मान ऊठ चली बेगानी बेगानी ॥ मोहन १ ॥ बोन मारे माबापे मुनेंवारी केसे तुं क्यांजायछे कुंवारी; बन तेडी तरछोड्या मोरारी; शी वले हमारी हमारी॥मोह २॥ तव

बोली एक मरमाली, महाराज वात ह्यांनळो माळी;आज हुंतो आदिस्या वनमाळी,हंहुंली नी करताळी करताळी ॥मोह ३॥ सैयर कांइ सागुमें आना,कुठेगेले प्राहांता प्राहांता;न जाने कुनी जाना माझे संगगाना संगगाना ॥मोह ४॥प्रभुजी मेंतो थाकी दासी, ठाकोर हांसी माझीवंजासी;प्रेम सखी कंठलगासी,याय मीलो बनवासी बनवासी॥मोहन ५॥पद ॥१॥

पद राग काफी.

लरका देख्या में नंदमहरका,काह्यां रुप कहुंरे कानडका लर०स्वेत बसनतन मुनि मन रंजन,गोप वछ गिरधरका;बंसी हाथ साथ व्रज विनता,मंदमंद मुख मरका॥लर १॥जाके बदनकमल जत चितवन, दुख मटत जमडरका; कोटिककाम स्याम देखी लाजत,बेसनिवट नटवरका॥लर२॥रउबिच मालनालबिच रेखत, कंचनबाजु करका;कानुमें मक्राक्रत कुंडळ,जामा ओरे जरीयनका ॥लर३॥नवल पाघके कु

सम्र बागमें,पेच झुक्या सिरपरका देवानंद घ नस्याम बीजोकी, भेख लीधोरे जोगनका ॥ लर ४ ॥ पद ॥१॥

पद राग परज.

वाला विना व्रेहेनीरे मुने अंतर पिडा अति थायछे॥वाल विना॥सुना मंदीरीयामां सेजबि छावेल;नाळीने चित्त नरमायछे॥वाला १॥खा तांरे पितां बेठां सुतां सपनामां, झबकीने तर त जगायछे॥वाला२॥घरडानो धंधो मने हाथ न लागे, मळवाने मन ललचायछे ॥वाला ३॥ देवानंद कहे क्यारे हवे देखशुं, जीव जरूर अकळायछे ॥वाला ४॥ पद ॥१॥

पद राग धोळ.

संतो विमुख थकी रहीए वेगळा,डरीए दी वशने रातरे; संतो वीश्वास करता वीमुखनो, वणसी जाय जो वातरे॥संतो १॥संतो वीमुख वीख आपे वातमां, करी हेत अपाररे; संतो रग रगमां ते रमी रहे, न रहे वचननो काररे

॥संतो२॥ संतो सोबत न गमे पछे संतनी,वा ला लागे विमुखरे; संतोनीमन गमे मारा ना थना, माणो मोकळे सुखरे ॥संतो३॥तारे कर वानुं छे ते क्यांथी करे, थाय न करवानुं कांम रे; कहे नीशकुळानंद नीश्चे नर, न पामे सुख ठामरे ॥संतो४॥पद१॥ संतो वचनद्रोहीनो ध णी महीं, घणुरे गुनेगाररे; संतो ज्यां ज्यां जा ये त्यां जन मळी, वळी करे तीरस्काररे॥संतो १॥ संतो लेश वचन जो लोपीये,एथी थइ ऊ नमतरे; संतो एक एकडोज मटाडता,खोटु थै जाय खतरे॥संतो२॥ कोइ सो कन्या परणावे सुतने,पछे मरे मोटीयाररे;संतो रांड्या विना एमां कोण रहे, रांडे सौ एक हाररे ॥संतो३॥ एम वचन विना आ विश्वमां, वरते छे जे वी मुखरे; कहे निशकुळानंद तेने नीरखतां, संत न माने सुखरे ॥ संतो ४ ॥ पद २ ॥

राग परज.

नेणने जोइ नेणने जोइ, वाला तारां नेण

ने जोइ; रह्युंमारु मनडु मोही वाला० नेणा तमारा वाला अतीसुखकारीजोने, नीरखतां नाखेछे संतापने खोइ ॥वाला१॥ व्रज्य वीन ताने तमे वस्यकरी लीधीवाला, नेणुंकेरे बाणे नाख्या अंतर प्रोइ ॥वाला२॥ नेणानरीने त मे जेने नीरखोछो वाला, तेने नथी करवुं रेतुं वीजुं साधन कोइ ॥वाला३॥ मुक्तानंद कहे ए नेणातणो रस, गोपीजन जेवा जाणे प्रेमीसो ही ॥वाला४॥ पद ॥१॥

राग मलार.

मारावालाजीशुं वालपदिसेरे, तेनोसंगशि दतजिए,ते विना केने नजिए; सनमुख थातां शंकानकीजे.जो नालातणो मे वरसेरे,हंसजई हरिजनने मळशे,काचिकाया पडशेरे ॥तेनो१ सुळी ऊपर सयन करावे, तोय साधुनी संगेरहि येरे;दुरिजन लोक दुर्भाषण बोले, तेनुं सुखदुः ख सर्वे सहिएरे॥तेनो २॥ अम्रतपेअति मीठां मुखथि हरिनां चरित्र सुणावे रे, ब्रह्मानव सन

कादिक जेवा जेना दरसन करवाने आवेरे॥ते
नो ३॥नरककुंडथि नरसुं लागे,दुरिजननुं मुख
मनमांरे,मुक्तानंद मगन थइ मागे;वाला वास
देज्यो हरिजनमांरे ॥तेनो ४॥ पद ॥१॥

राग मलार॥मारा हरजीशुं हेतनदिसेरे,तेने
घेर सिदजैए;तेने संग शिदरहिए. हेत विना हुं
कारो नलेवो जेनुं हरखेशुं हैडुंनहिसेरे,आगळ
जईने वात विस्तारे जेनी आंख्युंमां प्रेमन दि
सेरे ॥तेने १॥ नक्तिनावनो नेद न जाणे नुरा
योथई भाळेरे,ललितलीलाने रंगने राचे; पछे
ऊलेचि अंधारुं टाळेरे ॥तेने २॥ नामतणो वि
श्वास नाआवे, उंडुंते उंडुंशोधेरे, जांनवीतीरे
तरंग तजिने,पछे त्रटमां जैने कुप खोदेरे ॥ते
ने३॥ पोताना सरखि करिने जांणे,पुरुषोतम
नि कायारे, नरसैयाचा स्वामिनी लिला, ओ
ल्यां तियां कहेछे मायारे ॥ तेने संग सिद र
हिए४॥ पद ॥ १ ॥

॥राग मलार॥ कोइ सुध्यलावो दीनानाथ

नी,तेने नवेनिध्य आपु;थाळ भरी शग मोतीए मुठडीएरे वधावुं कोइ० जे मीर ते बगपावस चरे,पंखी घालेछे माळा; वीसारया केमविसरे, मिठी मोरली वाळा ॥कोइ १॥ गोकुळ मथुरा बे गामडां,लखआवे,लखजावे कठण हैयानारे कानजी; संदेशो नकावे कोइ २॥ जीरे काची नगरीना चोकमां, ऊभी टगमग जुवे,नेजरे न देखे दीनानाथने; ऊभी ध्रुसके रुवे ॥कोइ ३॥ जिरे नरसीनो स्वामी शामळा, भवपारय ऊत रावे; जमुनाजीना घाटमां, वालो लाडलडावे ॥ कोइ ४ ॥ पद ॥ १ ॥

आइ घटा गगन घन गरजे सैयोरे नंदनंद न बीन कल न परे जियां लर जे आइ० एक अंधियारीरे नंदीमीनी दमके झरमर झरमर मेहरा झमके, तीसरो बपैया पियुं पियुं तरसें ॥आइ १॥ प्रेमानंद कहे झरी बरसत पानी नी ठुर नाह मेरी एक न मानी कीयो गवन बर जत बरज ॥आइ २॥पद १॥ गुडुडुडुडुडु गरज

त मेहरा सखीरे,शामसुंदर मोहे कहा करुं दी
नो छेहरा गुडु०।मदन नीशाचर मारत कुसुम
सर, पिया बीना कंपत थरर थरर जानी; अ
केली सुनो गेहरा ॥गुडु १॥ कडकत बीज फड
के मेरो हीयरा,प्रेमानंदको प्यारो बीलम्यो.वी
देहरा; परघर जाय कीयो नेहरा ॥गुडु २॥पद
२॥ आये गलीके बुंदन कठारी प्यारी, ठाडी
अटारियां बेह्र द्रघन नीर झर न्यारी आये०बो
लत दादुर मोर खुमारी करलव कुहत कोकी
लकारी,सुनीं हिये हुक ऊठत न्यारी॥आये१॥
घनकी गरजत रजसुनीवासत, बीलपती सस
कन सांस उसांसत;प्रेमानंदके प्यारे दीनी बी
सारी॥आये२॥पद३॥ सखी बोले बीकट बन
मोरवा,दादुरवा शाम बीना मोहे लगत दुख
द इनक सोरवा॥सखी० केसी करुं बीरहा त
नतावत.पिया बीना मोहे कछु न सोहवत;आ
वत नांही चीतको चोरवा॥सखी१॥ बीखसम
जोग अनलसम चंदा, प्रेमानंद प्यारीपरि प्रेम

फंदा;छेदत करेज घनको घोरवा॥सखी२॥पद४
॥ राग मलार ॥ मधुबनके मदनरे मोरवा, करलव बोलत कुकुकुकु; झनन करत झीगोरवा॥मधु० रेन अंधारी कारी बीजुरी चमकत, गगन गरजे घनघोरवा ॥मधु१॥ मदन निशाचर मारत कुसुमसर, तरजततन बरजोरवा ॥मधु.२॥ श्रीहरी कलछाए जायमधुपुर, धरनआए चित्त चोरवा ॥मधु३॥ प्रेमानंदना नाथबीना व्याकुल चंदबीना ज्युंचकोरवा ॥मधु४॥पद१॥मधुपुरजाए मधुरीपुछाए, आवन कहगए अजहुनआए; नएनेह ललचाए॥मधु० आइ रीतुं बरखा मनभाइ, मोहन कहां बीलमाए ॥मधु१॥ उमंड घुमंड घनवरसत गरजत, मोरन सोर सुनाए ॥मधु२॥ राग मलार आलापके गुनीजन, मधुर मधुर स्वर गाए ॥मधु३॥ प्रेमानंद घनशाम नाथबीना मोहेकछुन सोहाए ॥मधु४॥ पद ॥२॥ मोरी तरतर अंगीया तरके, होत सगुनवा पीया आवनके;वांमनेंन भु

जरुरके॥मोरी० फरकत कुचनकसनबध तरकंत, रोम रोमजीश्रा हरखे ॥मोरी१॥ ठाडी श्रटारीयां उडावती वायस, बीनय बचन उचरके ॥मोरी२॥ पीयामीलेतो बांटुबधाइ, कंचनं थारी नरके ॥मोरी३॥ प्रेमानंदके नेटु श्रंकनरी, प्राना नोछावरी करके ॥मोरी४॥पद॥३॥

बोलत बरही मदमाते बरकंत. दादुरवा, डररर ररररर, सुनीसुनी जीया अकुलाते॥बोल० एक घन गरजत दामीनी दमकत, झीगरवा झनझननाते ॥बोल १॥ बपैया पीयुपोकारत सब्द सुनावत ताते ॥बोले२॥ श्री घनशाम बीदेश बीलमीरहे, नही कोइ श्रावत नजाते ॥बोले ३॥ प्रेमानंदके नाथबीना दुख,देत मदन दीन राते ॥ बोल४ ॥ पद ॥४ ॥

श्रीहरी वहेला पधारजो, सुंदरशाम सुजाण; तमरे वीना घडी पळमां,जाशे मारा प्राण श्री० कारतकमासे कानजी,करजो मारीरे साए; करजोडी वीनती करु,वीरहे जीवडो जाए

॥श्री १॥मागशरमासे मावजी, जीवमां जंप न थाए; मोहन हमणां आवीने; तेनो करजो उ पाए ॥श्री२॥ पोसमासे पुरु थयुं, दुख दीलमां हो नाथ; आवोने सुंदर शामळा, मारो ग्रहवा ने हाथ ॥श्री ३॥माहामासे माहादुखनो, कांइ अंत न पार; एवुं विचारीने आवजो,आंखे व हे जळ धार ॥श्री४॥ फागण फुल्यो फुलडे, भ्रमर करे गुंजार; ते देखीने मारे अंतरे, वीरहे थयोछे अपार॥श्री५॥चैत्रमासे चीत धारजो, जाणी पोतानो दास; तम विना चौदलोकथी हुंतो थैलु उदास॥श्री६॥ वैशाकमासे वीठला वहेला आवो माहाराज; दुखी देखी मुज दी नने, पोचे तमनेज लाज॥श्री७॥ जेठमास व ळी आवियो, नाव्या धरमकुमार;शो छे वांक प्रभु माहरो, मारी लीधी नही सार ॥ श्री८ ॥ असाडमासे अलबेलडा, आपिये अंतरे धीर; तमे आवीने दयानिधि, हरो वेहडानी पीड ॥श्री ९॥ शावणमासमां शामळा, करु रुदन

पोकार; पुरुषोत्तम तम कारणे, उन्नी घरमांने बाहार॥श्री१०॥जादरवे उठे भुदरा, मारे व्रेह नी झाळ; सेजडी सुनी देखतां, पडे अंतरमां फाळ॥श्री११॥ आसोए अशरण थै रही,नही ठरवानु ठाम; सीधानंद कहे नाथजी, आवो श्रीघनशाम ॥ श्री १२ ॥ पद १२ ॥

पद राग वेराडी.

सखी कारतकमासे कंथ,पिउ गया परहरी सखी उपन्युं दुःख अनंत,कंगाल मुने करी १ सखी पिउ गया परदेश, संदेसो नमेलीयो; सखी हैडे दुःखनो हमेश, रेणावररेलीयो ॥२॥ सखी नयणे वहेछे निर,उदाशी अंतरे; सखी शामळीयानुं शरीर, पडयुं परतंतरे॥३॥ सखी हवे सलुणा साथ,भावे क्यारे भेटशुं;सखीनिष्कुळा नंदनो नाथ,मळे दुःख मेटशुं॥४ पद१ सखी मागशरे मनमांही,चित्तवणी चितमां;सखी दिलमां लाग्यो दाय,प्रजळुं हुं प्रितमां१॥ सखी अंतर लागी आग्य, वियोगना व्रेहनी;

सखी नथी उगरवा जाग्य,आज आवी बनी॥
२॥सखी वणमाग्ये वळी मोत,आज मारे आ
वीयुं;सखी मरशुं दाझे सोत,केने न जाए कयुं
॥३॥सखी हेडुं रहे केम हाथ, विपत्य केटली
वेठशुं;सखी निष्कुळानंदनो नाथ, मळे दुःख
मेटशुं॥४ पद २॥ सखी पोसे पिडाए पंड, दि
ल दरदी थयुं;सखी पेउ देइ गया डंड,कोकेम
जाये सयुं॥१॥सखी भितर मारी भाल, घाय
ल करी गया;सखी अमने आपी आहाल,ला
ल अळगा रह्या॥२॥सखी कुवामां घाली व्रत,
वालीडे वाढीओ;सखी आ जीवाड्याथी त्रन,
क्यां प्राण न काढीओ॥ ३॥सखी प्रित्य करी
अमसाथ,पेच राखी पेटशुं;सखी निष्कुळानंद
नो नाथ,मळे दुःख मेटशुं॥४ पद ३॥ सखीमा
हामासे महा दुःख,उपन्युं अंगमां;सखी स्या
मशुं लेता सुख, रमता जे रंगमां॥१॥सखी सं
भारतां ए सुख,फाटे मारी छातडी;सखी क्या
रे बेसी सनमुख,करशुं जो वातडी॥२॥ सखी

आंणी आंखे अलबेल,जोशुं जो जीवनने;सं
खी छोगलावाळो छेल, मळे सुख मनने ॥३॥
सखी मळशुं ज्यरी ज्यारे बाथ,शोक सरवे मेटं
शुं;सखी निष्कुळानंदनो नाथ,मळे दुःख मेट
शुं॥४॥पद ४॥ सखी फागणमासनां फुल, दे
खी दिल डोलीयुं;सखी सयां करुं हवे सुल, न
जाय बोलीयुं॥१॥सखी अंतरनी वातो आज,
कहेतां आवे लाजडी;सखी मारी जाणेछे मा
हाराज,दिलनी जे दाझडी॥२॥सखी नथीरे रे
वातुं जो नेक,अमथी एकेघडी; सखी वाले न
कर्यो विवेक,रोइ खोइ आंखडी॥३॥सखी घ
रघर गवाये गाथ, वसंत वरति रह्या;सखी नि
ष्कुळानंदनो राज;हजी केम नावीया॥४पद५
सखी चैतरे चिंता थाय,कहो केम करीए;सखी
दिन उपर दिन जाय, धिरज केम धरीए ॥
१॥सखी पेउ वियोगे पल,जाय जुग जेवडी;
सखी दाझीने उठेछे दल,घणुं घडीघडी ॥२॥
सखी फडकी उठुं पडे फाळ,पेउ परदेशडे; स

खी अंतर उठेछे झाळ,सुख नही संधेसडे॥३॥ सखी एवडजुं अमसाथ, करीने केम गया; सखी निष्कुळानंदनो राज, हजु केम नावीया॥४पद ६॥सखी वैशाख मासे वाट, जोइने झांखी थइ;सखी अलबेला विना उचाट, घाट समे नही ॥१॥ सखी चाले प्रचंडे पवन,उदासी आपवा;सखी वाला वियोगना दन,कठण थया कापवा॥२॥सखी आव्या उनाळाना दन, लागी लु झरवा;सखी वाला विना तपुतन,ठाम नही ठरवा॥३॥सखी आरेवेळा अम साथ मोहनमन नावीया;सखी निष्कुळानंदनो राज,हजी केम नावीया॥४पद७॥ सखी जेठमासे जो जरुर, नमळुं हुं नाथशुं;सखी एम उपजेछे उर,मरु मारा हाथशुं॥१॥सखी चडी उपले अवास,पंड मेलुं पडतुं;सखी प्राण जाय पिउ पास,देह रहे नडतुं॥२॥ सखी एम आवे अति रोस,कहो केम करीए;पण वाला उपरदे दोश,एम केम मरीए॥३॥सखी अमने करीअ

नाथ,साथे केने रह्या;सखी निष्कुळानंदनो रा
ज,हजी केम नावीया॥४पद८॥ सखी अषाडे
आवीयो मेघ,दल लाग्युं डोलवा॥१॥सखी ब
पैया करे बकोर,पिऊपिऊ जपे; सखी सांभळी
तेनो सोर,काळज मारुं कंपे॥२॥सखी गाजवि
ज वरसाद, आव्यो अति ऊमंगी; सखी मळी
मेघळी रात,नाव्यो मारो संगी ॥३॥सखी आ
वी बनी मारे आज,पेऊ नही साथजी; सखी
निष्कुळानंदनो राज,नावेक्यारे नाथजी॥४पद
९॥ सखी श्रावणे सौ वेलीवन,त्रणनिलां थ
यां;सखी अमे सुकाणां तन,वाला विना रह्यां
॥१॥सखी नदीए चाल्यां पुर,शरोवर सौछळयां;
पण जेनो पेउ गयो दुर, दुःख तेने बहु मळयां
॥२॥सखी शो करीए उपाय, ओसद एनुं न
ही मळे;पेउ गया लगाडी दाझ,पंड तेणे परज
ळे॥३॥सखी करतां नसुझे काज,नरह्युं हैयुं हा
थजी; सखी निष्कुळानंदनो राज, नावे क्यारे
नाथजी ॥४पद१०॥सखी भादरवे लाग्युं बळ

रह्यां रोइ रोइने;सखी वाले न मुक्यो वळ,कै एशुं कोइने ॥१॥ सखी विलखी विलखी वा लाकाज,झुरीने आंखी थइ;जेम नावीयो मारो राज,तेम पंड पडुं नही॥२॥सखी वजरथी थै विशेख,फाटे नही छातडीं;सखी कठण करम नी रेख,ते आज आवी नडी॥३॥सखी वलव ली आवीआ वाज,अमे अनाथजी; सखी नि ष्कुळानंदनो राज,नाव्या केम नाथजी॥४॥पद ११॥सखी आसोए आनंदकंद,मळी जो वधा मणी;नेणे आवीयो मारे आणंद,मनमां फुली घणी ॥१॥ सखी तोरण बंधावुं बार,अजवाळुं ओरडा;मारे मंदीर पधारया मोरार,खोशी फु ल तोरडा॥२॥सखी लटकतो आवीयो लाल होंशीलो हेते हसी;एने निरखीने थइछुं निहा ल,हैडे रही हुलसी॥३॥सखी सरवे सर्‍यां मा रां काज,जेटी जरी बाथजी; सखी निष्कुळानं दनोराज; मळयामुने नाथजी॥४ पद ॥१२॥

पद राग धोळ मैना.

जेठे जीवन चालीया, नीरमोही माराना थ; दरशनविना दुखीयो घणो, सरवे व्रज्यनो साथ ॥१॥ अंतर तापवियोगनो, बाहरथी लु वाय; मळयाविना हवे मावजी, जुगतुल्य रज नीजाय॥२॥फळीयामां घोडी फेरता, छोगलां धरता शीश; तेदानकेदी देखाडशो, डोलरीया जगदीश ॥३॥ प्राणजीवनजी पुरीए, हैडाकेरी हाम; ब्रह्मानंदना नाथजी आवोने श्री घनशाम ॥४॥ पद ॥१॥ असाडे अलबेलडा, पवन चाले अतीजोर; झुकीआवी आकाशमे, मेघ घंटासहुकोर ॥१॥ हलझुतां फळपाकीयां, पालवीआ वनपान; एरते प्रीतम आवीए, करुणासागर कान ॥२॥ प्रेमसुधा रस पाइने, मोटा कीधा माव; मेलीने मथुरां गया, नघटे मारानाव ॥३॥ अंतरमां, रेतो नथी, एकघडी आराम; ब्रह्मानंदना नाथजी, आवोने श्रीघनशाम ॥४॥ पद ॥२॥ सावण वरशो सरवडे, नदी

ए निर नमाय; आवो हवे अलबेलडा, मळवां मन ललचाय ॥१॥ व्रक्षलुंबी वेलडी, अबरनी रअपार; हरी आ डुंगर उपर, मोरागाय मलार ॥२॥ कोइक शिवपुजाकरे, कोइक राखे व्रत नीम; ए रतमे अमे तमविना, कोनेरैए कीम ॥३॥ सरवे सुख संसारनां, तमविना थयांछे हराम; ब्रह्मानंदना नाथजी, आवोने श्री घनशाम ॥४॥ पद ॥ ३ ॥ जादरवामे जधरा, नदीए चाल्यां निर; एरते रेवुंनव्यघटे, छेटे शामसरीर ॥१॥ प्रथवी अंबर पेरीआं, निलाअती नव रंग; ए रते सरवे शितळ थआ, अबळा दाझे अंग ॥२॥ मधुरा बोले मोरीया, जळथळ छायो आकाश; एरते वालम आवीए, अंतरपुरोनेआश ॥ ३ ॥ लटकाळा लागीरही, जंखना आठोजाम; ब्रह्मानंदना नाथजी आवोने श्री घनशाम ॥४॥पद॥४॥ सरद रीतु सोहामणी, आव्यो आसोमास; एरते वालम आवीए, रमवासुंदरशाम ॥१॥ निरमळ अबरथै गयो, निर

मळ थैगयां निर; निरमळ नाथपधारीए, छो. गाळाबळवीर ॥२॥ दसरावेदल चालीया, न दीए बांध्याघाट; ए रतमें अलबेलडा, वळीव ळी जोउछुं वाट ॥३॥ छेलछबीला शामळा, ठरवानुं तमे ठाम; ब्रह्मानंदना नाथजी आवो ने श्रीघनशाम ॥४॥ पद ॥ ५ ॥ कारतगमासे कानजी, वाट जोवे व्रज्यमार; अंतर उतापो घणो, लोचनीए जळधार ॥१॥ अलबेला वर आवीए, डोलरीआ सुखदेण; वाटजोइ जोइ वाल्यमा, झांखा थैगयांनेण ॥२॥ एकादसीप्र बोधनी, अतीउछवठेराव; ते आवेहवे आवी ए, मिठडा बोला माव ॥३॥ तमसारु तलखे घणुं, सरवे गोकुळगाम; ब्रह्मानंदना नाथजी आवोने श्री घनशाम ॥४॥पद॥६॥ मागशरमै नो आवीयो, बेठीरत हेमंत; प्रितम हजी नप धारीया, कोमळ मारा कंथ ॥१॥ सारसडा स नागीया, ज्यांत्यां जोडीजाय; अमने मेली ए कला, ग्याछो त्रिभोवनराय॥२॥सरसरीता ना

नीरमां,फुल्यां कमळनांवृंद;अमने केदीफुलाव
शो,छोगाळा व्रज्यचंद॥३॥अरज सुणो आळस
तजो, करोने पुरण काम;ब्रह्मानंदना नाथजी,
आवोने श्रीघनशाम॥४॥पद॥७॥पोसमैने प्रेम
दा,हेरेवाट हमेश;कठणयया केम कानजी, ज
इ वश्या परदेश॥१॥जळथळ शितळ थइ रह्यां,
शितळसेजसमाज;अंतर शितळ नवथआ,वण
दीठेव्रज्यराज ॥२॥ पंक्तीमें फरीफरी पीरसता,
करता अती मनुंवार;तेदीन अमने सांभरे, वा
लम वारमवार ॥३॥ रसियाजी तमे रीझीने,
देता वस्त्र इनाम; ब्रह्मानंदना नाथजी,आवोने
श्री घनशाम ॥४॥ पद ॥८॥मामैनामें मावजी,
बोले संतवसंत; आ रतमें अलबेलडा, केमन
पधारया कंथ ॥१॥ प्रीतम आवी पंचमी, नर
त्रीया खेले फाग; वालम तमविना वाधिओ,
व्रज्यत्रीआने वैराग ॥२॥ ओरडीआनी ओश
रीए; खुबकरंता खेल; ए दीनअतीसे सांभरे,
रुपाळा रंगरेल ॥३॥ अरजीसुंणी हरी आवीए,

वाट्यजोवे व्रज्यवाम; ब्रह्मानंदना नाथजी आ.
वोने श्री घनशाम ॥४॥ पद ॥९॥ फागणे फा
गरमाडवा, आवोने प्राणआधार; शामसनेही
सामळा; वाटजोवे व्रज्यनार ॥१॥ नरनारीहो
रीरमे, लोकतणी तजीलाज; आटाणे हरी आ
वीए, रंगलीना व्रज्यराज्य ॥२॥ चाखडीए च
डीचालता, छत्रतणी करीछाय; लटका तमा
रा लालजी, चोट्याछे चितडा मांय ॥३॥अंत
रजामी आवीए, दोहली वेळानादाम; ब्रह्मानं
दना नाथजीं,आवोने श्रीघनशाम॥४पद१०॥
चैतरमैने सामळा,आव्या नही अवीनाश;वन
स्पति सरवे पागरी,प्रफुलित थया परकाश१॥
चंपा जाय चंबेलीया,फुली लता अपार;ए रते
केम न आवीया,लुपलमर लरथार॥२॥ओरडी
यानी ओशरी, खुब करंता ख्याल; ते केदी दे
खाडशो, लटका करता लाल॥३॥केदी करशो
कानजी,आवी मंदीर सांहीकाम,ब्रह्मानंदनाना
थजी, आवोने श्रीघनस्याम॥४पद११॥ वैशा

खे व्रजविनता,पंथ जोवे करी प्रित्य;तु आवी
हरी नावीआ,चंत्यावाधी चित्त॥१॥ कोयल कं
रे टहुकडा,आंबे पाकी साख; मारग सामु मा
वजी,जोइ जोइ पाकी आंख॥२॥वाये हुनोवा
यरो,थळजळ उंनां थाय;उंनांतन अबळातणां
तम विना त्रिजोवनराय॥३॥मळवा कारण मा
ननी, अंतर करे उधाम;ब्रह्मानंदना नाथजी,
आवोने श्रीघनस्याम॥४पद॥१२॥ बारे मास
पुराथया,आव्यो मास अधिक;प्रितम तोय न
पधारीया,ठस्या मथुरांठीक ॥१॥अधिकमहीने
अति घणी,आश हती मनमांय;तमविना खा
ली सेजडी, मळवामन अकळाय॥२॥ पेहेली
प्रित्य लगाडीने,रहेवुं न घटे दुर;तम विना मा
रा नाथजी;हैडे दुख जरपुर॥३॥ ब्रह्मानंदनी
विनती,उर धरज्यो अवीनाश;मेहेर करीने मा
वजी;तेडी लेज्यो पास ॥४ पद ॥१३॥

बीछुरे घनशाम सुंदर पिया प्रान हमारे ॥
बीछु॥ जेठमास बीछुरे घनशाम, बीरह संता

तव आठो जाम; फीरत बावरी परतन चेन, करत बीलाप बहत होउ नेन; ठसी मानुकारे ॥बीछु१॥ आयो अषाड गगन घनघोर, बोलत कोकीला दादुर मोर; बरसत बुंद न चलत बियार, आये नही घर धरमकुमार; बीरहत्तन जारे ॥बीछु२॥ सावन सब सखी करत सींगार, पहीरे भुषन विविधि प्रकार; मोसे अबळा फीरत उदास, नाथ बीना अब भइहुं उदाश; दरद तन भारे॥बीछु३॥ बरसत भादु झीमीक झर लाइ, भरगइ सरीता ताल तराइ; दमकत दाम नीसी अंधियारी, केसी करु घनशाम वीनारी; बहत दोउ तारे ॥ बीछु४ ॥ रही करकर आसो चतुरानी, चीत वतपंथ बहतइ ग़वानी स्वाम न आये न पठाइ पाती, यह दुख जरत रेन दीन छाती; में करीहुं कहांरे ॥बीछु५॥ कारतीक घर घर मंगळ चार, दीपमाळ पुरी द्वा रही द्वार; बीहरती अपने पिया संग नारी, झुरती हुं में बीना गीरधारी; आये नही प्यारे

॥बीछु६॥मागशार आवन कह गये मीत, यह आप सोच करत नीत चीत; कोनही चुक बीसारी श्याम, बीलमें कोन संग पुरन काम;मोहन मतवारे॥बीछु७॥पोसही परत तुं सार अतंत, बीरह बीथाको न आवत अंत; मदन सतावत सगरी रेन,जरतहुं सास बहुत दोउ नेन; नाथ नये न्यारे ॥बीछु८॥ माघ कंपंत न जाडन जोर, सेज नहीं पिया धरमकीशोर;कमळ नयन घनशाम सुजाण, कबही मीले मोये जीवनप्राण;दया दील धारे ॥बीछु९॥ फागुन आयो फुले पलास, देखी तरुनी मन उपजत त्रास; नाहर नखसम लगत कठोर; बीरहनी रुदय बीदारन जोर,लगत अनियारे॥बीछु१०॥चैत्रही चींता उपजीहे नारी, बीती बचन न आये बीहारी; कोन उपाय करु मोरी आली, कबधों मीलगे शाम बनमाली; जगत उजियारे॥बीछु११॥ आयो बैशाख ऊठी तन पीर, कैसे के धरुमें शाम बीनु धीर; यह अ

वसर जो मीले माहाराज, प्रेमानंद सरे अबं काज; बांही गले डारे ॥ बीछु १२ ॥

पद राग परज गरबो महिना.

कावे संदेसो व्रजनाररे, उधवजी साथे; उधव केजो एटली, जइने जीवण पास; दलासे दुखिया थया, थया कपटीने वीस्वासरे॥उधव १॥ चैतरे चींता थै घणी, सीयों करु उपाय; वीजोगे वीलखी फरु, मारा पापी प्राण न जायरे ॥उधव२॥वैशाखे वरसे घणी, गरमरुतुनी झाळ;नीर विना जेम मांछली, तेम दुखिया अमे गोपाळरे॥उधव३॥जेठे जाणु नही जीववु, जादव विना जरुर;दाह देवानें मळजो, तमे वळी वेला अकरुररे॥उधव४॥ नाव्या अषाढे नाथजी, गरज्यो मेघ मलार; वीदेशे वीलखी रह्या, कोइ मळीरे ठगारी नाररे॥उधव५॥श्रावण वरसे शरंवडे, बोले चातक मोर;कोकीला कोके घणुं, मुने वीरह सतावेछे जोररे॥उधव६॥ रेण अंधारी एकली, गरजे भादु मास;वीजलडी चौ

का करे, नही प्राण रह्यानी आशरे॥उधव७॥
आसो लागी लालनी, जेम सुंदर चंद्र चकोर;
जीवन जमना कांठडे, केदी मळशो नंदकीशो
ररे॥उधव८॥ कारतकमासे काहावियुं, कपटव
चन बळवीर; दीवाळी दुखमां गइ, नही आ
व्या शामशरीरे ॥उधव९॥ मागशरमासे नही
मळे,मोहन सुंदर शाम;प्राण सहित अमे त्या
गशुं, उधवजी गोकुळ गामरे॥उधव१०॥ पोसे
पेहेरी चालशुं, जोगणियोनो जोग;आवीने ज
गाडशुं,अमे मथुरांपुरीमां अलेखरे॥ओधव११
माघे मोहन कारणे,मेली लोकनी लाज;जोग
ण थइ व्रज वीनता, तमे आवो जोवा व्रजरा
जरे ॥उधव१२॥ फागण फुल्यो फुलडे, फुल्या
आंबा मोर; वीरहणी अंतर वेदना, फुल्या के
सु रजाना हेररे॥उधव१३॥अधिकमासे आवि
या, रामकृश्नज जोड; प्राणसनेही शामळे, पु
र्या प्रेमानंदनारे कोडरे ॥ उधव १४ ॥

पद राग गरबी दांणलीला.

गोरस लइने गोपीका, चाली वेचवाकाजे; ओडोबांध्यो आवीने, वचमां व्रजराजे ॥ १ ॥ मटुकी लीधी माथडे, चाली महीवाळी; ओचीं ताना आवीआ; वनमें वनमाळी ॥२॥ मारग रोकोमां माबजी, आडा उभाछो आवी; आव ओरी मैयारडी, एम कहीने बोलावी॥३॥मैडु तारु अमे लुंटशुं, उभीरे मैयारी; साचुजाणेतुं सुंदरी, लेशुं रीत अमारी ॥ ४ ॥ जावादीयोने जादवा, वाटे रोकोमां वेतां; अमे मालजो रा खीए, तमसामुं केतां॥५॥समझ्या विना नव झालीए,परनारीनो छेडो;ब्रह्मानंद कहे रहोने वेगळा, मेली दइने केडो॥६ पद १॥केडो अमे केम मेलीए,रित लागे ते लेशुं;दाणं लीधा वि ना सुंदरी,जावा नही देशुं ॥१॥ जोबन धनना जोरथी,थइछो मस्तानी;दाडी चोरी मारुदाण लुं,जातिति छानी॥२॥आज मळीछो एकली, मटुकी लइ मेलुं;दाण अमारुं चोरता, शुं जा

घ्युंतुं पेलुं॥३॥कोरे रेज्यो काहानजी,जोया जे
वुं थाशे;रहीए राजाना राजमां, लुटी नही ले
वाशे॥४॥मुखडुं संभाळीने बोलीए,मकरो जो
राजोरी;दीठा विना नव नाखीए,कोइ उपर चो
री॥५॥दुरीजन लोकडां देखशे,थाशे नामचुठा
लुं;ब्रह्मानंद कहे वालमजी,मही टांक न आलुं
॥६पद२॥टांक लेवुंनथी हवे,मटुकी लेवीबांधी,
उन्नी रहे अलबेलडी;आज खोळतां लाधी॥
१॥तुंतो केने नथी नमती,मरमाळी मनमां; उ
पर प्रगट देखायछे,कांइ तारा तनमां॥२॥बिक
देखाडछ कंसनी,तुं नराणीछे बळमां; कुडाबो
ली कामनी,बोलेछे छळमां॥३॥ रहोरहो हुं त
मने ओळखुं,हमणा थया दाणी;एवुं बोलोछो
आकरुं,काना शुंजाणी॥४॥अमने ते हलकां
दिठलां,तमे लक्षणानान्नारी;रसीयाजी नव रो
कीए,वनमें परनारी॥५॥कुडाबोली हुंकामनीत
मे साचनुं गाडुं;ब्रह्मानंदकहे वढवाजेवुं,शिदबो
लोछोआडु॥६पद३॥आडुं कांए नथी बोलतो

देने दाण तुं मारुं;नहीतो विखासे वाटमें,मही माटलुं तारुं॥१॥गरव नरी तुं गुजरी,जोबननी माती;दाडी दाडी सौ देखतां,दाण चोरीने जाती॥२॥केजे तुंजइने कंसने,दाण लागे ते देने; मोंवड आवे माननी,वेली दळ लैने॥३॥करीये नही झाझी कानजी,परनारीनी हांसी;बळतो तमारुं जाणीए,आव्याछो नासी॥४॥दाडी अमे अहीं चालीए,दाण केदीन दीधुं; खोशो मां ठाली आबरु,कैए छैए सीधुं॥५॥लाडकवाया लालजी,एलफेलमां बोलो;ब्रह्मानंद कहे जोरावरी,सिद बाझता डोलो॥६ पद४॥ मुजने अचंबो थायछे, तु दिठामें छोटी; साचु बोले केणे शिखवी,आवी वातुं मोटी॥१॥महीनी मटुकी उतारीने, अहीं आवने ओरी; नानीज वयमें नार तुं, शिखी दाणनी चोरी॥२॥ आवां रुडां आजथी, तुमां लक्षणनारी;मान उतारीश माननी,धिरीरे धुतारी॥३॥नारी रुपाळी जोइने, घेला थाओमां गिरधारी;मोघीछे जो मावजी,

महीडानी गोळी ॥४॥ धुती कहीने मुजने, तमे मेंणानुं दिधुं;कोने तमारुं कानंजी,अमे धुतिशुं लीधुं॥५॥लाज खोशो तमे लालजी, माणसमें मारी;ब्रह्मानंद कहे अमे जाणता, तमने ब्रह्म चारी॥६ पद ५॥मन मस्तानी माननी,डाहापण में डोलो;मुजने मोह पमाडवा,मिठुंमिठुंबोलो ॥१॥डाहापणनुं शुं कामछे, देने दाण अमारुं; नहीतो आ घडीए फुटशे, मही माटलुं तारुं॥ २॥एकली वनमें आथडे, छे कोनी छोडी; रुप घणुं तारा अंगमां,लज्या तो थोडी ॥३॥ कोण छो छोराकुडीआ,एवुं बोलछ आवी,आवी ते वातु तुजने;कोणे शिखावी॥४॥रहुंछुं राजाना राजमां, मुजने कोण लुटे;समजीने रहेजे वेग ळो,मटुकी नही फुटे॥५॥तुं ते दाणी आ वाट नो,अमे सांभळयुं नहोतुं;ब्रह्मानंद कहे घरनंद नुं,जाशे ओसरी सोतुं॥६पद ६॥ बहु एलीथा मां बोलकी,हुं तुजने कहुंछुं;मानुनी तारा मेण लां;कांइवारनो सौछुं॥१॥डोड घणो दरबारनो

मनमें महीवाळी;ठग विद्या तुजमां घणी, तारी आंख ठगारी॥२॥बारवरसनी बाळकी, चोरीमें सुरी;काचुं नथी कोइ वातनुं,लक्षणनी पुरी॥३॥नाना सरखा नंदना,छेटे रहेजे छोरा;छेलथयो तुने जाणीए,घाली फुलना तोरा॥४॥कुडा बोला कानुडा,मुथी वेगळो रहेजे; तुज सरिखी होय निर्लजी,तेने जइ कहेजे॥५॥ उभो रहे अलबेलडा करशुं तुनेराजी;ब्रह्मानंद कहे मही नही जडे,जडशे गाळो झाझी॥६ पद७॥

छेलछबीले सांभळी,विनतानीवाणी;रिसचडी व्रजराजने;मस्तानी जाणी॥१॥जोर करीने जाइवे,मही मटुकी उतारी; मोहनजी मही लुटीयुं,जोइ रही मैयारी॥२॥कोडीलेवर कहानजी, मनगमतुं कीधुं;मही मटुको मांहीथी,पोते पुरण पिधुं॥३॥पायुं पछे सरवे साथने,मनवार करीने;घेले थइ गोवाळीए,पिधुं पेट भरीने॥४॥बीजुं ते ढोळी नाखीयुं,मही मटुकी फोडी;फाडी ते नवरंग चुंदडी,वळी बांही मरोडी॥५॥मनमें

रिसाणी माननी, कांइ दाव न लागे; ब्रह्मानंद कहे रावेगइ,जसोदाने आगे॥ ६ पद ८॥सांभळो जसोदा चित्तदइ,तारा पुत्रनी वातुं; मैयारीने लुटवा,बांधी बेठोछे नातुं॥ १ ॥आज सवारे ए कळी,माथे हेल चडावी;मथुरामां मही वेचवा, जातीती हुं माडी॥ २ ॥वंद्रावननी वाटमें,जातां मुने जाणी;आवीने मारग रोकीयो,मुखबोली गाळी॥ ३ ॥दाण अमारुं चोरीयुं,उभी रहेमैया री;एम कहीने जोरावरी, मही मटुकी उतारी ॥ ४ ॥सरवे लज्या लोकनी,तारे दिकरे त्यागी; पालव मारो फाडीयो,मही माटली भागी॥ ५॥ नखलगाड्यो छातिए,झाझुंशुंकहीए;ब्रह्मानंदके एना दुखथी,कहोने क्यां जइ रहीए॥ ६ पद॥ ९॥ वेता रोकेछे वाटमें, आवी जेमतेम बोले; व नमे पगेरा खोलतो,नित्यकेडे डोले॥ १ ॥लज्या खोइ मारी लोकमें, कीधीमुने चावी;छोटो स रखो छोकरो, आळुं नाखेछे आवी ॥ २ ॥ का यर अमने कीधलां, जसोदा तारेछैए; केमक

री गोकुळ गाममें, घरमांडीने रैए ॥३॥ वनमे दीठी मुने एकली, आडो आव्यो दोडी; फाडी नवरंग चुंनडी, कस कंचुनी तोडी ॥४॥ मुजपासे जोरावरी, दाण दहीनुं माग्युं; नानाकरतां नीर्लजे, मै माटलुं लाग्युं ॥५॥ लाडकवाओ लालने, आवो केम कीधो;ब्रह्मानंदके एने आजथी, तमे राखज्यो सिधो ॥६॥ पद॥१०॥

सांजे आव्या घेर शामळो, मुखमोरली वाता; खोळे बेसारीने खांतथी, एम पुछेछे माता॥१॥ काना तुने शीपडी, आवी टेव अटारी; वनमें मारग चालतां, लुंटेपरनारी ॥२॥ आजथी रुडुआदरचुं,आ काम तें आवुं; दाडी लावछ दीकरघा, लोकडीआनी रावुं ॥३॥ गायुं चारीने जीवीए, आपडे नइ राजा; लाडकडा नव लावीए, घेर ओळंना झाझा ॥४॥ आजथी तारी आबरु, थांशे लोकमां थोडी; केने तुने कुण आपशे, परणवाने छोडी ॥५॥ ब्रह्मानंदना वालमा, रुडां कामछे तारां; मैयारीनां माटला,

फोडे सांझसवारां॥६॥पद११॥ मुखथी बोल्या, मावजी, अती सुंदरवाणी; गाळुं देछे ग्वालणी नानोमुने जाणी ॥१॥ कुडुकांए नथी बोलतो, मानो साचु माडी; वनमें आवी विनता, मुने खीजवेदाडी॥२॥ मरम करी करमांहीथी, लीए मोरली झुंटी; मीठु बोले मुखथी, नरेआवीने चुंटी ॥३॥ मच्छरनरी मैयारडी, मस्तानींडोले; वनमें देखी एकलो, मुने गाळ्युं बोले ॥४॥ सरवे मळीने सुंदरी, करे ठकडीमारी; गुजरीगोकुळ गामनी, छेनिर्लज नारी ॥५॥ ब्रह्मानंदके लीधां वारणां, जशोदाए उठी; साचो ठरया शामळो, थैग्वालणी जुठी ॥६॥पद॥१२ पुरा॥

पद राग धोळ.

कुंदनपुर वीवा रच्यो, भुपती भीमकराय; कन्या ते देवा श्रीकृश्नने, आनंद उर न समाय ॥१॥ रुकमैये ते जाणियुं, उर वाध्यो अतिशे काळ; कन्या न आपुं श्रीकृश्नने, ए छे गाउत णोरे गोवाळ॥२॥ रुकमैयानुं मन मेलुने, तेड

व्यो सीसुपाळ; रुकमणीए ते खबर जाणीने, अंतर उठी झाळ॥३॥दुर घणी द्वारामती,रह्यो लगन वचे दीन एक;अंतरजामी आवज्यो,राखजो मारी टेक॥४॥एवुं ते कहीने कुंवरी,करी कागळ लखवा आश; मुक्तानंद कहे मानंनी, थइ जक्त थकीरे उदास॥५॥पद१॥ढाळ२॥मारी सार लेज्यो अविनासीरे, जाणे जनमो जनमनी दासीरे; वांची कागळ वेलेरा आवोरे, मारा तनना ते ताप बुझावोरे ॥१॥ दीन एक लगन वचे जाणीरे,वेला आवज्यो सारंगप्राणीरे॥२॥मेंतो तम अरथे तन करियुंरे,मेंतो तम चरणे चीत धरियुंरे॥३॥ जोतां नाथ नही आवो वेलारे, तजु प्राण लगन थकी पेलारे॥४॥ कहे मुक्तानंद मोरारीरे,वाला राखज्यो टेक अमारीरे ॥५॥पद२॥ढाळ३॥ लइने कागळ वीप्र सधाव्यों, हरीनी करुणाथी द्वारकां आव्यो; देखी द्वारकां माहासुख धाम, जेना राजा छे सुंदरश्याम॥१॥वाले वीप्रने आवता जाणी,उठ्या

सनमुख सारींगप्राणी॥२॥पुछी खेमने कागळ लीधो,वांची पत्र हैये द्रढ कीधो॥३॥पुज्या वीप्रने दइ घणुं मान, जावा त्यार थया भगवान॥४॥साथे वीप्रने रथमां बेसारी,चाल्या कुंदनपुर श्रीमोरारी॥५॥एवा भक्तवच्छळ गीरधारी, जाय मुक्तानंद बलीहारी॥६॥पद३॥ढाळ४॥माननी मनमां चींतवे, केम नाव्या सुंदीरशाम; वार थइ केम वीप्रने,नव सर्युं मारु काम॥१॥ जो नही आवे जदुपती तो,तजीश मारा प्राण; एवामां द्वीज आवियो,जेम आवे रामनुं बाण॥२॥वीप्र वदन जोइ वीनता,मन आनंद वाध्यो अपार; प्राणजीवन पधारिया,जगजीवन जगआधार॥३॥कुंदनपुर हरी आविया, शुणी भुपती भीमकराय; सामा जइ सनमान कीधुं आनंद उर न समाय॥४॥ त्रीकम तोरण आविया, वरत्यो ते जेजेकार; मुक्तानंद कहे माननीना, पुन्यतणो नही पार॥५॥पद४॥ढाळ५॥ देवीपुजानो मस लइ प्यारीरे,चाली नीरखवा

कुंजविहारीरे;साथे लीधो पुजानो सामानरे,ने
णे नीरखवा श्रीभगवानरे॥१॥हरीना भक्त अ
नादीना मानीरे, भावे पुजवा भवने भवा
नीरे ॥ २ ॥ वळतां रुप प्रकाशीयुं बाळीरे,
प्रेमे पामवा श्रीवनमाळीरे ॥ ३ ॥ संगे असु
र हता रखवाळरे, देखी रुष पड्या ततकाळरे
॥४॥ वेगे आविया अंतरजामीरे, मळिया मु
क्तानंदना स्वामीरे ॥ ५ ॥ पद ५ ढाळ ६ ॥
करसाइने रथपर लीधां,मनवांछीत कारजसी
धां; कन्या हरण करी हरी वळीआ, सन्या सो
ता त्यां बळभद्र मळीआ॥१॥ वांसे रुकमैओ
चड्यो शीशुपाळ, लेशे केमकरी कन्या गोवाळ
॥२॥ बांधी दुवारकां मांहीथी लावुं, नैतो पु
रमां ते पाछो नआवुं ॥३॥ जैने जदुपतिसंग
जुद्ध करीओ,वाले सरवे तणोमद हरीओ॥४॥
रुकमैआनी वाढीछे डाढी,कापी केशने मुक्यो
छे काढी ॥५॥ रुकमणीजीनो शोक निवारी,
मुक्तानंदके पधारया मोरारी ॥६ पद ६ ॥ढाळ ७॥

माधवपुरनो मांडवो, आवे जादवकुळनीजान; परणे ते राणी रुकमणी; वरवंछीत श्रीभगवान ॥ १ ॥ जादवतो जानैआ थया, वळी मांडवीआ पण सोइ; वीधी सहीत विवा रच्यो, कसर न राखी कोइ ॥२॥ माणकथंभ मंडप रच्यो, मध्य चोरी बांधी सार; मोहन आव्या मांयरे, कोटी भोवनना करतार ॥३॥ माथे ते मुगट जडावनो, काने कुंडळ मक्राकार; बाए बाजुबंध बेरखा, कोटे कौस्तकमणीनो हार॥४॥ शोभे घणा शणगारमां, पीतांबर अती उदार; हेमकडां बेउ हाथमां, पाए झांझरनो झमकार ॥५॥ वालानुं वदन सोयामणुं, जाणे उग्यों पुनमचंद; मुक्तानंद कहे मोहनवरने, जोइथयो आनंद ॥६॥पद॥७॥ढाळ८॥ वळती लाडडीने सणगारीरे, पीठी चोळीने पाट बेसारीरे; नीलीसाडी धरी तनसारीरे, जेणेरीझेते श्री गीरधारीरे ॥ १ ॥ सोळेशणगार अंगोअंग धारीरे, चाली जेटवा देवमोरीरे ॥२॥ संगे मानती मं

गळ गायरे, तेनी शोन्नाते व्रणावी नजायरे॥३॥ एवीरीते मंडपमध्य आव्यारे, तेडी पीउजीनी पासे पधराव्यारे ॥४॥ करसायो चराचर स्वामीरे, नारीमांयरे माहासुख पामीरे ॥५॥ शोन्ने मांयरे माहासुखकारीरे, जाय मुक्तानंद बल्लिहारीरे ॥६पद८॥ढाळ९॥ वरकन्यानी जोड बीराजे, जोतां कोटी काम छबील्लाजे; वाजे देवनां वाजां अपार; परणे अखीलन्नोवनना आधार ॥१॥ ब्रह्मा ओचरे वेद वचन, जयजयकार थयो त्रिन्नोवन ॥२॥ चारेफेरा हरीसंग फरीयां, नारी जगना जीवनजीने वरीयां॥३॥शोन्ने अखंड अलोकीकजोड, माथे बतरीस न्नमरीनो मोड ॥४॥ लाडोलाडी जमेछे कंसार, जेन्नोनी गमन पामेपार ॥५॥ मुक्तानंद कहे मांहासुखकारी, एवां चरीत्र करे गिरधारी ॥६॥पद९ढाळ १०॥ कंसार जमतां कामनी, बोल्ले वीधवीधवचन रसाळ; शामसुंदर ते सांन्नळे, हस्ताते दीनदयाळ ॥१॥ बंदीजन जयजय करे, गाय

गांध्रव मधुरांगान; अनंत नाचे अपसरा, सुर. आव्या चडी वीमान ॥२॥ ब्रह्मादीकसुर पुष्पनी, वृष्टीकरे तेवारमवार; ढोलनगारां गडगडे, वाजींत्रनो नहिपार ॥३॥ चारे मंगळ वरतीयां, वरकन्यानी जलीबणी जोड; रुकमणी लैआवीया, दुवारकां श्री रणछोड ॥ ४ ॥ दीनजाणीने दयाआणी, पुरी मननीआश; मुक्तानंद कहे चरणसेवा, दैनेराख्या पास ॥५॥ पद १० ॥ढाळ११॥ श्री क्रष्ण परण्या रुकमणीने, आव्या ते नगरमोझार; जेणे ए वीवा निरखीओ तेना पुन्यतणो नहिपार ॥ १ ॥ प्रेमेशुं माताए पोखीआ, जगजीवन जगआधार; लैउमंगे शामना, वारणां वारमवार ॥२॥ पुरवासी सौ प्रेमशुं, निरखतां नटवरनाथ; जनमसुफळकरी जाणीयो, माहासुखी थयो सरव साथ ॥३॥ रुकमणीए जे धारीयुं, ते साचुंकीधुं शाम; जनजनना जाडपाळे, एवांछे करुणानाधाम॥४॥ अधमजन ओधारवा, थयामनुष्य रुपे महा

राज; पावन जश विस्तारीओ, शुणतां ते सीझे काज॥५॥नरनारी जे रुकमणीनो,विवा सिखे ने गाय;तेने ते रीझे श्रीहरी,सरवे पातक प्रळे थाय ॥६॥ सेषजी पारनपामीया, केता ते हरीजशसार; तोय तेना गुण गाववा, जाणीने अधम ओधार ॥ ७ ॥ मुक्तानंद कहे महाप्रभुनी, अंचळ जुगजुग जोड; श्रोताजन जे सांभळे, ते बोलो जे रणछोड ॥ ८पद ॥११॥

पद·राग धोळ फटाणा.

अवीद्या छे नगटी नार,प्रभुथी पाछी भागे जो;एनुं कह्युं करे तेने साथ,जमनुं लारु लागे जो॥१॥जमनुं छे जबरु जोर, मारशे मोढु बांधीजो;बोलोछो फाटा बोल,आवडी शुं आवी आंधीजो॥२॥ बुडी मरो लागेछे लाज,वेणशुं वांकां काढोजो; प्रभु वीना काढोछो बोल,जीभडीने घंसी वाढोजो॥३॥ हरीभजे लागेछे लाज, कुळमां केवा राजीजो; मुक्तानंद कहे मुरख लोक,पाधरा दीसे पाजीजो॥४॥पद१॥ ना

नी मोटी वरतीयुं संभाळीने लेजो, जगनाजी वनने कोइ दोश म देज्यो ॥ १ ॥ सुरत संभाळ्या वीना भ्रष्ट मती थाशे, वीमुख थइने घणां खासडां खाशे ॥ २ ॥ समझुने सीखामण लागे भजे अविनाशी, मुरख न माने गळे पडे जमफांसी ॥ ३ ॥ प्रभुने जे भजे तेने सघळे छे सारु, मुक्तानंद कहे मुरखनें सघळे अंधारु ॥ ४ ॥ पद २ ॥ दुर्लभ अवसर आव्यो, भजी ल्यो अविनाशी; प्रगट थयाछे वालो वंद्रावनना वाशी ॥ १ ॥ दरशन दइने दुखडां कापे श्रीगीरधारी, सासउसासे भजो देवमोरारी ॥ २ ॥ आ अवसर नहीं चेते तेतो घणुं दुख सेशे, उंटने गधेडा थइने भार घणो वेशे ॥ ३ ॥ प्रभुने वीसारी जे कोइ बीजे चाले चडशे, मुक्तानंद कहे मुढमती नरकमां पडशे ॥ ४ ॥ पद ३ ॥ आज भवजळ पार उतरियारे, आनंद भरया, मारां सेजेते कारज सरियांरे ॥ आनंद १ ॥ मैंतो लोकनी लज्या त्यागीरे आनंद० मारी मती मोहन संग लागीरे ॥ आनंद २ ॥ मद

मोहन रोतां करियारे आनंद० मेंतो सुंदरवर उर धरियारे ॥आनंद ३॥ मुक्तानंद कहे मोहन उर धारीरे आनंद० मेंतो दुरमत दुबळ्या वीसारीरे ॥ आनंद ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग गरबी.

वाला रमझम करता कान, मारे घेर आवोरे; मारा पुरा करवा कोड, हसीने बोलावोरे १ ॥ मारे तमसंग लागी प्रित, स्याम सोहागीरे; मेंतो तमसंग रमवा काज, लज्या त्यागीरे ॥२॥ वाला अबळा उपर मेहेर, करज्यो मोरारीरे; हुंतो जनमो जनमनी नाथ, दासी तमारीरे॥३॥ मोरा प्राणतणा आधार, प्रितंम प्यारारे; पळरहो मां नटवर नाव, मुजथी न्यारारे॥४॥आवो. छोगां मेलीने स्याम, धडक म धारोरे; मेंतो फुलडे समारी सेज, स्याम सुधारोरे॥५॥वाला नयणा तणु फळनाथ, मुजने आपोरे; मुक्तानंद कहे माहाराज, दुखडां कापोरे॥६पद १॥हुंतोछुं घणी नगणी नार, तोय तमारीरे; तमे गुणसागर गो

पाळ,देव मोरारीरे॥१॥मुने करी पोतानी कान,
दोष म जोयारे;तमे गुणग्राहक गोपाळ,मुजपर
मोह्यारे ॥२॥ तमे स्यामसुंदर सुखरुप कुंजवि
हारीरे;मारे मंदीर आवो माव, तमपर वारीरे
॥३॥मुने करी कृतारथ कान,स्याम सोहागीरे,
मारे नवनी भावट आज,सरवे भागीरे॥४॥मा
रे अम्रत उठ्या मेह,थइ अनुरागीरे;मारीतम
संग त्रिभोवनराय,लगनी लागीरे॥५॥मारा पु
न्यतणो नहीपार,तमसंग मळतांरे;मुक्तानंदक
हे महाराज,अंतर टळतांरे॥६पद २॥ मारुं म
नगमतुं करी माव,सुखडुं दीधुंरे; मारुं मंदीरी
युं महाराज,वैकुंठ कीधुंरे॥१॥हवे रहो रसिया
दिनरात,करीमनहेठुंरे;मुनेमळीचिंतामणी य
म,दुःखनही वेठुंरे॥२॥वालामुजने सरवेसेरमां
स्याम, कीधी समोतीरे;मारा हैडा केरी हाम
सरवे पोतीरे॥३॥वाला मुज नगणी परनाथ,
अढळक ढळीयारे;तमे एकांते अलबेल,आवी
नेमळीयारे॥४॥मुनेमुखथी दिधोतंबोळ,हसीने

बोलावीरे;मारा मननी इच्छा आज,सघळीफा वीरे॥५॥तमे रसियाजी रसरीत,शुं सुख आ प्युंरे;मुक्तानंद कहे महाराज,दुःखडुं काप्युंरे॥६पद ३॥मारा मंदीरीयामां माव;मोजुं माणोरे, मने शुं करशे संसार;धडक म आणोरे॥१॥ हुं तो तरणातुल संसार, सघळो जाणुंरे; वाला एक तमारी बीक, उरमां आणुरे;॥२॥तमेनु पनाछो भुप,महासुखकारीरे;वाला तनमन ध न परीवार,तमपरवारीरे॥३॥तोय अधुर अमृ तथी नाथ,हुंनव धाप्युंरे;वाला नित नौतम श णगार,सजी सुखआप्युंरे॥४॥तमे रसिआ रंग नी रेल,वालम वाळीरे; हुंतो मगन थइ मस्ता न सुखडुं न्हाळीरे॥५॥मुने आप्यो अखंड सुहा ग, कुंजविहारीरे;मुक्तानंद कहे महाराज, जाउ बलहारीरे ॥६ पद ॥४॥

पद राग धोळ.

बाळावरनी पालखी नाइ धोइने पोढीयारे तिलक कीधां न्हाळ, वरना जानैया सउ न्हरा

इ रह्यारे; माथे नारव्योछे अबिल गुलाल ॥बा॰ ळा १॥चोरी ते बांधी चोकमांरे,छाणा लाव्या बेचार;गळपापडी देखी कुतरां रे, मनमां घणां मकलाय॥बाळा २॥लीला ते वांसनी पालखी रे, तेना उपाडनारा जणचार; माथे ते बांध्या जिना पोतियांरे,मोढे रामराम करता जाय ॥ बाळा ३॥आगळ चाल्यां लाकडांरे,पाछळ चा ली आग;जमाइ चाल्या सासरे रे,एनी सासुने हरख नमाय॥बळा ४॥तोरण तणखा उडीया रे,मांडव लागी लाह्य;उठ सासु शंखणीरे, ता रो जमाइ आव्यो बहार ॥बाळा ५॥पेरामणी मां लाकडांरे, मसाण गामनुं नाम; लालबाइ नी दिकरीरे,चिताकुंवरी एनुं नाम॥बाळा ६॥ज माइ रह्या सासरेरे, जानैया आव्या घेर; टको पैसो सउ खाइ गयारे, विवा कीधोछे रुडीपेर ॥बाळा७॥बार घडा बार कोडीयांरे,उंपर पैसो रोक;जइने कोने वरना बापनेरे,हवे ताणीनेमे ले पोक॥बाळा८॥जीव जमडा लइ गयारे, देह

ना कीधा ए हाल;नरसैयाना स्वामी ओळख्या रे,तेतो उतरीया जवपार ॥बाळा९॥पद १॥

पद राग गरबी.

उछवनी प्यारी केशवनी,आज एकादशी उछवनी; कोटी गौकेरां दान करे पण, जावे तोले एना लवनी॥आज१॥मंगळरुप सदा सुखकारी, वाली नीधीजन वैभवनी॥आज२॥ वचन प्रमाणे करे व्रत जेनु, त्रास मटेरे भ्रतु जवनी॥आज३॥ब्रह्मानंद कहे व्रत करवुं, एम आज्ञा स्वामी उधवनी ॥आज४॥पद१॥ हरख अति जेट्या ऋभ्रपती, आज एकादसी हरख अति;मनमोहन मारे मंदीर आव्या,अधीक थइ हुंतो पुन्यवंती॥आज१॥पीतांबर आजुषण पेरी, चालंता वाला हंसगती॥आज२॥पुरषोतम पुरणवर पामी,हरी नै स्वामी हवे एकरती॥आंज३॥ब्रह्मानंद कहे हरीवर वरतां, चौदभुवनमां हुं थइरे संती॥आज४॥पद२॥माव मळया तनना ताप टळया,आज एकादसी मा

व मळ्या; पुरवजनवनी प्रीत जाणीने, आवीने ऋमपर अढळ ढळ्या॥आज१॥मुनीवर ध्यान धरी धरी थाक्या, कोइथी वालो नव जाय कळ्या॥आज२॥मारु मंदीरियुं पोतानुरे जाणी, जुदर सुख दुख मांइ जळ्या॥आज३॥ब्रह्मानंद कहे हरीवर पामी,आनंद केरा ओघ वळ्या॥आज४॥शुफळफळी हुंतो हरीने मळी, आज एकादशी सुफळफळी;चोंप करी नटनागर सारु, सेज सजी काजु कुसम कळी॥आज१॥ रसबस होइ रही रसिया संग,ज्युं मीसरी पइ मांहि जळी॥आज२॥नीत नीत प्रेम लउ उर धरती, हरीचरणे मन वरती हळी ॥आज३॥ ब्रह्मानंद कहे हरीवर वरीआ, जनम मरण केरी शंका टळी ॥ आज ४ ॥ पद ॥

पद राग परज खमाची.

आंगणीए झाझु शुं जणीए, आवो काना मारे आंगणीए; जाव करी नटनागर जेट्या,हैडाना ताप पिया हणीए॥आवो१॥ हाथ कडां

मोतिडा केरी माळा,सुंदर छेल बनी ठणीए॥ आवो२॥नौतम सुंदिर पाघडलीना,पेचझुक्या आवी पापणीए॥आवो३॥ब्रह्मानंद कहे प्रेमक रीने,त्रप्त करुं मही माखणीए ॥आवो॥ ४ ॥ पद१ ॥ ओशरीए मनडां हरीए, आवो प्यारा मारी ओशरीए; मारुं मंदीरीयुं ते शाम तमारुं छेटे छेला शिदने फरीए ॥ आवो१ ॥ प्रितम नौतम पाघडलीमां,सुंदर छोगलीयां धरीए ॥ आवो२॥फुलडाना हार अनोपम पेरी, कोडे कोडे लटका करीए॥आवो३॥ब्रह्मानंदना नाथ छबी तारी, जोइ जोइ अंतरमां ठरीए॥आवो ४॥पद२॥डोलरीया रंगना नरीया, हसीने बो लो हरी डोलरीया;नटवर सुंदर नाथजीरे, त मने में अंतरमां धरीया॥हसी१॥ मिथ्या जग नी लालच मेली,प्राणथकी प्यारा करीया॥ह सी२॥जगजीवन तारा रुपने जोइने,सर्वे विष रस विसरीया ॥हसी ३॥ ब्रह्मानंदना छेलछबी ला,कान चतुरवर केसरीया॥हसी४॥पद३॥वा

तलडी रहोने रातलडी,वाला. पुंछुं एक वातल
डी;पित्तांमर साटे मारा प्रितम; साडी लाव्या
नवी नातलडी॥वाला१॥मोरलडी लैने मनमो
हन,दीधुं वेलण कोणे दातडली॥वाला २॥ जे
ने घरे रजनी तमे जाग्या,कोण हती तेनी जा
तलडी॥वाला३॥ब्रह्मानंद कहे संशे थयोनही
धन्यछे तमारी छातलडी॥४ पद ॥४॥

पद राग गरबी.

मारे आज प्रितम घेर आवशे;मने हेते क
रीने बोलावशेजीरे आज०एना साथीडाने सा
थे लावशे, करी लटका ताळी देइ गावशेजीरे
॥आज१॥हरी हेते करीने सामु न्याळशे,रंगडा
नी ते रेल्युं वाळशेजीरे ॥आज२॥करी ख्याल
अलोकीक खेलशे,माथे फुलडाना छोगलां मे
लशेजीरे॥आज३॥ब्रह्मानंदनो स्वामीसामळो,
सुख देशे आवीने उतावळोजीरे॥आज४॥पद
१॥जोइ रहीछुं प्रितमजीनी वाटडी, मेंतो खां
ते ढाळीछे खाटडीजीरे जोइ०अगर चंदने लीं

पावुं ओरडा,जळ कुंन नरावुं कोरडाजीरे॥जो.
इ१॥रुडां नोजन करयांछे रसेनस्यां,ताजां तर
त तैयार ढांकी धरयांजीरे॥जोइ२॥ मेंतो सज
करावी शेरीयां,चोकेचोके ते फुलडां वेरीयांजी
रे॥जोइ३॥ब्रह्मानंदना स्वामीने कोडले,में तोर
ण बंधाळयांछे टोडलेजीरे॥जोइ ४॥पद२॥ ध
न्यधन्य घडीछे आजनी, रुडी खबर आवीछे
महाराजनीजीरे धन्य० खसी मळीमळी मंगळ
गायछे,आनंद उनरायो जायछेजीरे॥धन्य१॥
मोति थाळ नरीने टोळेवळी,सखी हरीने वधा
वा थै आकळीजीरे॥धन्य२॥सरवे घरनो ते धं
धो विसरी,हरिने मळवा आतुर थै सुंदरीजीरे
॥धन्य३॥घरमांथी आवी उनी बारणे,ब्रह्मानं
दना स्वामीने कारणेजीरे॥धन्य४पद३॥ मारे
आज प्रितम घरे आवीया, नरी मोतीडे थाळ
वधावीयाजीरे मारे आज० पहेलानिर उंनेनव
रावीया,पछे प्रितम मांही पधरावीयाजीरे॥मा
रे आज१॥मेंतो नोजन जमाड्यां नात्यनात्य

नां, वाले आप्यां ते सुख एकातनाजीरे॥मारे. आज२॥पेलुं परठ्युंतु ते वेणा पळया,वालो हे ते करीने मुजने मळयाजीरे॥मारे आज३॥ ब्रह्मानंद कहे आजनी धन्यघडी,मारो वालोजी पधारया सेजडीजीरे॥मारे आज४॥ पद ४॥

॥ पद राग गरबी ॥ वालो वधावुं मारोवालो वधावुं, आजनी घडी रळीयामणीरे; मारो वालो वधावुं.प्राणजीवन मारे मंदीर पधास्या; हारपेरावुं हीरामणीरे ॥मारो१॥ कानकुंवरअलवीलाने कारणे, जतने राख्याछे दैजामणीरे ॥मारो२॥ चोखा रांधीने काजुंआपीस सवारमां, साकरने दुधनी सीरामणीरे ॥मारो३॥ब्रह्मानंदना रंगभीना वालानी करु, प्रीते सहीत पधरामणीरे ॥मारो४॥पद १॥ कान रंगीलोछेलो कान रंगीलो, आज मारे घेर आवीयारे छेलो० टोडले टोडले तोरण बंधावीयां, फुलडे चोक पुरावीयारे ॥छेलो १॥ गजमोतीडानो थाळ भरीने, मेंतो सरवे पेलाजइ वधावीयारे

॥छेलो२॥ अगरचंदन केरी गारथ करी बेनी, प्रितकरी ओरडा लींपावीयारे॥छेलो ३॥ब्रह्मा नंदनो वालो छेल चतुरवर, मंदीरमां पधरावी यारे॥छेलो४ पद२॥स्यामसलुणो आव्या स्या मसलुणो, धन्यघडीछे आजनीरे आव्या० वा लो पधारया एवी सांभळी, वधामणी,सुरत भु ली घरंकाजनीरे ॥आव्या१॥सामैयुं लइने चा ली वालाने वधाववा,संक्या न राखी लोकला जनीरे॥आव्या२॥वाजां नगारां ढोल शरणाइ वजाडीये,करो धुम ताल पखाजनीरे॥आव्या ३॥ब्रह्मानंद कहे आवी वशी मारे अंतरे,सुरत रसिक व्रजराजनीरे॥आव्या४पद३॥ वालो प धारया ते वालो पधारया,जेनी नित्य वाटडीहे रतीरे तेवा०कानकुंवरना समाचार कारणें,वटे मारगुने जइ घेरतारे॥तेवा१॥दरसन कारणे द लगिर थै अंतरे,जेने काजे आंसुडां खेरतारे ॥ तेवा२॥काग उडावतांने जोस जोवरावता मा ळा जेना नामनी फेरतारे ॥ तेवा३ ॥ ब्रह्मानंद

ना वालानी वधामणी, सुणी फुल शेरीए वेर तारे ॥तेवा ४॥ पद ॥४॥
रागगरबी.चाल सखी जोवानेरे जाए,खांतीलो वनमां खेलेरे;लटका करी नंदजीनोरे लालो, रंगनीनो रंगरेलेरे॥१॥मोरलीनी ताने मनोहर वाने,चीतडाने ललचावेरे॥२॥व्रजनारीनो जीवन वालो,गीत मधुरां गावेरे॥३॥जोरे जोरे गळे बांहोडी नांखे,हेत करी झाले हाथेरे॥४॥फुलडाना हार पेर्याछेरे कोटे, मेल्यांछे छोगलां माथेरे॥५॥गोवाळाने मनडेरे गमता,चरीत्र करे वनमाळीरे॥६॥जलदीथी जाएतो सुखीयारे थाए, भुदरजीने नाळीरे॥७॥ उठ मारी हेली जाए वेली वेली,धीरज नथी खमातीरे॥८॥ ब्रह्मानंदना स्वामीने नेटी, सीतळ करशुं छातीरे॥९॥पद १॥आज सखी अलबेलोरे वालो,उभाछे जमुनाने तीरेरे, सुंदर मोरली हाथ लइने,वाइछे बळभद्र वीरेरे॥१॥सांभळतां गुलतान थइ हुं,शुं जाण्युं शुं कीधुंरे॥२॥घरडानो धं

धो हाथ न लागे, लटकाळे मन लीधुंरे ॥३॥ मोरलीने नादे ते म्रगलांरे मोह्यां, उभांछे त्रण जळ मेलीरे ॥४॥ वेतां थंभ्यां जमुनाजीनां पाणी, थकीत थइ वनवेलीरे॥५॥वालानी वंसी सुणीनेरे वनमे, मगन थयांछे पंखीरे॥६॥शब्द सुणीने स्वण लोभाणा, रूपे लोभाणी आंखीरे॥७॥ ब्रह्मानंदना वालानी वंसी, जे सुणसे नरनारीरे; केडेकेडे कानुडाने फरसे, घरनां ते काज वीसारीरे॥८॥पद २॥सुंदरवर मारा प्राणनाजीवन, अलबेला घेर आवोरे; हुं छुं दाशी चरणकमळनी, बांही ग्रही बोलावोरे॥१॥लटकाळा तारा लटकारे जोइने, मोही रह्युं मन मारुरे॥२॥तनमन धन हुंतो सरवश लइने, वालम तुजपर वारुरे ॥३॥ मारु ते सरवे तमारु छे मोहन, अंतर रंच म आणोरे;सुंदरनेणे स कोमळ वेणे, मुजने पोतानी जाणोरे॥४॥तम कारण शामळियारे वाला, लोकनी लज्या त्यागीरे॥५॥रात दीवश सुता सुपनामे, रटना त

मारी लागीरे॥६॥सगा कुटंब पियर सासरिया, सरवे मेल्या वीसारीरे ॥७॥ब्रह्मानंद कहे शाम मनोहर, मन वशिया मोरारीरे ॥८॥पद३॥ मनमोहन मारे मंदीरीए,खांते आवीने खेलोरे; बांधो बाजु काजुरे गजरा, माथे ते छोगलां मेलोरे॥१॥वीध वीधना हुंतो पाक करावो,जुगते थी तमने जमाडुरें॥२॥हैडा उपर लैने हंरीवर, रुडी ते रीते जमाडुंरे॥३॥मुरती तमारी शाम मनोहर,नीरखी ठरे मारा नेणरे॥४॥मनमोहन लागे अति मीठा, वाला तमारा वेणरे॥५॥ मुज उपर अलबेलारे वाला, बेठुं तमारु बानुरे ॥६॥सरवे लोकमां सौ कोइ जाणे, केम करी राखुं छानुंरे ॥७॥ अंतर आस घणीछेरे वाला, आवीने सुखडां आपोरे॥८॥ब्रह्मानंदना शाम सोहागी, पोतानी करी थापोरे ॥९॥ पद ४ ॥ ॥ पद राग गरबी ॥ मीटडली मारी मावे मुंने मीटडली मारी, सेजे हुं घरमांथी आंगणीए; उभीहती बारी ॥मावे१॥ सामुंजोतां हुंतो सु

धबुद्ध भुली, घावलाग्यो नारी ॥मावे२॥ मन वेंधी मारा तनमां पेठी, काळज कटारी॥मावे ३॥ ब्रह्मानंदके सुंकरीनाख्युं, गुणीयल गीरधा री ॥मावे४॥पद१॥ नेणतणे बाणे मारी मुने नेणातणेबाणे, आडो आव्यो जमुनाजीनेआरे, एकलडी जाणो ॥ मारी१ ॥ कांइक मुज्यपर जादुरे कीधुं, लीधुं चीततार्णी ॥मारी२॥ घाय लथैने घरसुधी, पोंची पराणे ॥मारी३॥ ब्रह्मा नंदके एवीनाआवे, अंतर उफाणे ॥मारी४॥ पद२ ॥ नेणुंने चाले चोरु चित नेणुंने चाले, सामे आवी सानकरी मुंने; कानुडे काले ॥चो रु१॥ भुरकी नाखी मुज्यने नरमावी, गीरधर गोवाळे ॥चोरु२॥ वंशी अजब अलोकीक़वा इ, प्रज्यतणे ढाळे ॥ चोरु३ ॥ ब्रह्मानंद कहे मु ज्यसामुं, नावकरी नाळे ॥चोरु४॥ पद३॥मो रलीमे मांवेहरचु मन मोरलीमे मावे,मन हरवा मारे मंदिरीए; अणतेड्यो आवे ॥ ह.१ ॥ लट काकरी नंदजीनोरे लालो, घेरेसुंरे गावे ॥ह.२॥

फुलनीमाळा बाजुबंध गजरा, तोरा लटकावे ॥ ह. ३॥ ब्रह्मानंद कहे चाल वालानी, चितडु ललचावे ॥हरखमन४॥ पद४ ॥

राग गरबी॥मोहनरे मोही तारे लटके, मोही तारे लटके मोलीडाने चटके मोह० लटके तारे मारुं मनडुं डोलाणुं,लटकाळा नंदलाल ॥मोही १॥ लटकांतारा अतीप्यारारे लागे, मीठडा बोलामाव ॥मोही२॥ वणदीठे उर दुखडुं वधेछे, दीठेथी सुखडुं थाय ॥मोही३॥ लटका मनमोहन तारु, मुखमेल्युं नवजाय॥मोही४॥ रसीक सलुणा तारुरुप अलोकीक, नीरखीने थेछुं निहाल ॥मोही५॥ ब्रह्मानंदना नाथ रंगीला, लटकाळा नंदलाल॥मोही६॥पद१॥ वेधाणीरे वालानी वांसळीए, वालानी वांसळीए, मोहनजीने मळीए वेधा० रासरमवा सारु वनमां तेडाव्या, सरदपुनमनी रेण ॥ वाला१ ॥ गौतम राग आलापीने नटवर, वेहदवजाडी वेण ॥वाला२॥ मोरलीसुंणी मारुमनडुलोना

णुं, सुरतलागी एकतान ॥वाला ३॥ आतुरथैहुं तो झबकीनेउठी, भुलीभोजनपान॥वाला ४॥ मोहनकाज लिधो मारेमाथे, लोकतणो अप वाद ॥वाला ५॥ ब्रह्मानंदके घायल थैछुं, मोरल डीने नाद ॥वाला ६॥पद २॥ चालोरे प्रीतमजी नी पासे, प्रीतमजीनी पासेजो रमवाने रासे चालो० जमुनाने तीरे जदुपतीवालो, मोरली मनोहरवाय ॥ प्रीत १ ॥ अंतर धिररही नही मारे, मनडुंसुंणी ललचाय ॥प्रीत २॥ घरडानो धंधो हाथ नलागे, रटना लागीएकतान॥प्रीत ३॥ पावननेण करसुंरे सजनी, निरखीने नंद कुमार ॥ प्रीत ४ ॥ गजगती चाल्य अलोकीक बेनी, जोइने चोराणुंचित॥प्रीत ५॥ब्रह्मानंदना नाथ संगाथे,पुरणलागी प्रित्य॥प्रित ६॥पद ३॥ जाइसरे शामळीयाने साथे, शामळीयाने साथे छेडोनाख्यो माथे जाइ० नंदनानंदनथीरेने डो बंधाणो, एवीना मन अकळाय ॥साम १॥ जगना जीवनने नदेखुंरेजारे, जुगतुल रजनी

जाय ॥साम२॥ कानकुंवर साथे प्रीत करीने, अरपीदीधुं मेतोअंग ॥साम३॥ मस्तक जाता पडेनहीमोळो, रसिक सलुणानो रंग॥साम४॥ लोकतणी मरजादा तजीमेतो, सुंकरशे संसार ॥साम५॥ ब्रह्मानंदनो नाथ रंगीलो, नयणात णो सणगार ॥ साम६ ॥ पद४ ॥

राग गरबी ॥ लटकाळो लटकंतोरे आवे, मोहन मोरली वातोरे लट० सखाने संगे अति उछरंगे,गित मधुरां गातोरे॥लट१॥केसरीए वा घे कसुंबल पाघे,केसर रंगमां रातोरे ॥लट२॥ फुलडाना तोरा गजरानी टोपी,फुलांनेहारे फु लातोरे॥लट३॥ निशकुळानंदनो स्वामी साम ळीयो,आवेअमीरस पातोरे॥लट४॥पद१॥सा मळीयो सनेहनो बांध्यो, आवेछे अलबेलोरे; साम० रंगमां रातो ने वांसळी वातो, छोगाळो छेलछबीलोरे॥साम१॥अति प्रश्न वदनवाला नुं,अलवे लस्यो अलवीलोरे ॥साम२॥दरसन देवाने कांइएक केवा, रसबस करवा रसिलोरे

॥साम ३॥निशकुळानंदनो स्वामी सामळीयो, आवे वालपशुं वेहेलोरे ॥साम ४॥पद २॥छबी लानीछबी जोइने, मोही रह्युं मन मारुंरे छबी० नेणा वीशाळ ने वाणी रसाळ, तेपर तनमन वारुंरे ॥छबी १॥ वालानुं वदन सुख नुं सदन,शोभेछे सुंदर सारुंरे ॥छबी२॥जीवन जोइ हुं मनमां मोही,मिटे मंटकुं न मारुंरे॥छ बी ३॥निशकुळानंदना नाथने निरखी,अंतर मां उतारुंरे॥छबी४॥पद ३॥ छोगाळा तारा छो गला उपर,वालमजी जाउवारीरे छोगा० नट वर नागर सुखना सागर,मनमान्या मोरारीरे॥ छोगा१॥कान गोवाळाने वांसळीवाळा,तमेमी रात्यछो मारीरे॥छोगा २॥ नंदनालाला लागो अति वाला, गुणवंता गिरधारीरे ॥छोगा३॥ निशकुळा नंदना स्वामी सामळीया, हुंछुं दाशी तमारीरे॥छोगा. ४॥ पद ४॥

राग गरबी ॥ ओरा आवोने सुंदर स्याम, आंखडलीमां राखुरे; केदी कठण वचन सुख

धाम,कंइनव दाखुरे;सुखसंपत्य तमे सामळारे
जीवणप्राण आधार, जनम संगाती जादवा;
मारा नेणातणा शणगार॥आंख१॥बेसोतो पा
थरु पामरीरे,हिंडोतो मुकु हाथ क्षणुए न मेलुं
वेगळा;मारा नवल सनेही नाथ॥आंख३॥ अ
णदीठे थाउ आंधळीरे,दिठे जोबनपुर; प्रेमानं
दना प्राणथी,हवे रही न शकु दूर॥आंख४॥प
द१॥ तारी मुरति जादवराय वशी दिल मोरेरे
हुंतो मगन थइ मनमांय,मोही तारे तोरेरे, सुं
दर मुरति मोह्नीरे;मोह्युं मारुमन, तनमनजा
उवारणे,मन मान्या जगजीवन॥वसी २॥ तम
अरथे हुंतो निसरीरे, सउथी करी वढवेड; मु
खडुं जोवा कारणे,हुंतो फरीश तमारे केड॥व
शी३॥निमख न मेलुं नाथजीरे राखीश साइ
ने हाथ;मोघा मुलाछो मावजी,वाला प्रेमानंद
ना नाथ ॥वशी४॥पद२॥ अलबेला तमारे का
ज,फरु हुंतो घेलीरे;मतवालाछो महाराज, त
ज्याछो मेलीरे;मोहन थाशोमा वेगळारे मुजथी

स्यामसुजाण;जीवुंछुं जीवन जोइने,तमेछोमा
रा जीवणप्राणं॥फरु२॥जीवनदोरी मायरीरे,
लटका तमारा लाल;जोइ रहुंछुं जादवा, तमे
चालोछो सुंदर चाल ॥फरु३॥मुख जोइ सुख
उपजेरे,सितळ थायछे अंग; प्रेमानंदना नाथ
जी,हुंतो राची तमारे रंग॥फरु ४॥पद३॥ लट
काळा मोहनलाल तमपर वारीरे, तारु झळके
छे सुंदरभाळ;जाउ बलहारीरे, भाल विशाळछे
लालजीरे,नेणावेणा रसाळ;भ्रकुटीना भंगमां
वारी थरथर कंपे काळ ॥तम२॥मस्तक मुगट
जडावनोरे,कुंडळ शोभा धाम;वश कीधी व्रज
विनता,तमेनिलकळेवर स्याम॥तम३॥मुखनी
शोभा जोइनेरे, चंद थयो गतिमंद; अंगोअंग
छबी उपरे,वारी सरवस प्रेमानंद॥तम४पद४॥

राग गरबी. मोहनमुरती तारीरे, वाली ला
गेछे मोहनमुरती तारी; नीमख न मेलु न्यारी
रे वाली० सुंदरवर अति शोभेछे सारा, उरपर
हार हजारीरे ॥वाली१॥ पांपण उपर शोभी र

हीछे,पाघडली घणी सारीरे ॥वाली२॥ छेलछ· बीला तारां छोगलां जोइने, मोही पाडोशण मारीरे॥वाली३॥प्रेमसखी कहे नाथजी तमने राखु रुदामां धारीरे ॥वाली४॥पद१॥मोही पाघडलीने छेडेरे,गीरधरजी मोही पाघडलीने छेडे; मनडु फरे तम केडेरे गीर० नणदी मारी सान करेछे, मोहन मळवाने तेडेरे॥गीर१॥सासु ससरो गाम गयां छे, आवो आगाशीने मेडेरे॥गीर२॥भुज भरी भेटोने दुखडां मेटो,वरसो वाला रंग रेडेरे॥गीर३॥ प्रेमसखी कहे प्रीते वधावुं, नाथजी नवल सनेडेरे॥गीर४॥पद२
नंदन छेल गुमानीरे, मन मोह्युं नंदने छेल गुमानी; मोहनी नाखी छानीरे मन० जोवुं त्यारे मने जंप थायछे, दीठा वीनारे दीवानीरे ॥मन१॥वारेतो वसमु बहु लागे, जोता रुपनी धानीरे॥मन२॥सासु कहे.शामळियाने जोता, घेली थइ वहु नानीरे ॥मन३॥ प्रेमसखी कहे प्राणजीवनपर, तनमन धन खुरबानीरे ॥मन

४॥पद ३॥ मोहीछु मोहन लटकेरे, लटकाळा मोहन मोहीछु लटके;पीतांबरने पटकेरे लट० जरकसी पाघ केसरीओ जामो,चोळकसुंबी च टकेरे ॥लट १॥केसरतीलक कपुरनी माळा,मो हीछु मुखने मटकेरे॥लट २॥छोगाळा तारा छो गला उपर, जमर थइने मन अटकेरे॥लट ३॥ प्रेमसखी कहे शोभा जोईने, जनम खोओ न व खटकेरे ॥ लट ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग दोहा.

सुंदररीतु सोहामणीने,आव्यो श्रावणमास; विजलडी चमकाकरे, मघवादळ छायोआकाश; झरमर वरशे मेहुलाने, गरजे गगनेघन घोर; कोयलडी टउकाकरे, मधुराबोलेमोर; रच्यो हिडोळो रसिकवर, कंचनरतनं जडाव;झुलावे व्रज्यसुंदरी; झुलत नटवरनाव, रेशमदोरीकरग्रंही; झुलावे व्रज्यनार, गुणला गीरधर लालना; आगेउभी गाय ॥दोहापद १॥राग सामेरी॥ एनीहांहांरे छलोसुंदरशाम बीहारी, ए

तीहांहांरे राखुंनिरखी नेणामां मोरारी; आवो नटवरनिरखुं प्रेमकरी, एनीहांहांरे मारा गुण वंता गीरधारी; तारुरुप जोइने मनमोइरह्युं,ए नीहांहांरे मारा हैडानाहार हजारी; तारेहसवे हेराणुं चित मारु, एनीहांहांरे मारा शामसुं दर सुखकारी; तारीमुरती मोहन मारा उरमां वसी, एनीहांहांरे प्रेमानंद कहे नमेलुं न्यारी ॥पद १॥राग दोहा॥ शीकहु सोभा आजनी,ने सोन्ने श्री घनशाम; अंगोअंग छबी नीरखता, लाजेकोटीककाम;हींडोळो सुंदरअती,सोन्नाक हीनवजाय; निरखी सौनरनारीनांचितडांरह्यां लोन्नाइ॥पद २॥राग सामेरी॥एनीहांहांरे झलों रसीयाज़ी रतनहींडोळे, एनीहांहारे मनमोह्युं छेलातांरेतोरे; सामळीया सोन्नो बैउ रसन्नरी या, एनीहांहांरे तारा नेणा ते चीतमारु चोरे; तारी आंखडलीनी रेखुंराती, एनीहांहांरे आ वी वागी काळजडाने कोरे; तारी पाघडली आं टादार बनी, एनीहांहांरे आवी अटकोरही

दिलमोरे; प्रेमानंदना प्यारा घनशामपीया, ए नीहांहांरे राखुंजीवडलामां जोरी ॥पद२॥राग दोहा॥ हींसे हरीवर झुलीए, हींडोळे बळवीर; झरमर वरशे मेहुलो, विधविध वरशे समीर; बपैया पीउपीउ लवे, बोले दादुरमोर;झुलावे व्रजसुंदरी, झुलीए नवलकीशोर ॥दोहा पद ३॥ राग सामेरी ॥ एनीहांहांरे झुलो हींडोळे घनशाम, एनीहांहांरे झुलावुं पुरणकाम; सुंदरवर शोभा सारी बनी; एनीहांहांरे हींडोळो ते अति अभिराम,हींडोळेरतनथंभकळसभरच्या; एनीहांहांरे चोकी नंगजडीत छबी धाम,जोवा आव्या जीवन सरवे भुवनपती; एनीहांहांरे छायो आनंद आठोजाम, वाजे ताल म्रदंग वाजां वीवीध वीधी; एनीहांहांरे गाय प्रेमानंद गुणशाम ॥पद३॥राग दोहा॥ शोभा श्रीघनशामनी, रचना कही.नव जाय; रुप जोउ रंग छेलनुं नेणां त्रपत न थाय, वीबुधवीमाने चडी;जोवा आव्या आकाश, हींडोळे झुले हरी,

झुलावे नीज दास॥दोहा पद ४॥राग सामेरी॥
एनीह्रांहांरे झुलो हींडोळे छेल गुमानी, एनी
हांह्रांरे तारी मुरती मारे मनमानी; तन तरु
ण सुंदर छबी छाइ रही, एनीह्रांह्रांरे नीरखी
ठरे मारां नेणां, छबी धाम सुंदर घनशाम पि
या;एनीह्रांह्रांरे व्रजनारी देखीने दीवानी,ची
त चोरे मधुरे मुख हांश करी; एनीह्रांहांरे सु
खसागर सुखनीधानी, घनशाम सहजानंदना
मउपर;एनीहांहांरे जाय प्रेमानंद कुरबानीप.४

पद राग परज हींडोळा.

झुलोने वाला हींडोळे झुलोने वाला,रतन
हींडोळे राज बीराजो,नटवर नंदलाला॥हींडो
१॥हेतेझुलावुंगावुंगुणगण,गोविंदगोपाळा॥हीं
डो२॥नेणां भरीने निरखु चंचळ,चितवणीना
चाळा॥हींडो३॥प्रेमानंदना नाथ पेरावुं,मोती
नी माळा॥हींडो४॥पद१॥ झुलो गिरधारी हीं
डोळे झुलो गिरधारी,श्रावण मास सरस रीतु
आवी;सउने हितकारी॥हींडो१॥उमंग भरी झु

जावा वालाने,आवी व्रजनारी॥हींडो २॥रतन जडीत हींडोळांनी सुंदर,शोभा बनी सारी॥ हींडो ३॥प्रेमानंदना नाथ हींडोळे,बिराजो बिहारी॥हींडो ४॥पद २॥ झुलावुं धिरे नाथजीने झुलावुं धिरे, सुंदर कनक हींडोळो बांध्यो; काळंद्रीतिरे॥नाथ १॥झरमर झरमर मेहुलो वरसे गरजें गंभीरे॥नाथ २॥सुरसुता अति सुंदर शोभे,वहे निरमळनिरें॥नाथ ३॥प्रेमानंद कहे शोर मचाव्यो,मोरकोकीलकिरे॥ नाथ ४॥पद ३॥ झुलावुं प्यारा हींडोळे झुलावुं प्यारा, हळवे हळवे झुलावुं हरिवर;प्राणजीवन मारा ॥हींडो १॥ गंजराबाजुबंध हार पेरावुं,गुंथीगुंथी सारा॥हींडो २॥नेणा भरीने निरखुं नटवर,नेणुनातारा ॥हींडो ३॥प्रेमानंदना नाथ हैयाना हारछो हजारा ॥हींडो ४॥ पद ४॥

पद राग सामेरी हींडोळा.

रुडे रतन हींडोळें नाथ हळवे झुलावुंरे, जोइ मदन मनोहर रुप राजी थाउरे;हरीवर हीं

ढोळातणीरे उपमा नव केवाय, सुरससी शर
मांइने; वश्या गगनमंडळमां जाइ ॥हळ१॥हि
रा मणी हेमे जड्यारे,पचरंगी रतन प्रवाळ;ग
जमोतिपर पोखराज शोभे,पनापिरोजा लाल
॥हळ२॥जुवे आवी आकाशमांरे, अमर वेमा
न अपार;निरखी नटवरनाथने,जाय वारणे वा
रंमवार॥हळ३॥ हरिजन गावे हरखे भरयारे,
वाजे झांझम्रदंग;प्रेमानंद छबी जोइने,मोहपा
म्या कोटिक अनंग॥हळ४॥पद१॥ आव्यो श्रा
वणमास अनुप,हींडोळो मच्योरे; थयो राजी
जोइ महेश,टांडव नाच्योरे श्रावण रितु रळी
यामणीरे;बोले दादुर मोर विजलडी चमका क
रे रे,वरसे गरजे गगन घनघोर॥हींडो१॥झुलावे
व्रज सुंदरीरे, आनंद अंग न माय; गुणला
गिरधर लालना,गोपी आगे उची गाय ॥हींडो
२॥वंद्रावन रळीयामणुंरे,सुंदर जमुनातिर;प्रफु
ल्लित द्रुमलता वेलीयुं,बोले कलरव कोकीला
किर॥हींडो३॥हींडोळे हरखे भरयारे,झुले श्रीघ

नस्याम;प्रेमानंद जोइ नाथने थयो पावन पुर
णकाम॥हींडो४॥पद२॥ झुले पुरषोतम परीब्र
ह्म हींडोळे हेलीरे,जोइ नटवर सुंदरछेनः;आ
नंद हेलीरे.राजे रसिक चुडामणीरे,हींडोळे ह
रीराय;सारद नारद शेसथी,ए शोभा कैनव जा
य ॥हींडो १॥किट मुगट कटीकासनीरे,करेण
करणीकार;मुख मरकलडों जोइने,मोह्यो रती
विनताभरथार॥हींडो२॥मणीगणभुषण अंग
मांरे,उरवैज्यंतीमाळ;निलगीरीपरउगीया, जा
णे अगणित तरणीबाळ ॥हींडो३॥लावण्यता
घणी लालनीरे,रसना नव कहेवाय; चरण न
ख छबी उपरे,प्रेमानंद वारीजाय॥हींडो४॥पद
३॥झुले हींडोळे बळवीर जमुना तिरेरे, झुलावे
व्रजनी नार;हेतेधीरेधीरेरेसुंदरऋठ विरज्यातणु
रे,त्रिविधी वहसमीर;प्रफुलित माधवी केतकी,
फुल्यां नवदळपयरुचीर॥जमु१॥ कळरव बोले
कोकिलारे,मधुकर करे गुंजार; बोलेबरहीदा
दुर गये,गुणीजन राग मलार ॥जमु२॥ कुसुम

हिंडोळे कानजीरे,झुलेआनंदकंद;गोपीकागण. चांदणीमांही,शोभे पुरणचंद ॥जमु ३॥निरझर वरसे मालतीरे,पारीजात करी प्यार; प्रेमानंद घनस्यामपर,जायवारणेवारंवार॥जमु ४प.४

पद राग गरबी हींडोळा.

रंगभीनारे सामळिया आवो झुलीएरे रंग० बांधु फुलहींडोळो प्यारा,पहेरावुं पटभुषण सारां; नंदकुंवर तमने नीरखीने फुलीएरे ॥ रंग १॥ चरचु चंदन खोरछबीला, नौतम रीतेशु रंगीला;चांदलीओ करवा उभीकुम कुम लइने रे ॥रंग २॥जरकसीना पेर्या हरी जामा, चीतडु चोरो बांधी पाघ अमुलीएरे ॥रंग ३॥अलबेला उरमां लखी राखु, तनमन तमपर वारी नाखु;प्रेमानंद कहे आ अवसर नही भुलीएरे ॥४॥पद १॥झुलावुरे हींडोळे सुंदरशामनेरे॥झुला॥ मणी कंचनना थंभ मनोहर, डांडी चार अनोपम सुंदर; हीरा पह्वोळी जडावु शुभ सुख धामनेरे ॥झुला १॥ मखमलनी गादी बीछा

वुं,तकियो ते वांसे मुकावुं; प्रीतेशुं पधरावुं पुरण कामनेरे ॥झुला२॥ घुघरडी अति सुंदर घोरे, लटके मोती झुमखां कोरे; उडे अंतर फोर आतमरामनेरे ॥झुला ३॥हीरतणी दोरी लइ सारी, झुलावुं हळवे गीरधारी; प्रेमानंद बली हारी हरीना नामनेरे ॥झुला४ ॥पद२॥ झुलो झुलोरे केसरीयावर हींडोळडेरे झुलो० हुं उतरु तमे झुलो गीरधर, हळवेशुं झुलावुं हरीवर; केसरचंदन चरचु हरी तन गोरडेरे ॥झुलो१॥ फुलतणा जामा हरी पहेरी, हेत करी मुज सामु हेरी;चीतडुं मारुं चोरो फुलातोरडेरे॥झूलो२॥ मंद मंद हरी मेहुलो वरसे,चमके वीज गगमां सरसे; बोले बोल बपैया उंचे सोरडेरे ॥ झूलो ३॥करजोडी तम चरणे लागु, तम पांसे हरी ए वर मागुं; प्रेमानंदना नाथ रहो मारे ओरडेरे॥झुलो४ ॥पद३॥ झूलावे व्रजनारी कुंवर काननेरे झुला० रतनहींडोळे शाम बीराजे, आगें झांझ पखाजजबाजे; गुणीजन गाय समाजे

तोडे ताननेरे ॥झुला १॥ झुलेछे छबीलो छेलो, रसीओ रंगभीनो अलबेलो; हसतां सामु हेरे आपे पाननेरे॥झुला २॥ वरसे श्रावणमास फुवारा,मोर बपैया बोले सारा; गोपी सरवे गाय मधुरा गाननेरे ॥झुला ३॥ नीरखी नटवरलाल बीहारी, प्रेममगन.फुली व्रजनारी; प्रेमानंद बलहारी जीना वाननेरे ॥ झुला ४ ॥ पद ४ ॥

॥पद राग गरबी॥ सोनाना बोर झुले नंद कीसोर, प्याराने पारणे सोनानां बोर; हीरामाणाक बहुजडीया पारणीए, काजु शोभेछे रुडी मोतीडानी कोर ॥प्यारा १॥ कोइक कानाने नेणोसारे काजळीयुं, कोइक बनावे कस्तुरीखोर ॥प्यारा २॥ हिलो गायने माता हरीने झुलावे, हाथे ग्रहीछे रुडी हिरलानी दोर ॥प्यारा ३॥ ब्रह्मानंदके मुखरसीया वालमनुं, गोपी जुवेछेजेम चंदचकोर ॥प्यारा ४॥पद १॥ धरमकुंवर मारा हैडाना हार, झुले पारणीए धरमकुमार; कंकुडावरणुं कानकुंवरनुं, मुखडुं जोइने मोइ ब्र

जडानीनार ॥झुले १॥ कोडे कोडेरे झाजु हेतकरीने, लुण उतारे माता वारंवार ॥झुले २॥ हिलो गावेने गोपी हरीने झुलावे, जीव्यमचीछे नंदजीने द्वार ॥झुले ३॥ ब्रह्मानंदनो वालो लट कालो लालो, अजब रंगीलो छेलो प्राणआधार ॥झुले ४॥पद २॥ संतुनोशाम दोयली वळाना दाम, पोढ्यापारणीए संतुनोंशाम; मुखडु जो वामावानुं आंवे मुनेश्वर, अरज करेछे नंदजीने धाम॥पोढ्या १॥ वाराफेरीझुलावे रसीया वालमने,गोपी मलीने घरडानांरे काम॥पोढ्या २ कालुबोलेछे वालो मनडाने मोता, रोता रहेछे छांना राधाने नाम॥पोढ्या ३॥ब्रह्मानंदनो वालो जन्मसंगाथी, व्रजना वासीने ठरवानुंरे ठाम ॥झुले ४॥पद ३॥ बालुडेवेश माथे शोभेछे केस, वालो रमेछे मारो बालुडेवेश; अखील ब्रह्मांडनो करता अखंडीत, नाथ करेछे लीला नंदजीने नेश ॥वालो १॥ रसिया प्रीतमने गोपीतेडी रमाडे, जेना महीमानो पारपामे नही

सेश ॥वालो२॥ देखी पंखीने, मारो शामडरेछे; ध्यान धरेछे जेनुं शिवजी हमेश ॥वालो३॥ ब्रह्मानंदनो प्यारो जीवनमारो, लाल आंखडली में राखीने लेश ॥वालो४॥पद४॥

पद राग गरबी थाळ.

स्वामी आवोने मारे घेररे, वारीजाउ वाल मजी; सेवा करशुं सारीपेररे॥वारी१॥कांइनीर उनेते नवरावुंरे वारी० वळी जुगती करीने जमाडुंरे ॥वारी२॥ कांइ कंचनथाळ कटोरारे वारी० पासे पाणीपीवाना आबखोरारे॥वारी३॥ मेलुं सिरापुरीने बेक सेवोरे वारी० पासे शाक अथणाजावे तेवांरे ॥ वारी ४॥ मेलुं चुरमुं कंसार बेक चोळीरे वारी० रसरोटली घीमांझबकोळीरे ॥वारी५॥ मेलुं माखण घ्रतमेवारे वारी० पासे तळीया पापड जोए तेवारे॥वारी६॥ कांइक लाडुं जलेबी बेक लेज्योरे वारी० वळी कसर रहेतो मने केज्योरे ॥वारी७॥ कांइ घीए तळेला गीसोडांरे वारी० काचरीने तळेलां कं

कोडांरे ॥ वारी८॥ कांइ तुरीयांनी तरकारीरे वारी० बेक चोळाफळी छमकारीरे ॥वारी९॥ कांइ सुरण तळयांछे तमसारुरे ॥ वारी१०॥ कांइ चोखाने दुध सीरावोरे वारी० मांही साकर बेक मंगावोरे॥वारी११॥तमे जमोने ढोळुं वायरे वारी० कांइ तारे ते म्हारे टाढु थायरे॥वारी१२॥ कांइ जळजमुंनानी झारीरे वारी० तमने चळुकरावे ब्रह्मचारीरे ॥१३॥ काथो चुनो ने पान सोपारीरे वारी० मुखवास लेज्यो मोरीरे॥वारी१४॥कांइ चंदनपुष्प चडावुंरे वारी० वळी गुण तमारा गावुंरे॥वारी१५॥ कांइ आरतीयो उतारुरे वारी० वळी रुपरुदामां धारुंरे ॥वारी१६॥ कांइ पलंग उपर पोढाडुंरे वारी० झाझीवार थाय तो जगाडुंरे ॥वारी१७॥ कांइ नीद्रा उडेनेणेरे वारी०वातुं केज्योने सुंदर वेणेरे ॥वारी१८॥ कांइ घेलुंघेलुं बोली सुख देज्योरे वारी०कांइ केवुं होयतो छानुं केज्योरे॥वारी१९॥ आपो अबळाने आनंदरे वारी०ब

जहारीजाय ब्रह्मानंदरे ॥वारी२०॥पद१॥

॥पद राग गरबी थाळ॥ मारे मंदीरआव्या मावजीरे, जमवा जीवनप्राण; मेंतो प्रेमघणे पधरावीयारे, सुंदर शामसुजाण ॥ १ ॥ पुज्या विधीमें प्रेमशुंरे, अंग घणो उमंग; जोतां रसियाजीना रुपनेरे, राचीएने रंग ॥२॥ मेंतो नो जनीआं बहु नातनांरे, पीरशो पुरण थाळ;धर्यो शामशानुणा आगळेरे, हसीया दीनदीयाळ ॥ ३ ॥ मुंने सुख घणीछे नामनीरे, जमवा तारेहाथ;एवुं कहीने आनंदपामीयारे, जाणया घणा जदुनाथ ॥४॥ नावे नोजन चार प्रकारनांरे, शाकपाक बहु अंन; मारेहाथ जम्याछे मावजीरे, टाढु थयुंछ तन ॥५॥ मेंतो छपनन्नोजन सुचवीरे, जमाड्या जदुराय; प्रेमे पानबीडी दइ मुखमांरे, लागी हरीनेपाय ॥६॥ वाले हासकरी हसावीयांरे, सुंदर कांइ सवाद; आप्यो प्रेम घणो करी प्रेमदारे, मुक्तानंदने परसाद ॥ ७ ॥ पद १ ॥

पद राग रामग्री प्रभाती.

मनरेमान्युं नंदलालशुं,जोइ पाघ पेचाळी; रीझी रही एना रुपमां;भुदरजीने भाळी॥मन १॥भाल तिलक कोइ भातनुं,केसरनुं विराजे; नयणुंनी शोभा जोइने,कोटी रतीपती लाजे॥ मन २॥फुलडाना तोरा झुकीया, झळके कुंडळ काने;मुखडानी शोभा जोइने,मोही भिनलेवा ने॥मन ३॥हींडलतांशुभहारने,जोतांरहीछुं लो भाइ;मुक्तानंदना नाथशुं,कीधी अचळ सगाइ ॥मन ४॥पद १॥ जनम सुफळ कर्यो माहेरो, नटवर नंदलाले;सुखडुं अलोकीक शामळे,आप्युं अति घणुं वाले॥जन १॥मनना मनोरथ पुरीआ,गुणवंत गिरधारी; माव उपर मेंमायेरु, नाख्युं तनधनवारी ॥जन २॥परवश थै हुं प्रेम मां,सामळीआनी संगे; रसीक शलुणा व्रजरा जने,राची हुंतो रंगे॥जन ३॥झीतनो डंको वागीओ,रीझ्या कुंजविहारी;मुक्तानंदना नाथने, वरी थै जगन्यारी॥जन ४॥पद २॥ सगपण की

धुंरे स्यामशुं,मनमां समजी विचारी;आश त
जी संसारनी,धास्या उरमां मोरारी ॥सग १॥
निमख न मेलुं नाथने,नेणुथी न्यारा; परमस
नेही सामळो,मुनेप्राणथीप्यारा॥सग २॥जवब्र
ह्मादीक महामुनी,तेने दुर्लभवालो; ते रसीयो
मुजने मळया,नटवर नंदलालो॥सग ३॥थइछु
अधीक अलबेलडी,लज्या लोकनी मेली;मुक्ता
नंदना नाथशुं,बांधी धड करी बेली॥सग ४॥प
द ३॥ आज मारुं भाग्य उदेथयुं,निरख्या व्रज
पती वालो; छेलछबीलो सामळो,लेरी नंदजी
नो लालो॥आज १॥जरकसी पाघना पेचमां,
तोरा अधीक बिराजे;मुख शोभा जोइ मावनी
पुरण सशी लाजे॥आज २॥ भाळ विशाळ वि
राजतुं,नेणां अणीआळां; अति चंचळ रसनां
भस्या,कंकोळेल काळां॥आज ३॥अंगोअंग मु
रती माधुरी,रसीओ गिरधारी;मुक्तानंदना न
थनी॥छबीपर बलहारी॥आज ४॥पद ४॥

पद राग वीभास प्रभाती.

छोडी के श्रीऋश्भदेव ओरकी में करु से-
व,काटी डारो कर मेरो तीखी तरवारसें छो०
त्यागीके रसीक कान ओरको जो धरु ध्यान,
चीर डारो छाती मोरी कठीन कुठारसें॥छो१॥
ऋश्भ वीन अन्य जेही इष्ट ज़ानी नमुं तेही,फो
रडारो सीर मेरो मुसळ प्रहारसें॥छो२॥मुक्तानं
द कहे मोइ ओर जो प्रतीत होय,जानियो अ
धिक नीच सुपच लबारसें ॥छो३॥पद१॥ छां
डीके श्रीघनशाम, ओरको जो जपुं नाम; कर
ले कटारी मेरी जीभ्या काटी डारियो छां०लो
कंनकी लाज डरुं जो न भक्त चीत धरुं, पाव
कके मध्य मेरे तनकुं प्रजारियो ॥छां१॥जीवी
काको लोभ जानी भक्ती जो करुं में छानी,ते
ही छीन तन मेरो सैलसे पछारियो॥छां२॥मु
क्तानंद कहे टेरी द्रढता जो डगे मेरी,सुरीपे च
ढाइ तीखे तीरनसे मारियो ॥छां३॥पद२॥ हो
यके श्रीऋश्भदास ओरकी जो करु आश, जा

नियो लबार लुचो नीच ठग जारसें होय० जं-त्र मंत्र सत्य जानु ताकी जो प्रतीत आनु, जानियो अधिक मुढ कुमती गमारसें॥होय१॥ धरमहीन नक्ती करुं प्रभुसें जो नाही ठरुं, जानियो प्रबल पापी भुमीहुके भारसें॥होय२॥मुक्तानंद कहे इष्ट एक ताकी जो न राखुं टेक, जानियो अधिक बुरो गंडक बीडारसें॥होय३॥पायके श्रीकृश्नपिया ओरसें जो जोरु जिया, जानो मोय जग मध्य सबसें लबारज्युं पाय०प्रगटसरुप त्यागु ओरसें जो अनुरागु, जानियो जरुर मोकु पापको प्रहारज्युं ॥पय१॥मद्य मांस भोगी देवताकी जो करुं में सेव, होना सीर मेरे सदा व्रजको प्रहारज्युं॥पय२॥ मुक्तानंद कहे मोय ओरकी जो आश होय, वेष्या समवेष मेरो जानो अति खवारज्युं ॥ पाय ३ ॥ पद४॥

पद राग केदारो प्रभाती.

ध्यानधर ध्यानधर धर्मना पुत्रनुं, जे थकी सरवे संताप नासे;कोटी रवी चंद्रनी कांती झां

खी करे, एवा तारा उर विषे नाथभासे ॥ध्यान १ ॥शिरपर पुष्पनो मुगट सोयामणो, श्रवणपर पुष्पना गुच्छशोजो; पुष्पनाहारनी पंक्ती शोजेगळे, निरखतांजग्तनांमनलोजे॥धान्य २॥ पचरंगी पुष्पनां कंकणकरविषे, बाएबाजुबंध पुष्पकेरां; चर्णमां स्यामने नेपुर पुष्पना, ललीत त्रिजंगी शोजे घणेरां॥ध्यान ३॥ अंगोअंग पुष्पनां आभ्रण पेरीने, दासपर मेरनी द्रष्टी करता; कहेछे मुक्तानंद जजधड जावशुं, सुखतणा सिंधु सर्व कष्ट हर्ता॥ध्यान ४पद १॥ प्रितकर प्रितकर प्रगट परीब्रह्मशुं, परहर अवर पंपाळ प्राणी; प्रोक्षथी जवतणो पार आवे नही, वेदवेदांत कहे सत्यवाणी॥प्रित १॥कल्पतरु सर्वना संकल्प सतकरे, पासे जइ प्रितशुं सेवज्यारे; तेम जे प्रटग पुर्षोतम प्रीछशे, थाशे हरीजन ततकाळ त्यारे॥प्रित २॥प्रगटने भजीजजी पार पाम्या घणा, गिदगुनीका कपी व्रंदकोटी; व्रजतणी नार व्यजिचारजावेतरी, प्रगटउपासनासौथीमोटी॥

प्रित ३॥श्रीनारायण स्वामीने परहरी,जारजज
नार सर्वेख्वार थाशे; कहेछे मुक्तानंद प्रगटजज
प्राणीया,अघतणा ओघतत्काळजाशे॥प्रित ४॥
पद २॥रातरहेपाछलीचारघटीकात्यारे,संतनेश
यनतजीजजनकरवुं;स्वामीनारायणनामउचा
रवुं,प्रगट परीब्रह्मनुं ध्यान धरवुं॥रात १॥ते स
मे आळपंपाळ बकवुं नहीं, चितहरी चरणमां
प्रोइनेरेवुं;ग्रहस्थने जगत जंजाळने परहरी,क्र
ष्णगोविंद गोपाळ कहेवुं॥रात २॥भजन तजी
ए समे अन्य उद्यम करे,नारकी थाय ते नरने
नारी;ते माटेअमुलकअवसरपामीने,हरीजन
सर्वे लेजो विचारी॥रात ३॥दुर्लभ साजते सुग
म श्रीहरीकर्यो, खोयला दिवसनी भागी खा
मी;कहेछे मुकानंद जज द्रड जावशुं,श्रीनारा
यणसत्यस्वामी॥रात ४॥पद ३॥भजनकरजाव
शुं प्रगटपरिब्रह्मनुं,राखहरीरुपमांमनतारुं;प्रग
टनाजजनथीपरम सुख पामीए,उरथकी नाश
पामे अंधारु॥जजन १॥नखशिख नाथनी मूर

ति सोहामणी, चरणनाचिन संताप टाळे; प्रेमशुं चित्तवे चरण श्रीहरीतणा, ग्रंथीगाळे सर्वे कर्मबाळे ॥ भजन २॥ नखतणी पंक्तिनी ज्योत नितनित नवी, उदरमां त्रीवली अधिक शोभे; उर विषे श्रीवच्छ चिन्हने निरखतां, संतना चित ततकाळ लोभे॥ भजन ३॥ नेणाने वेण चित्त चोर सोहामणा, परम उदार अति चतुर स्वामी; कहेछे मुक्तानंदभज द्रड भावशुं, प्रगट प्रमाण ए अंतरजामी ॥ भजन ४॥ पद ४॥ मावजी मुजपर खुब अढळक ढळया, माहेरु मंदीर धाम कीधु; सुखतणा सींधु सेजे मळया शामळो, तमथकी माहेरु काज सीध्यु॥ मावजी १॥ दीन दुरबळतणी त्रीठ जाणी तमे, मुजपर महेर अतिसेज कीधी; दोयलीवेळाना दाम छो नाथजी, शामळा मारी संभाळ लीधी॥ मावजी २॥ जे संग नेहकरयो तेनेभववीसरयो, भक्तवच्छळ तमे अधिक रसिया; बरद पोतातणुं सत्य करवा तमे, माहरे मंदीर नाथ वसिया॥ मावजी ३॥

आज अम्रततणामेउला वरसिया,नवतणीभा, वट आज नागी;आज मुक्तानंद अधिक सुख उ पन्यु,तमसंग शाम द्रढ लगनी लागी॥मावजी ४ माहरे मंदीर अखंड रहो मावजी, तम विना दुखतणो अंतनावे;आवतुं जोबन अनंग दुख देघणुं,तनतणा ताप ते कोण समावे ॥ माहरे १॥आश सर्वे परहरी प्रित तमशु करी,वरीहुं व्रहवती नाथ तमने; मदनरीपु मारवा तापने टाळवा,अधुर अम्रतरस पाओ अमने॥ माहरे २॥ तमसंग आश उदाश संसारथी, नटवर नि मख केम रहु न्यारी;नयणानी आगळे अखंड रहोनाथजी,विविधविनोद करता विहारी॥मा हरे ३॥ रसीआजी तमसंग रंग लाग्यो खरो, गमे नही जगतनो गंध मुजने;आज मुक्तानंद आड सर्वे टळी,अरपी हुं तनमन नाथ तुजने ॥माहरे ४ ॥पद ६॥ माहरु नाग्य अतिसेज अदकु थयु, नाथजी तमसंग नेहजोडी; तनत णा ताप संताप सरवे टळया, तनधन जगत

शुं प्रीत तोडी ॥माहेरु १॥असत सुखपरहरी नाथतमने वरी,लोकनी लाज नवधरीमनमां; सुरानीपेरे तम सनमुख चालता,अधीक आनंद नवमाय तनमां ॥माहेर २॥कोटीब्रह्मांडना नाथ करुणा करी, श्रीहरी माहेरेमोलआव्या; सरणांगत तणांलाडपाळो सदा,भक्तवछळतमे नाथकाव्या॥माहेर ३॥ देहडीजायपणानेहनव छुटज्यो, ए वरं आपज्यो नाथ मुजने, मुक्तानंद कहेनाथजी श्रीहरी, निमख न्यारा नवमेलुं तमने ४॥पद७॥ पुरषोतम तमे प्रगट मुजने मळया, आज आनंदना ओघमांरे; असतनी आशासरवेउरथीपरहरी,सामंळा थइद्रढशरण तारे;पुरशोतम॥१॥विषवाउवडे तरण.जेंम उडती, मावजी मेरुने तोल कीधी; कोटीब्रह्मांडना नाथ कर साइने, अचळपदवी मुने आजदीधी ॥पुरशोतम२॥.हासविनोद बहु हेतदेखाडता, महाप्रभु आवीया मोलमारे नटवर अलोकीक रुप नीहाळता; रसियाजी राचीहुं

रंगतारे ॥पुरशोतम ३॥ सहु दुख कापीयुं अखं
ड सुख आपीयुं, अथीरथीर थापीयु छेलरसी
या; केछे मुक्तानंद सरवे कासळटळी, माहरे
मंदीर नाथ वसीया ॥पुरशोतम ४॥पद ८॥

पद राग वीभास प्रभाती.

प्रात भयो प्रान प्यारे, जागो गीरधारी. प्रा
त० सखा सब आये दुवार, लेकर पुष्प हार;
कृष्ण जगत कही, टेरत्हे मंडळी तुहारी॥प्रात
१॥संग ले पुजाको साज,गुवालनी आइ महा
राज; सबहीके हाथ सोहे, कंचनकी थारी॥प्रा
त २॥सघळे सखी समाज,आइ दरशन काज;
दुवारके खडीहे भ्रखुभानकी दुलारी ॥प्रात ३॥
दरशको दान दीजे, नयनां सुफल कीजे;मुक्ता
नंद कहे,वारवार जात बलहारी॥प्रात ४॥पद १

पद राग भेरव प्रभाती.

स्वामीनारायणनुं समरण करतां, अगम
वात ओळखाणीरे;नीगम नीरंतर नीतीनीती
करी गावे,प्रगटने परमाणीरे॥स्वामी १॥मंगळ

रुप प्रगटने मेली, प्रोक्षने भजे जे प्राणीरे; तप
तीरथ करे देव देरां, मन न टळेरे मसाणीरे
॥स्वामी २॥ कथा कीरतन कहेता फरेछे, करंम
तणी जे काणीरे; श्रोताने वक्ता बेय समज्या
वीना, पेटने अरथे पुराणीरे ॥स्वामी ३॥ कांशी
केदारके दुवारका दोडी, जोगनी जुगतीन
जाणीरे; ते पाछो घरनो घंरमांइ, गोधो जो
डाणो जेम घाणीरे॥स्वामी ४॥ पीधा वीना प्या
स नव भागे, पंड उपर ढोळो मर पाणीरे; मु
क्तानंद मोहन संग मळतां, मोज अमुलख
माणीरे ॥ स्वामी ५ ॥ पद १ ॥

पद राग केदारो प्रभाती.

किजीये ध्यान श्री धर्मना कुंवरनुं, सर्वपेला
उठि प्रातकाले; निरखीए रूप नखशिख महारा
जनुं, वासना अशुभ ततकाळ टाळे॥कि १॥ संत
हरिभक्त सौ उंघ आळस तजी, चितविए चरण
अतिप्रित आणी; निरखीए नखमणी सीमाशो
भातणी, दुर्लभ देवने एम जाणी॥कि २॥ जम

णाते चरणाना अंगुठा उपरे, नखमांही चिन्ह ते जोइरेवुं;चिन्हपर रक्तरेखा अति शोनती,मनतेमां लई प्रोइदेवुं ॥ कि ३॥ अंगुठा आंगळी उपर केशछे,सुक्षम चिन्हछे चाखडीनां; अंगुठा पासनी आंगळीए तिलछे,प्रेमानंदनी जोएल आंखडीनां॥कि ४॥पद १॥मंगळ मुल महाराजना चरणछे,चितवतां चितमां शांति थाए; कामने क्रोधमद लोन व्यापे नहिं,उरथकी सर्व अज्ञान जाए॥मंग १॥जुगल पदतळ विषे षोडषचिन्हछे, नाम तेनां हवे कहुं विचारी;स्वस्ति जव जांबुध्वज,अंकुश अंबुज,अष्टकुणवज्रउर्ध रेखा प्यारी॥मंग २॥ नवचिन्ह धारवां जमणा ते चरणमां वामपदमांबिजांसात शोने; मिन त्रिकुणने व्योम गोपद कळस, अर्ध चंद्रधनुष चित्त लोने॥मंग ३॥जमणाते चरणनीआंगळि छेलीए, तिलएक अनुपम आनदंकारी; पानियुं सुंदर घुंटिपिंडपर, प्रेमानंदतनमनजायवारी ॥मं ४॥पद २॥निरखतांनाथनीजाणुंछबीजीव

मां, सुख थाए दुखसौ दुरवामे; जमणा साथळ विषे चिन्हएकअनुचीतवतां,नक्तमनमोद पामे ॥नि १॥केळनाथंनजेवा साथळ सुंदर,गरुडनी पिठपावनकारी; कटितटपीत पटकस्योकरुणा निधि,स्याम शोभा कटिलागे प्यारी॥नि २॥नलिनसम नाभिपर त्रिवल्लीछबी, उदरमां उन्नत उरमांही;केश सोहे स्तन स्यामपर छापना, चिन्हछे तिलएक उर विषे चित्तमोहे॥नि ३॥ उरविषेकौस्तुभश्रीवच्छचिन्हछे, विनगुणहार नी शोभा सारी; दक्षिण बाहुते निकट तिल चारछे,प्रेमानंद जोइ जोइ जायवारी॥नि ४॥पद ३॥अशरण शरणभुजडंड महाराजना, चिन्ह ते मांय ते कहुं वखाणी; भुजामां छापनां चिन्हछेसुंदर,कुणीयुंस्यामसुखधामवाणी॥अ १॥ पोंचाथी उपरछापनांचिन्हछे,कांडांछे कठणबळवानभारि;करभपरकेशछेहथेळीरातीयुं,शाम रेखातेमां न्यारि न्यारि॥अ २॥ रातीछेआंगळीयुं राताछे नखमणि,उपडता तिखा तेजोयाजे

वा;एवा जे करवरधरतजनशिरपर,आतुरअभ
य वरदान देवा॥अ ३॥जानुपर जंतभुज सरस
गज सुंडथी,नक्तनेन्नेटवा उन्नाथा ए; एवा घन
स्यामनी भुजा छबीउपरे,प्रेमानंदतनमनवारि
जाए॥अ ४॥पद ४॥चितवीएचिन्हमहाराजना
अंगमां,नक्तजन न्नावशुं वारमवारे; वामन्नागे
वळी कंठने भुजवचे,चौद तिलसुक्षमसरससोर
॥चि १॥डाबे पडखे वळीनवतिल नौतम, त्रण
तिल कक्षमां कहुंछुं जोइ; एकतिलंअनुपमकंबु
कंठने वचे, निरखतां नक्तमन रेछे मोही॥चि
२॥चिबुकने अधरपरकेश रेखाछबि, अधर प्र
वाळ जोइचित लोन्ने; कंदनी कळीसम दिपे
दसनावळी,कनकनी रेख मांही सरस शोन्ने॥
चि ३॥ डाढमां चिन्हछे स्याम सोहामणुं, मंद
मुखहासजोईलाजेकाम; घेरेसादे करी बोलता
वचन हरि,प्रेमानंदनो स्वामी घनस्याम॥चि
४॥पद ५॥ वारीजाउ वारणे वदनसशि उपरे,
निरखतां नेण नथी त्रप्त थातां;अमृतवृष्टि क

रे ताप तनना हरे,हरेहरे कहे हरि छिंक खातां ॥वा १॥ शोभा ते शिकहुं नासिका शुकतणी, गोळ कपोळ बहु लागे रुडा;नासिका उपरसि ळीना चिन्हछे,चितवतां घाट नव थाय कुडा॥ वा २॥जमणा कपोळमां मोटो एक तिलछे,ति ल एक मोटोछे डाबेकाने;जेजन निरखीने धा रिले चितमां,ते नपडे मायाकाळ पाने॥वा ३॥ कांन विंध्यातेनां चिन्हछे सुंदर,चंचळद्रगमांही रेखा राती; प्रेमानंदमीन अलिखंजन वारुलै, उपमा देवा नथी बुद्धि थाती ॥वा ४॥ पद६॥ भक्तजन रंजन भ्रकुटि घनस्यामनी, कामनी जोइ तुरत थाय घेली; भ्रकुटिने हेठने नेत्रनी उपरे रेखा उठे अति रस नरेली ॥ज १॥ भाल विशाळमां पंच रेखा उठे,उभीछे बे न त्रण चं द्राकारे;जमणी कोरे एकचिन्हछे भाळमां,भक्त जन निरखे वारंवारे ॥ज २॥सुंदर मुस्तक श्रीमा हाराजनुं,शिखा सुंदर जेमां जोईज रहीए; त्र ण्य तिलछे वळी शिखाने पासले,जमणे भागे

तेने धारी लइए॥न ३॥मोटो एक तिलछे वाम वांसामांही,मोटो एक केशछे तेने पासे; जम णा वांसामांई आघो एक तिलछे,प्रेमानंद नि रखतां दूख नासे॥न ४॥पद ७॥ नखशिख नि रखीने चिन्ह वर्णन कर्यां,संत हरिजक्तनेनित्य गावा;जक्तना उरविषे श्रीमहाराजनी,सुंदर मूरति साक्षात थावा॥नख १॥पुष्पनां भुषण वसणा महाराजनां, एक पदमां हवे कहुं वखाणी; उज्जल पाघ शिर श्वेतपटको खजे, श्वेत धोती पेरी प्रित आणी ॥न २॥ पुष्पना हारउर कंकणा पुष्पनां, पुष्पनां बाजु ते बांध्या बांहे; पुष्पना गुच्छ ते खोस्या बेकानमां, तोरालटंके सुंदर पाघमांए ॥नख ३॥ए पद जे कोइ शिखे ने सांजळे,ए छबीनुं नित्य ध्यान धरशे;प्रेमानंद कहे तेना उरमां आवीने,स्वामी सहजानंद वास करशे ॥नख ४॥ पद ८॥

पद राग जैरव प्रजाती.

प्रात थयुं मनमोहन प्यारा, प्रीतमरह्या शुं

पोढीने प्रात०. वारमवार करुछुं वीनती, जग जीवन करजोडीने ॥ प्रात १ ॥ घरघरथी गोवाळी आव्या, दरसन कारण दोडीने; आंगणीए उन्नीव्रज्य अबळा, मै वलोवां छोडीने ॥ प्रात २॥ बहुरुपी दरवाजे बेठा, शंकर नेजाखोडीने मुखडुं जोवा आतुर मनमां; जोरे राख्या ओडीने ॥ प्रात ३ ॥ भैरव रांग गुणीजन गावे, तान मनोहर तोडीने; ब्रह्मानंदना नाथ वीहारी, उठो आळस मोडीने ॥ प्रात ४ ॥ पद १ ॥ रसीयोजी राय आंगण बेठा, कोमळ दातण करवाने; मखमलनी गादी बहुमुली, पाट उपर पाथरवाने॥ रसी १ ॥ आछु जळजमुंनानुं आण्युं, कंचनझारी नरवाने; सोनाकेरु प्यालुंलाव्या, सुंदरआगे धरवाने॥ रसी २ ॥ दासमळ्या सौ दरसन कारण, जगने पार उतरवाने; दातण करता हरीने दीठा, ते नावे नव फरवाने॥ रसी ३ ॥ मुखमंजन कीधुं मनमोहन, हरीजननुं मनहवाने; ब्रह्मानंदना नाथ पधार्या, स्नानवीधी

अनुसरवाने ॥रसी४॥ पद२॥ बाजोठे कनक तणेआवी बेठा,नीर गरम हरीनावाने बाजो० श्वेतवस्त्र पेरयुं एक सुंदर,जुधरजी भीजावाने ॥बाजो१॥ अत्तर तेलफुलेल अनुपम, मरदन करवा मावाने; अंगचोळ्युं जळढोळ्युं उपर, रसीयाने रीझावाने ॥बाजो२॥ स्नानकरी उठ्या सामळीयो, प्रेमीजनललचावाने;ललीत नवीन त्यारकरी लाव्या,पीतांबर पेरावाने॥बाजो३॥रतनजडीत शुन्न पाव्य मनोहर, गादी नवल बीछावाने; ब्रह्मानंदना नाथने आव्या, नोजनकाज्य बोलावाने ॥बाजो४॥ पद३॥जमो जमोने मारा जीवन जुगते,नोजनीयां रस नरीआरे;पाकशाक लमसारु प्रीतम,कोडेकोड करीयांरे ॥जमो१॥तळीयांगळीयां तातांतातां, कनक थाळमां धरीयांरे; आरोगो मारा नाथ अलोकीक, घ्रत झाझां घेबरीयांरे ॥जमो२॥ कडीवडी कारेलां काजुं, रायतणां दैथरीयांरे; जोएतो उपरथी लेज्यो, मीठुं जीरु मरीआंरे

॥जमो ३ ब्रह्मानंदना नाथ शीरावा, दुधनात साकरीयांरे; चळुकरुं हरी त्रपतथैने, नीरखी लोचन ठरीआंरे ॥जमो४॥पद४॥

पद राग वेलावर प्रभाती.

लालमनोहर लीजीए, मुखवास मोरारी; शाम सोहागी शामळा, जाउं मुखपर वारी ॥लाल१॥ जोएतो लावुं जायफळ, तज सुंदर ताजी;आरोगो मारा नाथजी,रसिया थै राजी ॥लाल२॥लवींग सोपारीने एळची, काथो चुनो मेळावुं; नागरवेलीना पाननी,काजु बीडी बनावुं॥लाल३॥हरीजन दरशन कारणे, उभा सौ पासे;मावा मुख तंबोळनी,ब्रह्मानंदने आसे॥लाल४॥पद१॥ रत्नसींघासन उपरे,रसियोजी बिराजे; अदभुत शोभा जोइने,कोटी कंद्रप लाजे ॥रत्न१॥ जामो पेर्यो जरकसी, शेरो सीरसाजे; पीळी ओढी पामरी, बेठा नंददुलारो॥रत्न२॥कमर कटारो शोभतो,पोंची बेउहाथे;उपरणी ओपी रही,मोलीडा माथे॥रत्न३॥

फुलमाळा गळे फुटरी, धारी गीरधारी; शोना जोइ शणगारनी, ब्रह्मानंद बलीहारी॥रत्न४॥पद२॥ अखंड पियाजीनी आरती, अतिहेते उतारु; महामनोहर मुरती, अंतरमां धारु॥अखं १॥ अग्रधुप अति शोनतो, दीपक अजवाळुं; मुखडु मोहनलालनुं, नीरख्यु रुपाळु॥अखं२॥ नेरी शंख मृदंग धुनी, वाजां अति वाजे; ब्रह्मा नवसुर आविया, सौ दरसन काजे॥अखं३॥ जे जे वाणी ओचरे, घेरेस्वरे गावे; ब्रह्मानंदना नाथनी, छबी जोइ सुख पावे॥अखं४॥पद३॥ प्राणजीवन पधराविया, मंदीरिया मांइ; पोढ्या सारु प्रेमशुं, सुखशेज बिछाइ॥प्राण१॥ प्रीतम बेठा पलंगपर, आवी अलबेलो; रुडो लागे राजवी, छोगाळो छेलो॥प्राण२॥ मोहन दीधी मुजने, फुलडानी माळा; पग चांपु हुं प्रेमथी, थया शाम सुखाळा॥प्राण३॥ शीख दीधी सउ साथने, पोढ्या कुंजवीलास; ब्रह्मानंद हजुरी हरीनो, एकांतीक दास॥प्राण४॥पद४॥

पद राग धोळ प्रभाती.

सदगुरुस्वामी अंतरजामी, बळवंता बहु नामीरे; आव्या अवनी उपर, जनपती पाळ वारे ॥१॥ रुसीरायने साथे लाव्या, सदशास्त्र जणाव्यांरे; वैजातां जीवुंने पाछा वाळवारे ॥सद२॥ धरती उपर धरमज थाप्यो, धोरकळी ने कांपीरे; सरणांगतना संतापुने टाळवारे॥सद३॥ नरक थकी तार्या नरनारी, भावजणाव्यो भारीरे; कृष्णानंदके आव्या संत ओधारवारे ॥सद४॥पद१॥ वासुदेवे टीबरवाढी पडळनाख्यां कापीरे, ज्ञानमां उघाडी मारी आंखडीरे ॥१॥ शामसलुणी मुरती सोभे, निरखी मनडा लोभेरे, चोमासामां चडता वालो चाखडीरे ॥वासु २॥ ज्ञान करता उठोगोरी, भजन वीछळोजो गोळीरे;हरीकृष्ण रुदीआमांरा खो धांखडीरे ॥वासु३॥ काम क्रोध मदमोहने मारी, धीरज्य ध्यान धरावीरे; प्रेममां फुलावी मारी पामडीरे ॥वासु४॥ उगमणे मुखे अलबे

ञो, छोगांमेली छेलोरे; ब्रह्मानंदने आपी री झीं रावडीरे ॥वासु५॥पद२॥

मंगळआरती पद राग भैरव.

आरती उमंग सहित मंगळा उतारु, मंगळमय मुरतीपर तनमन धन वारु॥आर१टेक॥ मंगळमयमंडपमेंराजत दोउभाइ,नारायणनर समेत संतन सुखदाइ॥आ२॥मंगळमय मुनीवर सब मंगळ गुन गावे, मंगळमय सब समाज बरन्यो नही जावे ॥आ३॥ मंगळमय दरस करत सतीसमाज आइ, मुक्तानंद मंगळमय प्रभुपद बलजाइ ॥ आ ४ ॥ १ ॥

पद राग बीभास.

करत सींगार सबही शोभानिधी,निजजन मनरंजन मनरंजन घनशाम; कनक कडां पोंची बाजुबंध,उरमनी माळ धरी अभिराम॥करत ॥टेक॥१॥ कानमे मकाकृत कुंडळ, सीस मुकट झळकत छबी धाम; कटीकीकनी पाय नेपुर बाजत, उर राजत वैजती दाम॥ करत

२॥ शोभा धाम नीरखी नटवरकु, नीजजन मन पावत वीश्राम; मुक्तानंद कहे मदनमोहनकी, छबीपर वारु कोटी काम॥करत३॥पद १॥राग वीलावर॥ करत सींगार आरती भोर, पीरहको ताप संताप मीटत सब; नीरखत नटवर नंदकीशोर॥करत॥टेक॥१॥कंचनथार कपुरकी बाती, आरती उतारे इंद्र कर जोर; नाचत नव अपछरा मुदीत मन,देव करत अति दुंदुभी घोर॥करत२॥जब ब्रह्मादिक आए दरस हीत,जेय जेय शब्द होत चहुओर; मुक्तानंदको नाथ प्रगट प्रभु,शोभा धाम मदन मद तोर ॥ करत ३ ॥ पद २ ॥

पद राग सारंग.

नटवर श्रीगिरधारी,जीमत प्रभुनटवर श्री गिरधारी; अधिक प्रेम भरी पिउकु जमावत, श्रीवृपभान दुलारी॥जीमत टेक॥१॥घरघरसें गोपी सब आइ,करत कलोहळ भारी; नवल प्रितमकु नित दुलहासखी,मरमसें गावतगारी

॥जीमत२॥जुवति वचन सुणी लाललाडीले, हसत लेत करतारी;मुक्तानंद मदनमोहनकी, याछबीपर बलहारी॥जीमत३॥पद१॥ अखिलभोवन आधार, जीमत प्रभु अखिलभोवन आधार;कनकथार रुकमनी धर्‍या आनी,भोजन विविध प्रकार॥जीमत टेक॥१॥झपनभोग छती सहु विजन,श्री कीने चितलाय;प्रेम सहित निजपतिकु जीमावत,शोभाबरणी नजाइ॥जीमत२॥खटरस चार प्रकारके भोजन, रुची जुत पावत शाम;निजजन मनरंजन सुखदायक,श्रीपति पुरणकाम ॥जीमत३॥भोजन करी प्रसंशा करीके,जीमत प्रसादी देत; शुक नारद सनकादिकसें सिध,प्रेममगन होइ लेत ॥जीमत४॥एही विधीनितनित नौतमलीला, द्वारामती मही होय;मुक्तानंद यह मरम अलोकीक, जानत भेदु सोय ॥जीमत ५॥पद २॥ आरती राजभोगकी कीजे आरती श्रीराजभोगकी कीजे.आरती॥निरखी बदन श्रीपतीको

सुंदर;जनम सुफळ करी लीजे॥आरतीटेक१॥ कंचन थाळ कपुरकी बाती, घ्रतजुत अनल प्र कारी;अग्रधुपजु करत आरती, भइ शोभा अ तिभारी॥आ२॥घनन घनन घंटाधुनी होवत, शंख झालरी बाजे; नोबत बजत मनहु घनग रजत, ध्वनीसुनी त्रिभोवन गाजे॥आ३॥सोहे नीरंजन जुत श्रीपती मुख, सबविधी शोभा धाम;मुक्तानंद कहे नाथकी छबीपर, वारु को टिक काम ॥आ ४॥ पद ३॥.

पद राग सारंग.

सुंदरशाम सुजान पोढे प्रभु सुंदरशाम सु जान, राजभोगकी आरती कीनी; भयोहे दी वश मध्यान॥पोढे॥टेक॥१॥सेवकजनकु प्रसा दी दीनी,दीनेहे बीरापान;बंधीजन सारंग आ लापत, करत मधुर सुर गान ॥पोढे२॥ कमला करत सुखद पग चंपी, सोवत श्री भगवान;मु क्तानंदके प्रभु सुखसागर, गोवींद गुनके नीधा न ॥ पोढे ३ ॥ पद ॥ १ ॥

पद राग नट.

दीजीए दरशन दान,दयानिधी दीजीए दरशान दान; सुरीनर मुनी तव दरशके कारंन, आएहे परम सुजान॥दया॥टेक॥१॥ग्रांध्रव सीध घारण विद्याधर, करतहे तव गुनगान;गुनीजन गान करत अति सुंदर,तोरत नउतम तान ॥दया२॥वैष्णंव्रंदकीए तुम उपर, तनमन धन कुरबान; मुक्तानंद कहे प्रभु मनवांछित, कीजीए श्रीभगवान ॥ दया ३ ॥ पद १ ॥

पद राग गोडी.

मेरेतो तुमजीवन बाळमुकंदा मेरे०बीनुंदेखे मोय कळनपरतहे, ज्युं चकोर बीनचंदा॥मेरे १॥ एहीकारन रहो नेनुंके आगे, नटवर नंदजीके नंदा ॥मेरे२॥ करुणा द्रगनकरी मोयविलोकी, मेटन भवदुख फंदा ॥मेरे३॥ मुक्तानंद कहे नेह नीभावन,पीआ प्रीतम सुखकंदा॥मेरे४॥पद१॥ मेरेतो सुखदाइक तुमही मोरारी॥ मेरे० तुमबीना ओरदेव नही जाचुं, एहीध्रढ

टेक हमारी ॥मेरे१॥ लोभीने कुंजसे धन्य सुखदायक, कामीने कुंजसी नारी ॥मेरे२॥तुम कारंन जोगन होइबेठी, असत आस सबटारी ॥मेरे३॥ रसीक सलुना पीया तेरे मुख उपर, मुक्तानंद बलहारी ॥मेरे४॥पद२॥ रसीक तेरे नेनुमे जादुगारी ॥रसी० सामरेसलुना तेरेनेन बानसें, मोएकसी नरमारी ॥रसी१॥ व्रेहकी पीरबढी मेरे तंनमें, टरतन कोइ बीधीटारी॥ रसी२॥ लोककी लाज नरही मेरेमनमें, कर डारी मतवारी ॥रसी३ मुक्तानंद गोपीव्रंद देखत, होरही जगसें न्यारी ॥रसी४॥पद३॥ नयन सरतीखे हेनाथ तीहारे नय० जीनजीनकु लगी ओट नयनकी, लोटपोट करडारे ॥नय१॥ देखनमे तो कोमलसे कोमल, भेदत अंतरन्यारे ॥नय२॥ चोटलगी सनकादीक नारद, होरहे जगसे न्यारे ॥नय३॥.मुक्तानंद कहे काहा मुखसेकहुं, जानत.जान तीहारे ॥नय४॥पद४॥

॥पद राग गोडी॥ फुलना पेरीरे जामा फुल

नापेरी, फुलो रसीक सुजाण जामा फुलनापे री; फुलनो मुगट कुंडळ फुलनाछे कान, ओढी उपरणी फुलांनी सोने वालो भीनेवान॥फुल१॥ सुगंधी फुलाना सोनेहैडे सुंदरहार, माथे फुलडाना तोरा अंगे तेजनो अंबार ॥फुल२॥ फुलडाना गजरा बाजुफुलनी छडी, करेइंद्र उपरथी प्रेमे फुलनीछडी ॥ फुल३ ॥ फुलडाना झांझर चरणे पेरी सुंदरशाम, मुक्तानंदने वाले कीधुं घेलुंगोकुळ गाम ॥फुल४॥पद१॥ फुलडां धारीरे अंगे फुलडां धारी, शोभे सामळीओ सुंजाण अंगे फुलडां धारी; जरकसी पाघडली मां फुलना तोरा, माथे भमर गुंजार करी आवेछे ओरा ॥फुल१॥ हैडा उपर हार सुंदर फुलनापेरी, चोरे माननीयुंना मनने प्यारो लट काळोलेरी ॥फुल२॥ फुलुंना सणगार पेरी प्रीतमजी प्यारो, अती आनंद वधारे नीत नंदनो लालो ॥फुल३॥ मुक्तानंदनो वालो फुलागोपीने संगे, गोपी अंगोअंग फुलीरही शामळा

संगे ॥फुल४॥पद२॥ नेणने बाणेरे मारी नेण ने बाणे, मुंने मोंहनजी मरमाळे मारी नेणामे बाणो; नेणुंने नजारे प्रीतम प्राण हरया मारा, एकघडी अलबेलो वालो नमेलुं न्यारा ॥नेण १॥ नंदकुंवरना नेणुंकेरा जादुडा न्यारी, एनी आंखडीयुंने जोतां सरवे मोहीरही नारी॥नेण २॥ जोयाविना जंप नथाय शुंकरीए बेनी, हुंतो वालाने वशथैछुं लागी मोहनी एनी॥ने ण३॥ मुक्तानंदने वाले मारुचित लीधुं चोरी, एनुंमुख जोइ जीवुं जेम चंदचकोरी ॥ नेण४ ; पद३॥ प्रीतडी बांधीरे मारे प्रीतडी बांधी, स खी सामळीया संगाथे मारे प्रीतडी बांधी; नं दकुंवर नवरंगीसंगे लागी रंगझडी, मारे गोवर धनधारीशुं गांठ प्रेमनीपडी॥प्रीत१॥ हैडांकेरो हार मोहन नैमेलुं न्यारो, मारा जीवडला सं गाथे जड्यो नंददुलारो ॥प्रीत२॥ सुंदर वरने संगे मारु अंगरह्युं फुली, एने सुखेहुं संसारके रो मारगडो भुली ॥ प्रीत३ ॥ मुक्तानंदने प्यारे

प्रेमे बांहीग्रही मारी, प्रीतमने परतापे सेजेथैरे, जगन्यारी ॥ प्री:त४ ॥ पद४ ॥

राग गोडी. प्रगट प्रमाण हरीने, नज मन प्रगट प्रमाण हरीने;काम क्रोध मद लोन तजीने,ध्रड उर टेक धरीने ॥नज१॥गरनवासनुं संकट प्राणी,जाइशमां विसरीने;कबुद्धि कुडकपट परहरजे,नरजे पाय डरीने॥नज२॥माल मुलक सरवे मेलीने,जावुं जरुर मरीने; जाइशमां जमराने आगे,झाझो नार नरीने॥नज३॥ भवदुख टळे मीटे सरवे भ्रमणा, संतनो संग करीने; ब्रमानंद कहे आवो अवसर,नै पामीश फरीने॥नज४॥पद१॥नारायण सुखकारी, नजीलेने नारायण सुखकारी;साधुजननी मान सीखामण, वीषे वीकार वीसारी॥नजी१॥मात पीता सुत बंधव भेरी, नै तारा सुत नारी॥ जमके दुदार एकीला जावुं,करजे करम विचारी॥नजी२॥ राजा रंक गुणीजन पंडीत,खेडुने वेपारी; सगां कुटंबी सहित सौने,लेजावे जम

मारी॥नजी ३॥नरतखंडमेंदेह मनुष्यनो,मीले नही वारम वारीं;ब्रह्मानंद कहे थाने सुखीओ, संतवचन उर धारी ॥नजी ४॥पद २॥अलखपुरुष अविनाशी, नर्जाजेने अलखपुरष अविनाशी;करम कटे तारां अनंत जनमनां, फंद मिटे चोरासी ॥नजी १॥ सगु कुटंबीसुतने नारी, माता मामोने मासी;अंते भेळुं कोइ नही आवे;अंतर देख त्पासी॥नजी २॥घरमां बेठो गाळुं बोले,देखीतिरथवासी;परधन हरे करे नित कबुधी,परनारीनी हासी॥नजी ३॥मारुंमारुं करतो मुरख,मेली धन मरी जासी;ब्रह्मानंद कहे हजी समरीले,रसिक स्याम सुखरासी ॥नजी४॥पद ३॥ प्रगट हरी भज्य प्राणी,समजीने प्रगटहरी नज प्राणी;पापद्रोह परी त्याग करीने,दया धरम उर आणी ॥सम १॥ परधन परत्रिया मदमाटी,नरकतणी निसाणी;ते पापे करी अवश पिलाइश;घाली जमरा घाणी ॥सम २॥समज्या विना न बोलीश केदी,मुखथी मि

थ्या वाणी;ममता केरो माथे मुरख,नारमांले जे ताणी॥सम ३॥एळे देह अमुलख खोयो,कीधी धुळ कमाणी; ब्रह्मानंद कहे ततपर थइ. न ज,जगपति साचा जाणी॥सम ४॥पद ४॥ राग गोडी. संत समागम कीजेहोनिशदिन संतस मागम कीजे,मान तजी संतनके मुखसें; प्रेम सुधारस पिजे ॥होनी १॥ अंतर कपट मींटेके अपना,ले उनकु मनदीजे॥होनी २॥भवदुख ट रे बरे सब दुक्रीत,अब विधि कारज सिधे॥हो नी ३॥ब्रह्मानंद संतनकी सोबत; जन्म सुफळ करी लीजे॥होनी ४॥पद १॥ हरी नजतां सुख होय,समज मन हरी नजतां सुख होय;हरीस मरण बीन मुढ अज्ञानी,उमर दीनी खोइ॥स म १॥मातापिता जुवती सुत बंधु,संग चले नही कोइ॥सम २॥क्युं अपने शिर लेत बुराइ,रेनो हे दिन दोइ॥सम ३॥ ब्रह्मानंद कहे हरी नजी ले,हितकी कहत हुं तोही॥नम॥पद २॥संत प रम हितकारी, जगतमें संत परम हितकारी;

प्रभुपद प्रगट करावत प्रिती, भरम मिटावत भारी॥जग १॥परम कृपाळ सकळ जीवनपर, हरी समसबदुख हारी॥जग २॥त्रिगुणातीत फीरत तन त्यागी, रीत जगतसें न्यारी॥जग ३॥ ब्रह्मानंद संतनकी सोबत, मिलतहे प्रगट मोरारी॥ जग ४॥पद ३॥ भजन बीन युंही जन्म गमात, भजनंबीन युंही जन्म गमात; समज समज नर मुढ अज्ञानी, काळ निकट चली आत॥भज १॥भयोरी बेहाल फीरतहे निशदिन, गुण विषेयनके गात॥भज २॥ परमारथका राह न पिछत, पाप करत दिनरात॥भज ३॥ब्रह्मानंद कहे तेरी मुरख, आयुष व्रथाही जात॥भज ४॥पद ४॥

राग गोडी. स्यामनी छबीरे सखी स्यामनी छबी, जोने फुलडेथीछाइ; सखी स्यामंनीसखी स्यामनी ॥टेक १॥ फुलडाना तोरानी फोरे भमर करे गुंजार, अंगोअंग हरीने शोभे फुलडाना शणगार॥स्याम २॥कानुमें फुलडानाकुंडळ फुलानाभुजबंध, फुलतणा गजरा फावेछेसुंदर

माही सुगंध ॥स्याम ३॥ फुलतणो शिर मुगट जोइने,मगन फरे व्रजनार; फुलतणी शोभापर जाय,ब्रह्मानंद बलहार॥स्याम४॥पद१॥फुलनी माळारे शोभे फुलनी माळा,बेनी सुंदरवरने शोभे गळे फुलनी माळा॥टेक१॥नवल कसुंबी पटका उपर तोरे हदवाळी,फुलनी पछोडी ओढी उभावनमाळी॥फुल२॥ फुलडानी वीजंती माळा हरीवरने फावे, ए माळाने जोवा सारु, इंद्रादीकआवे॥फुल३॥फुल कलंकीमाथेलटके छबी नौतम सारी;ब्रह्मानंद कहे नटवर मुरती नेणामां धारी ॥फुल४॥पद२॥ फुलनी बांधीरे पोंची फुलनी बांधी,हेली नटवरजीने हाथे पोंची फुलनी बांधी॥टेक १॥ फुलतणा छोगली यां फरतां मेल्यां मरमाळां,कानुं उपर फुलडां खोस्यां लागे रुपाळां॥फुल २॥ फुलदडो उछाळे वालो लटके मनलेवा,ए लटकाने जोवाआवे भवब्रह्मा जेवा॥फुल३॥ फुलडानी टोपी गुंथीने प्रेमे पेरावी, ब्रह्मानंद कहे ए छबी में तो

अंतर ठेरावी॥फुल४॥पद३॥ मनमारुं मोह्युंरे हेली मनमारुं मोह्युं,एनी फुलडानी शोभा जोइने मनमारुं मोह्युं॥टक१॥फुलडाना गजरा धर्या सुंदरवर छेले,जे गजरानी फोरे नमरा केडो न मेले॥मन२॥ फुलडांकेरा तोरा पेरया व्रजजीवन वाले,जुधरजी फुलाने नारे लटकंता चाले ॥मन ॥ ३ ॥ अलबेलाने सरवे अंगे फुले फुलवाडी, ब्रह्मानंद कहे ए छबी जोवा आवे सौ दाडी ॥मन४॥ पद ४॥

पद राग संध्या आरती.

आरती कीजे सहजानंदस्वामी नटवर रुप प्रगट बहुनामी, ॥आर१॥ सारदशेष नारद गुणगावे,निगमनीतीं कही पारनपावे॥आर२॥ सरवातीत सकळ अविनासी, जांही जपतमुनी सेस्त्रअठाशी ॥आर३॥ माआजीव इसके कारन, नंरतन धार्यो प्रतीतजन तारन ॥आर४॥ अंगोअंग पुष्पधरे वनमाळी, हरीजनसंगे बजावत ताळी ॥आर५॥ एही छबी रहोनि

त्य नेनुंके आगे, मुक्तानंद करजोडीके मागे ॥ आर६ ॥ पद१ ॥

आरती बीजी. जअंतरजामी जअंतरजामी,वासुदेव जगव्यापीक; नीरगुण नीशकामी ॥जेयदेव॥जेयदेव॥टेक॥१॥ तेजोमय तनु धारी, स्वेत दीप स्वागी; मुनीगण मध्य बीराजे, अति अगणीत नांमी॥जय२॥अनंत चंद्र रवी सरखा, महामुनीवर संगे;चरणकमळ नीत सेवे, अतिशे उमंगे॥जय३॥ नारायणपुर वाशी, अगणीत नरनारी;प्रेम घणो करी पुजे,प्रभुपद सुखकारी॥जय४॥ब्रह्मा जव सनकादिक,नीत दरशन आवे; शुक सारद मुनी नारद, नीश दीन गुण गावे ॥जय५॥ प्रगट रुप पुरुषोत्तम, हरी अज अवतारी; मुक्तानंद महाप्रभुपर, जाये बलीहारी ॥ जय ६ ॥ पर १ ॥

जय सदगुरु स्वामी, सहजानंद दंयाळु;बळवंत बहु नामी ॥जयदेव॥जयदेव॥टेक॥१॥ चरण सरोज तमारा, वंदु करजोडी;चरणे ची

त धस्याथी,दुख नाख्यां तोडी॥जय२॥नाराय
ण नर भ्राता,द्वीजकुळ तनु धारी; पामर पती
त ओधास्या, अगणीत नरनारी ॥जय३॥ नी
त नीत नौतम लीला,करता अविनाशी; अड
सठ तीरथ चरणे, कोटी गया कासी ॥जय४॥
पुरुषोत्तम परगटनुं,जे दरशन करशे; काळकर
मथी छुटी, कुटंब सहीत तरशे॥जय५॥आ अ
वसर करुणानीधी, करुणा बहु कीधी; मुक्ता
नंद कहे मुक्ती,सुगम करी दीधी॥जय६॥पद१॥
स्तुति दोहा॥निर्विकल्प ऊत्तम अति,निश्चे तव
घनस्याम;महातमज्ञानजुत भक्तितव,एकांतिक
सुखधांम॥१॥मोहिमे तव भक्तपनो, तामे को
इ प्रकार; दोस नरहे कोइ जातको, सुमियो ध
र्मकुमार ॥२॥ तुमारो तव हरिभक्तको, द्रोहक
बु नहिहोय; एकांतिक तबदासको, दियोसमा
गम मोय ॥ ३ ॥ नाथ निरंतर दरस तव, तव
दासनकोदास; एहिमागुं करि वीनयहरि, सदा
रा खियो पास ॥४॥ हे कृपाळु हे भक्तपति,भक्त

बछ्ळ सुनोबात; दयासिंधु स्तवनकरि, मागुव:
स्तु सात ॥५॥ सहजानंद माहाराजके, सबस
तसंगी सुजाण; ताकोद्रढ होय व्रतनो, शिक्षाप
त्रि प्रमाण ॥६॥ सोपत्रिमें अतिबडो, नियम
एकादश जोय; ताकि विगति कहउ, सुनियोस
बचित्त प्रोय ॥७॥ हिंसा न करनि जंतकी, पर
स्त्री संगको त्याग; मांस नखावत मद्यकु, पीव
त नहि बडभाग ॥८॥ विधवाकुं परसत नहि
करत न आतमघात, चोरी नकरनि काहुकी,
कलंक न कोउकु लगात ॥९॥ निंदत नहिकोय
देवकुं, विन खपतो नहिखात; विमुख जिवकेव
दनसे, कथासुनि नहिजात ॥१०॥ एहिविधि
धर्म समिपमे, वरतो सब हरिदास; नजोश्री
सहजानंद पद, छोडी ओरसब आस ॥ ११ ॥
रहि एकादश नीममे, करो श्रीहरि पदप्रीत;प्रे
मानंद कहे धाममे, जावो निशंक जगजित॥१२

शीतळआरती पद राग बीहाग.

शीतळआरती कीजे, श्रीकृष्णानी शीतळ

आरती कीजे; शोभा धाम श्याम मुख नीरख
त, जनम सुफळ करी लीजे॥श्री १॥अग्रबाती
घ्रतंबाती अनोपम, सो पावकसे प्रजारी;अंगो
अंग भुसन मणी झलकत, भई शोभा अति
भारी॥श्री २॥सुरीनरमुनी सबआए दरसोंहत,
बोलत जय जय वानी;मधुरं मधुर बाजंत्र बजा
वत,होवत धुनी सुखदानी॥श्री ३॥श्रीघनश्याम
पिया छबी निरखत,आनंद उरमां समावे; मु
क्तानंद मदनमोहनपर,वारवार बलजावे।श्री ४।

लीला पद राग गरबी.

प्रथम हरीनेरे चरणे शिसनमावुं,नौतमलि
लारे नारायणनी गावुं ॥१॥ मोटा मुनिवररेए
कार्ये करी मनने, जेने काजेरे सेवे जइ वनने
॥२॥ आसन साधिरे ध्यान धरीने धारे, जेनि
चेष्टारे स्नेहकारी संभारे ॥ ३ ॥ सहज स्वभावि
करे प्रकृति पुरषोतमनि, सुणतांसजनिरे बिक
मटाडे जमनि ॥४॥ गावुं हेतेरे हरिनां चरित्र
संभारि, पावनकरजोरे प्रभुजी बुद्धिमारी॥५॥

सहजस्वन्नावेरे बेठाहोयहरिज्यारे,तुळसिनीमा ळारे करलइ फेरवे त्यारे ॥६॥रमुझ करतारे रा जीवनेण रुपाळां, कोइ हरिजननिरे मागी ल ईने माळा ॥७॥ बेवडी राखिरे बेबे मणकाजो डे, फेरवेताणिरे कोईक माळा तोडे ॥८॥वातुं करेरे रमुज करीने हसता, नेळि करिरे माळा करमां घसता ॥९॥ क्यारेक मिचिरे नेत्रकमळ ने स्वामी,प्रेमानंदकेरे ध्यानकरे बहुनामी॥१०

॥पद१॥ सांभळ सैयररे लिलानट नागरनी,सु णतां सुखडुंरे आपे सुखसागरनि ॥१॥ नेत्रक मळनेरे राखी उघाडां क्यारे, ध्यान करिनेरे बे से जीवनबारे ॥२॥ क्यारेक चमकिरे ध्यानंक रंता जागे,जोतां जीवनरे जनममरण दुःखन्ना गे ॥३॥ पोता आगळरे सन्ना नराइ बेसे, संत हरिजनरे सामुं जोइ रेहेछे॥४॥ध्यान धरिनेरे बेठा होये पोते, संतहरिजनेरे त्रपत नथाए जो ते ॥५॥ साधु किरतनरे गाए वजाडि वाजां,ते मने जोइनेरे मग्न थाय माहाराजा॥६॥तेमनी

:नेळारे चपटी वजाडी गाए,संत हरिजनरे नि
रखी राजी थाए॥७॥क्यारेक साधुरे गाय वजा
डीं ताळी,नेळा गायरे ताळी देइ वनमाळीं॥
८॥आगळ साधुरे किर्तन गाय ज्यारे,पोताआ
गळरे कथा वंचाए त्यारे ॥९॥ पोते वारता
रे करता होय बहुनामी, खसता आवेरे प्रेमा
नंदनास्वामी॥१०पद२॥ मानुष्य लिलारे कर
ता मंगळकारी, नक्त सन्नामांरे बेठा नवनय
हारी॥१॥जेने जोतांरे जाये जगआशक्ति,ज्ञान
वैराग्यरे धर्म सहित जे नक्ति ॥२॥ते संबंधीरे
वार्ता करता न्नारी,हरी समजावेरे निज जनने
सुखकारी॥३॥जोगने सांख्यरे पंचरात्र वेदांत,
ए शास्त्रनोरे रहश्य कहे हरीखांत॥४॥क्यारेक
हरिजनरे देशदेशना आवे, उछव उपररे पूजा
बहुविधि लावे॥५॥जाणी पोतानारे शेवकजन
अविनाशी,तेमनी पूजारे ग्रहण करे सुखराशी
॥६॥नक्त पोतानारे तेने शामसुजाण,ध्यान क
रावीरेखेंचे नाडि प्राण॥७॥ध्यानमांथीरे उठाडे

निजजनने, देहमां लावेरे प्राणइंद्री मनने॥८॥ संत सन्नामांरेबेठाहोय अविनाश, कोइहरिजननेरे तेडवो होयेपास॥९॥ पेहेली आंगळीरेने त्रतणी करी सान, प्रेमानंद कहेरे साद करे भगवान॥१०पद ३॥मोहनजीनीरे लिला अति सुखकारी, आनंद आपेरे सुणतां न्यारिन्य'रि॥१॥क्यारेक वातुंरे करे मुनिवर साथे, गुछ फुलांनारे चोळेछे बे हाथे॥२॥शितळ जाणीरे लिंबुहार गुलाबी, तेने राखेरे आंख्यु उपर दाबी॥३॥ क्यारेक पोतेरे राजिपामां होय, वातुं करेरे कथा वंचाए तोय॥४॥ सांभळे किरतनरे पोते कांइक विच्यारे, पुछवा आवेरे जमवानुं कोइ त्यारे॥५॥हार चडावेरे पूजा करवा आवे, तेना उपररे बहु खीजी रिसावे॥६॥कथा सांभळतां रे हरेहरे कही बोले, मर्म कथानोरे सुणी मगन थै डोले॥७॥ ज्ञान कथानेरे बीजी क्रियामांय, क्यारेक अचानकरेजमतांहरेबोलाय॥८॥थाय समृतिरे पोताने ज्यारे तेनी, थोडुक हसेरे भक्त

सामु जोइबेनी ॥९॥एमहरी नितनितरे आनं.
दरस वरसावे,ए लिलारसरे जोई प्रेमानंद गा
वे ॥१०पद ४॥सांभळ सजनिरे दिव्य स्वरूप
मोरारी,करे चरित्ररे मानुष्य विग्रह धारी ॥१
थया मनोहररे मोहन मानुष्य जेवा,रुपअनो
पमरे निजजनने सुख देवा॥२॥क्यारेक ढोली
एरे बेसे श्रीघनश्याम,क्यारेकं बेसेरे चाकळे पु
रणकाम॥३॥क्यारेक गोदडुंरे ओछाडेल्ले सहि
ते, पाथर्युं होयेरे तेपर बेसे प्रिते॥४॥क्यारेक
ढोलियारे उपर तकियो नाळी ॥५॥ तेपर
बेसेरे श्याम पलांठी वाळी, घणुंक बेसेरे, त-
किए उठीगण दइने, क्यारेक गोठणरे बांधे
खेस लइने ॥६॥ क्यारेक राजीरे थाय अतिशे
आली,संत हरिजननेरे भेटे बाथमां घाली७॥
क्यारेक माथेरेमेले लै बे हाथ,छातीमांहीरे चर
णकमळदे नाथ॥८॥क्यारेक आपेरे हारतोरा
गीरधारी,क्यारेक आपेरे अंगनां वस्त्र उतारी॥
९॥क्यारेक आपेरे प्रसादिना थाळ,प्रेमानंद के

रे ज्ञक्ततणा प्रतिपाळ ॥१०॥पद५॥ एवां केरेरे चरित्र पावनकारी,सुकजी सरखारे गावे नित्य संज्ञारी ॥१॥क्यारेक जीज्ञनेरे दांततळे दबांवे, डाज्ञे जमणेरेपडखे सेज स्वज्ञावे॥२॥छिंकज्यारे आवेरे तारेरुमाल्ल लेइने,छिंकखायेरे मुखपर आड़ो देइने॥३॥रमुज आणीरे हसे अति घनस्याम,मुखपर आडोरे रुमाल्ल देइ सुखधाम ॥४॥क्यारेक वातुंरे करताथका देव, छेडे रुमाल्लनेरे वळ देवानी टेव॥५॥ अति दयाळुंरे स्वज्ञावछे स्वामीनो,परदुखहारीरे वारी बहुनामीनो॥६॥ कोयने दुखीयोरे देखीन खमाय,दया आणीरे अति आकळा थाय॥७॥अन धन वस्त्रे आपीने दुखटाळे, करुणा द्रष्टीरेदेखि वहाल्ल वधारे॥८॥डाज्ञेखज्ञेरे खेश आडसोडेनाखी, चाले जमणारे करमां रुमाल्लराखी॥ ९ ॥ क्यारेक डाभोरे कर केड उपरमेलि, चाले वाल्लोरे प्रेमानंदनोहेलि ॥१०॥पद६॥ नितनित नौतमरे ल्लिलाकरे हरिराए, गातां सुणतांरे ह

रिजन राजीथाए॥ १ ॥सहजस्वभावेरे उतावळा
बहु चाले, हेतकरिनेरे बोलावे बहुवाले ॥२॥
क्यारेक घोडेरे चडवुं होय तारे, क्यारेक संतनेरे
पिरसवा पधारे॥ ३ ॥तारे डाभेरेखभे खेसनेआ
णि, खेसने बांधेरे केडसंघाते ताणि॥ ४ ॥पिरसे
लाडुरे जलेबि घनश्याम,जग्गाश जम्यानीरेलेइ
लेइ तेंनां नाम॥ ५॥ फरे पंगतमांरे वारंवार मः
हाराज, संतहरिजननेरे पिरसवाने काज॥ ६॥
श्रद्धाभक्तिरे अतिघणि पिरसतां, कोइना मुख
मांरे आपे लाडु हसतां॥ ७॥ पाछलि रातरिरे
च्यारघडी रहेज्यारे, दातण करवारे उठे हरिते
वारे॥ ८ ॥नावाबेसेरे नाथ पलांठीवाळी, करले
ई कळस्योरे ढोळेछे वनमाळी ॥ ९॥ कोरे.वस्त्ररे
करि शरीरने लोवे,प्रेमानंदकेरे हरिजन सर्वेजो
वे॥ १ ०॥पद७॥ रुडा शोभेरे नाहीने ऊभाहोवे,
वस्त्र पेरेलुंरे साथळवचे निचोवे॥ १ ॥पग साथळ
नेरे लुईने सारंगपाणि, कोरा खेसनेरे पेहेरे सा
रिपेठे ताणि॥ २ ॥ओढि उपरणिरे रेशमकोरनि

वाले, आवे जमवारे चाखडिए चडिचाले॥३॥ माथे उपरणिरे ओढिबेसे जमवा, कान उघा डारे राखे मुजने गमवा॥४॥जमतां डाबारे प गनि पलांठीवाळी, तेपर डाबोरे करमेले वन माळी॥५॥जमणापगनेरे राखी उभो शाम, ते पर जमणोरे करमेले सुखधाम॥६॥रुडीरीतेरे जमे देवनादेव, वारंवारेरे पाणि पिधानी टेव ॥७॥जणश. सवादुरे जणाय जमतां जमतां,पा से हरिजनरे बेठाहोय मनगमता॥८॥तेने आ पिरे पछे पोतेजमे, जमतां जीवनरे हरिजनने मनगमे॥९॥फेरवे जमतांरे पेटउपर हरिहाथ, ओडकारखाएरे प्रेमानंदनो नाथ॥१०॥पद८॥ चळु करेरे मोहन त्रपत थैने, दांतने खोतरेरेस ळिरुपानि लैने ॥१॥ मुखवास लैनेरे ढोलिए बिराजे, पुजाकरेरे हरिजन हेतेझाजे॥२॥ पांप एय उपररे आंटोलई अलबेलो, फेंटोबांधेरे छो गुमेलि छेलो॥३॥वरषा रुतुरे शरद रुतुने जा णि, घेला नदीनांरे निरमळनिर वखाणि॥४॥

संत हरिजननेरे साथे लईनेश्याम, नावा पधा, रेरे घेले पुरणकाम॥५॥बहुजळ क्रिडारे करतां जळमां नाय, जळमां ताळिरे दईने कीर्त्तनगा य ॥६॥ नाईने बारेरे निसरि वस्त्रपेरि, घोडे बे सिरे घेरआवे रंगलेरी॥७॥पावन जशनेरे हरि जन गाताआवे, जीवन जोईनेरे आनंद उरन समावे॥८॥गढपुर वाशीरे जोईने जगआधार, सुफळ करेछेरे नेणां वारमवार ॥९॥आवि बि राज्यारे ओसरिए बहुनामी, ढोलिया उपररेप्रे मानंदनो स्वामी॥१०॥पद९॥ निज सेवकनेरे सुखदेवाने काज, पोते प्रगट्यारे पुरषोतम मा हाराज॥१॥फळियामांइरे सभाकरी बिराजे,पु रण शशिरे उडगणमां जेमछाजे॥२॥ब्रह्मरसव रसेरे त्रपतकरि हरिजनने, पोढेरातेरे जमीशा म शुध अनने॥३॥बे आंगळियुंरे तिलक करया निपेरे, नाल वच्चेरे उन्निराखि फेरे ॥४॥ सुतां सुतांरे माळा मागीलैने,जमणे हाथेरे नित रवे चित्तदैने ॥५॥भुल न पडेरे केदि एवुं ने मं

धर्मकुंवरनीरे सहज प्रकृति एम॥६॥नरनिंद्रा मांरे पोढ्याहोयमुनीराय,कोय अजाणेरे लगार अडीजाय॥७॥तारे फडकिरे जागे सुंदर स्याम, कुणछे पुछेरे सेवकने सुखधाम॥८॥ एवी लीलारे हरीनीअंतरअपार, मेंतोगाईरे कांइक मतिअनुसार॥९॥जे कोई प्रीतेरे शिखे सुणे गाशे, प्रेमानंदनोरे स्वामी राजीथाशे॥१०पद१०

राग गरबी. ओरा आवो श्याम स्नेही, सुंदरवर जोउ वाला;जतन करीने जीवन मारा, जीवमांहे प्रोउ वाला॥१॥ चीन्ह अनोपम अंगो अंगनां,सुरते संभारु वाला;नख शीख नीरखी नौतम,मारा उरमां उतारु वाला॥२॥अरुणकमळसम जुगल चरणनी,शोभा अति सारी वाला;चींतवन करवा आतुर अति,मनवरती मारी वाला॥३॥प्रथम ते चींतवन करुं, सुंदर सोळे चीन्ह वाला;उर्धरेखा ओपी रही,अतिशे नवीन वाला॥४॥अंगुठा आंगळी वचेथी नीकळीने आवी वाला;पानीनी बेकोरे जोतां

भक्तने मनभावी वाला॥५॥जुगल चरणमांकहु मनोहर,चिन्ह तेनां नामवाला;शुद्ध मन करी संभारतां,नाश पामे कामवाला॥६॥ अष्टकोण ने उर्धरेखा,स्वस्ती जांबुनें जववाला;वज्जर अंकुश केतुने पद्म,जमणे पग नववाला॥७॥त्रीकुण कळसने गोपद सुंदर, धनुषने मीनवाला; अर्धचंद्रने व्योम सातछे,डाबेपगे चीन्हवाला८ जमणा पगना अंगुठाना, नख मांही चिन्ह वाला; तेतो निरखे जे कोइ भक्त,प्रीतीये प्रवीण वाला ॥९॥ एज अंगुठानीं पासे तीलक, एक नौतम धारु वाला; प्रेमानंद कहे नीरखुं, प्रांण लइ वारु वाला ॥१०॥

राग गरबी. हवे मारा वालाने नहीरे वीसारुरे,स्वासे उस्वासेते नीते संभारुरे ॥१॥ पड्युं मारे सहजानंदजीशुं पानुरे, हवे हुंतो केम करीराखीशछानुरे॥२॥आव्युं मारे हरीवर वरवानुंटाणुंरे,ए वर नमळे खरचे नाणुरे ॥३॥ ए वरभाग्य विना नव भावेरे,एस्नेह लगन विना

नव आवेरे॥४॥दुरीजन मनमां आवे तेमकहे
ज्योरे, स्वामी मारा रुदियाना नितर रहेज्योरे
॥५॥हवे हुंतो पुरण पदवी पामीरे,मळ्या मुने
निष्कुळानंदना स्वामीरे ॥६॥

राग गरबी. हवे मारा वालाना दरशन सा
रुं, हरीजन आवे हजारे हजारु ॥१॥ ढोळीए
बीराजे सहजानंद स्वामी,पुरण पुरुषोत्तम अं
तरजामी॥२॥ सभा मधे बेठा मुनीना वृंद, ते
मां शोभेतारेविंट्योजेम चंद॥३॥दुरगपुर खेल
रच्यो अति भारी, भेळा रमे साधुने ब्रह्मचारी
॥४॥ ताळी पाडे उपडती अति सारी,धुन्य था
य चौदलोक थकी न्यारी॥५॥ पाघडलीमां छो
गलियुं अति शोभे,जोइ जोइ हरीजननां मन
लोभे॥६॥पधार्या वालो सरवे ते सुखनाराशी,
सहजानंद अक्षरधामना वाशी॥७॥भागी मा
री जनमो जनमनी खामी, मळ्या मुने नि
ष्कुळानंदनारे स्वामी ॥८॥

पद राग बीहाग कनडो.

पोढे प्रभु सकळ मुनीके श्याम,नरनारायण दीव्य मुरती संतनके विसराम॥पोढे १॥अक्षर पर आनंद घन, प्रभु कीयोहे भुपर ठाम; जेही मीलतजन तरत माया,लहत अक्षरधाम॥पो २॥सारद शेष महेष महामुनी, जपत जेही गुन नाम; जीसपद रज सीस धरी धरी,होत जन निष्काम॥पो ३॥प्रेमके परयंकपर प्रभु, करत सुख आराम; मुक्तानंद नीज चरण ढींग,गुन गात आठु जाम॥ पो ४॥

पद राग बीहाग.

रसिकराय सुखसेज पधांरो, पोढनको अवसर भयो प्रीतम; तेहीकारन सुनो बचन हमारो॥रसि १॥ नीशंक होइ नटनागर, मेरो मंदीर शाम तुमारो॥रसि २॥श्रीव्रज चंद कुसम सज्यापर, शयन करी सब ताप निवारो॥रसि ३॥मोरलीधर मेरे मनके अब,संशे शोक सब ही तुम टारो॥रसि॥४॥ मुक्तानंद कहे मनरंज

न,वीरहेको दरद दुर करी डारो॥रसि५॥पद १॥

पोढीए सुखदेन सेजमे,पोढीए सुखदेन; श्री घनशाम छबीले मोहन,नींद्रा व्यापी नेन ॥से ज१॥ रंगमोलकी अटाघटा सम, मनी दीपक छबी एन;सरस सुमनकी सेज संवारी,नीरखी लाज्यो हे मेन॥सेज२॥ दुधफेनसम सेजपलंग पर,शाम करो सुखसेन; प्रेमानंद कहे श्रीघ्र जो र उठी, दुहोज्युं शाम धोरी धेन॥सेज३॥पद १

पद राग ठुमरी.

लाजी मेरो कंगनो नीकारी गयोरे,कदम की कुंज्यमे; मेरो कंगनो नीकारी गयोरे.आइ अचानक नीठुर नंदके;भलाजी मेरो पोंचो पं करी ग्रह्योरे॥कद१॥कंगना नीकारी गारी मोहे दीनी, नाहक मोसुं झगरो मचाइ दओरे॥कद २॥इत गोकुल इत मथुरा नगरी,भलाजी मेरो कोन सुने कैयोरे॥कद३॥प्रेमानंदको नाथ सां वरो, छक्यो मद जोबन तरुन भयोरे॥कद४॥ पद१॥ भलाजी मेरी मटुकी छीनाइ लीनीरे,

सावरिया यारने; मेरी मटुकी छीनाइ लीनीरे, में दधी बेचन चलीरे गोकुलसे; भलाजी मोहे बीचमे बेहाल कीनीरे ॥साव१॥ दही मेरो बाही मटुकी मेरी फोरी, लंघरवाने झटकी पटक दीनीरे॥साव२॥ देदे गारी जिया मेरो जारी, सटकी गयो कुंजमे कंगना छीनीरे ॥साव३॥ प्रेमानंदके सघन कुंज्यमे, पोंकारती ग्वालनी रंगनीनीरे॥साव४॥ पद २॥ नलाजी मेरो बरज्यो मानत नाहीरे. बे दरदी सावरो; मेरो बरज्यो मानत नाहीरे, कर बरजोरी मेरो बाजुबंध छोर्यो, जानीने मेरी पकरी मरोरी बैयांरे॥बेद१॥ बांजुबंध छोरी नेनानर मारी, छटकी गयो सावरो कुंजन मांइरे॥बेद२॥ काल लेगयो मेरो करको कंगनवा, आज मेरी दुलरी ले डबकाइरे ॥बेद३॥ प्रेमानंदके नाथकी करनी, कहत राधे जसोमतीकुं आइरे ॥बेद४॥ पद ३॥ बरज मैया अपने कनैयाकुंरे, बीगरयो तेरे प्यारशुं; मैया अपने कनैयाकुंरे, बारती नाही सीख लगाय

के;नलाजी तेरे हलदर नैयाकुंरे॥बीग॥ १॥ नीत्य नीत्य हमसु करत अनहोनी, पकरी बैया परसत हैयाकुंरे॥बीग २॥ सब देखत आये खोलत घुंघटवा, कहीए कहां ए नीरदैयाकुंरे ॥ बीग ३॥.प्रेमानंदको नाथ तरुन नयो अब, कहो मैया जाये नंदरैयाकुंरे ॥ बीग ४ ॥ पद ४ ॥

राग ठुमरी. दोउ ठाडे कदमहुंकी छैयां॥दोउ॥गौर बरनहे जेठ हमारे, स्याम बरन मेरी छैया॥दोउ॥ १॥गौरकोनामहे हळधरनैया, स्याम को नाम कनैया॥दोउ २॥गौरके शिरपर जरकसी चीरा, स्याम शिर मुगट धरैया॥दोउ ३॥ प्रेमानंद घनस्याम सुंदरछबी, रहो मेरे अखीयां में मैया ॥दोउ ४॥पद १॥ मोरे बालम बीराजे आज बगीयां मोरे० फुलोनाहार बाजुबंध गजरा, फुलोदी बांधी प्यारे पघीयां॥मोरे १ ॥नबीन नुततरे स्याम बीराजे, बेठे ग्वालबाल गाए अगीया॥मोरे २॥थकीतभइ लखी रुप स्यामको, ठाडी चितवनी एकटगीयां॥मोरे ३॥प्रेमानं घ

नस्याम छबीले, मोहनी लगाइ मोहेठगीयां॥ मोरे४॥पद२॥ बंद्राबनकी सघनकुंज गलीयां, बंद्रा०प्रफुलीत तरुनलता बनबोली,केसरकुसुमकी कलीयां ॥बंद्रा१॥ गुंजत भ्रमर कोकीला कुंजत,बीचे स्याम बजावे मोरलीयां॥बंद्रा२॥ बंशी श्रवण सुनी बीरहासंतापे,केसी करुं मोरी अलीयां॥बंद्रा३॥ प्रेमानंद घनस्याम मीले तो, लेउगी में हसीहसीबलीयां॥बंद्रा४॥पद३॥ आज बंगलेमें घुघरु बाजे आज० बंद्राबनकी कुंजमें बंगला,त्यां राधा स्याम बीराजे॥आज १॥बाजत म्रदंग गावत सब गोपी,थेइ थेइ होत समाजे॥आज २॥ नाचत सुंदरस्याम राधीका, निरखी रतीपती लाजे॥आज३॥ प्रेमादनंद घनस्याम सुंदर छबी, अवीलोकीत दुख भाजे॥ आज ४॥ पद ४॥

पद राग ठुमरी. तेरी मुंसकनीमे मनलागी रह्योरे, बीसरतनाही घनशामपीया तेरी० मुंसकनीबंकी बीलोकनी निरखी, हारेपीया रतीप

तीअती चकुचित्त नओरे॥बीस१॥नीरखी बद
न हांसजुत सुंदर, हांरेमोए उठतहे प्रेमसुं न
योनयोरे ॥बीस२॥ जबतुम हसी शाममोएहे
रत, हांरे पीयासो सुखमुख नजातकयोरे ॥बी
स३॥ सुंदरहसीत बदन छबी उपर, हांरे पुल
कीत प्रेमानंद बलहारी गयोरे॥बीस४॥पद१॥
तेरी चीत्तवनी मेरोचित्त चोरीलयोरे, केसीकरु
अब कलनपरे ॥तेरी० जबते शामसुंदर मोए
हेरी, तबहीते जगसुख वीखकीयोरे ॥केसी१॥
चंचळ चीतवनी वीसरतनाही, हांरेबीनुंदेखे त
पत नीत्यमोरो हैयोरे ॥केसी२॥ भ्रकुटी कुटील
चपळ चीतवनीमे, करी जादुजीवन बसकीयो
जीयोरे॥केसी३॥प्रेमानंदके सकळ सुखसंपत,
हांरे तेरीं माधुरी मुरती घनशाम पीयोरे ॥के
सी४ ॥ पद२ ॥

पद राग ठुमरी. यार.कनैयानी कोजारे,प्या
रेने मारयोनेनरसीया यार० नेनसेनकीपीय
राजीयर, परतनांही पलचेन रसीया ॥यार१॥

तोरेनेन अतही अनीयारे, खटकतहे दीनरेन्न रसीया॥यार २॥नेनाराते मदनरसमाते, रेखंर स ंजरीएन रसीया॥यार ३॥प्रेमानंदके प्यारेपी रनजानी, नामानो सुखदेन रसीया॥ ।यार ४॥ पद १॥ छांड कनैयामोरी बैयां, इनाबोलो ग्वा ल बतीयां छांड० नंदकुंवर नखेर नकरोरे, ना छुवो मोरी लालबतीयां ॥छांड १॥अबहीं शाम ते छोटो लरीका, थोरीहे गोपाल मतीयां॥छां ड १॥हमपर नारी राज कंसको, नाशीखो कुचा ल घटीयां ॥छांड ३॥ प्रेमानंदके प्यारे मानो,प करेजैंहो काल रतीयां॥छांड ४॥पद २॥

ठुमरी. अखीयांमे जादु ंनारी गीरधारीरा ज अखी० करकरटोना सामरे सलोना,. रस बस कीनी सकल ब्रजनारी राज ॥ अखी १ ॥ भ्रकुटी कुटील चपल द्रग सुंदरी, अजब ठगा रीहे बीसेसायकारी राज॥अखी २॥ अमल क मलदल शाम अखीयांनी बीच, अतही अनो खीत खेरत नारी राज॥अखी ३॥श्रीघनश्याम

की द्रगन छटापर,पुलकीत प्रेमानंद जात बल
हारी राज ॥ अखी ४ ॥ पद १ ॥
पद राग बीहाग ठुमरी॥प्यारी मने लागेंछे
छेला थारीचाल प्यारी० चालअनोखी चालो
पीआ सोखी,करग्रही रेसमी रुमालवे छेला
॥१॥ नीरखी चालसारी कुंजरा बीहारी, मोह्या
मोटा मुनी मराळवे ॥छेला२॥ चालोछो चाल
प्यारा पेरीपादुका, नीरखी ठरेछे नेणा लालवे
॥छेला३॥ नीरखी थारी गती मोयोछे रती को
पती, प्रेमानंद जयोछे नीहाळवे॥छेला४॥पद
१॥ प्यारो माने लागेछे कमरे कटारो प्यारो०
कमर कटारो थारो चीतडो चोरेछे मारो, ब्र-
जपती बांका सीरदारवे ॥कम१॥ कमरकटारो
लाल ढळकंती सोहेढाल, कशीछे सीरोइ त
रवारवे ॥कमर२॥पनाजी पाघडलीथारी, माने
घणी लागेसारी; जाउं कोटी काम बलीहारवे
॥कम३॥ प्रेमानंदरा प्यारा नेणारा तारा, छो
जी मारा हैडारा हारवे ॥कम४॥पद२॥ बांका

बनवारीवे लाल गीरधारी बांका० बांकीछे च
लनी बांकीछे चीतवनी, बांकी भ्रकुटी नयहारी
वे ॥लाल१॥ बांकी पाघ अनुराग भागपर, झुंक
रही मदन खुमारीवे ॥लाल२॥ बांके अधरपर
बाजेछेबंसी, मोइ सकळ व्रजनारीवे ॥लाल३॥
बांकोछेल घनशाम छबीलो, प्रेमानंदको सुख
कारीवे॥लाल४॥पद३॥मन मारो मोयोवे बेन
बजाए, मन० बेन बजायके मनमारो मोयो, म
धुरीसी तांनसुनायवे॥बेन१॥चीतवनीमे मारो
चीतबसकीनो, नटवरहसी मुसकायवे॥बेन२॥
अटकी रह्योछे मनथारा चरणामे, बीनदेखे कां
इन सोहायवे ॥बेन३॥ नंदरांकुंवर थारो बदन
निरखवा, प्रेमानंदरह्यो ललचायवे॥बेन४पद४
. राग ठुमरी॥ केसेजाउपनीयां रोक्यो पनघट
वा केसे० खांधेकामरीयांहाथलेकुटीयां, बांसुरी
बजावेठांडोजमुनाके तटवा ॥केसे१॥मोरमुगट
बनमाल बिराजे, बांधेबाजुबंध भुज पेरे पितपट
वा ॥केसे२॥भुखनबसनमनोहरपेरे, गावतहेनि

की तान नाचत ज्युं नटवा॥केसे ३॥ग्वालबाल संग बिहरत बनमें,प्रेमानंद देखे छबी भवदुख मटंवा॥केसे ४॥पद १॥ जमुनाकीनारे कान बांसुरी बजावेरे जमु० सप्तसुरतीनग्राममुर्छना,सुनावे स्वरके लपेटहु में मन ललचावेरे॥जमु १ मोही व्रजबधु सुनी कछु न सोहावे,भुली.लाज भरवो विरहतन चावेरे॥जमु २॥ठाडी पनघटपर घरहु न आवे, चितवतीए कटंक तपत बुझावे॥जमु ३॥करती प्रसंशा निके कानगावे,प्रेमानंद कहे प्यारो अति मन भावेरे॥जमु ४॥ पद २॥रसियाके रुपमें अटकी गइ अखियां रसि० तारुन किशोर मनोहर छेलो,रुपको रसिलों देखी मोही व्रज सखियां॥रसि १॥रुपधामही गरक भइ सब,मधु मही मगनभइ जेसे मखीयां॥रसि २॥सुंदरताकी सानसांवरो, चतुर चितारे निरखी छबी लखीयां ॥रसि ३॥प्रेमानंद वारी तनमन धन्य सब,निरखी निरखी छबी नेंनमे रखीयां॥रसी ४॥पद ३॥ रसियाके रुपकी कहा

कहु माइरे रसि० तजी मरजाद आपबल आतुर, उमंगी चली मानु सुंदरताइरे॥रसि१॥ भ्रकुटी कुटील चापसर चितवनी, पतिव्रतपने को जेत छोडाइरे॥रसि२॥उमारमारती परमसियांनी, तजी धिरज संगफीरे ललचाइरे ॥रसि३॥ बीधी वाहन भक्षन द्रग उपमे, देखत प्रेमानंद ध्यानमें लाइरे ॥रसि४॥ पद ४॥

राग ठुमरी: प्यारे तोरी मोरी प्रीत न छुटेरे प्यारे० लगी प्रीत तोसु शाम सुंदर जेसे, हीरो फोर्‍यो न फुटेरे॥प्यारे१॥समुझी विच्यारी प्यारे तोसुं जोरी, काहुकी तोराइ न तुटेरे॥प्यारे २॥ जोरी प्रीत जानी साचे सनेही, ओर सनेही सब जुठेरे ॥प्यारे३॥ प्रेमानंदके प्यारे अब ना छोडुं, छोने जगत सीर कुटेरे॥प्यारे४॥पद १॥तोरी मोरी लगनी लागीरे लाला तोरी० लागी लगनं तोसे जीवन जेसे, सोना मीलत सोहागीरे लाला॥१॥लगन लगत मेरो सुफल जनम जयो, दुरमती सब दुर भागीरे लाला॥२॥

शाम मीलत सब काज सुधरी गयो,बात बनी गइ आगीरे लाला॥३॥प्रेमानंदके नाथ अखंड रहो द्रग,येही देहो मोज मागीरे लाला॥४॥ पद२॥तोसु मोरे मनवा मान्योरे प्यारे तोसु० मन क्रम वचबसजइहु तीहारे,अंतररंच न आन्योरे प्यारे॥१॥परम सत्य एक शाम सुंदर तुम,ओर स्वपनसम जान्योरे प्यारे॥२॥मन मान्यो मोहन तुम चरने, सब जगसु पछतान्योरे॥३॥ प्रेमानंदके नाथ अब ना छोडुं, चरने चीत अटकान्योरे प्यारे॥४॥पद३॥तोरा मोरा जीयरा एकरे प्यारे तोरा०तुम जो रहत मोरे जीयमे जेसे, काचसे कंचन रेखरे प्यारे॥१॥ तुम तो प्यारे मोरे जीयके जीवन, सब विधी सुष हा येकरे प्यारे॥२॥तुम मेरे स्वामी में चेरी चरनकी,येही अचल मेरी टेकरे प्यारे॥३॥ प्रेमानंदके नाथ चरन ते, दुर न रहुगी में नेकरे प्यारे ॥४॥ पद ४ ॥

ठुमरी. तेरी लेउरे बलैया मतजा मथुरा

तेरी टेक॥कहत जसोदामैया सुतकु,तेतो गोरा स्यामनही चतुरा॥तेरी १॥करीहे जादु तो नातो कु;मथुराके लोक बडे फितुरा॥तेरी २॥करीरेंदि वानी कानातोकु,खवायके लाल नांगधतुरा॥ तेरी ३॥प्रेमानंदके नाथ बहुतहे, मथुरामां तेरे सतुरा॥तेरी ४॥पद १॥कोइ जायके मनावोबल नैयाकु,बलनैयाकु कुंवर कनैयाकु॥कोइ टेक॥ कहत गोपिजन रथसें उतरो,कहोरे जाय नंद रैयाकु॥कोइ १॥नंदरायकीअकल कांहांगइ,को नचारेगो तेरी गैयाकु॥कोइ २॥काहेकुपठावो म थुरा नगरमें,बंसीके बजैयाकु॥कोइ ३॥प्रेमानंद कहे त्याग करो अब,सुफलक सुत निरदैयाकु ॥कोइ ४॥पद २॥ रेमें केसे जीवुंगी नंदलालबी ना,नंदलाल बिना प्रतिपाल बिना॥रेमें टेक॥ कोन पावेगो अधरसुधारस,गिरधर दिनदयाळ बिना॥रेमें १॥नेना केसे धिरधरे अब,रसियारुप रसालबिना॥रेमें २॥कोनकोदरसनकरीकरी जो वुं,मधुरीपुमदन गोपाल बीना॥रेमें ३॥ प्रेमानंद

कहे व्याकुल व्रजविनता,सुंदरस्याम तमाल बी ना॥रेमें४॥पद ३॥ लगगइरे लगन बंसीवारेसु, बंसीवारेसु द्रग तारेसु ॥ लग टेक ॥ चात्रुक चाहत स्वांत बुंदकु,मीन न जीवे निर न्यारेसु ॥ लग १ ॥ मोर मगनघन रुप विलोकी, चकोरज्युं चंद्र उजारेसुं ॥लग २ ॥युं मेरो मन लागी रह्योहे,नागरनंद दुलारेसु ॥ लग ३ ॥ प्रेमानंद पियासु लागी रयो जीया, बीसरत नाही बीसारेसु ॥लग४॥ पद ४॥

पद राग ठुमरी आदि त्रीताळ.

जाओ जाओ छबीले छेलरे, मोरी रसिया गेलन रोको,जाओ०हाथ न डारो हैए हार तुटेगो अविनाशी अलबेलरे॥मोरी१॥ तुम तो लाडीले नंदरायके,राजकुंवर रंगरेलरे॥मोरी२॥नाझगरो बिना कारज काना,नाबोलो एलफेलरे॥ मोरी३॥प्रेमानंद कहे प्रभु इन तिलनमें,नानि कसेगो तेलरे॥मोरी४॥पद१॥ मारी मारी सामरीया याररे,मोहेनेनोदी बरसीतरसी,मारी॥

प्राणजीवण मेरी पिर न जाणी,बेदरदी दिल दाररे॥मोहे १॥नेननजारे अति अनीआरे, हो गए आरकेपाररे॥मोहे २॥कसत कलेजे सुखना हिसेजे,छुट गयो संसाररे॥मोहे ३॥प्रेमानंद कहे प्यारे हाथ तिहारे,बेकानी किरताररे॥मोहे ४

पद २॥जानी जानी बेदरदी प्रितरे,चितचोर लंघरवा तेरी जानी० स्याम बिहारी जानी तिहारी,अजब अनोखी रीतरे॥चित १॥ सुंदर हसी हसी नेनबानकसी,मारत अपने मितरे॥ चित २॥दुरीजनकु हरी परसत नाही जरी, हते मित्रको चितरे ॥चित ३॥प्रेमानंद के प्यारे प्रान हमारे,सांवल अकल अजीतरे॥चित ४॥पद ३

लागे लागे करे जेबानरे, तेरा नेना रसिक रतनारे लागे० नेन बानके मारे प्यारे,भुल गइ तनजानरे॥तेरे १॥चंचल नेन चपल चितवनीमें, बसकीने मोरे प्रानरे॥तेरे २॥ बीनु देखे व्याकुल फिरत बावरी,तरलीए स्यामसुजानरे ॥तेरे ३॥ सुंदरवर पिया तेरी छबीपर,प्रेमानंद कुर

बानरे॥तेरे ४॥ पद ४॥

राग सारंग ठुमरी. हमारे प्रीतम परदेसवां एरीएरी गुइयां संदेसवा नआयो मे केसी करुं गुइयां ह० आपन आए नपठाइ पतीयां, श्वेतन्नए सीरकेसवा ॥एरी १॥ गोकुलकोपरी त्यागकरी हरी, मधुबन भएरी नरेसवा ॥ एरी २ ॥ करकर नेह छेहदे सटक्यो, दयातो नइआइ लवलेसवा॥एरी ३॥ प्रेमानंदके नाथ कपटीको पारहु नपावे सीव सेसवा ॥एरी ४॥पद १॥पतीयां आइ मधुवनते एरी एरीसैयो, अपने सनेही सांमलखनेजी पत० करी करुना पातीलख पठाइ, बीछरे सामता दीनरे ॥अपने १॥ धायआइ गोपी कंठले लगाइ, बहतहे नीरनेनले ॥अपने २॥ पुछतीहे कुसलाइ नेहबस, बीकल होत तनमनते ॥ अपने ३ ॥ प्रेमानंद गोपीन्नेव्याकुल, वीरहवी थाकी ज़रनते ॥अपने ४॥पद २॥ उधोकहो बतीयां गीरीधरकी हांरेहांरे उधोकहो० कमलनयन केसेराज मधुपुर कहो०

केसोनेह मधुपुरकी नारीको, केसीहे प्रीत हरी वरकी ॥कम१॥ संध्या भोरमही माखन लेले, आवतीहे घरघरकी ॥कम२॥ कबहुं उचारसहे हरीबतीयां, जसोमती नंदमहरकी ॥ कम३ ॥ प्रेमानंदके गोपी हरीकुं संभारत,सुधभुलीनीज परकी; कमळनयन४॥पद३॥ उधो क्रश्न काहे ते नआपे,हमहरीशुं कछु वेरकीयो कहा क्रश्न० हम एसीश्रवमे सुनीउधो, अलभ लाभ हरी पाए ॥हम१॥ बडीकुलवांनी भइ पटरांनी, स बजगसुं जसगवाए ॥हम२॥ कुबरी कुड कंस कीदासी, तासंग हरी ललचाए॥हम३॥ प्रेमा नंदके नाथने हमकुं, लीखी लीखी जोग प ठाए ॥ हम४ ॥ पद४ ॥

राग बीहाग ठुमरी. दरस बीना नेंनां तरसे दर० नाना करत रही एक नामनी, चले घन शाम घरशे॥दर१॥अवधी कही एक मास आ वनकी,बीतन लागेरी बरसे ॥दर२॥ वीरहां सं तावे कछु न सुहावे, डरत जीया मदन डरसे

॥दर ३॥ प्रेमनंद तव पीर बुझेगी, जब पिया अाये परसे॥दर४॥पद१॥ बदन बीनु देखे बावरी बदन० सुखको सदनहे बदन पियाको,देखे आनंद नामावरी॥बदन१॥ रसभरी मुरत शामसुंदरकी,चलेहे चाल उतावरी॥बदन २॥ कबध्यो मीलेगी माधुरी मुरत, रुपनीधी छबी सावरी॥बदन३॥श्रीघनशाम छबीपर प्रान, करत प्रेमानंद नोछावरी॥बदन४॥पद२॥ संदेसवान आयो पियको संदे० रेन दीना मोहे कल न परतहे, दरदवान भागो जियाको ॥ संदेसवा॥१॥श्रीहरीकृश्न मीले वीना सजनी, मीटत नही ताप हियाको ॥संदेसवा२॥ आपतो जाये विदेशे विलमी रहे,ना करत विचार दरस दियोको॥संदेसवा३॥ प्रेमानंदके पियासुं संदेशा, कोन सुनावे त्रीयाको॥संदेसवा४ ॥ पद ३॥लगनियां लगाये रहे दुर लग० लगन लगायके मन हर लीनो, दीनो दुख भरपुर॥ लग१ ॥ श्रीघनशाम रुप गुनसागर नागर सोभा

सुर॥लग २॥मीरां को ठगारी कियो जादु ना
री, राखे शाम जरुर॥लग ३॥प्रेमानंद घनशामं
की प्यारी, नइहे वीरह चकचुर ॥लग ४॥पद ४॥

राग धनाश्री ठुमरी. नेहरा लगाइ रहेदुर
सावरीया छेलारे नेह० नंदकुंवर विना कलन
परेअब, नइबीरहा चककुर॥नेह १॥ रेनदिना
मोहे रहा सतावे, मैंतो मरुंगी जुर॥नेह २॥ मे
रे दुखकी कोन कहे, जाए सुंदर स्याम हजुर॥
नेह ३॥प्रेमानंद कहे नाथकु सजनी, लाओ बो
लाय जरुर॥नेह ४॥पद १॥ सावरीयो सुख देने
दगा दे गयोरे साव० सावरो सलोनो बडी बडी
अंखीयां, बोलत अम्रत बेन॥साव १॥बोली म
धुर मुख प्रित लगाइ, जीयरा हमारा लेन॥सा
व २॥बिन देखे अबरह्यो हुं नचाइ, परतनाही
पलचेन॥साव ३॥प्रेमानंद घनस्याम विना मो
हे, बिरहसतावे दिनरेन॥ सावं ४॥पद २॥जोबन
वा विते जाए सावरीया बिनारेजोब० केसेकेधि
रधरुं मोरी आली, हरी बिना कछु न सोहाएजो

व१ ॥पियरा मिलनकु हियरा तपतहे,जीयराउ ठत अकुलाए॥जोब२॥नेना तरसत यादरसकु, कबधो मीले हरा आए॥जोब३॥ प्रेमानंद हरी कृश्न मिले तो,राखु कंठ लगाए॥जोब४॥पद३॥
बेरनजइमोरी लाज विचपरीसैयोरे बेरन ०मि लनसकी पियासकु रही जीया,दुर्जन लोकन के काज॥बेरन१ ॥वेंतो सुजान हसी कीनी नेन सेन,में गमार चली लाज॥बेरन २॥वेठे रथ मो हन बलदाउ,संग सबव्रध समाज॥बेरन३॥ प्रे मानंद घनस्याम बिहारी, खटकतहे उरआज ॥बेरन ४॥ पद ४॥

पद राग जंगलो ख्याल.

गोवींदा थारा गजरादेख भुलगइ कजरा, गोवीं० भुलगइ कजरा और अंगभुसण, नाथ थाने निरख्यालरी नजरा ॥गोवीं१ ॥ गजारमे गुलतांन होइछुं, देखी थारा बाजुबंध लजरा ॥ गोवीं२ ॥ हारतो हजारो थारो गुछगुलाबी, तोरा थारी पागमांइ अजरा ॥ गोवीं३॥ साम

ळीया सरदारछो मारा, प्रेमानंद करेथांने मज़
रा ॥गोवीं४॥पद१ ॥ बीहारी थारी अखीआं
अजेब जादुगारी बिहा० जादुगारी अखीयां
थारी; चीतवनी जगस्युन्यारी ॥बिहा१॥ बोल
नीमे सब सब करलीनी, गोकुल गामकी नारी
॥बीहा२॥ चलनीमे चित्त चोरलीयोछे, जुपती
नए नेखधारी ॥बीहा३॥ मुसंकनीमे मोयो र
तीनायक, प्रेमानंद जात प्राणवारी ॥बिहा४
॥पद२॥ सलुणा थाने सेवतीरो सेहरो धारवुं,
सलु० सेवतीरो सेहरो कलंगी केतकीरी, मा
लतीरा मोती लटकावुं ॥सलु१॥ बकुलरां बा
जु गजरा गुलाबी, हारतो हजारी गुंथीलावुं
॥सलु२॥ जाइजुइ मोगरा चंपा चमेली, दाव
दीरो दुपटोबणावुं॥सलु३॥फुलरी सेजपर सा
मवीराजो, प्रेमानंद कहे आगेगावुं॥सलु४पद३
चालोने लाला मालतीरा बागमे बीराजो चा
लो० सेव तेरी सुंदर कलियां बीण बीण, मा
रुं थारो मुगट नरां जो॥चालो१॥गजरा बाजु

तोरा हार पेरावीने, नेणां नरी नाथ नीरख्यां. जो॥चालो२॥ अब कदबरी कुंजमे काना, मीठी मीठी मोरली बजाजो॥चालो३॥ प्रेमानंद कहे प्रीत करीने, प्यारा थारो प्रेमरस पाजो ॥ चालो ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग परज.

थे मारासोजी प्राण रसिया,माहाराज मारे दील वसीयां थेमा० प्राण मारा छोजी थे द्रग तारा प्यारा परमसुजान॥रसी १॥नंदरानंदन थे छोजी जगवंदन,छेलछबीला कान॥रसी २॥दासीहुं थारी छेला गिरधारी, थे मारा द्रग ज्ञान॥रसी ३॥ श्रीघनस्याम पियाथाके उपर, प्रेमानंद कुरबान॥रसी ४॥ पद १॥थें मारा सीरदार प्यारा, नंदलाल नेणारा तारा थेंमा० व्रजराजीवन माने वाला लागोछो, रसीश्रा नंद कुमार ॥प्यारा १॥गोकुळचंद गोपीका जीवन, गोपी प्राण आधार॥प्यारा २॥ मोरलीधर मन वसिया छो मारे, हरजी हियारा हार ॥ प्यारा

३॥प्रेमानंद कहे पना मारु वारी, सेजतणा शृणगार॥प्यारा ४॥पद २॥थे उरा आवो छेल नंदरां, बाजुबंध बांधु थांने गजरा थे उरा० छेल कुंवर थांरी पाघ सुधारां, छोगां मोतीडारां मेल॥नंदरा १॥मदनमोहन थांने मरदन करसां, अंतर तेल फुलेल॥नंदरा २॥ व्रजराजीवन थांने जोइ जोइ जीवां, रसियांजी छो रंगरेल॥नंदरा ३॥प्रेमानंदरा प्यारा पधारासां,पलंग उपर अलबेल॥नंदरा ४॥पद ३॥ थे आछा लागोराज माने, मोइ छांछला जोइ थाने थेआ० नंदरा कुंवर माने आछा लागे थारो, रुपरुसाज समाज॥माने १॥थांने जोवा सारु मारुजी मे छांडी,लोक कुटमरी लाज॥माने २॥ गोकुल गाम मे आइ वसीछां, कानकुंवर थांरे काज ॥ माने ३ ॥ प्रेमानंदरा प्यारा माने पावो, अधर सुधारस आज ॥ माने ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग भैरवी.

चलत डगर बीचमीलोरे लंगरवा, पकरी

बैंआंमेरोतोड्योहे हरवा॥चलत टेक॥सनमुख आयके बदन बीलोकत, हसत हसत मोहे मारत नजरवा ॥पक१॥ सीरमेरे गगरी देखत स खीसगरी, आयके याचत मेरे उरको अचरवा ॥पक२॥ जसोमती सुतकुमें बरजतहारी, एसो कुटील नाही लाजत लजरवा ॥पक३॥ प्रेमानंदको प्रभु छक्योहे जोबनमद, केसेबशीहुं अब गोकुलनगरवा ४॥पद १॥पंनीयां नरतमत रोकोरे सावरीया, सीधो चलोजा तेरी गेल बावरीया पनी० काहेकुं परस करत पुरत्रीयको,परमचतुर मानोनंदके दावरीया॥सीधो१॥ कंसके राजन करअनहोनी, लुंटीलेहे घरनगर गावरीया ॥सीधो२॥ उरगुंजासीर मोरपीछेधरी, फीरो बनबन पगपेरी पावरीया ॥सीधो३॥ प्रेमानंदके प्रभु संपत विच्यारी, हाथलकुटीओढे कारी कामरीया ॥ सीधो४॥पद२ ॥ अजब सुरत तेरी बनीरे कनैया, कहाकहुं कछु बनत नकैया॥अजब०अंगअंग प्रतीअमीत सुंदरता,

निरखी रतीपती कोटीलजैया ॥कहा १॥मुख मंद हसत अमीकन बरखत, चीतवनी चंचळ अतीसुखदैया ॥कहा २॥ कटीपटपीत अधरपर मुरली, लसत माल उरमन हरलैया॥कहा ३॥ प्रेमानंद घनशाम लटकपर, वारत तनमन परीपैया ॥ कहा ४॥पद ३ ॥ कमळ द्रगन्नबीचरे खेरत नारी, मदनपान छीलीयोरे बीहारी॥कमळ० निरखीं बदन उडुरा जळजांनो, भ्रमत गगनपंथ तजी थीरतारी ॥मद १॥ मंदमंदगती लखीसकुयाने, गए मानसर हंस बिच्यारी ॥मद २॥ पीत बसन दुतीदेखी थकीतहोइ, कनक अनलबीच दीयो तनजारी ॥मद ३ ॥ प्रेमानंदकहे दसन लखीसकुची, भुरेहे अनार अधोमुखधारी ॥मद ४॥पद ४॥

राग भैरवी. बांसुरी बजाइ लीनीरे, मेरी सुधसावरीआने बांसु० वहसो बजाइ मेरी सुध बीसराइ,कीनी बेरागनी बावरीयाने ॥मेरी १॥ मोर मुंगट पीतांबर पेरे, लटक ओढे कारी का

मरीयाने ॥मेरी२॥ बांसुरी बजावे गैयां हेरीदे बोलावे,धोरी घुमरी पीरी काजरीयाने॥मेरी ३ प्रेमानंद कहे कब देखुं द्रगन भरी, चंचल चतुर उतावरीयाने॥मेरी४॥पद१॥ लंगरवा लगाय गयोरे, जादु मोरा जीयरामें लंग० जादु वे कर गयो मन मेरो हर गयो,कछु एक दे गयो बीयरामें ॥जादु१॥ बावरी फीरुं मोहे कछु न सोहावे,चीत अटक्यो पट पियरामें ॥जादु२॥ सुंदरश्याम सलोनी मुरत,खटकत आयके हीयारामें॥जादु३॥प्रेमानंद कहे सुरत लगीहे, सुंदरशाम सनेहरामें ॥जादु४॥पद२॥ मन मेरो लेगयोरे,काना कारी कांमरी वारो मन० मन मेरो लेगयो कछुएक के गयो, चेटक देगयो चंचल प्यारो ॥काना१॥ नंद दे सलोना मोपे पट पट डारयो टोना, बस गयो जीयरामें जादुगारो ॥काना२॥ हसी मुसकायके नेहसु बोलायके, चीतहु चोरायके हो गयो न्यारो ॥ काना३॥ प्रेमानंद कहे अब जो मीले तो, करी

राखु मारा नेनको तारो॥काना४॥पद ३॥नेना मोरे लागेरे मा, कुंजके बिहारीजीशुं, नेना॥ देखी अंग अंग प्रती अमीत सुभगना, अटके लाल गीरधारीशुं ॥ कुंज १॥ बरहा पीड माल मधुबनकी, तनमाल बनमारीजीशुं ॥कुंज २॥ कटीपट पीत अधरपर मोरली, मदनगोपाल मोरारीजीशुं ॥ कुंज ३॥ प्रेमानंदको नाथ छबी लो,नेहकरत ब्रजनारीजीशुं ॥कुंज ४॥

पद राग भैरवी॥बैयां हमारी नाछुवोरे बंसी वारे आहीर बैयां० लोकलाज मरजाद नमानत, नाजानत परपीर॥ बैयां१ ॥ धेन चरावत बेनबजावत, ठाडेहो जमुनांतीर ॥बैयां२॥ पढीपढी ढोना डारत मारत, नटवर नेनुदातीर ॥बैयां३॥प्रेमानंदके नाथ बहुरांने, सुंदरश्याम सरीर ॥बैयां४॥पद१॥ काना अनारी कहांगइ लोहरवा मोरोतोरी कांना० हरवा तोरी हाथही एडार्यो, नीपट नीलज बरजोरी ॥ काना१ ॥ हाथ हएडारी अंगीयां फारी, नाजुक बैयां म

रोरी ॥काना २॥ बैयांमरोरी चुरीयां फोरी, बो ली बचनकठोरी ॥काना३॥ प्रेमानंद कहे अ बज्यो मीलेतो, राखुं द्रगन महीचोरी॥काना४ ॥ पद२ ॥ बांधी बनायके सावरीया पगीयां पे चोंदार बांधी० बांकी पाघबीच सुमनसेखरपर, मधुप करत गुंजार ॥बांधी १ ॥ भ्रकुटी कुटील कानमें सुंदर, कुंडळ मकराकार ॥बांधी२॥ ने यन नलीन नाशाशुक सुंदर, बदन वीधु अनु सार ॥बांधी३॥ प्रेमानंदको नाथ सावरो, मो हन मीतवाहमार ॥बांधी४॥पद३॥ नेनांनीहा री नाबहुरे रहेरुप लोभाय नेनां, निरखी रुपम नीमन मोहन, थकीतभए बसजाय ॥नेनां१॥ सुंदरश्याम मीले मोहे मगमे, हसेमन मुसका य ॥नेनां२॥ बदन कमलपर मधुपज्युंदोउ, ल पटीरहे ललचाय ॥नेनां३॥ प्रेमानंद वचनरस अम्रत, पांन करतन अध्याय॥नेनां४॥पद४॥

पद राग रेखता.

आशको दीयारीवे,मासुकन जाना भुली

आशाको०सुन सांवरे साहेबा मोहोबत हमा रीवे,खावंद खुशी होये रखना; दिलमें बिचा रीवे॥मासु१॥एक आशराहे तेरा, कहे क्यापु कारीवे;परवर दिगार दिलकी, तुमजानता सा रीवे॥मासु२॥सुरतलगी कदमोसे, नटरेग टा रीवे;प्रेमानंदके प्यारे हमकु, लेना संभ्नारीवे॥ मासु३॥ पद१॥ देखला दिदार प्यारा, मेहेबुब हमारा देख०मासुक जराज देना, नेनोका न जारा;इतनेमेंतो हावेगा;आसकुदा गुजारा॥दे ख१॥कुरबान किया तेरे नामपर,घरबार संसा रा;फकीरी लेके फीरताहुं करनेकु दिदारा॥दे ख२॥तकशीर माफ करना,सुन सरजनहारा; प्रेमानंदकुमुलाखात देना नंददुलारा॥देख३॥

पद राग काफीख्याल.

आवता क्यों नहींवे सामळडा, आवता क्यों नहींवे यार आव०जामा पेरी जरीदा बां धी,पगीयां पेचोदारवे;हसतां हसतां सुंदर बद न;देखावता क्यों नहींवे यार॥आव१॥हमरी

अलीयां गलीयां मैया,सांज सवार कनैयावे; मधुरे मधुरे स्वर मोहन, बंसुरी बजावता क्युं नइवे यार॥आव २॥एक अछी तानागावो प्यारे,दिल खुश होय हमारावे;प्रेमानंदके बंसीने कसुनावता क्यों नइवे यार॥आव ३॥पद १॥ जानता क्यो नइवे हमारी पिर,जानता क्यों नइवे लाल जानता० नंददेसलोने गबरुहंमकु सुबुरीमें समझावतावे;बहुतदिनाकी अरजीहमारी,मानता क्यो नइवेलाल॥जान १॥ देदीदारदयावंत खावंद,तुममालीक मुलकुदावे;हम बंदुवा तेरी बंदगी करतहे,पीछानता क्योंनइवलाल॥जान २॥ तुमारेखदहेका मलकाबील सबहु नर तेरे हाथवे, प्रेमानंद प्यारे हमपर मेहेर आनता क्यो नइवेलाल॥जान ३पद २॥

पद राग जंगलो.

इन मोहनाने मेरोमन हरलीनोमा इन० चाले लटकंती चाल बांधे शिरफेंटा लाल,केसरको टिको निको भालबीचे कीनोमा॥इन १॥

कान बिचे मोती सोहे, चितवनी चितमोहे;उ
रबनमाला ओढे पितपट कीनोमा॥इन २॥चं
दन कीकीने खोर चितवत मारीओर, रसको
रसिलो छेलोरंगहुसे जिनोमा॥इन ३॥चावतहे
बीडी पान देखीजइ गुलतान, प्रेमानंद कहे प्या
रो प्रितम प्रविनोमा॥इन ४॥पद १॥काना तो
से कोन बोले निको चलोजारे काना०पगीया
बांकीसी बांधे डारयोहे दुसालो खांधे, मारत
सलोने मोहेनेना अनीयारे॥काना १॥बांसरी
बजावे मीठी तानले सुनावे, जीयरो निकासी
लेत पितपरवारे॥काना २॥बारबार आवे मोहे
नेहशुं बोलावे, मन ललचावे मोपे मोहनी ले
डारे ॥काना ३॥ जोरे बरजारी प्रित प्रेमानंद
कहेमीत, बश करलीनी मोहे नेनोकानाकारे॥
काना ४॥पद २॥ लागे तेरा नेना मोहे सामरा
गुमानी, हसत आयके. काना मारे मोहे नेनबा
न, भलावे बेदरदी मोरी पीरहुन जानी॥ लागे
१॥ लागे तीखे नेनास्याम जुली मेंतो धनधा

म, जपु तेरा नाममेंतो भइहु दिवानी॥लागे २॥ केसी करुं कीत जाउ कलन परतकहुं, सहीना सकुवे मेंतो दरसकी हानी॥लागे ३॥ प्रेमानंद कहे प्यारे करी राखु द्रगतारे, संगहु चलुगी तेरी तजी कुलकामी॥लागे ४॥पद ३॥ काहीकुतें मारे नेना कठीन करेजमां काही० तिखे अ्रनीयारे नेन कसीभ्रंर मारी सेन, लगीबरछी वे मानु तरछीतरेजमां॥काही १॥एसोकछु जादु कीनो जीयरा निकासी लीनो, ठारी तेतोक्रभ्भा मोहे प्रितकी परेजमां॥काहे २॥ खटकत तिखे नेन बीनुदेखे नाही चेन, कछु न सोहावे मोहे सुनी सुख सेजमां॥कहो ३॥प्रेमानंद कहे मीत रंग दिनो मेरो चित, लागीहे सुरत मेरी काना रंगरेजमां ॥कहे ४॥ पद ४॥

पद राग खमाच.

रुडा लागोछो राजेंद्र मंदीर आवतारे॥रुडा० जरकसीयो जामो हरी पेरी, माथे बांधी पाघ सोनेरी; गुढो रेटो ओढी मन ललचाव

तारे॥रुडा१॥हैडे हार गुलाबी फोरे,चीत मारु
रोकी राख्युं तोरे, गजरा काजु बाजु मन मारे
नावतारे॥रुडा२॥कनक छडी सुंदर कर लइने,
गजगती चालो हळवा रइने; चीतडुं चोरो मी
ठु मीठु गावतारे॥रुडा३॥प्रेमानंदना नाथ वी
हारी,जाउ तारा बदनकमळपर वारी;हेतेशुं बो
लावी ताप समावतारे ॥रुडां४॥पद१॥ वाली
लागेछे वरणागी तारी वांकडीरे वाली० लली
त त्रीभंगी सुंदर शोभे, सुरनर मुनीना मनने
लोभे;चालो चाल चटकती पेरी चाखडीरे॥वा
ली १॥ सुंदर हसीत वदननी वाणी, सुणतां
व्रजवीनता ललचाणी;जोइने मोही अणीया
ळी चंचळ आंखडीरे॥वाली२॥ नवल मनोहर
सुंदर छेला, ओरा आवोने अलबेला; मळीये
मोहन बांधी बांये राखडीरे ॥वाली३॥ श्रीघन
शाम छबीना धाम,प्रेमानंद भजे आठो जाम;
जोयानी लागीछे नीशदीन धाकडीरे ॥ वाली
४॥पद २॥ तारी बानकनी बलहारी मारा ना

थजीरे तारी० सुंदर रुप कह्यामां नावे, शेष सहस्त्र मुख पार न पावे; कोटीक काम लजाइ जोडे हाथजीरे ॥तारी १॥ मोह्यु मन मुखने मरकलडे, गीरधरजी गमीयाछो दलडे;क्षणु न मेले सागर तनया साथजीरे॥तारी २॥ रुप सीळ गुण रसना सागर, तरुण कीशोर सदा नट नागर; व्रजवीनताना प्राणजीवन सुख पाथजीरे॥तारी ३॥करुणारसमय जोवुं हसवुं, करुणा करी जन उरमें वसवुं;प्रेमानंद नीत गाये गुण गाथजीरे ॥तारी ४ ॥पद ३॥ वारे वारे जाउं वालाजी तारे वारणेरे वारे० आदी पुरुष इश्वर अवतारी, करुणारसमय मुरती धारी; पतीतपावन प्रगट्या आज अम कारणे ॥वारे १ ॥नरनारी अगणीत अथडातां, भवसागरमें डबकां खातां; बळवंत बाह्य ग्रहीने काढ्या बारणेरे॥वारे २॥अधमओधारण नामना नामी, बरद तमारु सदाये स्वामी; कीधु सत कळीमें बहु जन तारणेरे॥वारे ३॥ मळीया पुर

षोत्तम एम जाणी, अचळ आशरो उरमें आ
णी;प्रेमानंद ठरीने बेठो ठारणेरे॥वारे४॥पद४

पद राग हमीर कल्याण.

सुनसुन सजनी स्यामकी,बतीयां मनमा
नी सुन०सुनी बतीयां छतीयां नइशीतळ, सु
ध भुली धनधामकी॥बती१॥ कामकाजू मोहे
कछुए न भावे,रटना लगी एक नामकी॥बती
२॥धरीधरीपलछीनबीसरत नाही,मुरतीआत
मरामकी॥बती३॥प्रेमानंद इवारे स्यामपर,शो
भा कोटिक कामकी॥बती४॥पद१॥निरखीछ
बी:नंदलालकी अखीयां ललचानी निर०मर
कत्त मनीजल दलबी लाजे,शोभा स्याम तमा
लकी॥अखी१॥खंजन मीनअली म्रगलाजें,ल
खीछबीनेनबीसालकी॥ अखी२॥राजहंसकळ
हंस ऐरावत,लाजे लटकलखी चालकी॥अखी
३॥प्रेमानंदवारे मनमथ कोटिक,मुसकनी नि
रखी गोपालकी॥अखी४॥पद२॥ रटरटरे मन
बावरे एक नाम हरीको रट० प्रगट हरी राज

तद्रग गोचर,बन्योहे अलोकीक दावरे॥एक १॥ प्रगट प्रमान रुपउर धरीले,प्रगट हरी गुन गावरे॥एक २॥बिते जातहे अवसर एवो,ज्युं लोहेको तावरे॥एक ३॥ प्रेमानंद कहे फेरी पछतइहो,परीहो दुख दरीयावरे॥एक ४॥पद ३॥स्यामसुंदर सुखदाइरे,सुनहो मनसेंरे स्याम० तज दे आस असत जग केरी,चरनकमल चितलाइरे॥सुनहो १॥श्रीहरी क्रश्न नारायणस्वामी,ले रसना गुण गाइरे॥सुनहो २॥तज आळस परमाद मोहमन,जज्य मनक्रम जदुराइरे॥सुनहो ३॥प्रेमानंदके नाथसु नेहा,करले प्रित उपजाइरे॥सुन ४॥ पद ४॥

पद राग कहवा.

अटारीयां मोरी आजरे, नंदकुंवर नटवर आइलोरे अटा० बेठेबीच आंगनवामोरे, बडे बडे गोप समाजरे, कहाकरुं सखी बीचवांमोरी, बेरनपर गइ लाजरे ॥अटा १॥ घुंघटपटकी ओटमें निरखे, नेक शामसुर राजरे; एकटकर

ही वीलकती मोहे, छुटगयो ग्रहकाजरे ॥अ
टा.२॥पकरयो मनद्रग सेननमेंज्युं, तीतर पकरे
बाजरे; प्रेमानंदके हसकेचले हरी, मुखमोरली
रही गाजरे ॥ अटा३॥पद१ ॥ कटारीयां मारी
मोयरे, जसोमती सुतनेननसें ननदी कटा० में
जमुना जलभरनेगइसंग,ननंद जेठानी दोयरे;
घुंघट खोललगी जळभरने, इतउत देख्यो न
कोयरे ॥कटा१॥ सुंदरशामकदम तरेयायके,रहे
ठाडे मोहीजोइरे;कहाजानुं मोहे कहाकरदीनो,
लीनो चीत्तवाप्रोइरे ॥कटा२॥ बीनुंदेखे अबक
ल नपरे मोहे, निशदीन बीतेरोयरे; प्रेमानंदघ
नश्याम दरसकी,पीराजीयरा होयरे ॥कटा३॥
पद२॥ लंगरवा ठाडो गेलरे, मोरीछतीयां छुव
त सावरीयो लंग० में अजान घरते आज स
जनी, निकसी चली अकेलरे; बीच डगरमें सुं
दरवर मोहे, मीलीगए मोहन छेलरे ॥लंग१॥
घुंघटखोल बदन अविलोकी, पकरयो कर अ
लबेलरे; मारी नेनसर घायलकीनी, सुनमोरी

हो सहेलरे ॥लंग २॥ बाधे जुजे बाजुबंध गजरा, पेरेहार चमेलरे; प्रेमानंदके ओढे उपरना, केसरीया रंगरेलरे॥लंग ३॥पद ३॥नजरीयां मारी नेनदी, मोहेनवामनुवा लेगइलोरे नज० जोर ही मोरे आंगनवे आयके, सरसबजाइ बेनरे; सुनत सुधबुध बीसरी मोरी, मनमें व्याप्योमेनरे ॥नज १॥ मेंआतुर उठके अवीजोकी, सावरी सुरत सुखदेनरे; हसीमुसकाइ कमल नेनोदी, मारी सावरीए सेनरे ॥नज २॥ अबमोहे खटके सावरी मुरत, कलनपरे दीनरेनरे; प्रेमानंद घनशाम देखुंद्रग, तबहोइहेसुख चेनरे॥ ॥ नज ३ ॥ पद ४ ॥

पद राग परदेशी.

मेरमजी वाटडीयुं,मुजे परीयमजी वाटडीयुं;न्यारी थकी अखी उडे,कींकरीयां जेणु; कीबीसारीडे छडीउं मेर० बारपणेजी जोडीयुंरे, मुजीत्रोडी प्रितडीयुंरे॥कींक १॥कानन अचो गोठमें,जुजी सुनी सेजडीयुंडे॥कींक २॥सुख न.

ही दिनरातमां;नेणे आंसुजी झडीउंडे॥कींक ३ प्रेमानंदना नाथजीरे, छबी अंतरमां गडीउंडे ॥कींक ४॥ पद १॥

पद राग जंगलानी गजल.

सांवला दिदोसे दिल जखम कीया,.मारी उरतर्सी बरसी बरसी,दिल·हमारा छीनलीया सांवला० फरंजननंद दाहे नंलाहे सलोना गबरु,छोटीसी उमर अखीयां बडी गुलचमन कळी;खुन गुजारे चसमे नलाबीच कुदरत दीसा इदीया॥सांवला.२॥फुरसत बडीहे तनमें,जबानु मीठीहे मुलाम;सिरपर गुलाबी फेटा दुपटा दुदामीका;ए क्या कहु तारीफकी प्रेमानंद कुरबान गया ॥सांवला २॥ पद १॥

पद राग परज पीयानो ढाल छे.

जादवरायजी वे मोतीयांवाळो,घणमुलाने घणीखमां;घणुजीवो ·घणीखमां, छेलवर आवे रे छोगाळो; राजेसरने चरणे नमां, जगजीवनने चरणे नमां॥जाद १॥ माणीगर माणकीयेरे

राजे, शोभा जोइ काम लाजे; चमर ढळेरे छ त्र छाजे, आगे घणां वाजां वागे ॥जाद२॥ केसरीयाने कोडे कोडे जोइये, जोइ जोइ दुख भागे; माथे मोतीडांनो जुठो रुडो, वीठलवर वाजो लागे ॥जाद३॥केसरतीलकरे कीधां भाले, काने कुंडळ शोभे भाजु; सोनेरी वाघोरे शोभे अंगे, बांये नंगजडीयल बाजु ॥जांद४॥ उरमें उतरीउंरे रुपाळी, भाळी भाळी नेणां ठरे; हार हजारो कमर कटारो, प्रेमानंदनां मनडां हरे ॥ जाद ५ ॥ पद १ ॥

राग जंगलानी ठुमरी.

शोभेशोभे रसीकवर छेलरे, हरीधरम कुंवर सुखकारीरे शोभे० राजत शिरपर जरकसी पगीयां, बंकी कलंगी लटकेलरे ॥हरी१॥ गजरा. सेखर हार बाजुबंध, गुछगुलाबी धरेलरे॥हरी२॥ केसर तीलक मनोहरकीने, कुंडल नंगजडेलरे ॥हरी३॥ कृश्नानंदके नाथ नीरंतर, उरमेंबसो अलबेलरे ॥हरी४॥पद१॥ प्यारे प्यारे लगत

दीलदाररे, मनमोहन छेलगुमानी प्यारे० अ
तीसोहत सुंदर उर उपर, मोतीनहार उदाररे
॥मंन१॥ नंग जडीत छबीदार मनोहर, नौत
म कमरकटाररे ॥मन२॥ बंकेपाघमें सुमनशी
खरपर, भ्रमर करत गुंजाररे ॥मन३॥ कृश्नानं
दके नाथ कृपानीधी, लीजे मोहन मेरीसाररे
॥मन४॥पद२॥ गावे गावे चंतुर घनशामरे, गु
नसागर नीजजनसंगे ॥गावे० खेलत जमुना
तीरवीहारी, भक्तवच्छळ सुखधामरे॥गुन१॥न
भसुर निरखे फुलनबरखे, बिसरगए तनधामरे
॥गुन२॥ मोहे व्रजजन तनसुधभुले, निरखत
मन अभिरामरे ॥गुन३॥ कृश्नानंद नटनागर
छबीपर, वारत कोटीक कामरे॥गुन४॥पद३॥
आवो आवो परमपरवीनरे, मोरेजीवन धरम
दुलारे आवो० चंदनखोरकरे सुंदरतन, भुसन
बसन नवीनरे॥मोरे१॥कुंडळमानु बदन सुधा
कर, देखत दोरतमीनरे ॥मोरे२॥ झुकरहे लो
चन पंकजकेपर, भ्रकुटी भ्रमर आधीनरे॥मोरे

३॥ कृश्नानंदके दीजे दरशनहरी, जानीके अब:
मोए दीनरे ॥ मोरे४ ॥ पद४ ॥

पद राग झीझोटी ठुमरी.

दिलदार छटाद्रग अटक रही,नटवर हरी
प्यारे सावरीया दिल० तनसपेत धोती पेरली
यो,केसर चंदनकी खोर कीया;धरेफुल गेंद्रकर
गिरधरीया,पचरंगीं सिरपर पाघरीया॥दिल १॥
सोहतहे कमळकळी अखीयां, गळे फुलमाळ
प्यारी नखीया;काजुबाजु गजरा धरीया;मोती
नसेहरा मन लावरीया॥दिल २॥ काबील का
मील रंगरेलपिया,नेननसें तनमन छीनलीया
हेरतहे रुप उजागरीया,सिरदारयार नटनागरी
या॥दिल ३॥सब राजनके राजा वरीया,प्रानन
हुसें प्यारा करीया; ओरनकु उरमें नाधरीया,
कहे कृश्नानंद सुख सागरीया ॥दिल४॥पद१॥
गुण दया सिंधु छबी अजबबनी, हरी मुरसद
मोरे आवतहे गुन टेक॥बैठे मानकीपर प्राण
पिया,घोडेकी घुमर घेरलीया;खेलावतहे घोडी

रसिया,चित मोरजोर ललचावतहे॥गुन१॥कंचनके बसन बिराजतहे,सोनेरी पगीयां छाजतहे;सिरपेच कलंगी झलकतहे,फरकत छोगे मन भावतहे॥गुन२॥करसोनेकी छडी सोहतहे, देखी लगामकु मन मोहतहे; छडीदार बानी जय बोलतहे,अस्वार बडे जस गावतहे गुन३॥बहु बाजे आगे बाजतहे,घनघोर ज्युंही घन गाजतहे;छबी देखी रतिपति लाजतहे,मुनी देव दरसहित आवतहे॥गुन४॥नटज्युं घोडी अति नाचतहे,जाकी चालचित चौरावतहे; असवारी बडी सोहावतहे,कृश्नानंद उर ठेरावतहे॥गुन५॥पद२॥हरी छेलछबी मन भावनीया,इन लगन मगन मोरी लागरीया हरी०तनलाबसने अति राजतहे, प्यारी पगीयां सिरपर साजतहे;गळे मोतीन मोल सोहावनीयां,तारेकी जोत लजावनीयां॥हरी१॥बडी मुसकनीमें चित चोरतहे,जोरनसे नेहरा जोरतहे; जाकी शोभा द्रग ललचावनीयां,कोटी मेननमान नसावनी

यां॥हरी२॥सब अंगअंग बीलसी जोरीती,का
ननमें झलकतहे मोती;सिरमोतीन लरलटका
वनीया,बानकंजन मनलोभावनीयां॥हरी३॥
भुसनमणी छबी छांइरही, जीनकी उपमा न
ही जात कही;अटकत मोहन सोहावनीया, क्र
श्नानंदन ताप बुजावनीया॥हरी४॥पद३॥ च
लनी चंचळ चित चोरलीया, निरखी रतिपति
मती मोहीरीया चल०जीन देखी बडेगज लाज
तहे,शिर बाबारजडारतहे; देखी हंसमानसब
उदीया,दुनियां तजी बनमें वासकीया॥चल१
कुंदनमुमें चटकत चाखडीयां,जाकुहेरी ठरतहे
आखडीयां;कर रुमाल धोरेधारलीया, चालतहे
चाल उतावरीया॥चल२॥जीनके पिछे जनदो
रतहे,जीनमें एकटकद्रग जोरतहे;चलनसें जन
गुनतानकीया,जीने शोभा मुनिजन धारलीया
॥चल३॥ कवि गावत पार न पावतहे जेही क
हत शेष चकुचावतहे; जीन धारीके मोरे ठरत
हिया,कहे क्रश्नानंदहरी प्राणपीया॥चल४प४॥

पद राग खमाच ठुमरी.

हरीबानक बसगइ अंतरमें, रतीवर गरव हरे रे॥हरी १॥एसी छबी कोइ आ दुनियामें, ओर नजर नही आवेरे; अंगो अंग सुंदर छबी छाई, हेरत नजर ठरेरे ॥हरी २॥ जाकी उपमा कवी नही पावे, कहत शेष चकु चावेरे; जेही देखी नही ओर सोहाइ, देखत पाप जरेरे ॥हरी ३॥ लावन सार आ दील जाने, देखी बदन बींदु लाजेरे; कृष्णानंद हरी मुरतहेरी, भुवन भोग वीसरेरे ॥ हरी ४ ॥ पद १ ॥

पद राग काफी.

अमरना सरदार हरी मारा नेणतणा शणगार, नेणातणा शणागार गुणावंत माणकीना अस्वार अमर० माथे धोळी पाघ मनोहर, छोगु मुगट अनुसार; धोळां अंबर तनपर शोभे, रुमाल धोळो सार॥अमर १॥भाल वीशाळ तीलक केसरनुं, कुमकुम चंद्र उघार; कामतणा मदने हरनारी, भ्रकुटी धनुष आकार ॥अमर २॥

दीप शीखा शुक चंचुलजरी, नाष्या नमणी सार;दंत छबी जोइ लालाजीनी अधोमुख,झुरे छे अनार ॥अमर ३॥ बींब नवांकुरपरवाळाथी, सारा अक्षर अपार; क्श्नानंदके मुखपर वारु, चंद सरोज हजार॥अमर४॥पद १॥प्राणतणा आधार,हरीवर केसरना असवार;केसरना अ सवार, कमरे सोनेरी कटार; प्राणतणा॥ पाघ सोनेरी छोगेजुत; सीर अटपटी आंटादार, न वल कलंगी मणी मोतीना; तोरा शोभादार ॥प्राणतणा १॥ सुंदर जरकसी अंबर धार्यां, राजे तेज अंबार; सोनाकेरी लगाम करमें,धा री धरमकुमार॥प्राणतणा २॥ घोडानी घुमरमां घेर्यो,नटवर परम उदार;बीजा करमें छडी सो नानी,झळकेछे अतिसार॥प्राणतणा ३॥हरीनी कीरती गान करेछे, चहुकोरे असवार;क्श्नानं द ए शोभा उपर, वारी वारमवार ॥प्राणतणा ४॥पद २॥ मुनीतणा शणगार, हरी मारे तम संग लाग्यो प्यार; तमसंग लाग्यो प्यार,समर

थ मुक्तीना दातार मुनी० सीरपर पाघ सुमन नो सारो, शोन्नेछे उदार; फुलनो सुंदर जाभो पेर्यो,तेनी फोर अपार॥मुनी१॥फुलना काजु बाजु गजरा, प्यारा उरपर हार; फुलनी सुथ णाली नेपुर पदमां, धार्यो करीने प्यार॥मुनी २॥अंग अंगमां राजे हरीने,कुसमतणा शणगार; बाग कुसुमनो फुल्यो जाणी, नम्मर करे गुंजार॥मुनी३॥फुल कलंगी फुलना काने, कुंडळ मकराकार; कृश्नानंद कहे फुल दडो,उछाळे वारमवार ॥मुनी४॥पद३ ॥ करता नौतम ख्याल, हरीवर नक्ततणा प्रतिपाळ; नक्ततणा प्रतीपाळ,अंगे धरीयां अंबर लाल करता० छटा मुगट समछोगु साजे, लाल पासनो ताल; ललीत कलंगी लळके झळके,लटके तोरा लाल॥करता१॥ जोइने खंजन पंकज लाजे, चंचळ लोचन लाल;काजु तील त्राजु अति राजे, सुंदर जमणे गाल ॥करता२॥ चाले चाल लटकती चाखडी, चटकती पेरी लाल;चाल जोइ

ने त्ताज्या मनमां, कुंजरराज मराळ ॥ करता ३ ॥ करवरमां त्तइने फेरवेछे, छडी अनोपम त्ताल; कृष्णानंद कहे उरपर राजे, मोतीडानी माळ ॥ करता ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग काफीजाडेजी भाषानी.

मुजामेरम सहजानंदजी, असांजमोत्त अचीजा; असांजमोत्त अचीजाडे, अची दीदार मुकेडीज्यां मुज्या० आजी असाकेमीडी वत्तैडा, हेवर मुळाखतडीज्या; मत्तुस्क फुत्तेजी सेज बिछाइयां, तीनतेमथे सुमीज्या ॥मुज्या १॥ आइजा मुखजी मत्तुकगात्तीयुं, मुके अची सुणाइजा; आइजा चपजोरस असांके, मेरकरीके पाइजा ॥मुज्या २॥ मत्तुकखेण आसारुकीपा, आउअचीके आइ जमीजा; आंजी असाकेमीड्यो वत्तैडा, तनजा ताप मीटाइजा ॥मुज्या ३ ॥ मीडे घुनाखमुजा माफ करज्यो, मुके आइ जीवटरज्या; कृष्णानंदचे आइजी मुरत, मुके दीलडी साइजा ॥मुज्या ४॥पद १॥

पद राग जंगलो ताल त्रेताळ.

गुलतान गानकी तानन्नइ,हरी सोहत रास रसिलेकी॥गुलतान १॥नाचत थोम थननन थ नननन नेपुर धुनी झननन झननननन धर भुजबाजुत घुघरी खनननन गितन छबी रंगरंगीलेकी॥गुलता २॥ पद ठनानन ठनननठ ठनननन घरनी धुनी घघन घननननन तोर तनानन तोमत ननननन छोगन छबी छेलछ बीलेकी॥गुलता३॥ मोहजळ चरथळ चरगान धुनी,तजे खानपान तनभान सुनी;बिधुरवी र थथिर जीमी दोतथुनी, कृश्नानंद चित बसीले की ॥गुलतान ४॥ पद १॥

पद राग सोरठ.

सुनी कृपासिंधु अब अटकी रही,अब घट पर मोरी नावरीयां सुनी० घनस्याम कृश्न तुम ही करीयां,मुखीयां कोउ ओरन घरघरीयां;अ ब तुमही छोडी धाउ काकोकरो पारीयानैयां झांझरीयां॥सुनी १॥यह अतिअपार भवसागर

हे,जाहा कालन्नवरको आगरहे; मोमोहे आश तेरी नत नागरहे, जाकी हेरुमें छीनपल डाग रीयां॥सुनी २॥अबगुनकी नरी बेगुनकीहुं, दां तनही मुनी चुनकीहुं; राजी हरी नामकी धुन कीहु,कारपार यह नैयां हरहरीयां ॥ सुनी ३॥ तुम माखण मलाइ मागी लइ, दावानळ तुम ही चाखी लइ;बुडंत व्रजतुमही राखलइ, कहे ज्ञानानंद तुम अवतरीया॥सुनी४॥ पद १॥

पद राग ठुमरी.

निरखन लाग अथागबीनी, घन प्रितम तेरी पगीयांलाल निर० शिरपेच सोनेरी कोरन सा,आइ झगमग झगमग झगीयांलाल॥निर१ छबी छाइ रही फुल छोगनकी,बनीमानु सोव वनकी बगीयांलाल ॥निर२॥ मंदअंध सुगंधी नमे नमरा,योय अमरा ठमरा डगीयांलाल॥ निर३॥ ब्रह्मानंद आन अलोकी नओ अगनी तो तमसें लगीयांलाल॥निर४॥ पद१ ॥

पद राग काफी.

नटवर नेणनीरे थइ अंतर आरमपार कटारीरं नट० हांरेहो जमुना पाणी हुंगइ, लैसंग सखी दसबार; मुजसामु जोइ आंखडी मारी कोडीले नंदकुमार ॥कटारी१॥ नेण कटारीनं दलालानी, खुब सजेलीधार; कर्मना बंधन कापीने नीतर, भ्रमनो लागेलमार ॥ कटारी२ ॥ लागतांहुं लोटपोट थइबेनी, रैनै तनसंनाळ; ब्रह्मानंदके मनडुवेंध्युं,डोलरीए दीलदार॥कटारी३॥पद१॥ सलुणा श्यामनारे, लाग्यां लोचनीयानां बाण आवीनेरे सलु० सरवे सैयरना ठाठमांजातां, माथडे मैनीमाण; आवी मारगमां मुजने सामो मळीयो, सुंदर श्यामसुजाण ॥आवी१ ॥ वाटमांवेतां विठले मुने, आवीने दीधेलआण; करडीमीटे जोइने काने, मैनुमाग्युदाण ॥आवी२॥ चोटलागी मारा चित्तमां, तेणे परवश थैगया प्राण; ब्रह्मानंदके वालमे वेंध्युं, नेणकरी निशाण ॥आवी३॥पद२॥पात

ळीयाना प्रेमनीरे लागी, छातडलीमां सांग अ:
टारीरे पातळी० करवुंभुली कामडु घरनुं,लरवुं
लुलीलोग, घावलाग्यो मारु तनडुघुमे; जाणेंपी
धी लीलीभांग्य ॥अटारी १॥ प्राणजीवन केरा
प्रेमनी बरछी, खुबतीखी खरसाग; लागतांपे
ली निकळीबुडी,सुंसरी सांगोपांग॥ अटारी २॥
घाव नरुझे कांइ नसुझे, लागेजोर लुहाग;ब्रह्मा
नंदके अंतरलेद्युं, वेदना अंगोअंग॥अटारी ३
॥पद ३॥कोडीला काननांरे लाग्यां, आंखडली
नां तीरहैयामांरे कोडी० गायनेवाडे घोणीयो
लैने, दोवा हुं गइतीखीर;सामुजोइ चकचुर क
रीमुने, व्रजवाले बळवीर ॥हैयामां १॥ लाळतां
पेलुं मनडुलेद्युं, रैनै अंतरधीर; बाहारनां माण
स कोउनबुझे,उंडोघाव गंलीर॥हैयामां २॥बाण
नटवर नाथनां लाग्यां, रह्युंनैहाथ शरीर; ब्रह्मा
नंदके पीडे घणोरी, जेम माछलुं थोडे नीर ॥ है
यामां ॥ ३ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग रेखतो.

आवना मेरे मनके मेरामसलुने सामरे, हो सलुंने सामरे में समरु तेरा नामरे॥मेरामसलु. पेहेली प्रीत लगायके हवे आस करो मत दुर, दुर रहे दुख होतहे में तरत मरुगी झुररे॥मेंरा म॥ सलु १॥ दरदे दीवानी में डोलु, मेरे व्रेहका बडा रोग, रोगकी मारी रीसमें में जइ पेंरुगी जोगरे में राम॥सलु २॥ पेरु कफनी प्रेमकी ले उ हककी झोळी हाथ, हाथ तेरे मेरा हीयरा नीशदीन डोलुगी साथरे॥में राम॥सलु ३॥ प्रीत म डारद्या प्रेमका तुम जोर गलाबीच फंद, फंद की मारी में फीरु बलजावत ब्रह्मानंदरे मेंरा म ॥ सलु ४ ॥ पद १ ॥

पद राग काफी.

दिललग्या हमारा फकीरीसे दिल० दुनिया दार दुखी सब देखे, रांकरुराव दलगीरीसें॥ दि ल १॥नित्यताप जग व्यापरयोहे, जरतहे मोह जंजीरेसे॥दिल २॥पायाध्यन्य सोध रहत नपावे,

मरगयाकरके अमीरीसे॥दिल४॥ब्रह्मानंद कहे; आनंदआदे,अदलब्रह्मअमीरीसें॥दिल४प.१॥

पद राग जंगलो.

जगमें मतकीजो अभीमान जगमें मतकी जो अभीमान,पेट अरथे कोइ पाप न कीजो; दो दीनके मीजमान॥ जग१॥ पल छीन घडी पोहोर दीन करके, लेतहे आयुष तान ॥ जग २॥ बाजत सीरपर काळददामा, सुणता नही अजाण ॥जग३॥ब्रह्मानंद कहतहे साची,धडी लेजो नीजकानं ॥ जगमें४ ॥ पद १ ॥

पद राग ठुमरी.

तजीजाना जरुर जोबन जायारे, नही रेवा नो निरधार घडी तजी० बन्या जगतसब जुठ पसारा,हांरेमति हिन मलीन तेरे मन जायारे ॥नही तजी१॥मोहकी जाळ बनी मतवाली, हांरे जाळी भुल्यो जमत क्युं नरमायारे॥नही तजी२॥ पंच विषयमां पुरण प्रिती, हांरे हरी रसमेलीमुढविख खायारे॥नही तजी३॥ दयानं

दकहे देखत नाही, हांरे चोंपेचडी चपल शिरका
ळ आयारे॥नही तजी४॥पद१॥जुठी बाजी ज
गतकीया बोतबनीरे, देखी लोनाना दील दिवा
नाजुठी० माततात सुतभ्रात कुटंबी, हांरेगुलता
न लया मंदमेरागनीरे॥देखी जुठी१॥ रात दि
वस डोलततेहीकारण, हांरे परधनहरनमनप्या
सघनीरे ॥देखी जुठी२॥कुडकंपट माया मेली,
हांरे खाइखरची नही डारी भोमुखनीरे॥देखी
जुठी३॥दयानंद कहेजमदुत घेरे, हांरे तब अंत
र खोजतेराकोण धणीरे॥देखीजुठी४ ॥पद२॥
मिथ्या मांनिरयो मंद मेरामेरारे, जन्मसंगाती
जगदिश तजी मिथ्या० मेडी मंदिर मालखजी
ना, हांरे तिलभार नही कोइ तामें तेरारे॥जन
मिथ्या१॥सगांसंबंधी सब स्वारथ साथी, हांरे
धनधुतीलेवन नित आवेनेरारे॥जनमिथ्या॥२
कुकरम काज करत कर प्रिती, हांरे पुरा भार
कीया शिर पापकेरारे॥जन मिथ्या३॥दयानंद
के नरतन पाइ, हांरे फेली रोककीया अमुलफे

रारे॥जन मिथ्या४॥पद३॥भज.भावसहित भ यह्शरीरे,स्वामीनारायण नाम कही.भज॥सा चेसंतकी सोबत करके,हांरे निरभे थाना मोह नसिर स्यामवरीरे ॥स्वामी भज१॥ परधन प परत्रिय दुरसे तजना, हांरे एकएक अचळ अं तर धरीरे॥स्वामी भज२॥निशदिन नाम रटत रहेरी, तीहांरे देखी दुर जावे जमदुत डरीरे॥ स्वामी भज३॥दयानंद कहत हित तेरा,हांरेहै ए धरीले ताका हितकारीरे॥स्वामीभज४प.४

राग ठुमरी. हरी मीले बोरसडीकी सैया ह री० में ज्युं गइती जल भरनेकु, हसी बोलाइ मोरे सैया॥हरी१॥ स्वेतपाघ सीर सोहत सुंदरं, फुलतोरा लटकैयां॥हरी२॥ केसरतीलक भा लबीचे नीरखी, लपकी लपकी परी छैया॥ह. री३॥अवधप्रसादके मन हर लीनो,सहजानं द सुख दैय॥हरी४॥पद१॥प्यारी लागे मोहन जीकी बतीयां. प्यारी०बतीयां सुनत मेरो म न हर लीनो, करीके नेह दीन रतीयां॥प्यारी

१॥सुंदर मुरती.धरम कुंवरकी, नीरखी हरखी ठरी छतीयां॥प्यारी२॥लटक लटक हरी चाल चलतहे, लाजत रतीपती अ्रतीयां॥प्यारी३॥ अवधप्रसादके चीतमें गर गइ,चलत हंस हरी गतीयां ॥ प्यारी ४ ॥ पद २ ॥

राग धनाश्री.

एक कपटी न तरेरे महारांज, चरन आये सबही तरे;पांडव पांच भ्रुपती तरी गये, कौरव न तरे समाज॥चर१॥नारद सुख सनकादीक तरी गये,न तरे सो रावनराज॥चर२॥ नक्त न नीक्षण ओधव तरी गये,न तरे यवन सीर ताज॥चर३॥ध्रुप्रेहेलाद परीक्षीत तरी गये, न तरे अधमज राज॥चर४॥प्रगट प्रतापसे अगणीत तरी गये,अवधप्रसाद कहे आज॥चर५॥पद१

पद राग हमीर कल्याण.

मोहनं मतवारेरे मोहन मतवारे, प्रीतम मेरेप्यारे; नारहो मोसेन्यारेरे मोह० एकपलकमोसेन्यारे रहोतो,वीरह अगनीतनजारेरे॥मोह१॥

अबजीन दुरतजो मोय प्रीतम, हाथ्यवीकानी मे तुमारेरे ॥ मोह२ ॥ तनमन धन मेतुमकुरी दीनो, ओर सनेह नीवारेरे ॥मोह३॥ मुक्तानंद कहे मेतेरी दासी, तुमहो नाथ हमारेरे॥मोह४॥ पद१॥रसीकनंद नंदारे रसीकनंद नंदा, मधुर मुसकाय डास्यो मोयफंदारे ॥रसी० प्रेमके फंदमे जबसे परीपीया, तबसे लगत जगगंदारे॥रसी१॥ प्रीत करीत अलोकीक प्रीतम, नाजानत जनमंदारे ॥रसी२ ॥ तेरोइ ध्यान रटतमुख तेरो, निसदीन आनंदकंदारे ॥ रसी३॥ मुक्तानंद कहे नेनकेआगे, रहोजी सदाव्रज्य चंदारे ॥रसी४॥पद२॥ वालम व्रज्यवासीरे वालम व्रज्यवासी, चरनकी मेदासी ओरनसे उदासीरे वाल०तेरेइ चरनकमळचित्त अटक्यो,शामसुंदर सुख रासीरे ॥वाल१ ॥ तुमवीन ओर कछु नसुहावत, तेरेइ दरशनकी प्यासीरे ॥वाल२॥ सबसाधन फळ शामसुंदर तुम, कोनअमे अबकासीरे ॥वाल३॥ मुक्तानंद कहे नेनसे

प्यारे, पलक नरहो अवीनासीरे ॥वाल४॥पद ३॥ सुनोजी गीरधारीरे सुनोजी गीरधारी, अरजहै हमारी; मेसरन तुमारीरे सुनो० चरनसमीप रहुंमे निसदीन, ज्युब्रखुनान कुमारीरे ॥सुनो१ ॥ तुमसंग प्रेममे वीघन परेतो, माथजी दीजे निवारीरे ॥सुनो२॥प्रीत प्रतीत रहो तुव जनमे,कबहु टरेनही टारीरे ॥सुनो३॥मुक्तानंद करजोरके मागत दीजीए देवमोरारीरे ॥ सुनो ॥ ४ ॥ पद ॥ ४ ॥

पद राग दादरा.

पीया मेरा प्यारा मोहन मतवाला पीया० मोहनलालकी मोहनी मुरती,चंचलनेन वीसाला॥पीया१॥चाल चलत कलहंसकी सुंदर,कर ग्रही रेसमीरुमाला ॥पीया२॥ हसत हसत आवत मन नावत,गावत तान देत ताला॥पीया३॥प्रेमानंदको नाथ मनोहर,गोपीवर गोपाळा॥पीया४॥पद१॥ जीया मेरा बांका मेवासी काना जीयो० बंसीमे सब ब्रज बस कीनो, नं

दृगाम वरसाना ॥जीया १॥ जमुना पेठे काली नाग नाथ्यो, दावानल कीयो पाना॥जीयो २॥ नखपर ले गोवरधन घन धार्‍यो, मघवाकी ह र्‍योमाना॥जीयो ३॥प्रेमानंद घनशाम कुंवरपर तनमन धन कुरबाना ॥जीया ४॥पद २॥ जीया मेरा जादु लगाय वस कीना जीया० पाननकी पुडीयामे प्यारे, क्या जानु कछु दीना ॥ जीया १ ॥ मनमोहनने मनवा मेरो, हस हसके हर लीना॥जीया २॥तरुन त्रीया मन प्रान हरनकुं परम चतुर परवीना ॥जीया ३॥प्रेमानंदने जा दुगारेकुं, अंतरमे लख लीना॥जीया ४॥पद ३॥ जरा चीरेवाले मेरी ओर हेरीये जरा० नेंकन जर भर हेरी हरी मेरे, सीरकर पंकज फेरीये ॥जरा १॥ बनी ठनीके बहु नामी मेरे, नेक ने नां आगे ठेरीये ॥जरा २॥ गजरा हार गुलाबी बाजु, प्रीत करी जला पेरीये॥जर ३॥ प्रेमानंद परम सुख पायो, कमळनयन क्रीपा तेरीये ॥ जरा ४ ॥ पद ४ ॥

पद राग दादरो.

बांसुरीयामें गावे दादरा स्याम सुनावे.बां सु०दादरा गावे बिरह संतावे, नेना निर भरी आवे॥दादरा १॥मीठी ताने सुनते काने, रोम रोम सुख पावे॥दा २॥सावरी सुरत माधुरी मुरत,मिलनजीया अकुलावे॥दा ३॥निरखी प्यारो नेनाको तारो,प्रेमानंद बलंजावे ॥दा ४॥ पद १॥बंसीको बजबैया दादरा गावे कनैया. बंसी जमुनाजीकेतिरे,बांसुरी बजावे बलभैया॥दा १ दादरा गावे जीया ललचावे, स्यामसुंदर सुख दैया॥दा २॥कर बरजोरे चितवा चोरे,केसी करु मोरी मैया॥दा ३॥सुनी सुनी तान तनमन प्राण,प्रेमानंद बलजैया॥दा ४॥ पद २॥

राग दादरा. गुलाबी पाघ धारीरे सोहे सांवरीयो.गुलाबी० केसरजामा धरे अभिरामा, निलोदुपटो शुभ्र नारीरे॥सोहे १॥केसर घोरी अति रंगरोरी,करकंचन पिचकारीरे ॥सोहे २॥ रमे रसरंगे सब प्रफुलीत अंगे,निज सखा घेरे

गिरधारीरे॥सोहे३॥अवधप्रसाद निरखी यही, शोभा,तनमन प्रानजात वारीरे॥सोहे४पद१॥

राग सहाना दादरा.कोन बाहाना रीसाना, हमसु कोनबाहाना रीसाना टेक० एसी कोन चुकपर हमसु,साचीकहो तुमकाना॥हमसु१॥ जेहीकारन गोकुळ तजीदीनो, सेवत चरन बीराना॥हमसु२॥तजी बंद्राबीन मधुपुर बीलमे, सोनी ठुराइ हमजाना ॥हमसु३॥ प्रेमानंदके नाथ तुमारो, कुबरीसु मनमाना ॥हमसु४॥पद१॥ कोनबाना तोरी हमसु, कोनबाना तोरी टेक० बालपनाकी प्रीतप्यारे, बहुत जनम करीजोरी ॥हमसु१॥ कवन प्रयोजन मधुपुर बीलमे, सुधी हमारी बिछोरी ॥हमसु२॥ परमसेवक मथुराकेवासी, करतसेवा दोरीदोरी ॥हमसु३॥ प्रेमानंदके नाथ बिसारी, कोनचुक हमकोहोरी ॥हमसु४॥पद२॥ कैसेबीते दीनरतीयां, सामबीना कैसेबीते दीनरतीयां टेक० शिरपर सोकयनइ अबकुबरी,लीखीलीखी पठव

ती पतीयां ॥शामबीन१॥ सेवतीयां दुखसयो नहीजाए, जरत रेनदीन छतीयां॥शामबीन२॥ देवीसवास अवधीकरी बीसुरे, कही कपटकी बतीयां ॥शामबीन३॥ प्रेमानंदके नाथकी पेहेले, जानीसकी नही धतीयां ॥शामबीना४॥पद३॥ शामबीना सुनी लगत मोरीसेज़ा, शाम बिनासुनी टेक० एनीरदैथाकु दयानही आइ, मारीगयो नेनकोनेजा ॥शामबीना१॥ बिरहा संतावे मोहेकछु नसोहावे, डारीगयो प्रीतकी परेजा॥शामबीना२॥शामवियोग करेजा नयो हे,जेसे रंगरेजके रेजा॥शामबीना३॥ प्रेमानंद के प्यारी अवनाज्युगी, प्यारेपासे मोसेलेजा ॥ शामबीना४ ॥ पद४ ॥

पद राग दादरा. हमसे काहे रीसाने कनैया ॥हम॥ टेक॥ एसी कौन चुक परी मोसे,बात न कही नीरदैया॥हम१॥ लोक कुटंब मरजाद त्याग करी, हाथ तीहारे बीकैया॥हम२॥कुबज्यासंग हरी वास करीके,खबरी न लइ सुख

दैया॥हम३॥ अवधप्रसादके नाथ बीना अब, तलफी तलफी जीय जैया॥हम४॥पद१॥उधो शाम छबी मन मानी,शाम बीना पल एक न जावे, नेह करी पछतानी ॥उधो१॥ नीरबीना ज्युं मीन मरतहे, तेसेही जीया अकुलानी ॥उधो२॥करी करी नेह. छेह दीये हमकुं,नेकदया नही आनी॥उधो३॥अवधप्रसादकै नाथमीले बीन,नरी आवत द्रग पानी॥उधो४॥पद२॥सखी कोइ बात सुनावे मोरी.स० कुबज्या कुटील कंसकी दासी,करी करी नेह ठगोरी॥सखी १॥ परम चतुर वर शाम मनोहर, तासंग नेह करोरी ॥सखी२॥ पाती न पठाइ आप नहीं. आयो,प्रीत पुरानी तोरी॥सखी३॥ अवधप्रसादके नाथकुं कहीयो, बीनती हमारी करजोरी ॥सखी४॥पद३॥सजनी कान आवे घर मोरे. सज० सीरपर मुगट कानमें कुंडळ, नानतीलक चीत चोरे ॥सज१॥कटीपट पीत अधरधरे मोरली,शब्द सुनी जीया कोरे ॥सज२॥ चाल

चलत गजहंसकी सुंदर, प्रफुलीत नंदकीशोरे ॥सज ३॥अवधप्रसादके नाथ रहनकी, अरज कहु करजोरे ॥ सज ४ ॥ पद ४ ॥

राग दादरो. उधो घनशामकी सुने कोन बातरे. उधो० प्रथम रहे नेना आगे दीन रातरे, अबतो पीया छटके काना बोत दया धातरे ॥ उधो १॥चीत ललचावे गावें बेन बजातरे, हमकुं सनेह कयेसेह दइ जातरे ॥उधो २॥जल बीना मीन जेसे डर जानरे,तेसे ब्रजराज बीना कछु न सोहातरे॥उधो ३॥ क्रश्नानंद गोपी बीरह जरा जरे, घरी घरी पलक कलपसम जातरे ॥ उधो ४ ॥ पद १ ॥

राग वसंत दोहा.

आइ रीतु वसंतकी,फुले तरुबनबेली;अलीत मालती मंधीका,चंपा जाइ चमेली॥ १ ॥आइ रितुं वसंतकी,मोरया आंबा मोर; बिरहनी उमंगी बीथा,सुनी कोकिला सोर ॥२॥ बसंत रितु आइ सखी,फुलेफुल पलास;नाहर नरव

रु देखीके,बीरहनी अति उदास॥३॥पाती झ
री पलासकी,नयो सकल अंग स्याम;लाल छ
बीके कारणे,सोचन आठोजाम ॥४॥ व्रंदावन
प्रफुलीत भयो, देखी उपजत प्यार; कुंजकुंज
प्रति कुसुमपर,मधुप करत गुंजार॥५॥चलोस
खीवसंतवधाइये,धर्मदेवके दुवार;परमप्रितशुं
पुजीए,सुंदर धर्मकुमार॥६॥श्रीफळ अक्षत उं
वीए,अबकुसुम अंबमोर;पुजीएपरम उमंगशुं,
नवधन धर्म कीसोर॥७॥ चुवाचंदम अरगजा,
म्रगमद कुमकुम सार;अबील गुलाल ले स्याम
पर,सिर कीए करीप्यार॥८॥संत मीले संशे ग
यो,आयोभवको अंत;रटन नाम घनस्यामको,
ताके त्यां सदा वसंत॥९॥नक्ति धर्मसुत स्याम
के,शर्णे आयो जन;निरखी नित्य घनस्यामकु
ताके सदा वसंत॥१०॥सहजानंद सेजे मिले,
उघडे नाग्य अनंत;प्रेमानंद नयो कोकीला,श्री
घनस्याम वसंत ॥११॥

राग वसंत. खेलत फाग नवल नारायण,

नवल वसंतरितु आइ;नवल नवल मुनी गन मीली मंडळ,आए चहुदीसी धाइ ॥खेल १॥ अबीर गुलाल अरगजा कुमकुम, केसर रंग बनाइ;छिरकत हर्खि परस्पर बहुबीर्धी,सुर निरखीत नज्ञ छाइ ॥खेल२॥ तालम्रदंग झांझडफ बाजत,गावत वसंत वधाइ,प्रेमानंद निरखी यह शोज्ञा, तनमन धन बलोजाइ॥खेल३॥पद १॥नवल नारायण नवल वसंतरितु,नवलब्रंद मुनिसंगे;नटवर वेष धर्योपुरषोतम,खेलनकाज उमंगे॥नवल१॥नएव्रतमान मुनीगन शोज्ञीत, नेमप्रेम जुतअंगे;नौतम नेह स्यामसंगाबिहरत,नै बतीयांरसरंगे॥नवल२॥नवल समागम निज सेवक सब,करतहे प्रित अनंगे; प्रेमानंद नवल प्रितमसंग,गावत अतह्री उछंगे॥नवल ३॥पद.२॥श्रीपुरषोतम नारायण रुषी, रंगज्ञर खेले होरी; शिवसनकादिक शुक नारदमुनी, मीलीहे ज्ञावती टोरी॥श्रीपु१॥कटी तटक शोहे पितपट मोहन,ज्ञरीहे गुलालकी झोरी;छीर

कत रंगमुनीन मुखमीडत,हसतबदनद्रगजोरी ॥श्रीपु२॥हर्खत देवसुमन सुरबरखत,झुकीआ ए सहु ओरी;प्रेमानंद प्राण प्रितमपर, वारहै तनमन तोरी॥श्रीपु३॥पद.३॥धन धन आज वसंतपंचमी,धन्य आनंदरस छायो; नारायण पुरणपुरषोतम,रंगभर खेलनआयो॥धनधन१ उडत गुलाल लालनए बादुल, राग वसंत ज मायो;गावत मिली सुरीनर मुनिमंडळ,नयोहे सबन न्नायो ॥धनधन२॥ नारायण निजजन मुख चितवत,दुख संताप नसायो;प्रेमानंदनी रखी एही शोभा,जन्मो जन्म जशगायो ॥धन धन ३॥ पद ४॥

राग वसंत. चाल चाल सखी सुरवर साथे, रंगन्नर रमीए होरी;चुवाचुवा चंदन अबीर अ रगजा,केसर गागर घोरी ॥चाल१॥पुरण पुरषो तम प्रगट थइने,नंदतणे घेर आव्या; करुणा रस प्रगट करी केशव, न्नक्ततणे मन न्नाव्या ॥ चाल२॥सजी शणगार सलुणी स्यामा,प्रभु सा

थे करयो प्रेमघणो;नंदनंदनशुं फाग रमीने, ज्ञगमां ते डंको जीततणो॥चाल ३॥ प्रेमी जनने वशपातळीयो,जाणेछे रसनी रीती;मुक्तानंदनो नाथ रसीलो,कोटी घणी करे प्रिती॥चाल ४॥ पद १॥आरतरुडी रंगरम्यानी,लाजभरयां केम रहीए;लाज तजी लखमीवर भजीए, तो महासुखीयां थैए॥आर १॥वसंतरते वनवेली फुली,मोरया अंबमोरारी; रसीआ संग रमवा ततपर,थाशुं बेठी सोहाइ॥आर २॥अबील गुला अरगजा कुमकुम,संग लीयो अलबेली; नंदनंदनशुं खेल करीशुं,कुळ मरजादा मेली॥आर ३॥ रसिकराय संग जे कोइ रमशे, तेहनां ते भवदुख वामे; मुक्तानंदना नाथने मळतां अखंड एवातन पामे ॥आर ४॥ पद ॥ २ ॥ वारीवारी जाउं वसंतरुतु उपर, लोकलाज मरजादटळी; आज रमीशुं फागनंदे, सामळी आसंग हळीरेमळी ॥वारी १॥ लटकाळो नंदजीनोलालो, मधुरीसी बेनबजावे; वांसळीमां

वसंतआलेपे,रागरागणीगावे॥वारी २॥अस्था
वर जात उमंगीछे आणीरत, जगम केमथीर
रैए; चालसखी सुंदरवरसाथे, फागरमीए सुख
लैए ॥वारी ३॥ हेते हरीवर उरधरीए सजनी,
आ अवसर नहीआवे; मुक्तानंदनो नाथ रसी
लो, लटकेशुं लाडलडावे ॥वारी ४॥पद ३॥ चा
ल चाल सखी श्रीवंद्रावनमां, वाटजुवेछे वन
माळी; रसीओ रमवा त्यार थआछे, प्रेमेशुं प
लवटवाळी ॥चाल १॥ रंगमां रोळी आलींगन
करशे, रसीओ रासवीहारी; हेतकरी हसी सा
मुजोशे, थैरेशुं जगन्यारी ॥चाल २॥ जेनो कर
साह्यो सामळीए, तेने ते नरहेखामी; अखंड
सुहागणथाशुं सजनी, पुरषोतम वरपामी ॥चा
ल ३॥ आ अवसरछे अलोकीक सजनी, वार
मवार नआवे; मुक्तानंदनो नाथ रसीलो, हरी
हसी सउने बोलावे ॥चाल ४॥पद ४॥

आज सखी शामळियो वालो परोणा घेर
आव्या, थाळ भरीने मेंतो मोटे; मोतीडे वधा

व्या॥आज१॥ करसाहीने कृश्नजीवनने, मंदीरमां पधराव्या; नोतरीया नारायण मेंतो, बहु वीधी पाक बनाव्या॥आज२॥ खटरस चारप्रकार सुधारी, थाळ भरीने लाव्या; कंचनकळस भरीने सीतळ, जळजमुनानां लाव्या॥आज३॥लाडु पेंडा जलेबी घेवर, बहु पकवान पीरसाव्यां; शाक पुर्‍यां बहु कंत्तक कटोरे, जे हरीने मन भाव्यां॥आज४॥भजीयां वडांने फाफडा पापड, तळेल ताता लाव्यां; लींबु आदा केरीनां बहु, अथाणांमगाव्यां॥आज५॥दाळ भात पीरसीने साकर, नाखी दुध ओटाव्यां; दुधभात जमाडी हरीने, हेते चळु कराव्यां॥आज६॥ पानबीडां आमारां हरीये, हाथो हाथ लइ चाव्यां; प्रेमानंदना नाथने भेटी, तनना ताप समाव्या॥ आज ७॥ पद १॥

राग काफी होरी.

रुप जोबनपर वारी ब्रजराजकुंवरके रुप०
रुप बीलोकी रसीकलालको, थकीत भइ ब्रज

नारी ॥ब्रज१॥ मुशकनी बंक बीलोकनी उपर कोटी काम बलीहारी ॥ब्रज२॥ श्रीघनशाम छबीपर मोही,चंचळ कमळा प्यारी ॥ब्रज३॥ प्रेमानंदनानाथपर वारत, धरम अरथ फळ चारी ॥ब्रज४॥पद१॥ रंगकी धुम मचाइ रंगजीने सामरे रंग० रंगके माट भरे रंगजीने,नौतम रंग बनाइ॥रंग१॥म्रगमद कुमकुम केसर घोरी, जावक रंग सोहाइ॥रंग२॥ उडतहे अबीलगुलाल चहुदीस, पीचकारी नझर लाइ ॥रंग३॥ प्रेमानंद मुदीत छबी नीरखत, सुरवेमानजछाइ ॥रंग४॥पद २॥ होरी खेलत नीरदैया मोरी बैयां मरोरी होरी० बैयां मरोरी चुरीयां फोरी,कर बरजोरी कनैया ॥मोरी१॥ मुखमीस आंजी रंगमे रोरी, मोहन होरीको खेलैया ॥मोरी२॥ होरी गावत रंग उडावत,बंसीको बजवैया॥मोरी३॥प्रेमानंद कहे होरी खेलतहे, गोवींद गीरीको धरैया॥मोरी४॥पद३॥शामसुंदरसंग होरी खेले शाम गोरी शाम० छीरकत रंग शामपर

शांमा,कुमकुम केसर घोरी ॥खेले १॥ अगमद सोमुख माजो शामको, सोघेमें पगीयां बोरी ॥खेले २॥ तेल फुलेल सुगंध अरगजा, लेपत अंग बरजोरी ॥खेले३॥ प्रेमानंद कहे रुप जुग लमें, अखंड रहो मती मोरी ॥खेले४॥पद४॥

पद राग दीपचंदी होरी.

सावरो वसकीनो बेरन. कुबरी कछुदीनो ॥साव॥टेक॥ कछु एक जादुकीयो चंदनमें, व शकीनो रसिओ रंगलीनो ॥साव१॥ मुसकनी में कछु मोहनी लगायके, मोहनको मनवा ह री लीनो ॥साव२॥सेननमें समुझाए शामकु, कीने बसकर नेहनपीनो॥साव३॥ प्रेमानंदके नाथ बिनासखी, व्याकुळ व्रजजेसे जलवीना मीनो ॥साम४॥पद१॥ बेरन बिलमायो साव रो अजहुं नहीआयो ॥बेर॥टेक॥ मिलीको ठ गारी वाने मोहनी लेडारी, व्रजकु बिसारी बा लम कहाछांयो ॥बेर१॥ नवरंग निठुरजयो म नमोहन,कवनीय संग कान ललचायो॥बेर२॥

बीती बसंत कंथबिना सजनी, कमळनयन कों
हुके मनभायो ॥बेर३॥ प्रेमानंद घनशाम नाथ
विना, व्याकुळ विरहबीथा तनतायो ॥ बेर४ ॥
पद२॥ बीछुरीगयो सैयां कुंवर सावरो लरकैयो
॥बीछु टेक॥ करके प्रितमीत बालापनमें, चो
रीगयो मेरो चीत कनैआ ॥बीछु१॥ परमचतु
रमेरी पीरनजानी, जाय बिदेश बइयोनीरदैआ
॥बीछु२॥ श्रीघनशाम माधुरी मुरत, कबमीली
हेवे कदमहुकीछैयां ॥बिछु३॥ प्रेमानंदके नाथ
बिनासखी, घरीघरी पलक कलप समजैयां॥बि
छु४॥पद३॥बिनती सुनलइयो उधो इतनीजा
य कइयो ॥बिन टेक॥ कोमल चरन परसीजा
उ वरके, ब्रजकी सकळदिशा समुझइयो॥बिन
१ ॥ बालापनकी प्रित मनोहर, तोरत तुरत
लाजनही आइयो ॥बिन२॥ हमकु वियोगजो
ग कुबरीसो, तुमबिना नीठुर ओर कोउनइयो
॥बीना३ ॥ प्रेमानंदके नाथ तिहारी, सबविध
जानी परीनीठुराइयो ॥ बीन४॥पद४ ॥

अखीयांमें अबीर गुलालरे इनमोहन डा
र्‍यो॥अखी टेक॥ हाथमें थाल गुलाल फेटमें,
चलावत मुठी लालरे॥इन१॥गावत होरी डफ
बजावत,करत अटपटे ख्यालरे॥इन२॥ठारे ब
नवारी जरी पिचकारी,छिरकत गोपी ग्वालरे
॥इन३॥प्रेम सखीए पियां गिरधारी, करडारी
जो निहालरे॥इन४॥पद१॥ निरखी सुंदरस्या
मरे,लोचन ललचाने ॥निरखी टेक॥ कटीपट
स्याम धरे अभिराम,सोकोटीक शोभा धामरे
मोहन मनमाने॥निरखी१॥मोइ व्रजनार सने
ह अपारशो,तनमन डारे वाररे चरणे लपटाने
॥निरखी२॥डारीबनमाल मीली व्रजलालसों,
करदीनीहे निहालरे अधराम्रत पाने.॥निरखी
३॥प्रेमसखी पियारुप रसालके,बीदनकीने ला
लरे मोहन मुसकाने॥निरखी४॥ पद २॥

पद राग भेरवी होरी.

मेरी अखीयांमें अटके गुलाल लालजुरे छो
टी मुठी नडारो॥मेरी अखी टेक॥अरुन नइ

अखीयां दोउ मेरी, मुखकपोल रतनारोलला ज्युरे॥छोटी १॥नामाजोमुख कुरंग सारसो,घुंघटपट न उघारो लालाज्युरे॥छोटी २॥आ व्रजके सबलोक चवैया,गोकुल नगर ठगारोललाज्युरे ॥छोटी ३॥प्रेमानंदके नाथजी मानो,नाखोलो नरम हमारो ललाज्युरे॥छोटी ४॥ पद १॥मैंतो बरज बरज रही हारी मोरारीरे नाडारो पिचकारी॥मैंतो टेक॥भीजेगी मेरीचटक चुनरीआं,झगरेगी सासुदे गारी मोरारीरे॥नाडारो १॥ कंचुलिजेगो कीनखापको, लहेगे लालफुलजारी मोरारीरे॥नडारो २॥नाजानो परपीर सामरे,बेदरदी बनवारी मोरारीरे॥नाडारो ३॥प्रेमानंदके नाथजी मानो,छेलकुंवर गिरधारी मोरारीरे ॥ नाडारो ४॥ पद ॥२॥

पद राग काफी होरी.

अंगीयां रंगदीनी रंगलीने मोरी॥अंगी टेक नर पिचकारि मोरी अखीयांमें डारी, सुधबुध सब हरलीनी;तब मोहे धिर रही नही सजनी

बहुत बावरी कीनी॥रंग १॥ दोरयोही आवे, मुठीयां चलावे, सुनहे सखी परवीनी बैयां मरोरी बहुत झकझोरी,चुनरफारी झीनी॥रंग २॥ननदी मोरी बहुत ठगारी,सासु मोरीमतीहीनी, प्रेमसखी इनमोहनके संग, अंग अंग रंग भीनीं ॥ रंग भीनी ॥३॥पद. १॥

राग काफी होरी. सामरे मेंतो भीज रहीरे हो सामरे मेंतो भिजरहीरे; मेंअजान तुम चतुर सीरोमणी,आय अचानक भेट भइरे॥साम १॥अब मोए मतडारो पिचकारी,रंगडारी मेरी सारी भइरे॥साम २॥ अंग अंगमें रंग छाय रह्योहे,तनकी सुध बीसराय दइरे॥साम ३॥ मुक्तानंदके नाथ हठीले, नामानो तुम नीकी कहीरे॥साम ४॥पद १॥सामरे मेंतो बोत सहीरे॥ साम० भर पिचकारी मेरे मुखपर डारी, आय अचानक बाही ग्रहीरे॥साम १॥ घुंघटपट खोल्यो मुख मीडो, अकहानीबाहु बात कहीरे ॥ साम २ अंगीयां फारी झटक पछारी, मोतीन

माला छीन लहीरे ॥साम३॥ मुक्तानंदके नाथ रसीले,बरज बरज मेंतो हास्य रहीरे॥साम४॥ पद२ ॥ सामरे मेंतो अब ना सहुंगी साम० जो तुम मोकु एक कहोगे, तोमें एककी लाख कहुंगी ॥साम १ ॥मोतीन माला देउ मनमोहन,अब धिरज धरनाही रहुंगी॥साम२॥ खेंच लहु पितांबर मोरली,दोनु बापके नाम लहुंगी ॥साम३॥मुक्तानंदके नाथ रसीले,मनभायो सब करन चहुंगी॥साम४॥पद३॥ अबतो नही छोडु मोरारी अब० ज्युं तुम छोटा नंदरायके, तेसे में व्रषभान कुमारी॥अब१ ॥जान एकीली ग्रही तुम प्रितम, अब आइ सगरी व्रजनारी॥ अब२॥ ज्युं तुम छोड करी पियापेले, त्युं अब झीत भइहे अमारी॥अब३॥मुक्तानंदके नाथ रसीले,निमखनन्यारेकरुगिरधारीअब४।पद४॥

राग काफी होरी. सामरो नीकी बेनबजावे ॥शामरो टेक॥ एजी घरघरसें गोपी चलीआइ, सुनमोरली सुखपावे; कोइसखी तालम्रदंग ब

जावत, कोइनाचे कोइगावे; साम मनमोद ब
ढावे ॥सामरो १॥ एजी कोइसखी अबीर गुला
ल उडावत, कोइ पीचकारी चलावे; कोइसखी
नौतम कौतक करीके, मनमोहनकु रीझावे; दे
खी मोहन मुसकावे ॥ सामरो २ ॥ एजी ब्रह्मा
भवसुरराज देवमुनी, कौतक देखन आवे; ना
चत नभ अपछरा मुदीतमन, तानसेंतान मी
लावे; देखी मोहन मनभावे ॥सामरो ३॥एजी
जयजयकार भयो त्रीभुवनमें, दुंदभीदेव सुना
वे; मुक्तानंद भाग्य व्रजजनके, निगम कहतमु
रझावे; सारदा अतीसकुचावे ॥ सामरो ४॥ प
द १॥ सामरे रंगधुम मचाइ॥सामरे टेक॥एजी
चुवाचंदनअबीर अरगजा, संगलीए दोउभाइ;
करं सुंदर कंचनपीचकारी, छटकत इतउतधाइ;
मनहु करुणा झरलाइ ॥सामरे १॥ एजी उरवि
शाळ भुजडंड परलबित, गजगती चलत सुहाइ;
सुंदर बदनकमळ दललोचन, बोले मंदमुसका
इ; छबी बरनी नही जाइ ॥ सामरे २ ॥ एजी

ताळम्रदंग चंगढफ बाजत, सुनगोपी सबआइ; छंटकत रंग शामके तनपर, अरसपरस उरझाइ; देहसुध सब बिसराइ॥सामरे ३॥एजी ब्रह्मा रुप मुनिवर विज्ञानी, व्रजकी करत बडाइ; मुक्तानंद शामसुंदर संग, प्रीत सबनकीछाइ; मोहगढदीनो ह्रठाइ॥सामरे ४॥पद २॥ व्रजमेंहरी खेलत होरी ॥व्रजमें टेक॥ एजी उनसे आइ कुंवरी राधीका, संगले ग्वालनीबेरी; इत व्रज राज सखासंग लेकर, केसरगागर धोरी; परस पर खेल मचोरी ॥व्रजमें १॥ एजीउडत गुलाल अरुनभ्यो अम्भर, रंगवरसे चहुओरी;उमंग भरी गोपी रंगडारत शामसुंदरपर घोरी,देखीर तीनाथ लजोरी; ॥व्रजमें २॥ एजी मोहन मुख विधुदेखत थकीतभइ, श्री व्रषभानकीछोरी;प्रेममगन तनकी सुधभुली, शोभीत मानु चकोरी; रही एकटक द्रगजोरी ॥व्रजमें ३॥ एजी जेसेही खेलमें चतुर सामरो,तेसेही राधीकागोरी; मुक्तानंद मगनछबी निरखीत, कहावरनु मती

थोरी; रहोइन संग रतीमोरी॥व्रजमे४॥पद ३॥
पकरे व्रजजन गिरधारी ॥पकरे टेक॥ एजी उ
मंगनरी गोपी सबआइ, खेल मचाओनारी;
खेंचलइ पीतांबर मोरली, हाहाकरत मुरारी;
हसत सबदेकरतारी ॥पकरे१॥ अजी जाहजी
पत मुनीवर वीज्ञानी, सकल वासनाटारी; सा
रशोपार नही पावत, जांही जपत त्रिपरारी;
तांही गोपी देखतगारी॥पकरे२॥एजी काळको
काळ इशइसनको, जीतलीयो सकुवारी; कर
जोरी पीतांबर मागत,देहु मोरलीया प्यारी;न
इ अबजीत तुमारी ॥पकरे३ ॥ एजी नक्तआ
धिंन निगम नित गावत, मुनीवर कहत विचा
री; मुक्तानंद नक्तवछळपर, वारवार बलहारी;
मगनकीनी व्रजनारी ॥ पकरे४॥पद४ ॥

काफी होरी. मनमोहन प्यारो, खेलत व्रज
जन संगरे ॥मन॥टेक॥ शामा शाम परसपर
खेलत, डारत बहु वीधी रंगरे ॥मन१॥ अबीर
गुलाल उडावत गोपी, उरमें अधीक उमंगरे

॥मन२॥होरी गावत ढफ बजावत, बाजत ताल म्रदंगर ॥मन३॥ मुक्तानंदरसिक प्रीतमपर, वारुमें कोटी अनंगरे ॥मन४॥पद१॥ मोसे खेलत होरी,सुंदरशाम सुजानरे ॥मोसे॥टेक॥ रसिकपिया मोये रंग डारत, गावत नौतम तानरे॥मोसे१॥बैयां पकर मोये रंगमां रोरत, कुंजबीहारी कानरे॥मोसे२॥आलींगन चुंबनकर आली,हरलीने मन प्रानरे ॥मोसे३॥ मुक्तानंद कहे रसिकपियापर, कीनो में तन कुरबानरे ॥मोसे४॥पद२॥ व्रजराज लाडीलो, रसिकपिया मेरे पानरे॥व्रज॥टेक॥मेरो मन मान्यो मोहन संग, नावत नही कछु आनरे ॥व्रज१॥तबसें लोकलाज तजदीनी, सबसे मीले मोए कानरे॥व्रज२॥सबसें तोरी शामसुंदरसों, होइ रही एकतानरे ॥व्रज३॥ मुक्तानंद कहे नाथ हरयो मन, देदे दरशन दानरे॥व्रज४॥पद३॥ मेरी जीवनदोरी, रसिकपिया सुखदेनरे॥मेरी॥ ॥टेक॥सुंदरशाम काम मन गंजन,बीनदेखे न

ही चेनरे ॥मेरी १॥ नटवरनागर रुप उ जागर बोलत अम्रत बेनरे॥मेरी २॥ एकपलक बीसर त नही आली, उरसे अंबुज नेनरे॥मेरी ३॥मु क्तानंद शामछबी उपर, वारु कोटीक मेनरे ॥ मेरी ४ ॥ पद ४ ॥

राग काफी होरी. कुंवर कनैयो खेलेहोरी, जाकु बेद बखाने टेक॥ कोटी कोटी ब्रह्मांडको कर्ता,फगवा मागत दोरीदोरी॥जाकु १॥सेषसा रदा पारन पावे,घेरयोहे ग्वाल किशोरी॥जाकु २ अकळ अजीत अखंडीत अजीत,पकरयोहे रा धीका गोरी॥जाकु ३॥मुक्तानंद मगन छबी निर खत,अखंड रहो येहजोरी॥जाकु ४॥पद १॥ रंग भिनो रंग डारेरी,मोपे कुंवर कनैया टेक०केस र कुमकुम अबीर अरगजा,पिचकारी भर मा रेरी॥मोपे १॥मग्नभए खेलत मनमोहन, होहो ग्वाल पोकारेरी॥मोपे २॥ आंगन आयके धुम मचावत,उरधरी अगीयां फरेरी॥मोपे ३॥ मुक्ता नंदको प्रभु मदमातो,महीके माट पछारेरी ॥

मोपे४॥पद२॥ केसे करुं मेरी मैयारे,पल रह्यो
नजावे टेक०बंसी बजाय लगायके टोना, चो
र्योहे चित कनैयारे ॥पल १॥मेरे मनमाने मन
मोहन,होरीको खेल खेलैयारे ॥पल२॥रेन दि
ना मेरे नेनसें न्यारो,होतन हलधर लैयारे ॥
पल३॥मुक्तानंद मगन करडारी,मोए बंक बजै
यारे॥पल४॥पद३॥ मनमोहन मोसें खेलेरे,ब
डो लाग्य लयोहे टेक०लोक वेदकुल लाज न
मानु,बांह्य ग्रही अलबेलेरे॥बडो१॥ में अपने
घेर सोय रहीती,आय जगाइ अकेलेरे॥बडो२
सासु नणंद देहोरीआ देखी,मनमानेतु कहेलेरे
॥बडो३॥ मुक्तानंद मगनरंग लीनी,रहुंगी कनै
याके भेलेरे ॥बडो ४॥ पद ४॥

काफी होरी. शामरे मोकु रंगमे रोरी॥टेक॥
बैयांपकरके रंगकी गगरीयां,छीनायके सीर ढो
री; रंगमें रसबस करके मोपे, डारी गुलालकी
झोरी; लगे मुख गावन होरी ॥शामरे१॥ आए
अचानक मील्योहे डगरमें,देखके नवलकीशो

री; लीडी भुजामें मोकु पकडके, जीवनने बर जोरी; माला भोतीयनकी तोरी॥शामरे२॥ मु रजादा मेरी नही राखी,कहीएक वातनठोरी, तब में इनकु अखीयां देखाइ,मतजानो मोकु लोरी; कहु तेरे चीतकी चोरी॥शामरे३॥ मेरो जोर कछु नही चाल्यो, कंचुकी कस तोरी; भु मानंद कहे मोकु पकडके,रसिए रंगमे रोरी;ग इ तीहुनंदकी पोरी॥शामरे४॥पद १॥आ अ वसर नही आवे फेरी ॥टेक॥ एकाहुको ठाडो हे अंगनमें, अब में आइहु हेरी; चलो सखी सब मीलकर जइए, लीजे लालकु घेरी; चलो तुम संग हमेरी ॥अवसर१॥ बिस पचीस जा ओ लो पकरी,हम सब रोकेगें शेरी; अब अव काश नयो जानेको,हाथना आवे फेरी; सखा सब लावेगो हेरी ॥अवसर२॥ बोत शियानो जोरावर.जीवन,बोलीयुं राधा गोरी; एक कहे लालकु में जाइ ललचावुं,आए मीलो बोतेरी, लज्या नही लोपे हमेरी॥अवसर३॥आज आ

योही हाथमें अपने,वागो बसंती पेरी;नुमानं
द.कहे जाने नापावे;सुनहो सखी चितदेरी, र
खो घरके मांही घेरी॥अवसर४॥पद२॥ सामरे
मतमारो पिचकारी टेक०मतमारो मुरजादेसें
रेहेना,मेहुं कन्या कुंवारी; तुमहो निरलज अ
म नही एसे,सुनोगे मुखसें गारी;फजेती होय
गी तुमारी॥सामरे१॥ परनारीका पल्ला पकरो
तुम,मोहन मनमां विचारी;मातपिता तेरे बंध
परेहे,राज कंसको नारी;कहु तोए सब बिस्ता
री॥सामरे२॥एसी होंश हैएमें रखोतब,परणो
नी नौतम नारी; जाओ पठाओ जसोदा मेरे
घरकुं,अमहुं अजहु कुंवारी,ढुंडे वर मात हमा
री॥सामरे३॥आगेसें तम मेरी चुनरीयां,जीव
न जोरसें फारी;नुमानंद कहे अब क्यां जाओ
गे;आय मीली व्रजनारी,पितांबर लडगी उता
री॥सामरे४॥पद३ ॥ मोहन मोसें खेलो होरी
टेक०मारग देखी रही हुं तमारो, जेसी चंद्रच
कोरी;बसंतरीतु बिती जातहे जीवन, होंश पु

री करो मेरी, मानो मुजकु निजगोरी॥मोहन१
तेरे संग रमत लीएहु, पेरी में नवरंग चोरी; मो
हेन तुम डारो मेरेपर, रंगकी गगरीयां ढोरी; फ
रे गुलालकी झोरी ॥मोहन२॥ सरवे अंग तेरे
शाम सुंदरवर, करु में चंदन खोरी; फेर भुजामें
लीडी मोकु लेटो, कहु तुमकु करजोरी; मती
मेरी हे थोरी ॥मोहन३॥ फगुवाके बदले मे तु
मकु रखुगी, हारोतो बलदेव जोरी; लुमानंदके
तुम जीतो जो, करके रखो मोकु तोरी; हार
करे मैया मोरी ॥ मोहन ४ ॥ पद ४ ॥

गांजेसंग खेलत होरी, तमाकुकी टेवनठो
री ॥गांजे टेक॥ लांगधतुरी निकाले धुमाडी, बे
ठी सोदनवाकी टोरी; साफी एक बीटांरत स
बकु, उचनीच सबजोरी; जगतसब निंदाकरो
री ॥गांजे१॥ गांजाखोर निठोरकी नारी, अर
जकरे करजोरी; साफीमें साडीसब फाटगइ,
अबतो बचीहे थोरी; महीयरमेंसे लाइतीकोरी
॥गांजे२॥ आंखमे तोरी अकल गएली, जेसी

जात अघोरी; खानाजीगी करे सबके संग, न
यनीत जुत बन्योरी;गांजेतो गजबकरयोरी॥गां
जे३॥ नांग अफीम सुरापान सबकु, केफकरो
थोरी थोरी; गांजेकु घरमे मतलाइयो, जीसकी
जगतमें चोरी; मानोशीख इतनी हमोरी ॥गां
जे४॥ कहे धनवंत्री ध्यान धरनकुं, जोगीपीए
करजोरी; ओरपीए वाकी अकल जायगी, अ
मरगलीमें बोरी; बात पडदेकी खोली ॥ गां
जे ॥ ५ ॥ पद ॥ १ ॥

चंद्रावळा उपदेश विशे.

परनारीशुं प्रित करीछे, तेने रुठ्या राम;
माताने तो नारे मारी,सुज्युं जुडुं काम; सुज्युं
भुडुं काम ते केवुं, एना पित्री स्वरगे कंपे एवुं;
कहे गोवींदराम एनी मत्य फरीछे, परनारीशुं
प्रित करीछे॥तेने पद १॥ परनारी तो वेदमांवा
री,तजवो तेनोसंग,सर्पथकीएमां विख अदकु;
अंधो थाय भोयंग,अंधो थाय जोयंग ते नारी;
ज्ञानीए तजी ते जोइ विचारी,कहे गोवींदराम

नरीझे गिरधारी;परनारी तो वेदमां वारी॥तज पद२॥ सर्प खाय तो सुखेथी खाज्यो, तेथीं रुडी ल्हाय;परनारी रुप पैसा सन्मुख,चाले माहा दुख थाय;चाले माहा दुख थाय ते केवुं, न. व नटकणमां नाखे एवुं; कहे गोवींदराम एथी अळगा थाजो ॥सर्प पद३॥ पुरुष चाली जाय पारके घेरे, ते नहोय साडांसोळ;उघली कन्या घर नपुछे,माथे न घाले मोड;माथे न घाले मोड ते कन्या,तेए बे वातना थाए अन्या;कहे गोविंदराम एनुं जीवत थै गयुं झेर, पुरुष चाली जाय पारके घेर॥तेन पद ४॥ सिळविना शोभे नंहीकेदी;आभुषण कहुं एक, सोळेतणी तोसिलज शोभा,जे टाणे राखे टेक;टाणे राखे टेक ते केवी,तो परत्रीया ते माता जेवी;कहे गोवींदराम आ जीवत तो बेदी;शिल विना शोभे नही केदी॥आजु पद५॥पांच पाप सरव पापथी भारी, ते माहापाप कह्हेवाय; ब्रह्महत्याने चोर सोनानो,त्रीजो जारी कह्हेवाय;त्रीजो जारी ने

अन्याए जे चाले,मद्य केफी तेनी·सोबतझाले;
गोवींदराम कहे सांभळो नरनारी,पांच पाप स
र्व पापथी भारी॥तेमां पद६॥ गाफल बंदा गर्व
नव करीए,गयुं रावणनुं राज; सिता हरीने स
र्वे खोयुं,एवुं नही केनेआज;एवुं नही केने आ
ज ते भाइ,लंकापतिने समुद्रनी खाइ;कहे गो
विंदरामपगलुंजोइने भरीए,गाफल बंदा गर्वन
करीए॥गयुं पद७॥जीव जगतनोएवो डाह्यो,क
था सांभळवा जाय;भांड भवाइने भुंगळो वागे,
त्यांपणतैयारथाय; त्यांपण तैयारथायतेजोवा,
बुढापणनी लाजज खोवा;कहे गोवींदराम गधे
डो गंगामां नाह्यो,जीव जगतनो एवो डाह्यो॥
कथा पद८॥गाडा उपर वोरो बेठो,वाटे चाल्युं
जाय;मारगमांरोडाआव्या,उंचानिचुंथाय;उंचा
निचुं थाय ते गाडुं,वोराजी तमे झालजानाडुं;
कहे गोवींदराम जइ पड्यो हेठो;गाडा उपर वो
रोबेठो ॥वाट्ये॥पद९॥ सवळुंकेतां समज्योआ
डुं, तेनी समजणमां बहुफेर; गाडा उपरथी प

डतुमेल्युं, मांथु थइगयुंझेर; माथुं थइगयुंझेरते फुटी, तोय मुरखमेले नहीमुठी;कहे गोवींदराम एवोरानुं नाडुं, सवळु कहेतां समज्योआडुं ॥तेनी॥पद१०॥प्रथमकयुंकरे नही मननु,तेजे हरीनादास;मात्रघडीमां मेडेचडे, नेघडीमां वाढेघास; घडीमां वाढेघास-तेमन, तेनेज़ाणे विवेकीजन; कहे गोवींदराम एलक्षण हरीजननुं; प्रथम कह्युंकरे नही मननुं ॥तेज पद११॥जेदी तेदी सतसंग करशो, तहीए पामशोपार; सर्व तिरथनुं फळएछे,वेद वचन निर्धार;वेद वचन निर्धार ते मानो,माहाप्रताप नथी कांइ छानो; कहे गोवींदराम भवसागर तरशो,जेदी तेदी सतसंग करशो ॥तहींए पद१२॥ कामक्रोध मद मोहना छक्या,जीव तणाणा जाय;अनितीमां जइ आसनवाळे,नितीमां नदिएपाय;नितीमां न दिए पाय ते लाजे,माथे नगारां मोतनां गाजे; कहे गोवींदराम जीव बोलेछे बक्या, काम क्रोध मद मोहना छक्या॥जीव पद१३॥साकर

मुकी राखज खाय,जेम नानुंबाळ;मावतर जा
णे मांदु पडशे,मुकावे ततकाळ;मुकावे ततका
ळ ते माबाप,तेम तेम बाळक करे संताप;कहे
गोवींदराम रोतु जाय,साकर मुकी राखज खा
य॥जेम पद १४॥ जीव जगतमां बाळक जेवा,
विख खावानेजाय;हरिजन माततात समहेतु,
अहोनिश अम्रत पाय;अहोनिश अम्रत पाय
ते केवुं,भवजटकणाने टाळे एवुं; कहे गोवींदरा
म एने भुंडा कहेवा; जीव जगतना बाळक जे
वा॥विख पद १५॥ त्राहीत्राही करी तो जारज
रशे,तेनो हरी झालशे हाथ; करी ते करी पण
फरी नव करवी,ज्यांथी सुणी संतनी वात; सु
णी संतनी वात जे ज्यांथी,करशो फलनो त्या
गज त्यांथी;कहे गोवींदराम त्रास साहेबनो,धर
शे॥ त्राही त्राही करीत्यां जार भरशे;तेनो पद
१६॥ गुना सामु गोवींद न जुवे,जोजन दिनज
थाय;अजामेल गज गुणका जेवा, ते पारांगत
जाय;ते पारांगत जाय ते जाय, चारवेद गिता

एम गाय; कहे गोवींदराम सांभळजो सौए॥
जोजन॥पद १७॥ तमेहो डाह्या तो डाहापण
मुको,त्यां नथी डाहापणनुंकाम;काला घेलाना
छे प्रभु,समरथ सिताराम;समरथ सिताराम तें
केवा,अधम ओधारण नामज एवा;कहेगोवीं
दराम समरण क्यां चुको;तमेहोडाह्या तो डा
हापण मुको॥त्यां नथी पद १८॥प्रथम भक्ति प्रे
हेलादनी कहीए,जेणे रटवा मांड्या राम; हिर
णाकस्यपकहेदे परचो,कांमुकीदे नाम,कांमुकी
दे नाम ते टाणे,आव्युं मोत निश्चे तुंजाणे;क
हे गोवींदराम नाम समजी लैए,प्रथम भक्ति प्रे
हेलादनी कहीए॥जेणे पद १९॥त्रांबीयानी ए
क तोलडी लइए,ते वगाडी वारमवार;गुरु क
रीए तो केछे कालाघेला,एम वयो जाय संसा
र;एम वयो जाए संसार ते जाशे,पात्र एवुं का
रज थाशे; कहे गोवींदराम समझु तेने कहीए,
त्रांबीयानी एक तोलडी लैए॥ते वगा पद २०॥
कामी क्रोधी लोभी लंपट, पापी जीव पिलाय;

जमना किंकर जोडा मारी,जमपुरीमां लइ जा य;जमपुरीमां लइ जाय ते ज्यारे,खरी खबर ते पडशे त्यारे;कहे गोवींदराम चीचोडा संपट,का मी क्रोधी लोभी लंपट॥पापी पद २१॥साकर कहीए मोढुं मीठुं, कडुं कदीए नथाय;नाम त णुं नाडुं झालीने,कैक तणाणा जाय;कैक तणा णा जाय ते जाशे,पण खाधे मोढुं मीठुं थाशे; कहे गोवींदराम नाम विनानुं नाम दीठुं,साक र कैए मोढुं मीठुं॥कडुं पद २२॥चेतवुं होय तो चेतजो टाणे,माथे गाजेछे मोत;आजकालमां उठी जावुं,कुटंब कबीला सोत;कुटंब कबीला सोत ते जावुं,हरी भज्या विना हडहड थावुं;क हे गोवींदराम मनउ गारो नाणे,चेतवुं होय तो चेतजो टाणे॥ माथे पद २३॥सुळी कीधीछे चो रने काजे, तेनो महाजनने डरनोए; जो माहा जन करे चोरनी सोबत, चडे सुळीए सोय; चडेसुळीए सोयते चडशे,खोटे संगे पेजारुं पड शे;कहे गोविंदराम न्याय बांध्योछे माहाराजे,

सुळी कीधीछे चोरनेकाजे;तेना ॥पद.२४॥गुरु करीए तो ज्ञानी करीए, सत्य असत्यने जोइ; बळद लेए तो खेडीने लेए,डोबुं लेए दोइ;डोबुं लेए दोइने लेए,समजुनाम ते तेनुं कहीए;कहे गोवींदराम ज्ञवसागर तो तरीए, गुरु करीए तो ज्ञानी करीए॥सत्य पदं २५॥

राग आशावरी.

वैष्णव जनतो तेनेरे कहीये,जे पीड पराइ जाणेरे; परदुखे उपकार करेछे ते, मन अन्नी मान न आणेरे॥वैष्णव १॥सकळ लोकमां स उने वंदे,नींद्या ते न करे केनीरे; वांच काछ मन नीश्चळ राखे तो,धनधन जननी तेनीरे ॥ वैष्णव २॥ समद्रष्टी अने त्रष्णा त्यागी, परस्त्री जेने मातरे;जीव्हा थकी असत्य न बोलेतो,परधन नव झाले हाथरे ॥वैष्णव ३॥ वणलोभी ने कपट रहीत छे,कांम क्रोधने निवारयारे; ज्ञणे नरसइयो तेनुं दरसन करतां,कुळ इकोतेर तारयांरे ॥ वैष्णव ४ ॥ पद ॥

खेडुनी गुजराती भाषानु.

तुंतो हाजने मारे छेतर, रेहो करहणीया ॥टेक॥करहणीया मने दरहण देजे, हुंतो च्यारनी रहीसुं ताची; तारेने मारे हगपण हाचुं, एतो जाणे जहोदा काची ॥रेहोकर१॥ जाहकझीमां मेंतो छीसड़ेरे रांध्यो, मद चोळो मही नांछ्यो; आपण बे भेळां बेहीने जमहुं, छोरु उडाडहेमांछ्यो॥रेहोकर२॥नवारे घउंनो मेंतो पुंखज पाड्यो,ने माळा हेटळ मुच्यो; तारे माटे एल्या करहणीयारे,मेंतो हळवे रहीने फुंच्यो ॥रेहोकर३॥हामेरे हेरडे बोरडी पाची, तेनां ते मीठांमीठां बोरां;आपणाबेजणा बोरांरेवेणाहुं, छोरुते चारहे ढोरां ॥रेहोकर४॥मारा छेतरमां कारंगडी पाची,तेनीते लांबी लांबीलुंबो; मारा छेतरमां सानोमानो आवजे, रछेरे पाडतो बुमो॥रेहोकर५॥करहणीयारे मने हेत राछीने, दाडी दाडी दरहण देजे; नरसइआना स्वामी वेलोपधारी,जोयेते माजीलेजे॥रेहोकर६॥प.१

घडपण विषे राग धोळ.

घडपण केणे मोकल्युं, जाण्युं जोबन रेहेसो काळ ॥घडपण१॥ उमरतो डुंगर थयारे, पादर थया परदेश; गोळीतो गंगाथइरे, अंगे उजळां थयाछे केस ॥ घडपण२ ॥ नोतुजोइतुं ते सीद आवीयुंरे, नोतीजोइ तारीवाट; घरमांथी हळ वां थयांरे, कहेशे खुणेढाळो एनीखाट ॥घडपण३ ॥ नानपणें नावे लाडवारे, घडपणेनावे शेव; रोजने रोज जोइए राबडीरे, एवीबळीरे घडपणनी एटेव ॥घडपण४॥ आंखेतो सुजेन हीरे, थरथर ध्रुजेकाय; खाधुंतो अन्नपचेनहीरे, वळीबेठांतो नवरहेवाय॥घडपण५॥प्रातःकाळे प्राणमाहरारे, अन्नविना अकळाय; घरनां कहेछे मरतो नथीरे, तने बेसीरहेतां शुंथाय॥घडपण६॥ दीकरातो जुजवा थयारे, वहुअर देछे गाळ; दीकरीयोने जमडा लइगयारे, हवे घडपणना शारेहवाल ॥घडपण७॥ नवनाडीओ जुजवी पडीरे, आवी पोच्योकाळ; बइरांछोकरां

फटफटकरेरे, नानामोटा मळीदेछे गाळ॥ घड पण८॥ आवीवेळा अंतकाळनी त्यारे, दीकरा पधारया दुवार; पांसळीएथी छोडी वांसळीरे, तेणे लइलीधी तेणीवार ॥घडपण९॥एवुं जाणी सउहरी नजोरे,सांभळजो सहुसाथ,परउपकार करी पामशोरे, जेंकांइ कीधुंहशे जमणेहाथ ॥ घडपण१० ॥ एवुं नफटछे आ व्रधपणुंरे, मुकीदो सौअहंकार; धर्मना सत्यवचन थकीरे,मेहेतानरसी उतर्यो भवपार॥घडपण११॥पद१

चाबखा.

मुरखो रळी रळी कमाणोरे, माथे मेलशे मोटो पाणो॥टेक॥धाइ धुतीने धन भेळु कीधु, कोटीध्वज कहेवाणो; पुन्यनेनामे पाजे न वावर्यो, अधवचथी लुटाणोरे॥मुरखो१॥ भर्या कोठार तारा धर्या रहेशे, नही आवे साथे एक दाणो; मसाणनी राखमां रोळाइ गया कइक, कोण रंकने कोण राणोरे॥मुरखो२॥ मंदीर माळियां मेली करीने,नीचे जइ ठराणो;जो

जोन्नगत कहे मुआ पुंठे जीव, घणो घणो पस्ताणोरे॥मुरखो३॥पद१॥ मुरखो मानी रह्यो मांरुरे, तेमां कांइए नथी तारु॥टेक॥ सातसायर जेनी चोकी करता, फरतु नीर खारु;चौद चोकडी राज्य चाल्यु गयुं, रावणादिकवाळुंरे ॥मुरखो१॥ दुखनेतो कोइ देखे नहीने, सुख लागे सारु; वेळा वेळानी छांयडी तारी, वळी जाशे वारुरे॥मुरखो२॥हरीनजनमां हेतज राखो,समरण करो सारु;नोजोन्नगत कहे राखो रुदेमां,प्रभुनुं न्नजन प्यारुरे ॥मुरखो३॥पद२॥ न्नगती शीशतणु साटुंरे, आगळ वसमी छे वाटुं; एकदीवसतो आवी बनी राजा, मुरद्धजने माथे; काशीये जइने करवत मुकाव्युं,हरीजन नेहाथेरे॥न्नगती१॥सत्यने काजे त्रणे वेचायां, रोइदासने राणी;रुषीने वास्ते राजा वेचाणो, न्नरवाने पाणीरे ॥न्नगती२॥ पेरो पटोळां प्रेमनांरे तमे, सुरवीर थइ चालो; नोजो न्नगत कहे गुरुप्रतापे,अमरापरमालोरे॥न्नगती३॥पद३

दुनीयां दीवानी केहेवाशेरे, भुंडीजीतोमां जट काशे ॥टेक॥पाप ज्यारे एनुं प्रगट थाशे त्यारे, जुवा जती घेर जाशे; धणीधुणी एनी डोकज दुखशे,ने लेनारो लइ खाशेरे॥दुनीयां १॥ स्वर गमां नथी सुपडुने, नथी खांडणीयोने घंटी;दुध चोखाना जमनारा तमे, केम करी जमशो बंटीरे ॥दुनीयां २॥ ढुंग करीने धुतवाने आवे त्यारे,हाथ बतावा सौ जाशे; क्यारे आना कर्मनुं पानुंरे फरशे, एने क्यारे पुत्रज थाशेरे ॥दुनीयां ३॥ कीमींयागर कोइ आवी मळे त्यारे, धनने वास्ते धाशे;जोजोजगत कहे भ्रमणामां भमतां,गांठनी मुडी गमाशेरे॥दुनीयां ४॥पद ४

राग खरवो.

गंगजटा झुकरइ सिरपे, सोझरझर नीर झरेरे; भालनमें इंदुअधर बिराजे, भ्रकुटी कमानसमानरे; पत्रकमल दो नेननमेंसो अमत्रपुर नभरेरे ॥गंग १॥ नागनके दोउकुंडल करने, उरज्युंबींदु गुलालरे; मंदमंद मुसकाह त शं

कर, हरहर चित्तहरेरे ॥गंग२॥ वामभाग गीर जाअंग शोभे, शोभाबरनी नजायरे; कटीपरने फुग्वाघांबर, सोपीतांबर धरेरे ॥गंग३॥एही मुरती गंगाधरकी, खोजत मुनीजनखरेरे; रामेश्वर हरीचरनकीरज, ढुंढतफीरत फीरेरे॥गंग४पद१

राग ठुमरी.

ना कीनो तें हरीको समरन, सबदीनें व्रथा गयेरे नाकी० करसे दान पुन्य नही कीनो, तीरथ डग न भरेरे; काम क्रोधमें बसी रह्यो, छल शीख्यो नये नयेरे॥नाकीनो१॥ बालपनो हस खेल गमाये, अबतो तरुन भयेरे; व्रद्धभये कइ वायु घेरयो, दुख नही जात सयेरे॥नाकीनो२॥ मुड मुडाइ जटा बढाइ, जोगीराज भयेरे; परमारथ कछु समजत नांही, अधबीच लटक रहेरे॥नाकीनो३॥जगतको नेहछे अती फंदन, जेकोइ आनपरेरे; सुरशाम गोवींद भज्या बीना, केसे काज सरेरे॥ नाकीनो ४ ॥ पर १ ॥

राग वेराडी.

आव्योरे आतमराम झाडवेरे विसामो ले वारे, आव्यो पंखीडो झाडवेरे विस० रामनो वावेलरुखडो, जीरे तेनी शितळछाया; मुलतो पीयालेपरठीया, थडलागीछे मायारे॥आव्यो १ जीरेकेनां छोरु केनांवाछरु, केनां मायनेबाप; अंतकाळे जावुं जीवने एकला, साथे पुन्यने पापरे ॥आव्यो २॥ जीरेकेना लोग्नीने केनाला ल्चुं, केना डोढ़ासवाया; प्रभुने नजीले प्राणी या, तारी काचीछे कायारे ॥आव्यो ३॥ जीरेरा मने नामे मोतीचरो, पंखी खोलेने चांचा; पां खसमारी सुडलो, छोडीचाल्योछे कायारे॥आव्यो ४॥ जीरेशीसण माथे सरजमे, रखे छेतरीने मारे; मुळदासके समरो साहबने, प्रनु पारस्य उतारेरे ॥आव्यो ५॥पद १॥

राग चोपाइ फुलणजी.

जो आवे वीवा के वरो, खुब फुलाव्यो फुले खरो; देवुं करीने खरचे दाम, ते नरनु फुल

णजी नाम॥१॥करी कचेरी कसुंबा पांय,बाळ
क घरमां बंटी खाय; अवळां काम करे जे आ
म॥तेनर२॥ लखी देखाडे नाणां लाख,रोकडा
मां चुलामांनी राख; करे करोडपतीनां काम
॥तेनर ३॥हींडी सक्याना नाहोय होश,केदीये
पण जइ शके नही कोस;हजार कोस·चलावे
हाम॥तेनर४॥ डेली उपर दीवानां जोर,घरमां
तो अंधारु घोर;ठाठरचे वेचीनेठाम॥तेनर५॥
देडकुं देखी दीलमां डरे, सींह साथे लडवा सं
चरे; प्रथम पीछांने नही परीणाम॥तेनर६॥ए
के अक्षरनी नै याद, वदे वडा पंडीतथी वाद;
गणेमुरखमां सघळु गाम॥तेनर७॥बीजानी ओ
थे बड बडे, वळी वीजय पामे ते वडे;ते ज़ाणे
नीज जोर तमाम॥तेनर८॥ओढे छे जेंउनाळे
शाल, चंद्र संताइ छे जे मराळ, कारण वीना
करे धुमधाम॥तेनर९॥दीलासातोखासा देज,
बंने वखत त्यां फरी बेसेज; बके खरो पण न
दे बदाम॥तेनर१०॥बोले मोटा मोटा बोल,ते

मां पैसाभार नही तोल; लगारे मोढे नही ल
गाम॥तेनर११॥आदरीशक्तीथकी उपरांत,खा
ली मोटी राखे खांत; दीलथी कहेछे दलपतरा
म ॥ तेनरनुं फुलणजी नाम १२॥ पद १॥

राग गरबी फुलणजीनी.

फुलणजीतमे फुलाव्या केमफुल्यारे॥फुल
णजी॰आ उपजखरचनो अडसटो केमभुल्या
॥मारा फुलणजी १॥ करजकरीने वराललां त
मे कीधारे॥फुलणजी॥आगरथ परायाखरचीने
जसलीधा ॥ मारा फुलणजी २॥ घरवेचीने घी
साकरतो लीधांरे फुलणजी, आ जमण सरस
सामोवडीयाथी कीधां मारा फुलणजी॥३॥ पी
तांबर पेरी पंगतमां फरीयारे फुलणजी,आ म
नमां फुली करी मुछे कर धरीया मारा फुलण
जी ॥४॥ वळतो दीवस थयो के मागे नाणांरे
फुलणजी,आ नाणानांतो न मळे कांइ ठेका
णां मारा फुलणजी॥५॥ फुलणजी उपर अर
जी थइ त्यांथीरे फुलणजी,आ जपत थइ मी

लकत काढ्याघरमांथीमारा फुलणजी॥६॥ फु
लणजी तमने जेणे फुलाव्यारे फुलणजी,आ
तेतो कोइ मदद करवा नव आव्या मारा फु
लणजी ॥७॥ फुलणजीतो कुवो सोधवा चा
ल्यारे फुलणजी, आ गरथ वीनातो अफीण
नकोइये आल्यांमारा फुलणजी॥८॥जमतीव
खत वखाण नजां जे करतोरे फुलणजी, आ
ए सउ हांसी करे नींदा आचरता मारा फुल
णजी॥९॥ए अवसरतो अधीक वखाणी चडा
व्यारे फुलणजी, पण आ अवसरतो बेवकुब
ठराव्या मारा फुलणजी ॥१०॥ पेहेरयांने पट
कुळ बांध्या चंदरवारे फुलणजी, आ घरबाळी
ने चाल्या तीरथ करवा मारा फुलणजी॥११॥
फुलणजीनी रांड रुवे मो वाळीरे फुलणजी,
आ फुलणजी सीधाव्या टेको टाळी मारा फु
लणजी॥१२॥भोळाने नरसी सीखामण देशे
रे फुलणजी,ते नीसासानुं पाप घणुं शीर लेशे
मारा फुलणजी॥१३॥ दीलमां दलपतनो शी

खामण धरज्योरे फुलणजी, तो करज करीने. नात वरो नव करज्यो मारा फुलणजी ॥ ११॥

अथ दसधामनो पाठ ढाळ चोपाइ.

संवत अढार अठोतेर, सोनाथयुं श्रीपुरसेहेर, फागणसुद त्रीजे ततखेव; थाप्या नरनारायणदेव ॥ १ ॥ अम्नाएसीमां भुजधाम, थाप्या नरनांरायण नाम; आश्रीतना पुर्याअन्नीलाख, सुद पांचम महीनो वैशाख ॥२॥ वरताले एशीमांवास, सुद अग्यारस कारतीकमास; लक्ष्मीनारायण तेनाम, श्री ठाकोरठर्या तेठाम ॥३॥ आवी धोळके धरमकुमार, प्रेमीजनुनो जोइने प्यार; त्रांसीमां थाप्या ततखेव, मोरली मनोहर मोटादेव॥४॥चोरासीनी सालजथइ, जगजीवन जुनेगढजइ; राधा रमण प्रभुनुंरुप, पधराव्युंत्यां परमअनुप॥५॥ वळी चोराशीमां विचरी, धोळेरामां उलटधरी; थाप्या साथसहीत समाज, देवमदन मनोहर माहाराज ॥६॥ पुनमसुद पंचासीतणी, गुणवंती गोवींदेगणी;

हेतसहीत थाप्यानीजहाथ, गढडामां श्री गो पीनाथ॥७॥माहासुद पांचम मुळीगाम, राधा कृश्नतणुं तेधाम; अठ्याशीमां एतोथयुं,जोतांदुख हरीजननुंगयुं॥८॥ जेतलपुरछे जोवाजोग, त्यां नवजयनो नागेरोग; त्राणुमां थाप्या तत खेव, कार्तीक वद बीजे बळदेव॥९॥ संवत ओगणीसेंनेसात, प्रगट छपैयामां प्रख्यात;दीवस जेठसुद एकादशी,कुंजविहारीने मनवशी॥१० धर्मकुंवरनां ए दसधाम, दास कहेछे दलपत-राम पुजा करता पाठकराय, जनममरणनां संकट जाय॥ ११ ॥ पद ॥ १ ॥

अथ वचनामृत.

संवत १८७६ना मागरसुदी५ पंचमीने दिवस श्रीजि महाराज श्री गढडामध्ये दादा खाचरना दरबारमां रात्रिने समे विराजमान हता अने सर्वे श्वेत वस्त्र धारण कर्यां हतां ने पोताना मुखारविंदनी आगळ साधु तथा देश देशना हरिभक्तनी सभा भराइने बेठी हती पछे

मयारामन्नटे श्रीजिमहाराज प्रत्ये प्रश्न पुछ्यो. जे हे महाराज उत्तम मध्यम ने कनिष्ट ए त्रण प्रकारनोजेवैरागतेनांश्यां लक्षणछे ते कहो त्यारे श्रीजिमहाराज बोल्या जे उत्तम वैराग जेने होय ते परमेश्वरनी आज्ञाए करीने अथवा पोताना प्रारब्ध कर्मवशे करीने व्यवहारमां रहे पण ते व्यवहारमां जनकराजानी पेठे लोपाय नही अने शब्द स्परशरुप रसने गंध ए पंच प्रकारना जे उत्तम विषय ते पोताना प्रारब्ध अनुसारे प्राप्त थाय तेने न्नोगवे पण प्रीतिए रहित उदाशथको न्नोगवे अने ते विषय एने लोपि शके नही ने तेनो त्याग मोळो नपडे अने विषयने विषे निरंतर दोषने देखतो रहे ने विषयने शत्रु जेवा जाणे अने संत सतशास्त्र ने न्नगवाननी सेवा तेनो निरंतर संग राखे अने देशकाळ संगआदिक जो कठण आवी पडे तो पण एनी जे एवीसमजणते मोळीपडेनहीतेने उत्तम वैरागवाळोकह्नीएअने जेने मध्यम वैरा

ग होय ते पण उत्तम एवा जे पंचप्रकारना वि
षय तेने भोगवे पण तेमां आशक्त न थाय ने
जो देशकाळ संग कठण प्राप्त थाय तो विषय
ने विषे बंधाई जाय ने वैराग मंदपडी जाय ते
ने मध्यम वैरागवाळो कहीए अने कनिष्ट वैरा
गवाळो होय तेने सामान्यने दोषे जुक्त एवाजे
पंचविषय जो प्राप्त थाय ने तेने भोगवे तोतेमां
न बंधाय अनें जो सारा पंचविषय प्राप्त थाय
ने तेने भोगवै तो तेमां बंधाइ जाय तेने मंदवै
रागवाळो कहीए॥इति वचनामृतम्॥

संवत १८७६ ना मागशरशुदि६ छठ्यने
दिवस श्रीजि महाराज श्रीगंढडामध्ये दादाखा
चरना दरबारमां रात्रिनेसमे विराजमान हता
अने सर्वे श्वेतवस्त्र धारण कर्यां हतां नेपोता
ना मुखारविंदनि आगल्य मुनि तथा देशदेश
नाहरिभक्तनि सभा भराइने बेठिहति पछेश्री
जिमहाराज बोल्याजे जेने भगवाननि मुर्त्तिअं
तरमां अखंड देखाति होय तेनेपण भगवाने

जेजे अवतारेकरिने जेजे स्थाकनेविषे जेजेली
लाकरी होय तेसंजारी राखवी नेब्रह्मचारि तथा
साधु तथा सत्संगी तेनेसाथे हेतराखवुं नेएस
वेंने संजारी राखवा तेशासारुजे कदापि देह
मुक्यासमे जगवाननि मुर्तिने जुलिजवाय तो
पण जगवाने जेस्थांनकनेविषे लीलाकरि होय
ते जो सांजरीआवे अथवा सत्संगी सांजरि
आवे अथवा ब्रह्मचारीने साधु सांजरी आवे
तोतेने जोगेकरिने जगवाननि मुर्ति पण सांज
रिआवे नेतेजिव मोटिपदविने पांमे नेतेनुंघणुं
रुडुंथाय तेमाटे अमे मोटामोटा विष्णुयागक
रिये छैए तथा जन्माष्टमीने एकादशी आदिक
व्रतना वरसोवरस उछव करिएछैए नेतेमां
ब्रह्मचारी साधुसत्संगीने जेळाकरियेछैए अने
जोकोइक पापिजिव होय नेतेनेपणजोएमनि
अंतकाळे स्मृति थइआवेतो तेने जगवानना
धामनि प्राप्तिथाय ॥ इति वचनामृतं ॥

संवत् १८७६ना मागशरसुदी ८ अष्टमी

ने दिवस श्रीजीमहाराज श्रीगढडा मध्ये दादा खाचरना दरबारमां विराजमान हता अने सर्वे श्वेतवस्त्र धारण करयां हतां ने पोताना मुखारविंदनी आगळ परमहंस तथा देशदेशना हरिजक्तनी सजा जराईने बेठी हती पछे श्रीजीमहाराज बोल्या जे राधीकाए सहित एवा श्रीकृष्ण जगवान तेनुं ध्यान करवुं अने ते ध्यान करते मूर्त्तिहृदयने विषे नदेखाय तोपणध्यान करवुं पण कायर थइने ते ध्यानने मुकी देवुं नही एवी रीतना जे आग्रहवाळाछे तेने उपर जगवाननी मोटी कृपा थायछे ने एनी जक्तिए करीने जगवान एने वश थइ जायछे ॥

॥इति वचनामृतं ॥

संवत १८७६ना मागशरसुदी ९ नवमीने दिवस श्रीजीमहाराज श्रीगढडामध्ये दादाखाचरना दरबारमां विराजमान हता अने सर्वेश्वेत वस्त्र धारण करयां हतां ने पोताना मुखारविंदनी आगळ मुनी तथा देशदेशना हरीजक्त

नी सन्ना नराईने बेठी हती पछें श्रीजीमहारा
ज बोल्या जे आ सत्संगमां जे विवेकीछे तेतो
दिवसे दिवसे पोताने विषे अवगुणने देखेछेने
नगवानने नगवानना नक्तने विषे गुणने देखे
छे ने भगवानने साधु पोताना हितने अर्थे क
ठण वचन कहेछे तेने पोताना हितकारी माने
छे ने दुख नथी लगाडतो तेतो दिवसे दिवसे
सत्संगने विषे मोट्यपने पामेछे अने जे अविवे
कीछे तेतो जेमजेम सत्संग करेछे ने सत्संगनी
वात सांनळेछे तेमतेम पोताने विषे गुण परठ
छे अने भगवानने संत एनो दोष देखाडीने ए
नी आगळ वात करेछे ते वातने माने करीने
अवळीलेछे ने वातना करनारानो अवगुण ले
छे तेतो दिवसे दिवसे घटतो जायछे ने सत्संग
मां प्रतिष्टाहिन थैजायछे माटे पोताने विषेजे
गुणनुं मान तेनो त्याग करीने शूरविर थैने ने
नगवानने नगवानना संतने विषे विश्वास रा
खेतो एनो अविवेक टळी जायछे ने सत्संगमां

मोट्यपने पामेछे ॥इति वचनामृतं ॥

संवत् १८७६ ना मागसर शुदी १२ द्वाद शीने दिवश श्रीजिमहाराज श्रीगढडामध्ये दादाखाचरना दरबारमां विराजमान हता अने सर्वे श्वेतवस्त्र धारण करयां हतां ने पोताना मुखारविंदनि आगळ मुनि तथा देश देशना हरिजक्तनि सजा जराइने बेठि हति पछे श्रीजिमहाराज बोल्या जे श्रीकृष्ण जगवाननो प्रत्यक्षपणे निश्चे कर्यो होय ने तेनि जक्ति करतो होय ने तेनां दर्शन करतो होय तोपण जे पोताने पूर्णकाम न माने ने अंतःकरणमां न्यूनता वरते जे गोलोक वैकुंठादिक धामने विषे जे आ ने आ जगवाननुं तेजोमयरूप छे ते मुने ज्यां सुधि देखाणुं नथि त्यांसुधि मारुं परिपूर्ण कल्याण थयुं नथि एवुं जेने अज्ञान होय तेना मुखथि जगवाननि वात पण न सांजळवि अने जे प्रत्यक्ष जगवानने विषे दृढनिष्ठा राखेछे ने तेने दर्शने करिनेज पोताने परि

पूर्ण मानेछे ने बिजुं कांइ नथि इछतो तेनेतो
नगवान पोते बळात्कारे पोताना धामने विषे
जे पोतानां ऐश्वर्यछे ने पोतानि मुर्त्तियो छे ते
ने देखाडेछे माटे जेने नगवानने विषे अनन्य
निष्ठा होय तेने प्रत्यक्ष नगवान विना बिजुं
कांइ इछवुं नहि ॥ इति वचनामृतं ॥

संवत १८७६ना मागशर शुदि १४ चौदश
ने दिवसे श्रीजिमहाराज श्रीगढडामध्ये दादा
खाचरना दरबारमां विराजमान हता अने स
र्वे श्वेतवस्त्र धारण कर्यां हतां नेपोताना मुखा
रविंदनि आगळ मुनि तथा देशदेशना हरिज
ननिसन्नानराइने बेठिहतिपछे ब्रह्मानंद स्वा
मियेपुछ्युं जेहेमहाराज वासनानुं शुंरुपछे तारे
श्रीजिमहाराज बोल्या जेपुर्वेजेविषय नोगव्या
होयने दिठाहोय नेसांनळया होय तेनिजे अं
तःकरणनेविषे इछावर्त्ते तेने वासनाकहिए अ
ने वळिजेविषय नोगव्यामां नआव्या होय ने
तेनिजे अंतःकरणनेविषे इछावर्ते तेनेपण वा

सना कहिए तारे मुक्तानंदस्वामीए पुछ्युं जेहे
महाराज नगवाननो एकांतिक नक्त केने कही
एं त्यारे श्रीजीमहाराज बोल्याजे जेने नगवान
विना बिजी कोइ वासना नहोय ने पोताने ब्र-
ह्मरूपमानीने भगवाननी नक्ति करतो होय ते
एकांतिक भक्त कहेवाय ॥ इति वचनामृतं ॥

संवत १८७६ना मागशर वदि ४ चोथने
दिवस श्रीजीभाहाराज श्रीगढडामध्ये दादाखा
चरना दरबारमां विराजमान हता नेसर्वे श्वेत
वस्त्र धारण कर्याहतां नेपोताना मुखारविंदनी
आगळ साधु तथा देशदेशना हरिभक्तनी स
नानराइने बेठीहती पछे श्रीजि महाराजे ए
म वार्ताकरीजे जे नगवानना नक्तने संतअस
तनो विवेकहोय तेतो जेजे अवगुण पोतामां
होय तेनेजाणे नेविचारीने तेनो त्याग करीदे
अने संतमां अथवा कोइ सत्संगीमां कांइकअ
वगुण पोताने नासतो होयतो तेने त्यागकरीदे
नेतेना जेगुण तेनुंजग्रहणकरे अने परमेश्वरने

विषेतो तेने कोइअवगुण नासेजनही अने भ
गवानने संतते जेजे वचनकहे तेने परमसत्य
करीनेमाने पण तेवचनने विषे संक्षेकरे नही
अने संतकहे जेतुंदेहइंद्रि मन प्राणथी जुदोछुं
नेसत्यछुं नेएनो जाणनारोछुं नेएदेहादिकसर्वे
असत्यछे एमवचन कहेतेने सत्यमानीनेतेसर्वे
थीजुदो आत्मारुपे वरतेपण मनना घाटभेळो
भळीजाय नही अने जेणेकरीने पोताने बंध
नथाय नेपोताना एकांतिक धर्ममां खोट्यआ
वे एवांजे पदार्थ तथा कुसंग तेने ओळखीरा
खेनेतेथी छेटेजरहे नेतेना बंधनमां आवेनही
अने सवळो विचार होय तेने ग्रहणकरे अने
अवळो विचार होय तेनो त्यागकरे एवीरीतेजे
वरततो होय त्यारे जाणीएजे तेने विवेकछे.
॥ इति वचनामृतं ॥

संवत १८७६ ना मागशरवदि ५ पांचमने
दिवस श्रीजीमहाराज श्रीगढडामध्ये दादाखा
चरना दरबारमां आथमणे बारणे ओरडोछेते

मां कथा वंचावता हता अने धोळो खेस पेर्यो
हतो तथा धोळी चादर ओढी हती तथा धोळी
पाघ बांधी हती अने पिळा पुष्पनी माळा पेरी
हती ने पिळा पुष्पनो तोरो पाघने विषे खोश्यो
हतो अने अति प्रसन्नथका विराजमान हता
ते समयने विषे मुक्तानंदस्वामी तथा गोपाळा
नंदस्वामीआदिक साधुने तेडाव्या ने श्रीजीम
हाराज ते सर्वे प्रत्ये बोल्या जे आपणा सत्सं
गमांथोडोक कुसंगनो भागरह्यो जायछे ते आ
ज काढवोछे ने आ प्रकरण एवुं चलाववुछं जे
सर्व परमहंस तथा सांख्यजोगी तथा कर्मजोगि
सर्वे सत्संगीमां प्रवरते ते सत्संगमां कुसंग तेशुं
छे तो जे वातना करनारा हिमत रहित वात
करेछे ते सत्संगमां कुसंग छे ते केवि रीते वात
करेछे तो एम कहेछे जे भगवाननुं जे वचन ते
ने यथार्थ कोण पाळि शकेछे ने वरतमानधर्म
पण यथार्थ कोण पाळि शकेछे माटे जेटलुं प
ळे तेटलूं पाळिये ने भगवानतो अधमउधारण

छे ते कल्याण करशे अने वळि एम वात करेछे जे ऌगवाननुं स्वरुप जे हृदयमां धारवुं ते कांई आपणुं धार्युं धरातुं नथि एतो ऌगवान जेने द या करिने धरावेछे तेने धरायछे एवि रितनि मो ळो वात करिने धर्म ज्ञान वैराग्य ऌक्ति इत्यादि क जे ऌगवाननि प्रसन्नतानां साधन तेमांथि बिजाने मोळा पाडेछे माटे हवे आजदिनथी आपणा सत्संगमां कोई पण एवि हिमत रहित वात करशो नही सदा हिमत सहितज वात क रज्यो अने जे एवी हिमत रहित वात करे तेने तो नपुशक जाणवो अने एवी हिमत विनानी वात जे दिवस थइ जाय तो ते दिवस उपवास करवो ॥इति वचनामृतं ॥

संवत १८७६ना पोससुदि ४ चोथने दिव स मध्यान समे श्रीजीमहाराज श्रीगढडामधे दादाखाचरना दरबारमां उगमणे बारणे ओर रडानी ओशरीए ढोलीया उपर विराजमान ह ता अने सर्वे श्वेतवस्त्र पेर्यां हतां ने पाघनेवि

षे फुलनो तोरो खोशो हतो ने बे कान उपर पु
ष्पना गुछ धारया हता ने कंठमां गुलदावदी
नां पुष्पनो हार पेरयो हतो ने उगमणे मुखार
विंदे विराजता हता ने पोताना मुखारविंदनी
आगळ परमहंस तथा देशदेशना हरिभक्तनी
सभा भराइने बेठी हती ने परमहंस किर्त्तन
गाता हता पछे श्रीजीमहाराज बोल्याजें सांभ
ळो एकवात करिये तारे सर्वे परमहंस गाववुं
राखिने वात सांभळवा तत्पर थया पछे श्रीजी
महाराज बोल्याजे मृदंग सारंगी सरोदाताल इ
त्यादिक वाजिंत्र वजाडीने किर्तन गाववां तेने
विषे जो भगवाननी स्मृति नरहे तो ए गायुं ते
नगाया जेवुंछे ने भगवानने विसारीने .तो जग
तमां केटलाक जीव गायछे तथा वाजिंत्र वजा
डेछे पण तेणे करीने तेना मनमां शांति आव
ती नथी ते माटे भगवाननां किर्तन गाववां त
था नाम रटण करवुं तथा नारायण धुन कर
वी इत्यादिक जेजे करवुं ते भगवाननी मूर्त्तिने

संभारीनेज करवुं अने भजन करवा बेसे त्यारे तो भगवानने विषे वृत्ति राखे ने ज्यारे भजनमांथी उठीने बीजी क्रियाने करे तारे जो भगवानमां वृत्ति नराखे तो तेनी वृत्ति भजनमां बेसे तारे पण भगवानना स्वरुपमां स्थिर थाय नही माटे हालतां चालतां खातांपितां सर्व क्रियाने विषे भगवानना स्वरुपमां वृत्ति राखवानो अभ्यास करवो तो तेने भजनमां बेसे तारे भगवानमां वृत्ति स्थिर थाय अने जेने भगवानमां वृत्ति रहेवा लागे तेने तो कामकाज करते पण रहे अने जेने गाफलाई होय तेने तो भजनमां बेसे तारे पण भगवानमां वृत्तिन रहे ते माटे सावधान थइने भगवानना स्वरुपमां वृत्तिराखवानो अभ्यास भगवाननाभगत ने करवो एटली वात करीने श्रीजीमहाराज बोल्या जे हवे किर्त्तन गाओ ॥इति वचनामृतं॥

संवत् १८७७ना श्रावणवदि १२ द्वादशीने दिवस स्वामि श्रीसहजानंदजि महाराज गा

म श्रीसारंगपुरं मध्ये जिवाखाचरना उत्तरादे वारुच ओरडानि ओसरिये ढोलिया उपर वि राजमान हता अने सर्वे श्वेतवस्त्र धारणकर्‌यां हतां ने पोताना मुखारविंदनि आगळ मुनि तथा देश देशना हरिभक्तनि सभा भराइने बे ठिहति पछे चैतन्यानंदस्वांमिये प्रश्नपुछ्युं जे हे महाराज इर्षानुं शुं रुप छे पछे श्रीजिमहा राज बोल्या जे जेना हृदयमां मान होय ते मा नमांथि इर्षा प्रंवरते छे अने क्रोध मत्सर ने असूया ते पण मानथि प्रवरतेछे ने इर्षानु ए रु पछे जे पोताथि जे मोटा होय तोपण तेनु ज्या रे सनमान थाय त्यारे तेने देखि शके नहि ए वो जेनो स्वभाव होय तेने एम जाणवुं जे आ ना हैयामां इर्षाछे अने जथार्थ इर्षावाळो जे होय ते तो कोइनि मोटाइने देखि शकेंज न हि ॥ इतिवचनामृतं ॥

संवत १८७७ना फागण शुदी८ अष्टमीने दिवस श्रीजिमहाराज गाम श्रीपंचाळा मध्ये

झीणाभाईना दरबारमां ढोलियां उपरच विराजमानहता अने धोळोफेंटो माथेबांध्यो हतो तथा धोळोखेस पेस्यो हतो तथा धोळिपछेडि ओढिहती अने पोताना मुखारविंदनि आगळ परमहंसनि सभा तथा देशदेशना हरिभक्तनी सभाभराईने बेठिहति पछे श्रीजिमहाराज बोल्या जेसर्वे परमहंस मांहोमांही प्रश्नउत्तरकरो त्यारेमुनिबावे ब्रह्मानंदस्वामिने प्रश्नपुछ्यो जे आवोसत्संगनो नेभगवाननो जोगमळयोछे ने बिजाविकार सर्वे टळीगयाछे तथा सत्संगनो खपछे तोपण मानइर्षा केमरही जायछे पछेए नो उत्तर ब्रह्मानंदस्वामिए करवामांड्यो पण थयो नहि पछे श्रीजिमहाराज बोल्याजे एवो जेछे तेमां बुद्धिनथी अने जेबुद्धिवाळोछे तेतो पोतामां जेटलाअवगुण होय तेने जाणे तथा जेटलागुण होय तेनेपणजाणे अने बिजामांजे गुण तथा अवगुण होय तेनेपण जाणे अनेजे बुद्धिवाळो नहोय तेतो पोतामां गुणजजाणे

पण अवगुण होय तेनेतो जांणेनही नेमो
ताने सनकादिकजेवो मोटोजाणे नेबिजामोटा
होय तेनेपण पोताथी उतरताजाणे अने जेबु
द्धिवाळोहोय तेपोताना अवगुणने जाणतोहो
य जेहुंमां आटलो अवगुणछे पछेतेनी उपर
चाड्यराखीने तेअवगुणने टाळीनाखे तथाते
अवगुणने टाळवानि बिजासंत वार्त्ता करता
होयतेने हितकारीमांने माटेएमां मानइर्षादी
क कोईअवगुण रहेनही अने कोईकमां मोटी
बुद्धिजणाती होय नेतेजो पोताना अवगुणने
नविचारतो होय तोतेनि व्यवहारीक बुद्धिजां
णवी नेतेबुद्धि उपरथीतो बहुचोजालीजणाय
पणएने बुद्धिवाळो नकेवाय तेनेतो अतिमुर्ख
जांणवोनेएनीएबुद्धिपोताना मोक्षना काममां
आवेनही अने थोडीक बुद्धिहोय नेजो पोता
मां अवगुणहोय तेनेजांणीने तेनेटाळयानो उ
पायकरे तोएनि थोडीबुद्धि पणमोक्षने उपयो
गीथायछे नेएनेज बुद्धिवाळोकहीए अने जेपो

तामांतो कोईवारे अवगुण परठेनहि नेगुणज परठेतेने मुर्खकहिये नेपोतामां अवगुण परठे तेने बुद्धिवाळोकहीए पछे श्रीजिमहाराजे आ ज्ञाकरि जेकीर्त्तन गाओपछे ॥ सखिआज मो हनदिठारे सेरिएआवतारे ॥ एकीर्त्तन परमहं सगावा लाग्यात्यारे वळी श्रीजिमहाराज बो ल्याजे हवेकीर्त्तनराखो अने आकीर्त्तनगायां ते मांहेतबहुछे तेहेतनो अमेविचार करयोजेहेत मोटिवातछे नेहेतेकरिने जगवानने जजवाए ठीकछेपणसारिपेठे वीचारिने जोयुंत्यारे एमज णांणुं जेहेतछेतेजजगवाननी मायाछेकेमजेस्त्री युंपरस्पर बोलतीहोय जोतहोय स्पर्शकरती होय तेमांबीजिरीत्यनुं हेतछे अने पुरुषहोयने परस्पर बोलेजुवे स्पर्शकरे तेमांपण बीजिरीत्य नुहेतछे अने पुरुषजे तेस्त्रीने जोतोहोय नेआ लिंगन करतोहोय तेनीवार्त्ता सांजळतोहोय ते नोसुगंध लेतोहोय नेतेनीवार्त्ता करतोहोयतेने विषेजेवुं हेतथायछे नेतेस्त्रीमां पुरुषनुंमन आ

कर्षण थईजायछे तेवुं पुरुषपुरुषमां नथीथातुं तथा स्त्री होयने पुरुषने जोती होय आलिंगन करंती होय इत्यादिक पुरुषना संबंधेकरीनेस्त्री नेहेत जेवुं पुरुषमां थायछे नेतेनु मन पुरुषमां समग्रपणे खेंचाइ जायछे तेवुं स्त्रीनेस्त्रीमां न थी थातुं माटे जेथकी जगतनो प्रवाहछे नेजे जीवने संसृतिने बंधननी करनारीछे एवी जे भगवाननी मायां तेज हेतरूपेछे पछे एम वि चार थयोजे शंब्दस्पर्श रूपरसनेगंध एजे पंच विषयछे ते बिजे ठेकाणेथी मिथ्या करीनेएक भगवानमांजआत्यंतिक सुख जाणीनेजोड्या होय तो तोठीकछे ते मायानथी पछेवळी तेमां पण विचार थयोजे एपण ठीकनही कांजे भ गवानना रूपकरतां अधिकरूप अधिकस्पर्ष अधिकरस अधिकगंध अधिकशब्ध ते बिजाने विषे जणायतो भगवानने मुकीने तेने विषे हे त थइ जाय जेम सोलहजारने एकसो जे श्री कृष्ण भगवाननी स्त्रीयुं हती ते जन्मांतरे अप्स

रायुं हती तेमणे ब्रह्मा पासे वरमाग्यो जे हेम
हाराज अमे देव दैत्यने मनुष्य ए सर्वेनो स्प
र्ष कर्योछे पण जे नारायण पुरुषछे तेनो प
ति जावे स्पर्श नथी कर्यो माटे एवी क्रपा
करोजे ए अमारा पति थाय पछे ब्रह्माए कह्युं
जे तमे तपकरो तमारापति नारायण थाशे
त्यारे तेमणे घणुंतप कर्युं पछे तेमनी उपर
अष्टावक्रऋषी तथा नारदमुनी तेपण प्रसन्न
थया नेवर आप्यो जे तमारापति नारायणथा
शे एवी रीते जन्मांतरे घणुंकतप करीने श्रीक्र
श्न जगवानने पामी हतीयुं पण जो जगवान
करतां शांबनेविषे अधिकरूप दीठुंतो तेमांमो
ह पामी गइयुं माटे जेनी एकमतिरेति नहोय
तेने पंचइंद्रीयुंना विषयना सुख संबंधेकरिनेज
गवानमां प्रिती करवी ते ठीक नही ने जेनी
मती एकनी एकनीस्तंकेपणे रह्या करे तेनेतो
ठीकछे अनेजने बुद्धिहोय तेने जगवानमांहेत
केम करवुं तोजे चोवीस तत्वछे तेथकी पोता

ना जीवने पृथक् जांणवो नेते जीवने वीषे खुति न रहीजे पंचइंद्रियोनी वृत्तियुं तेनें उखाडि नाखिने इंद्रियुंनी वृत्तिवीना जीवसंत्ता पणे रह्याथका निर्गुणपणेकरीने जेटलुं जगवानमां हेत थाय तेटलुं करवुं ते निर्गुणपणु तेशुं जे दश इंद्रीयुं ते रजोगुणनी संपत्तिछे अने अंतःकरणना देवतां ते सत्वगुणनी संपत्तिछे अने पंचजूतने पंचविषय ते तमोगुणनी संपत्तिछे ते ए त्रण गुणनी संपतीयुंने त्रणगुण तेने पृथकमानीने केवळ जीवसत्ताए करीने रहे तेने निर्गुण कहीए एवो निर्गुण थइने जगवानमां हेत करवुं ते कयुंछेजे ॥ नैर्गुण्यस्थारमंतेस्मगुणानुकथनेहरेः ॥ तथा परिनीष्ठीतोपि नैर्गुण्येउत्तमश्लोकलीलया ॥ गृहीतचेताराजर्षे आख्यानंयदधीनवान् ॥ अने एवी रीतना जे ज्ञानीछे ते क्षेत्रनेक्षेत्रज्ञना रूपनेजाणीने पोते क्षेत्रज्ञरूपे थैने जगवानमां प्रिती करेछे तेक्षेत्र तेशुं तो स्थूलसूक्ष्मने कारण ए त्रण्य देहतथा

जाग्रत स्वप्ननेसुषुप्ति ए त्रएय अवस्थाए सर्वे
क्षेत्रछे ते क्षेत्रने पोताना आत्माथी पृथक जा
णेछे जेएमारे विषे कोई दिवस होय नही हुंतो
एनो जाणनारोछुंने अति शुद्धछुं अरूपछुं अ
लिंगछुं चैतन्यछुं अने ए क्षेत्रतो अतिमलीनछे
जडछेनाशवंतछे एमदृढपणे समझीनेने एसर्व
थी वैराग्यने पामीने स्वधर्मसहित जेजगवानने
विषे जाक्ति करवी तेने एकांतिकनी जाक्ति कही
ए अने एने ज्ञानी कहीए अने एजे ज्ञानी
ते सर्वथी श्रेष्टछे ते जगवाने कह्युंछेजे ॥ तेषां
ज्ञानी नित्ययुक्त एकभाक्ति र्विशिष्यते ॥ उदाराः
सर्वए वैतेज्ञानीत्वात्मैवमेममतम् ॥ एम समझी
ने इंद्रियो अंतःकरण विषय ए सर्वेनां जेमुळ
ते जीवमांथी उखेडीनाखिने जगवानने विषे
हेत करवुं एज ठीकछे अने ज्यांसुधी एनांमुळ
उखाडीनाख्यां नहोय त्यांसुधी एइंद्रियो अंतः
करणेकरिने जगवाननां दर्शन स्पर्षनादिकरूप
जेकाम ते लेवुं पण एने पोताना हेतु नमानवा

वेरि मानवा नेएनो गुण नलेवोजे एं ज्ञगवान
नी ज्ञक्तिने विषे उपगार करेछे केमजेनेत्रे करी
नै ज्ञगवाननां दर्शन थायछे श्रवणेकरीने ज्ञग
वाननी कथा संज्ञळायछे त्वचाएकरीने ज्ञगवा
ननो स्पर्षथायछे नासिकाए करीनेज्ञगवाननी
माळाने तुळसीनो सुगंधलेवायछे नेमुखेकरीने
ज्ञगवानना कथा कीर्तन केंवायछे तथा जीव्हा
ए करीने ज्ञगवाननी प्रसादीनो रस लेवायछे
इत्यादिक ज्ञगवाननी ज्ञक्तिने विषे उपजोगीछे
एम समझीने एनो गुण नलेवो नेएनो विश्वा
स नकरवो एनेतो वेरिज जाणवाकांजे शं जा
णीए ए ज्ञगवानना दर्शन स्पर्षन.दिके करीने
सुख मानताथका स्त्रियादिकना दर्शन स्पर्शना
दिके करीनेज सुख मनावीदे तोभुडुं थाय माटे.
एपंचइंद्रियुंरूप शत्रुने केदमां राखीने.ज्ञगवान
नीज्ञक्तिरूप काम लेवुं जेम कोइ राजाए पोता
ना शत्रुने पकड्यो होय तेने बेडिमां बांधी रा
खीने कामकरावे पण छूटो मेलेनही ने विश्वा

स पणकरेनही अने जोतेने छूटोमेलेने विश्वा
सकरे तोते राजाने तेवेरी निश्चे मारे तेम जोइं
द्रियोरूप वेरिनो विश्वास करेने छुटामुके नेके
दमां नराखे तो एने निश्चे ज्ञगवानना मार्गथकी
पाडीनाखेछे माटे एनो विश्वास नकरवो अने
वळी जेमइंग्रेज कोइक गुनेगारने पकडेछे त्यारे
तेने पांजरामां उज्ञो राखीने पुछेछे पण छुटो
मुकतो नथी ने तेनो विश्वास करतो नथी तेम
ए इंद्रियो अंतःकरणने पंचवर्त्तमानना नियम
रूप जे पांजरुं तथा बेडी तेमां राखीने ज्ञगवा
ननीज्ञक्ति करावची पण एने विषे गुण न लेवो
शत्रुज्ञावज राखवो अने जो एमने ज्ञक्तिमां उ
पयोगीमांनीने हेतुमाने नेएनो गुण लेतो भग
वानना दर्शन स्पर्षनादिकने विषे सुख म
नावतेथके जो स्त्रीयादिकने विषे कांइक सुख
मनावीदे तो एनु करचुंकारव्युं सर्वे व्यर्थ थई
जाय जेम जाझो दारुनो ढगलो होय ने तेमां
एक अग्निनो तणखो पड्यो होय तोते दारुस

वें नस्मथइ जायछे तेम एनु कांई ठेकाणुं रहेतुं
नथी माटे केवळ आत्मारूप थएथकेजे नगवा
नंने विषे हेत थाय ते ठीकछे एम अमारो सि
धांतछेने एवीरीते जे नगवानमां हेत करेछे ते
अमने गमेछे अने एमपण विचार करवो जे
नगवानमां जेवुं रूपछे तेवुंबीजे नथी अने जे
वोनगवाननोस्पर्षछेतेवोबीजेनथी अनेंजेवोन
गवानमांसुगंधछेतेवोबीजेनथीअनेनगवानना
श्रवणमां जेवुंसुख छे तेवु बीजेनथी अने जेवो
नगवानमां रसछे तेवोबीजे नथी एम ए इंद्रि
यो अंःतकरणने लोभ देखाडीने बीजा विषय
थी पाछां वाळवां एपण समजण ठीकछे त्या
रे स्वयंप्रकाशानंदस्वामिये प्रश्नपुछ्यो जे हेम
हाराज आ जे सर्वे विचार ते किया स्थानके
रहिने करवो त्यारे श्रीजिमहाराज बोल्या जे
पोताना हृदयने विषे एम विचार करे जे स्थूळ
देह सूक्ष्मदेह कारणदेह ए हुं नही ने जाग्रत
स्वप्न सुषुप्ति ए त्रण अवस्था हुं नही ने पंच

ज्ञान इंद्रियोने पंचकर्म इंद्रियोने च्यार अंतः करण ने एमना देवता ए सर्वे हुं नही हुंतो ए सर्वेथी पृथक् छूं चैतन्यछूं ने भगवाननो भक्त छूं ने ए इंद्रियो अंतःकरण कांइक चाळा करेतो एने केवुं जे केम तारे ते एक भगवाननुंज रूप जोवुंछे के बीजानुं पण जोवुंछे ने केवळ भगवाननो शब्द सांभळवो छे तथा गंध लेवोछे के बीजानो पण शब्द सांभळवो छे ने गंध लेवोछे अनेजो भगवानविनां बीजा विषयमां तुंजाईशतो तारेमारे शुंछेभाई तुंकोणने हुंकोंण तारेमारे लेवुंदेवुंनथी तमे करशो तेतमे भोगवशो एमए इंद्रियो अंतःकरणने कहिनेपछे भगवाननी प्रार्थना करवी जेहे महाराज हे स्वामिन हेभक्तवत्सल हेदयानिधे आइंद्रियो अंतःकरणनो वांकछे नेहुंतो एथी नोखोछुं ने एतो माराशत्रुछे माटे एथकी मारी रक्षा करज्यो एमनिरंतर प्रार्थना कर्या करवी नेपोताने क्षेत्रज्ञ चैतन्यरुप मानिने भगवानने विषेहे

तभक्ति करवी ॥ इति वचनामृतं ॥

संवत् १८७७ना फागणवदि ८ अष्टमिने दिवस श्रीजिमहाराज गाम श्रीपंचाळ मध्ये झिणाभाईना दरबारमां ओटाने विषे ढोलियाउपर विरजमान हता ने धोळो खेस पेर्यो हतो ने गरम पोसनि रातिं डगलि पेरि हति ने मस्तक उंपर धोळो फेंटो बांध्यो हंतो ने धोळी चादर ओढि हति ने पोताना मुखारविंदनि आगळ परमहंस तथा देश देशना हरिभक्तनि सभा भराईने बेठि हति पछे स्वयंप्रकाशानंदस्वामिये प्रश्नपुछ्युं जे किये ठेकाणे मानं सारु छे ने किये ठेकाणे सारु नथी ने किये ठेकाणो निर्मानिपणुं सारु छे ने किये ठेकाणे सारु नथि पछे श्रीजिमहाराज बोल्या जे जे सत्संगनो द्रोहि होय ने परमेश्वरनुं ने मोटा संतनुं घसातुं बोलतो होय तेनि आगळ तो मान राखवुं तेज सारुं छे अने ते घसातुं बोले त्यारे तेने तिखाबाण जेवुं वचन मारवुं

पण विमुखनि आगळ निर्मानि थावुं नहि ते
ज रुडुं छे अने भगवानने भगवानना संतनी
आगळ तो जे मान राखवुं ते सारु नथी ने
तेनी आगळ तो मानने मुकीने दाशानुदास
थइने निर्मानीपणे वरतवुं तेज रुडुं छे ॥ इति
वचनामृतं ॥ ५ ॥

॥अथ पंचव्रतमान लिख्यते॥चोपाई॥

हवेसांभळोसंतनिरित, कहुअतिपरमपुनि
त; जेनेमळयाप्रगटप्रमाण,पुरषोत्तमपरमसुजा
ण॥१॥सुखसागरसुंदरशाम,जेनेसुखेसुखीसहु
धाम;तेपुरुषोत्तम जेहनापती,तेनेनरहे रंकपणु
रति॥२॥ चौदलोकमां नलोभेचित, किटब्रह्मा
सुखदेखेअनित; अंतरमांहि अत्यंतवैराग;तन
मनसुख किधांत्याग॥३॥पंचविषेथि उतारिप्री
त,असत्यसुखमां नआपेचित; कामक्रोधनही
लोभमोह, एवासंततणो जेसमुह॥४॥ तेहकहे
परस्परमळि, जोजो जिवभ्रमणाछेवळी;माहा
दुखतणी जेहखाणी, तेमांजइनेपड्या सुखजा

णी॥५॥एकआश्चर्ज वातछेएह, दूखमांसुख म
नाणुंजेह; महानारिछे नरकनोकुंप;केमसमझा
येंछे सुखरुप॥६॥जेजेनर नरकमांपडे, तेतोस
वें नारिसंगवडे; जमपुरिये जायछेजीव, तेतो
नारिथकि ततखेव॥७॥जन्ममरण सहे दुख अं
गे, तेतोनारितणे परसंगे;लंखचोरासी तंनल
हेछे, जेनेनारिमां प्रितरहेछे॥८॥ सुणोवांतकहूं
एकवळी, बहूदुखपाम्या एनेमळी; मोटामोटा
थीया मानभंग, तेतोनारितणे प्ररसंग॥९॥देव
दानव मनुष्यमात्र, नारिस्नेहे करेजमजात्र;पा
रकिने पोतानिजेनारय,कापेतन जेमतरवारय
॥१०॥ विखवन्हिव्यालमां एंगुण, तेनेपोतानुं
पारकुंकोण; महाडाकणी शाकणीसरखी, सर्वे
सुरनर लिधाछेनरखि॥११॥जेविव्रहवंति होये
वाघणी, खायेखीजवि जेमनागणि; एहसाथेछे
जेनेस्नेह, तेतोहारयाछे मनुष्यदेह॥१२॥जोई
झेर कनककटोरे,जोजोपीवाचळ्या नरहोरे;सा
रिजोइ सजीतरवार, पेटनाखवा.करे विचार

॥१३॥तेमरुपवंति नारिजोई, नरमरेछे मुरख
मोई; जेममृगने घंटारवाळ,जेमपतंगने पावक
झाळ॥१४॥जेमकरिने कागदकरणी, तेमनरने
एप्राणहरणी; जेमअमल समजतोये, बोलेला
छअलछ नारिदोये॥१५॥एहसाथे थइजेनेप्रि
त, तेनेसुखनहि कोयेरीत; छेतोनिर्लज काढे
छेलाज, एतोपुरुषने बोलवाकाज ॥१६॥ कावे
अबळाने बळछेबहु, जेणेवस्यकर्या नरसहु;
झाझिलाजमां बोलेछेझिणुं, तेतोपुरुषनुंकरवा
हिणुं॥१७॥ धीरेधिरे जे पगभरेछे, तेण नरना
प्राणहरेछे; हावभावदेखाडेछे अंग, तेतोनरत
नकरवा भंग॥१८॥जेममुसि फुंकिफुंकि खाय,
तेनिपिडा तनेनजणाय; तेमनारि मीठुमीठुबो
लि, खायनरनां काळजांफोलि॥१९॥एवोदगो
जेदेखतानथि,कह्योसंतो सुखतेनेक्यांथि;नारि
ओछाये अहिअंध थाये, नारिओछाये घानरु
झाये॥२०॥ कोयेकेशो एविकेमकरी, तेनीवात
सुणी लियोखरी; जेमसीकंदरनी पुतळी,करी

वेगळाराखवा वळी ॥२१॥ तेनेपासे जोरेकोये
जाये, नागेपोत मोततेनुंथाये; माटेदुस्थरहे दू
खंनथी, जोयेतजवी तनमनथी॥२२॥तेनोक
रवाइछे जसंग, तेतोमहादूखपामशे अंग; एने
नखसीख नंदवाजेवी, कहीकही कवि कहे के
वी॥२३॥जेनाघटमां कामसिंघगरजे, बीएनही
तेकरतांविपरजे; चढ्यानारीनयणनीचोंटे,तेने
मारीकस्या लोटपोटे ॥२४॥ एवीखोटखायछे
अनागी, तोयेतेहने नशकेत्यागी; आवीजेथी
अजपरआळ, बेठीगीरजापतीनेगाळ ॥२५॥
एथीथियोइंद्र अंगेनंग, गीयुतपसौनरीनुं एसं
ग; लीधोएकलासिंगी लटपट, झालेछेनारीनर
नेझट॥२६॥तेमांलोनीरह्या जेहजन, तेतोशुंस
मझ्याहशेमंन; नारीउपस्थअंगेउजळे, मांहीन
रीछे मुत्रनेमळे ॥२७॥ मजामेदछे मांसनोपीं
डो, थुंकलाळकफपीयांसेडो; रगरगमांनस्युं रु
धिर, अस्ति त्वचाए मढ्यु शरीर ॥ २८ ॥
परुपाचउदरमांओकार, मुखमांइह्राडकानिहा

स्य; नखकेशश्लेष्मसोये, एमां कांमनि वस्तुछे
कोए ॥२९॥ जेजेवस्तुनांजिधांछेनाम, तेनुजरि
लईयेएकठाम; तेनेकरेखावा कोयेखांत्य, तेकेम
केवायमनुष्यजात्य ॥३०॥ एमजाणीकांनकरे
अनाद, जुतेजकेमकरेछेभाव; तजेनकांअष्टप्र
कारे, मुर्खस्यासारुएनेसंजारे ॥३१॥ श्रवणम
ननकरेगुह्यवात, बोलेदरसेपरसेनारिगात; म
ळिएकांत्येनारिशुंवसे, संतोएवापापिकोणहशे
॥३१॥ नारिकरेज्यांक्रीयातननि, तेस्थळजावा
इछेवृतिमननि; वळिनरतेनारिसंगहसे, संतोए
वापापिकोणहशे ॥३३॥ नारिनातिह्योयजीयां
निरे, पेरिअल्पवस्त्रशरिरे; तेनेजोवाइछेखोटेम
से, संतोएवापापिकोणहशे ॥३४॥ बेठाहोयेज
नजीयांमळी, आवेवारतांनारित्यांवळी; पछेउ
ठीयांथिननिकसे, संतोएवापापिकोणहशे॥३५
पेरीअंगेआभुषणनारि, सजीसुंदरवस्त्रेतेसारि;
एनावसनभुषणनेपरसे, संतोएवापापी कोणह
शे ॥३६॥ नारिउपस्थवासेनिकळी, दिएदेहनि

दुरगंधीवळी; तेगंध्येनेअंतरअकुळाशे, संतोए
वापापीकोणहशे ॥३७॥ वाटेघाटेजोहोये एक
ली, तेनेसंगेचालेलाजमेली; पापेकरिजेनारिपे
खशे, संतोएवापापीकोणहशे॥३८॥ अतिहोए
जीयांअविकाश, तोएनिसरेनारीनेपासं; पंच
हाथथिढुंकडाधसे, संतो एवापापी कोणहशे
॥३९॥ करेचेष्टाकांयेकवळिनारि, भुल्येदेखेन
मेलेविसारि; वळिनित्यनेअंतरजेवसे, संतोए
वापापीकोणहशे।४०॥नारिवेशेजेव्यंढळवरते,
नारिवेषजेनरतकनरते;जायेजोवासारुंएहदसे,
संतोएवापापिकोणहशे ॥ ४१ ॥ धातुमृत्यका
काष्टपाषाण, लखिचित्रनिचितारेजांण; तेनेप
गेकरीनेजेपरसे,संतोएवापापीकोणहशे॥४२॥
एहआदिजेनारिप्रसंग, कोयेरितनोराखशेअंग;
तेतो वारमवारमरशे, संतोएवापापि कोणहशे
॥४३॥ जेमकुपतरणेढांकेल, वळिकैयेवीखनि
येवेल्य; तेनेओछायेजाणीउतरशे, संतोएवापा
पिकोणहशे ॥ ४४ ॥ नथीनथीनारीहेतुनरनी,

एतोन्नरीछेप्रपंचन्नरनी; स्त्रीचरीत्रंहोय ऋपार, मांहिदगोनदेखाडेबार ॥४५॥ एजदोरडोदेखी नेडरे, एजसर्पउपरपगधरे; एज उंदरीथी डरी चाले, एजकेसरीनाकानझाले ॥४६॥ एजडरे देखीनेंअंधारु, एजफरेकाळीरातेबारु; एजपा णीमांपगदेतीडरे, एजसमुद्रसेजेऊतरे ॥४७॥ करेचरित्रबोलतांजोतां, घणुंऋावडेहसतांने रो तां; रिझिनारीनरसंगेबळे, खिजीछेदेशिशतेनु छळे ॥४८॥ सेजेसन्नावेहोएऋवळि, सीखेवात नलीएसवळि; शुन्नगुणग्रवानिचारणी, कलप नामात्रनिकारणी ॥ ४९ ॥ मनेमेलिनेऋंगेऋ शुद्ध, तेनोसंगराखेकेमबुद्ध; मळेनागणिवाघणी वळि, कुपपतंगजोपडे विजळी ॥५०॥ विखवे रिऋागबलाखारी, एमळजोनमळे जोनारी; न थीनथी बिजोनर्ककुप, नर्क नरने नारिनुं रुप ॥५१॥ मेलिपुरुषोत्तमनिमुरती, करेछेनारीजो वासुरती; तेनेचितवेवारमवार, एवामुरखनेधि कार ॥ ५२ ॥ मेलिसुंदरशामस्वरूप, जईजुवेछे

नारिनुंरूप; तेंमांथाएनरतदाकार, एवामुरखने
धिक्कार ॥५३॥ मेलिमहाप्रभुजिनुंमुख, देखेना
रीनेनरविमुख; तेनापरसनोराखेछेप्यार, एवा
मुरखनेधिक्कार ॥५४॥ मेलीमोहनमुखनीवात,
नारिशब्दसुंणेरळीआत; नावे अवगुणएंनोल
गार, एवामुरखने धिक्कार॥५५॥मेलीमुखेहरीगु
णगान, कहेनारिचरीत्रनेदान; तेणेफुलेअंगमां
अपार, एवामुरखनेधिक्कार ॥५६॥ मेलीकेशव
कमळनेण, संभारेछेनारीदुखदेण; नथीसमझ
तोसारअसार; एवामुरखनेधिक्कार ॥ ५७ ॥ न
थीलोजतोलाजनेलटके, मनमान्युमाननीमट
के; खाधिखोटनेथीयोखुवार, एवामुरखने धि
क्कार ॥५८॥ कृष्णकथामां नदीएकान, सुणेना
रीतणागुणगान; तेमांवरतीराखेएकतार, एवा
मुरखनेधिक्कार ॥५९॥मेलीहरीहरीजननोसंग,
राखेनारीसंगीनोपरसंग; तेनीलाजनआवेलगा
र, एवामुरखनेधिक्कार ॥६०॥ एम समझ्या जे
सारअसार, तेतोउतरीया भवपार; तेनेकेमपी

डेवळीकाम, जेणेएदशकरीहराम ॥६१॥ एम
थीयानरनीष्कामी, जेनेअंतरे वेदनावामी; उ
परघतजतां अंतनआवे, जीयांलगी नीतरमां
नावे ॥६२॥ अंतरमांथी उलटीथाय, तारेतेपा
छुंनव्यंखवाए; एसुख ओकीनाख्युं संतआपे,
स्वामी सहजानंदप्रताप ॥६३॥, ॥पूर्वछायो॥
एमसंतजनसर्वे, नररियानीष्काम, जेनेमळया
प्रगटप्रभु, सहजानंदसुखधाम ॥६४॥ जेवोअ
नावनारुचनो, तेवोजधन्यनोत्यांग; देखेनहिसु
खदाममां,जेना अंतरमावैराग ॥६५॥ इतिनि
ष्कामी व्रतमान संपुर्णम् ॥ चोपाई ॥ हवेकहुं
संतनिरलोजी,जेणेकरीरीयाजनसोन्नी;जेमना
रीनोंनैपरसंग, तेमतज्योछेद्रव्यनोसंग ॥१॥ ए
वासंतनोमळे समाज, माहोमांही बोलेमुनीरा
ज; जेनेमळयापुरुषोत्तमराए, तेतोपुर्णकामके
वाए ॥२॥ तेनेतुन्यनमनाएमंन, लाधुअखुट
जेनेमहाधन; धुतानधुतेचोरनलुंटे, खातांखर
चतांनव्यखुटे ॥३॥ एवुंमळ्युंमहाधनजेने, ते

केमधसेआधातु धनने; जेमांअनेकरियाअन र्थ, संचेत्यागीतो वणसेअर्थ ॥ ४ ॥ चोरिहिंसा अनर्थअपार, कामक्रोधने दंभनंडार; मदभेद नेवैरव्यसन, स्मयसंस्पर्द्धा जीयांहोएधन॥५॥ मद्यपान स्त्रियासंगथाय, द्युतविद्याने विश्वास जाय; रियांएटलां द्रव्यमांमळी, जेमजळमांज ळजंतुवळी ॥६॥ द्रव्यकरावे पापअधर्म, द्रव्य करावेवेरविकर्म; द्रव्यकरावेकपटछळ, द्रव्यक रावेकोटिकळ ॥७॥ द्रव्यकरावे दगादुष्टाई, द्रव्यकरावेकामकसाई; द्रव्यकरावेउंचनेनिच, द्र व्यकरावेपाखंडपेच ॥८॥ द्रव्यकरावे जातिवि टाळ, द्रव्यचडावे साचानेआळ; द्रव्यकरावेहा लबेहाल, द्रव्यकरावे कृपणकंगाल ॥९॥ द्रव्य करावे चोरिचाकरी, द्रव्यकरावे टेल्यआकरी; द्रव्यकरावे जिवनीघात; द्रव्यकरावे पंडनोपात ॥१०॥ द्रव्यन्यायनोअन्यायकरावे,द्रव्यजुठिते साख्यजरावे; द्रव्यलेवरावे लांचनाड्य, द्रव्य करावे रांकसुराड्य ॥११॥द्रव्यसतिनुं सत्यचु

कावे, द्रव्यंजतिनुंजतमुकावे; द्रव्यमुनिनुंमुन्य
बगाडे, द्रव्यतपिने तपथीपाडे ॥१२॥ द्रव्यअ
र्थेंपृथवीएफरेछे, द्रव्यअर्थे लडिनेमरेछे; द्रव्यं
अर्थे वेचेनीजतन, तजेजिवतनतजेधन॥१३॥
द्रव्यअर्थेवळि वाणेचडे, द्रव्यअर्थे पाडेचडिप
डे; द्रव्यअर्थेघातघणिघडे, थाएअनर्थबौद्रव्यव
डे ॥१४॥ द्रव्यधर्ममांथी चळावे, द्रव्यनीचना
धर्मपळावे; जेजेजायछे नर्कमांजन, तेनुंमुळ
कारणछेधन ॥१५॥ कामक्रोधने मोहकेवाए,
हरखशोक लोभथकिथाए, मानईरषा ममता
ताएय; लोभसरवनुं कारणाजाएय ॥१६॥ पामे
छेजिव जुजवाक्षोभ, तेतोजेनेछे जेवडोलोभ;
लोभसंतशुं हेतत्रोडावे, लोभदुष्टशुंप्रितजोडावे
॥१७॥ लोभकरावे नकरव्यानाकाम, लोभकरा
वेजिवतहराम; जेजेअवळु जगतमांथाए, ते
तोसर्वे द्रव्यथिकेवाए ॥१८॥द्रव्येपुत्रते पिताने
मारे, द्रव्येशिष्य गरुनेसंघारे; थाएद्रव्ये महापं
चपाप, थाए द्रव्येकृतघनीआप ॥१९॥ एवुंअ

घजगेनहिकोए, जेकोएद्रव्य मळतांनहोए; द्र
व्यमुकावे ज्ञानिनुंज्ञान, द्रव्यमुकावे ध्यानीनुं
ध्यान ॥२०॥ द्रव्यमुकावे मानिनुंमान, द्रव्य
करावेनिर्लज्जनेदान; कईकइ केटलाकेवांए, जे.
कोएद्रव्यथिअनर्थथाए ॥२१॥ एवालोभमांई
जेलेवाणा, तेतोतृश्नाने पुरेंतणाणा; तेनेउगर
वासईआस, एवुंजाणि दुरथरहेदास ॥ २२ ॥
लोभेसुरने असुरलडे, दैत्यभुतदुखीलोभवडे;
जक्षरक्षसौ लोभेहेराण, तेनेइछेतेनरअजांण
॥२३॥ लोभेकराव्योकुंटममेंकळो,पड्योपांडव
कोरवमांसळो; मांहोमांहिलडिखोयाप्राण, ते
नेईछेतेनरअजांण ॥२४॥ लोभेलडे लोमीये
भुपति, लोभेबळेपतिसंगेसति; लोभकरावे प्रा
णनिहांएय, तेनेइछेतेनरअजांण्य ॥२६॥ डा
यासीयाणापंडितपीर, लोभेकरथासउने अधि
र; कविकोविदकरथावेचांण, तेनेइछे ते नरअ
जांण ॥२६॥ स्वर्गमृत्युनेपाताळमांहि, लोभे
लइलिधाजनत्यांई; एवीपसारिछेमोटी पांण,

तेनेइछेतेनरअजांण ॥२७॥ लोभेंआपीछे अ
वळीमत्य, मनाव्युंछेअसत्यमांसत्य; तेनिनर
नेनैओळखांण्य, तेनेइछेतेनरअजाण ॥२८॥
लोभेनाखीगळेजमफांसी, लोभेजेवारिलखचो
रासि; लोभेफेरवेछेचारेखांण्य, तेनेइछेतेनर
अजांण ॥२९॥ जन्ममरणनुंकारणजेह, सहु
जनजांणेलोभतेह; तेनीमोलिदेविजोयेतांण,
तेनेइछेतेनरअजांण ॥३०॥ जेनेलोभेलबज
मांलीधा, तेनेदिनदाळीद्रिकिधा; संयांशरिरेदु
खमेरांण, तेनेइछेतेनरअजांण ॥३१॥ एवुंसम
झिसंतअसार, तज्युंद्रव्यनेसर्वप्रकार; मनि
तनमनेतेनीतांण्य, तेनेइछेतेनरअजांण ॥३२॥
मणीहीरांमोतीपरवाळां, रत्नआद्येजेनंगरूपा
ळां; एतोजमनिजाळजोराण, तेनेइछेतेनरअ
जांण ॥३३॥ अन्नजळनेवस्त्रजेह, तेणेकरीर
हेछेआदेह; तेनाआपनारांअविनास, एमसम
झेछेहरिनादास ॥३४॥ अन्नखांवुंतेक्षुधानेखो
वा, जळपीवुंतेप्राणनटोवा; रेवुंअन्यवस्तुथि

नीरास, एमसमझेछेहरिनादास ॥३५॥ शित
उष्णनिवारवातंन, राखेअंगेवस्त्रहरिजंन; जे
वुंमळेतेवुंराखेपास, एमसमझेछेहरिनादास॥
३६॥ तेहविनासर्वनोत्याग, विषेसुखसाथेवै·
राग; कैयेइछेनहिजांणीकाश, एमसमझेछेहरि
नादास ॥३७॥ सोनारुपामांसुखनमांने, जेने
महाप्रभुआवियापाने; किटब्रह्मालगींदेखेत्रा
स, एमसमझेछेहरिनादास ॥३८॥ एकसमझा
णुंहरिमांसुख, बिजुसर्वेजणांणुंछेदुख; जेवो
जमकिंकरकाळपास, एमसमझेछे हरिनादास
॥३९॥ जेनेमल्युछेमहाधनमोटुं, बिजु सर्वे ज
णाणुंछेखोटुं; पापजांणीनेनकरेप्यास, एम स
मजेछेहरिनादास ॥४०॥ अहिविछुनेविषअं
गार, काकविष्ठामांहिसीयोसार; एवुंजांणीतजे
सुखआश, एमसमझेछेहरिनादास ॥४१॥ ए
विकोणवस्तुछेआभुमां, जेमांलोभेजेल्योभ्याप्र
भुमां; रेछेअंतरसउथिउदास, एमसमझेछेहरी
नादास ॥४२॥ एमनरथियानिरलोभ, कोयेसु

खनहिमनक्षोन्न; जेणोमान्योब्रह्मभोलेवास, ए
मसमझेछेहरीनादास ॥४३॥ एहरित्येलोजने
जिताये, बिजोछेउपरथनोउपाये; थायेअंतरे
अन्नावज्यारे, लोजतजायेसमुळोत्यारे॥४४॥ए
मलोन्नलाजचनेजीति, करि परुषोत्तम साथेप्रि
ति; तेनेकांमनेलोजभव्यापे, स्वामीसहजानंद
प्रतापे ॥४५॥ पूर्वछायो, निष्कामिनिलोंजि
थई; जजेछेन्नगवंत, तेवाजत्यागीस्वादना. जे
हनिस्वादिसंत ॥४६॥ सर्वेरसजांणी शांममां,
अन्यरसजांणेअनित्य; निरस्वादिएवासंतनि,
कहुंसांन्नळो सउ रित ॥४७॥ ॥इति श्री
नीलोंजी व्रतमांन संपूर्ण ॥२॥

॥चोपाइ॥हवेकहु नीरस्वादीनीरीत, जेणेतजी
छेस्वादनीप्रीत; सर्वेस्वादजाणीहरीमांइ, मन
वृत्तिलोभेनहीक्यांइ॥१॥ महारसनुं कीधुछेपा
न, तेएयेथीयाछे मगनमस्तान; सुखसुप्नेनगमे
संसार, विसेरससमझ्या असार ॥२॥ महारस
पीधो जेहजंने, तेनचाये बीजोरसमंने; एरस

पीधोछे शुकजीआदे, तेतोनराचे अन्यस्वादे
॥३॥एरसपीधोछे सनकादिके, पीधो नवयोगे
श्वरेनिके; एरसपीधोछे जनकजेवे, जेनुंमननर
ह्युंबीजुंपीवे ॥४॥ एरसपीधो जंनप्रल्हादे, मन
मान्युंनही बीजेस्वादे; एरसपीधोछे ध्रुअमरिषे;
एरसपीधो गोपीगुडाकेशे॥५॥ एरसपीधोछे ज
नजेदेवे, एरसपीधोछे उद्धवजेवे; एहआदेजे ऋ
षीराजंन, पीधीमारस थीयामगन ॥६॥जेजने
हरिरसपीधो, तेणेसंसाररस कुव्बोकीधो; चौद
लोकमां जेरसरियो,तेतोउलटा अन्नजेवोथियो
॥७॥ तेनुंबीजेते मननमाने, जेकोयपुरणमांर
संपाने;एरसआजआपणे मल्यो, जेकोयेसर्वेर
सथीछे गल्यो॥८॥नथीअन्यरस एहसमान, जे
वोआपणे कीधोछेपान; एरसवीना रसबीजो,
तेतोदुखरुप मानीलेज्यो॥९॥बीजारसमां जेह
लोभाणा, तेतोझखजेमजाळेबंधाणा; खोयुत
नने खोटजखाधी, जेनिस्वादसाथे प्रीतीबांधी
॥१०॥ त्यागीथई जेरसनचाये, तेत्यागीनु त्या

गीपणुजाये; खांडखारवोतुपतेजानो, एहआदे दई स्वादमांनो ॥११॥ खारुखाटु तीखुंतमत मुं, गल्युचीकणुं जेमनगम्युं; मनवांछित मगां वीखाये,तेनेखोटछे वैराग्यमांये ॥१२॥सीरोपु रीने सेवसुंवाळी, रुडामोदकने रोटीकाळी;वि धविधनां विंजनचाथे, तेनेखोटछे वैरागमांये ॥१३॥गर्मनर्मते मननेगमे, सारुस्वादुते जुगते जमे;एनोखातां अन्नावनथाये,तेनेखोटछे वैरा गमांये॥१४॥ मारुलागेते राखेसंताडी, थईखा धानीवरतीहराडि, रात्यदिवस रसनेधाए; तेने खोटछे वैरागमांये॥१५॥करेस्वादनीवात वखा णी, सुणीआवीजाए मुखपाणी; तेनेअर्थेकरे छे उपाये, तेनेखोटछे वैरागमांये॥१६॥जिव्हा मागेछे जुजवारस, जंनथीयाछे जीव्हानेवश; तेणेस्वादन केदितजाय, तेनेखोटछे वैरागमां ये॥१७॥पंचइंद्रिनु पोषणस्वाद, पंञ्यपोशतां वाधेप्रमाद; पछेपुरुषोत्तम नजाये, तेनेखोट छे॥१८॥ जेनेपंञ्य पोशवाछेप्रीत, तेशुंसमझे

मारसरित; देखीपुष्टतनने फुलाए, तेनेखोटछे वैरागमांए॥१९॥तेतोकावेनही हरीदास, जेने ऊनीसरनीआस; एनेजलजंतुजेवो गणाए, तेनेखोटछे वैरागमांए॥२०॥ जेकोएकेवाएछे हरिजंन, तेनुंजोजेनहिकियांमंन; जेणेकरयुंमहारसपांन, तणेकरिरियागुलतांन ॥२१॥ जेनाअंतरमांनिरवेद, तेनेकोणपमाडशेखेद; नित्यहैयामांहरिनुध्यांन, तेणे करि रियागुलतांन॥॥२२॥जांपीसर्वेसारअसार, तुछवस्तुकरितिरस्कार; राख्याजितरमांजगवांनं, तणेकरिरियागुलतांन ॥२३॥ ब्रह्माआद्येजेकिटप्रजंत, सर्वे सुखदेखेअंतवंत; जेनेपुरुषोत्तमसाथे तांन, तेणेकरिरियागुलतांन ॥२४॥ एवासंतमले सुभमति, कहेजोजोआजिवानिगति; राख्यां जोयेजेहमुखेराम, तेमांराखेछेवस्तुहरांम ॥२५॥जेहमुखेजजीयेश्रीहरि, तेनेबगाडेछेकेफेकरि; गांजाजांग्यनेपीयेछेमाद, खाय आमीष जीव्हाने स्वाद ॥२६॥ जेमुखेजजियेपरिब्रह्म, तेमुखमां

हिखायेमांजंभ; खायेमफरकेफनेकाज, एवान
रनेरुठ्याछे राज ॥२७॥ जेमुखहरी नजवाला
ग्य, तेमुखमांहि नरेछेनांग्य; आपेजरदोतोन
पाडेनाज, एवानरनेरुठ्याछे राज॥२८॥ जेमु
खेजोएनामप्रकासु, तेमुखहिंग लसणेवासु; व
ळीपापीनेप्यारीछे पीयाज, एवानरनेरुठ्याछे
राज ॥२९॥ जेमुखे हरिगुणगवाये, तेमुखे नर
अमलखाए; काढेकसुंबा करेअकाज, एवामुर
खने रुठ्याछेराज ॥३०॥जेमुखेहरि नजीएदा
डी,तेमुखेपापी पीएछेताडी; सर्वेसजेछे नर्कनो
साज, एवानरने रुठ्याछेराज ॥३१॥ केफेकरी
ने अकलजाए, नाशेडापणने डुलथाए;तोएनी
लर्जने नहीलाज,एवानरनेरुठ्याछेराज॥३२॥
एहसरवे व्यसनकर्यां, एकस्वादनीवृतिमांरयां;
तेनोजेनर नकरेताज, एवानरने रुठ्याछे राज
॥३३॥स्वादमांही रियांबहुसुल,स्वादछेसर्वे पा
पनुमुल; स्वादेथाए नरकसमाज,एवानरने रु
ठ्याछेराज॥३४॥एवाअनेक अवगुणजोई, सं

तस्वाद करेनहीकोई;जेहसमे जेवुंमळेअन्न, ज
मेनिर्दोष जोईजंन ॥३५॥ अजगर मधुकरवर
ती, ग्रहीसंतजन अनाश्रति;कांतोअणइछ्यूं अ
न्नआवे, नहीतोबौघरथी मागीलावे॥३६॥ का
चुंपाकुं जेसुकुंसमीष्ट, फलमुलफुल पत्रपीष्ट;
होयहरीप्रसादीनुंअन्न, जमेजनते थईमगन ॥
३७॥ पणस्वांदसारु जेउपांये, नकरेते नीस्वा
दीकेवाये; आधेसेजेते जमेसुजाण, जेमतेमक
री पोपेप्राण ॥३८॥ स्वादअस्वादनी मुकीआ
स, भजेभगवान ग्रासग्रास; जेनाअंतरमांहीवै
राग्य, तेणेकर्योछे स्वादनोत्याग॥३९॥ काथो
चुंनोने पानसोपारी, तजतमाल एळचीसारी;
जायजावंत्री लवींगजेह्ले, एहआदि मुखवासन
इछे॥४०॥चुवाचंदन तेलफुलेल, पुष्पहारने सु
गंधीतेल; तेनेत्यागी नइछेतनमां, जेनेवैराग्य
वरतेछे मनमां॥४१॥ जेजेखोलीकर्यां खानपा
न, तज्यांतेसंते थैसावधान; अतिकर्योछे उं
डोअभाव, केदीभुले थायनहीभाव ॥४२॥ का

मलोनजीत्या जेमजंने,तेमजीत्योछे संतेस्वाद
ने; थाएउंडो अंतरेथीनाश, तारेतजाए बाह्ये
थीत्रास॥४३॥ जेजेत्यागेछे बाह्येथीबले, तेनै
मांही स्वादरेछेछले; लागआवेतो करेछेघात,नै
तोबेठोसांभलेछेवात॥४४॥ तेतोअंतरत्यागथी
जाय, बीजेनटले कोटीउपाय; त्यागवैराग्यवि
वेकविचार, एहहोयेज्यां होयमोरार॥४५॥ तेह
वीना वैराग्यनो वेष, तेएनटळे कामादिकले
श; ज्यारेप्रभुसाथे प्रीतलागे,तारेकाम्मलोनस्वा
दभागे॥४६॥ एमजीत्योछे जेजंनेस्वाद, तेनाट
ळियासर्वे समाद; जितिस्वाद थीयाशुद्धआपे,
स्वामीसहजानंदप्रतापे ॥४७॥ पूर्वछायो ॥सह
जसुनावे संतने, अंतरमांरहेछेएम; मनेपण
मननव्यचले, अणमल्युइछेकेम॥४८॥ एमसं
तशीरोमणी, जीत्यास्वादनेजेह; पञ्चब्रह्मांड
पास्य प्रीती, कहु एवा निःसनेह ॥ ४९ ॥
॥ इतीश्री निःस्वादिवृतमान संपूर्ण ॥ ३ ॥
॥चोपाइ॥ हवेनिस्नेहिजेहिजन, सुणोरीत्यते

निदेइमन; एकप्रभुसाथे प्रीतजोडी, बिजाज
कसहुसाथेत्रोडी॥ १ ॥ पिंडब्रह्मांडमां नहिप्रीत,
चौदलोकमांहिनहीचित; सेजेनिस्नेहीजननि
रित, पेखेपंड्यने पेलुंअनित ॥ २॥ आद्येअंत्ये
मध्येजोईएह, पछेकरेतनमांसनेह; पेखिप्रसी
धपंडयनाहाल, पछेमानेजी मनाएमाल ॥ ३॥
जारेजुवे विचारीआपंड, देखेनखशिख न
कैनोकुंड; परुपांचने पीयाप्रसीध, वहेरिटसेडा
बहुविध ॥ ४॥ कफथुकने लाळकेवाय, नित्यनि
सरे तेमुखमांय; बहुबलखा आवेओकार, दिशे
दांतहाडकानिहारय॥ ५॥ मजामेदने मांसरुधि
र, मळमुत्रेनरयुं आशरीर; हांडपिंजर मढयुंछे
चर्म, मांहिनस्युंछे आंतरकर्म ॥ ६॥ नस्युंरुधि
रतेरगरगे, वहेनरक तेनवमारगे; नखकेशमां
कैवस्तुनली, नरिनेचे माथानितुंबलिं ॥ ७ ॥
स्वेदशुक्रशलेशमआम, गुंगागिडर आदेअका
म; एवुंपेखीयुं पोतानुंपंड, चोखुंजाएयुं चमार
नोकुंड ॥ ८ ॥ पेखीप्रगट पंड्यमांएह, संतेसम

झीमुक्योसनेह; एनासंबंधी जेजंगमांए, तेसा थेकेमसनेहथाए ॥९॥ ज्यांज्यांधर्यो जीवेअव तार, तियांकर्यो कुटंबपरिवार; माततातनेजग नीनाई, सुतासुतदारानेवेवाई ॥१०॥ तेमांको एअधिकनेओछे, समतोल्य सगाएसहुछे; ते मांकोणसाथे प्रीतीजोडे, वळिकियासगासाथे त्रोडे ॥११॥ लखचोराशि कुटंबकरयुं, सर्वेसगे आभ्रमांडन्नर्युं; माटेमेल्युं एकुटंबजेम, संतेमे ल्युंआसमझीतेम ॥ १२ ॥ जेमगींयो द्विजढढ वाडे, भुंडेरियोतियांकोयदहाडे; तेहब्राह्मणपणा नेभुलि, केमफरेश्वपचमांफुली ॥१३॥ एमदेह नेदेहसंबंधि, तोडिप्रीत तेसुंबहुवीधी; जेएतो डिछेपंडसुंप्रीत तेनुंबिजवेसे केमचित्त ॥ १४ ॥ स्वर्गलोकना सुखसांभळि, नथीइछता तेहने वळी; एंकब्रह्मानां दिवसमांए, चौदइंद्रआवेव ळिजाए ॥१६॥ तेनीकोरनो न्नयनईकांई, एम अंधधंधमदमांई; जीयांखानपाननेखुमारी, म हामदोनमत नरनारी ॥ १६ ॥ जेवोतरुणतने

वेशावाडो, तेंवोअहरनीशनो अखाडो; पुन्यखु
टेपडेपाछाएह, माटेसंतएथिनिःस्नेह ॥ १७॥
कोएकरीत्येसु जायकैलास, तोतियां भुतभेरव
नोवास; अतिक्रोधीनेकरुरअंगे, एवोरेछे शिव
जीनेसंगे ॥१८॥ भांग्यधतुरा अशुद्धआर, त
मोगुणीने तोरीअपार; एमांशुसुखजाणीवसे
ह, माटेसंतएथीनिःसनेह ॥ १९॥ ब्रह्मलोकनुं
सुखसांभळी, मनवळगतुं नथित्यांवळि; करशो
कामेजईर्तीयांकलो, अजअंतरे थियोआकळो
॥ २० ॥ वळिजंघाथी जायाअदेव, जक्षरक्षथि
यातत्खेव; तेतोलेवाताक्या अजलाज, बिजा
भोज्याछे खावानेकाज ॥२१॥ जोईएवोविक
ललोकएह, संतेनकर्यो समझीसनेह; हसेशुख
जांएतेह, माटेसंतएथीनिःस्नेह ॥ २२ ॥ एमपे
खीयुंपींडब्रह्मांड, मटिजाएदीठी एवामांड, जा
सेजत किंचितछेजेह, माटे संतएथिनिःस्नेह
॥२३॥स्वर्गमृत्युने पाताळमांए, रेवाजेविवस्तु
नथिकांए रेहेनहिजेदेखाएदेह, माटेसंत एथि

निःस्नेह॥२४॥ स्थावरजंगम जेजेकेवाए, सर्वे
छेकाळना मुखमांए; सुसमझीनेकरेसनेह, मा
टेसंतएथिनिःस्नेह॥२५॥ एमवातकरेसहुसंत,
तमेसांभळजो गुणवंत; जीयांलगी मनाएहुंदे
ह, तीयांलगीनहींनिःस्नेह ॥२६॥ देहकेडेवळ
ग्योसंसार, पापपुन्य वळिपरीवार; सुखदुखमा
नउपमान, हरषसोकव्रधिवळिज्यान ॥२७॥ ए
हसर्वेरीयादेहवासे, देहमानतां सर्वेमनासे,जारे
थाय एदेहथि निसप्रेह, तारेतुटेसहुसुं सनेह
॥२८॥ जारेमनाए आतमाआप, तारेजाए ए
सर्वेसंताप; आत्मारुप मनाएआपणुं, तारेनर
पामेनिःस्नेहिपणुं ॥२९॥ आत्मानेकोणमात
तात, आत्माने कोणनात्यजात्य; कुळकुटंमजे
परिवार, आत्माने नहिसुतनारय ॥३०॥ आ
त्माने नहिआपापर, सत्रुमीत्रने नहिअवर;
आत्माने नाहिधराधाम, आत्मानेनहिदेशगाम
॥३१॥ आत्माने नाहिधनमाल, अन्नवसंनजुष
णरसाळ; माटेआत्मा आपेमनाए, तारेसर्वेथी

निःस्नेहथाए ॥ ३२ ॥ आपेथई आत्मस्वरुप,
नजेप्रभुप्रमातमरुप;राखेपुरुषोत्तममांहिप्रीत,
बिजेबेसेनहि कीयांचीत ॥३३॥ तेहभक्तथीयो
एकांतिक, जेनाअंतरमां हरिएक; एमसमझी
याजंनजेह, थीयानिरविघननिःस्नेह ॥३४॥ए
मसमझ्या विनाजेहजंन,तेनिःस्नेहिनैनीराविघ
न; बिजोरित्येथाएनिःस्नेह, तेनेक्यांकं बंधाए
सनेह ॥३५॥ देहरुपथइ करेत्याग, तेनोटकेन
हिवैराग; देंहहोयत्यांदेहनुकुळ, देहसर्वे सनेह
नुमुळ ॥३६॥ जेममाथेथी मोडताव्रक्ष, लागेप
त्रतेने बिजालक्ष; ज्यारेमुळथी वृक्षछेदाए, सा
खापत्रफळफुलजाए ॥३७॥ तेमदेहने नमाने
आप, तारेजाए समुळोसंताप; एमसमझ्यासं
तसुजाण, जेनेमळया पुरुषपुराण॥३८॥थीयो
सनेहसामळासंगे, थीयुंबीजुंप्रभावतुंअंगे; म
नढळीआव्युंएहढाळे, वळेनहिपाछुंकोयकाळे
३९ एकैनीःस्नेहिनीरित,सेजेरेछेसंतएमनीत;
नथितेनोतेथापउथाप, स्वामीसहजानंदपरता

प॥४०॥पूर्वछायो॥सुंदरारितएसंतनी,एमरहेतो हनिःस्प्रेह;पंडब्रह्मांडुपदारथे,केदिकरेनहिसनेह ॥४१॥कामत्नोजनेस्वादस्नेह, जीतिबेठातेहज न;मानतज्युंछेजेमुनिये, कहुंसांभळजोसहुजंन ॥४२॥ इतिश्रीनिःस्नेहिव्रतमानसंपूर्णम् ॥४॥

॥चोपाइ॥ हवेकहूनेरानिरमान, जेनेभव्याछे श्रीभगवान; तेहप्रनुछेसउनास्वामी, कर्ता नी यंताअंतरजांमी ॥१॥ जेनिभ्रकुटिविलासमां ये, कोटिब्रह्मांडत्नागेनेथाये; एवासंभ्रंथश्रीमहा राज, सर्वेउपरछेअधीराज ॥२॥ जेजेधारे ते कारज्यकरे, तेफेरव्युंकेनुंनव्यफरे; सरवेनाका रणछेजेह,तेणेधरयुंप्रथवीपरदेह॥३॥एवापुरुषो त्तमपरिब्रह्म, जेनेनेतिनेतिकेनीगम; तेहथई म नुष्यआकार, करेबहुजिवनोउद्धार ॥४॥ मेलि पोतानीमोटप्यनाथ, मलिरियामनुष्यनेसाथ; थइनाथआपेनीरमांन, करेसंसारिनुंसनमांन॥ ॥५॥ वलिसहेजगउपहास, तोये नकरेमांन अ विनास; जोनेरुषत्नदेवकेवुंसयुं, अतिसेनिरमां

ननेग्रयुं ॥६॥ जोनेकपीलदेवदयाल, जेने मार
वाधायाजुपाल; जोने वामनजी नीरमांनी, ब
लिद्वारेवस्यावरदानी ॥७॥ जोनेरामकेवा नीर
मांन, नागपासेबंधांणानेदांन; जोनेकृश्न केवा
समरथ, मेलिमांनतांणोकृषीरथ ॥८॥ एहआ
द्येबहुअवतार, केतांआवेनहितेनोपार; जुओ
व्रतमांनकालेआज, केवानिर्मानीरेछेमहाराज
॥९॥ आपेसंमृथनेसर्वेसहे, एवुंनिर्मानीपणु ग्र
हे; करेतुर्छजिवतीरसकार, तेपरघरोपनकरेलगा
रय ॥१०॥ हवेएवाप्रजुनाजेदास, कहो केमन
सहेउपहास; जेनानिरमांनिभगवांन, तेनाजन
नेजोएकेममांन ॥११॥ मांनराखेतेराक्षसदैत्य
जंनहोयेसदामांनजीत; मांनजोयेहिरण्याक्षअं
गे जेणेयुद्धकरयोलेरिसंगे ॥१२॥ मान हिरणं
कसीपुनेजोये, जेनेजगमांजीत्योनहिकोये; मां
नजोयेरावणजेवाने, एहआद्ये राक्षस एवाने॥
॥१३॥ मानजोयेकंशभुपालने, बिजाशालव्य
शिशुपालने; मानजोयेतेजरासंधने, मानजोये

धत्राष्टप्रधने ॥१४॥ मानदुरयोधननेते जोये,
एहग्रादेएवाबिजाकोये; एवादुष्टनेमानज घटे,
हरिजंनतोमांनथिहटे ॥१५॥ मानेकरीनेजय
वीजय, वैकुंठथकिपडियातेय; मानेपडियोइंद्र
सुरपति, मानेपडियोनहुषभूपती ॥१६॥ मांने
पडियोराजाजयंति, बिजासुरासुरएल्याप्रती;
मानेचित्रकेतुकरयोचुर, थीयोतेहवलिवत्रासुर
॥१७॥ मानेदक्षपाम्योप्रतिदुख, थयुमोतनेव
णसेमुख; मानेगीयुंरावणनुंराज, मानेथियुंबहुं
नुंअकाज ॥१८॥मानेगीयुं कौरवनुंकुल, माने
गीयुछेकंशनुंमुल; मानेसुरअसुरछेदुखी, मान
राखीथीया कोण सुखी ॥१९॥ स्वर्गमृत्युपाता
लमोझार, माने मारिमुक्यांनरनार; काम क्रो
धलोभ्नकेदिजाये, पणमानतेतोनमुकाये २०॥
नथिबिजाकोयेजोतेवांक, मानेरोल्याछेराजाने
रांक; एवोनरनजरेनग्रावे, जेनामननेमानन
नावे ॥२१॥घरतजीजायेकोयवंन, एकांतेबेसी
करेभजन; अन्नमुकीफलफुलखाये, पण मान

तेतोनतजाये ॥२२॥ कोये करे तेनामरटण, कोयेकरेअवनीअटण; गंगायमुनासरस्वतिना ये, पणमानतेतोनतजाये ॥२३॥ कोये वधारे नखनेकेश, करेतिर्थफरेदेशोदेश; पेरेनहिं पगर खांपाये, पणमानतेतोनतजाये ॥२४॥ कोये उघाडारेअबधुत, कोयेभुंसेअंगमांभ्रुत; धन नारिनेनिकंटनजाये, पणंमानतेतो नतजाये॥ ॥२५॥ कोइज्ञानिथइकरेज्ञान, कोइध्यानीथई धरेध्यान; कोयेभक्तथईगुणगाये, पणमानतेतो नतजाये ॥२६॥ कोयेराखेकंथानेगोदडि, कोये रहेजीयांतियांपडि; सहेसितउष्ण अंगमांये, प णमानतेतोनतजाये ॥२७॥ कोयेरहेमुखेमुन्य साधि, कोयेजमेनहिअन्नरांधी; काचूंपाकूंमले तेवुंखाये, पणमानतेतोनतजाये ॥२८॥ कोइ तपीथइकरेतप, कोयेजपीथईकरेजप; मलेवसं नभुषंनइछायें, पणर्मान तेतोनतजाये ॥२९॥ कविकोवीदपंडीतपीर, जोगीजातिसातिसुरवीर मानगीयेमरवाचाहे, पणमानतेतोनतजाय३०।

सर्वेंमरेछे माननामाख्या, मानआगलकैक हा ख्या; एवामानने मेलीमहंत, नावेनजेछे श्रीज गवंत ॥ ३१॥ मेलीपिंडब्रह्मांडनुमान, संतसदा रहेगुलतान; अन्यमानने जननइछे, जेनीमती तेमोटीशइछे॥ ३२॥आपेमानेछे आतमरुप, सो हंमनाणु ब्रह्मस्वरुप; स्थुळसुक्ष्मकारणदेह, जा ग्रतस्वप्नसुषोपतितेह ॥ ३४॥ मनबुद्धिचीतअहं कार, प्राणपंचइंद्रि परिवार; पंचभुतसप्तधातुजे ह, एहसर्वेंमलीने आदेह ॥ ३४॥ जेमकयोशरी रनोसाज, तेमब्रह्मांडनोछेसमाज; तेनेपारथप्र कृतिपुरुष, तेथीपरब्रह्मएकरस ॥ ३५॥ सत्चिद आनंदस्वरुप, एवुंमनाणु आपणुरुप;पछेब्रह्मा दिकीटप्रजंत, तेमांमोहपामेकेमसंत ॥ ३६ ॥ आपेथीयाछे आतमराम, सदासुखीयापूरण काम; मेलीपिंड्ब्रह्मांडनुंमान, थियाब्रह्मस्वरुप गुलतान॥३७॥ एवामानमांमस्तछेजेह, बीजा माननेनइछेतेह; अवरमानथीउतारयुंमंन, क रवापुरुषोत्तमपरसंन॥३८॥ एमसमझ्यासंतसु

जाण, तेनेरहिनहिकोएताण; एमआद्यअंत्येम
ध्येजंन, तजीमानज्याजगवान॥३९॥ एवुंस
मझीनेसंतआज, करयुंतनमनेमानताज; थि
यानिरमानिएमसंत, जेने जेटियाश्रीजगवंत
॥४०॥ तजितंननेमननुंमान, रियाहरीमांहिगु
लतान; कामलोजने स्वादसनेह, मेल्यांमान
आद्येपंचएह॥४१॥ सोधीशत्रुनोकर्योसंहार,
जीत्याजंनथियोजेजेकार; पंचवेरीमुवेगयुंपाप,
एहप्रगटप्रभुनोप्रताप॥४२॥एहपंचवेरिपरचंड,
जेनेवस्यछेपंड्यब्रह्मांड; जेनेजितिने पाम्याआ
नंद, जेनेस्वामीमल्यासहजानंद॥४३॥ पूर्वछा
यो॥ सहेजेरहेसतसंगमां, पंचवरतनेपरमाण;
कामलोजस्वादनेतजी, सनेहमानसुजाण४४
एहरीत त्यागीतणी, एममुनिरहे अनेक; हवे
कहुं सुणजो सउ, सांख्य योगी वायुनी टेक
॥४५॥ इतिश्रीनिर्मानिव्रतमानसंपूर्णम् ॥५॥
॥चोपाइ॥ हवेकौहरीजंननी रीत, सउसांजल
जोदइचित; सांख्ययोगीवायुहरीजंन, जेनांत

परायणतंन ॥१॥ सर्वेतजीसंसारनीआस, जन
जेअंतरमांअविनास; पुरुषोत्तमप्रगटपेखि, बी
जीसर्वेछयांउवेखि ॥२॥ देहगेहतणां सुखत्या
गी, जेनीलगनीनाथशुंलागी; खानपानथीउता
रीमन, जावेकरेहरीनुंजजन ॥३॥ वसनभुषन
नचायेचित, तेनेपुरणब्रह्मशुंप्रीत; एवीमलेबायु
नीमंडली, करेवातमांहोमांहेमली ॥४॥ बायु
सांजलजोएकवात, आजमहाराजछेरलीयात;
हसीबोलेछे हेतनेवयणे, वलीजुवेछे अमृतव
यणे॥५॥ माटेमोटुजाग्यछेआपणुं, छैयेवालम
नेवालांघणुं; जलेआवीयोआअवतार, जेमां
मलीयाप्राणआधार ॥६॥ लीधोअलजलाजते
आज, सर्वेसर्यांछेआपणांकाज; कोयेवातनी
नरइखामी, आजमल्यासहजानंदस्वामी ॥७॥
एवातजीसुखदाइशाम, कोणकरेमनखोहराम;
एवीकोणअजागणीहशे, जेकोयदेहनांसुखइछ
शे॥८॥ देहसुखमांरियोसंसार, देहसुखमांविषे
विकार; देहमांहीमान्युंजेणेआप, तेनेमल्यांछे

पुरणपाप॥९॥ एवीगर्द्धनीनारीछेघणी, शुंकैये
बाइवाततेतणी; नित्यप्रत्येकरी नवलोरंग, दे
खाडेछेपुरुषनेअंग॥१०॥ वस्त्रआभुषणपेरीअं
गे, नित्यफरेछेनवलेरंगे; गुंथेकेशहमेशहराडी,
फरेसेरीबजारमांदाडी॥११॥ तंनेचोपडीतेलफु
लेल, आंजीआंख्यने जुवेंछेछेल; रुंडोपुरुषदे
खीनेरीझे, गळेअतरभीतरनीजे॥१२॥जेपुरुष
मान्योसुखरुपं, तेनुंसांभळोकहुस्वरुप;जेने जा
णेछेरुडोरुपाळो, तेनाभीतरनोमालचाळो१३
मांहीनरयोमज्जामेदमांसे, तेनीअभागणीकरे
आसे;परुपाचपडेपियाघणा, वहेरीटसेडालजा
मणा॥१४॥ कफथुकनेलाळनीखाडी, मुखेझरे
तेमेघअषाडी; पडेबळखाआवेओकार,दिसेदां
तहाडकानिहार॥१५॥मळमुतरेपुरणपेट,तेनी
भुडणचायेछेभेट; कुलटामनगिझिकरंके, जेणे
करीनेजाशेनरके॥१६॥ मांहीभरीयोआंतरकं
में, उपरमढयोछेआळेचमें; भरयुंरुधीरतेरगर
गे, एवोअशुद्धनरछेअंगे॥१७॥स्वेदशुक्रशलेष्य

आम; नखकेशएदिसेनकाम; गुगांगीडरेजरर्घा जंडार, तेनोपापणीकरेछेप्यार ॥१८॥ नर्ककूंड जेवुंनरदेह, तेशुंशंखणीकरेसनेह; पूजाकचरा नामउकरडा,दिसेदुरगंधिनाडुंगरडा॥१९॥देखी नखसीखावस्तुनकाम, फूइयेसमझीनेपाड्यां छेनाम; नागवाघसींघनामसरे, एथीअबळाके मउगरे॥२०॥गुणेजुक्तजाणोएहनाम, जेनेमळे तेनुंटाळेठाम;कदापीजोहोएनामसारु, जेमका वेमीठुनेछेखारु ॥२१॥ वळीसांजळोकहुसाहे ली, नरहोयेफोगटीयाफेली;गांजाजांग्यमाजम जफर, ताडीमद्यपीयेदाडीनर ॥२२॥ पियेअ मलहोकाहमेश,गींयोजोबनेरंगावेकेश; खायेक वस्तुकाभनाकाज,पापीपुरुषनेनहीलाज॥२३॥ जेजेजवमांहीछेभुंडाइ, तेतो सर्वेरही नरमांइ; जेजेपृथवीउपरव्यपाप, तेना करनारा नरआप ॥२४॥ चोरीहिंसाकसाइनांकाम, करेनरनकरे एवाम; युद्धविरोधवेरमांजडे, सांमसांमा सिस बहुपडे ॥२५॥ चालेरुधिरनीतीयांधारु, मरेम

नुष्यहजारेहजारु; एवेपापेहोयेनरपुरा, तेतोका
वेजगतमांसूरा ॥२६॥कइजीवकरेकच्चघाण, ए
वापापीनाथायेवखाण; एवापापीपुरुषना देह,
तेसूस्वप्नेकरेकोणस्नेह २७॥ एने एछे अजाग
णीनारय, जेनेजावुंछेजमनेद्वारय; नारीनर्कमां
जायेछेआपे, तेतोपुरुषनीप्रीतं प्रतापे ॥२८॥
वळीकहुंपुरुषनांपाप, तमेसांभळज्योसहुआप;
नरविकळहोयेविशेक, जेनाअंतरमांनहीटेक॥
॥२९॥ करपराएयेनारीपरस, थायेवीकळकाम
वीवस; जोनेब्रह्मासरवनाबाप, तणेकरयोसुता
नेसंताप ॥३०॥ जोने इंद्रअजागीनांकाम, क
रगुंअहल्यानुंजीवतहराम; जोनेविधनोगीयोवि
चार, हरीपराएयेगुरुनीनार ॥३१॥ जोनेसूर
गुरुब्रहस्पती, करयुंअबळानुंअवळुंअती; जोने
नहुषमुरखमरवा, जोरेइछ्योइंद्राणिनेवरवा॥
॥३२॥ जोनेजयातीमुरख्यजंन, माग्युंपुत्रपास
लेजोबन; एहआद्येमोटामोटाजेह, थिया विक
ळतनमांतेह ॥३३॥ हवेबिजारीयाजेहजंन, ते

नाक्यांथि थिरहोयेमंन; माटे पुरुषतननेजेपा
म्या, तेतोराजधर्मनेवाम्या ॥३४॥ पापमुरती
पुरुषपंड, नरमळेमल्योनर्ककुंड; तेमां पडे छे
पापणिजइ, लज्याबोणिअजागणिथइ ॥३५॥
हारीमनखोथइहेराण, जेनापुरुषेहराणाछे प्रा
ण; नथिसुखछेदुखअलेखे, तेमांअजागणिशुं
खलेशे ॥३६॥ हवेकहूंजेआपणीरीत, प्रभु वि
नानराखवी प्रीत; पांचहाथपूरुषथिपरु, रेवुं
खबडदारतेखरु ॥३७॥ वाटेघाटेनजावुं एकलुं,
जोइछवुंपोतानुंतेभलुं;नरसामानजोडीयेनेण,
वळीभुल्येनबोलीयेवेण ॥३८॥ संभारीयेन सुं
णीयेवात, हासरजनपरसीगात; गुह्यबारताभू
ल्येनकरीये, पूरुषाकारचीत्रपरहरीये ॥ ३९ ॥
तातभ्रातनेसुतसंगाते, एशुंवसीएनहीएकांते;
पड़ेकामअवस्थएसंग, तारेबोलवानोछेप्रसंग॥
॥४०॥ त्यागीत्रीयनेतीर्थेजोजावुं, सभंधिसंगे
तीर्थमांनावुं; द्रव्यराखवुंनीरवाहकाज, नैतो
आपणिनरहेलाज ॥४०॥ अन्नवस्त्रते अंगने

जोइये, जायेजाचवातोधर्मखोइसे; जाडुं मोटुं मळेजेवुंपट, तेणे करीनेढांकिये घट ॥ ४२ ॥ खारुखाटुं नळेजेवुंअन्न, जमीकरीए हरीनज न; आपणुंछे अबळानुंतन, तेमांराखवी जोए जतन ॥ ४३ ॥ घणुंवरतवुं ठाउकुंठीक, अती आणिअंतरमांबीक; जेमदोरेचडे नटनारी, चुकेनजरतो थाएखुवारि ॥४४॥ माटेरेवुंसदाए सचेत, हरिर्वीना नराखवुंहेत; आणिअंतरमां वइराग्य, करवांतनमन सुखत्याग्य ॥४५॥ एविसांनळी सिखनीवात, सर्वेबायुंथैयु रळीयात; सत्यवारताछे एजसाची, एमसमझ्याविना वातकाची ॥ ४६ ॥ ॥ पूर्वछायो ॥ एहरीतत्यागीत्रीयनी, जेणेतज्यो सर्वेसंसार; हवेकहुरीत जाइनी, सांख्यजोगी जेग्रहीउदार ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमदेकांतिकधर्म प्रवर्त्तक श्रीसहजानंद स्वामी शिष्यनिकुळानंदमुनी विरचते भक्तचिंतामणिमध्ये बायुंत्यागीना व्रतमान निरुपण नाम एकसोनेअग्यारमुं प्रकर्णम् ॥

समाप्त.